

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202243

UNIVERSAL
LIBRARY

ಭಕ್ತಿ ವಿಜಯ ಕೋಶಸಂಕ್ಷೇಪ ೨

ಇಂದ್ರಕೀಲವಿಜಯನಾಟಕ

ನಾನ್ಮೂಲಾಸ್ಥೂಲಾ ಕರ್ಣಾಭಗುಂಟರಾದ

ಮೈಸೂರು ಸೀತಾರಾಮರಾಜಿ ಗೌಡ

ಎರಚಿತನಾದುದು

—

ಮತ್ತು ಇನೂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದು

—

ತ್ರಿಸಿಂಹಾಸ ಪ್ರೆಸ್,

ಮೈಸೂರು

—

—

ಸೂಚನೆ

ಭಕ್ತಿವಿಷಯಮಾಸಪುಸ್ತಕರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿತವಾದ ಎರಡನೆಯ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮೊದಲಿಂದ ಕಡೆಯವರೆಗೆ ಕೆ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉಪೋದ್ಘಾತ ಸಹಿತವಾದ ಇದರ ಮುಖಪತ್ರವು ಶ್ರೀನಿವಾಸಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

ಓದುನವರು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಅನಧರಿಸುವುದು

೪೭ ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ " ನೃಪಕುಲತಿಲಕಾ " ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ " ನೃಪ ತಿಲಕಾ " ಎಂದಿರಬೇಕು

೪೭ ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದ ಬಳಿಕ - ಧಾಮ್ಯಂ ಮಹಾರಾಜನೆ ' ಸುಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯಾದ ನಿನಗೆ ದೇವತಾನುಗ್ರಹಂ ಸುಲಭತರವಲ್ಲೆ? - ಎಂಬ ಮಾತಿರಬೇಕು

ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶೋಧನಪತ್ರದೊಡನೆ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ	ಪುಟ	ಪದ್ಧತಿ
ವೆಳುರುತೆ	ವೆಳರುತೆ	೧೩	೨
ಬಂದೆವೆವು	ಬಂದವೆವು	೨೧	೧೪
ಮದುಪ	ಮುದುಪ	೪೭	೧೨
ಸಾಸಿರ್ಗದಿರ	ಸಾಸಿರ್ಗದಿರ	೫೦	೧೮
ವೆರೆತು	ವೆರತು	೭೨	೪
ಬಲ್ಲದು	ಬಲ್ಲದು	೮೩	೪
ಪಾಧಾವಧಾನ	ಪಾದಾವಧಾನ	೧೨೮	೧೪
ಒಡರಿಸಿಲ್	ಒಡರಿಸಲ್	೧೪೨	೨೩
ಮಚ್ಚುಗು	ಮಚ್ಚುಗುಂ	೧೭೧	೨೦

ಉಪೋದ್ಘಾತ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣಿಕರಾದ ಹಿಂದಣಕವಿಗಳಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕಗಳು ಯಾವುವೂ ಪ್ರಾಯಶಃ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎರಡುಕತನಾನದ ಹಿಂದೆ ನಿಂಗರಾರ್ಯಕವಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಮಿತ್ರವಿಂದಾಗೋವಿಂದವೆಂಬುದೊಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದು ಇದೂ ಹೊಸತಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರ್ಷಕವಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ರತ್ನಾವಳಿಯೆಂಬ ನಾಟಕವು ಭಾಷಾಂತರವು ಈಚೆಗೆ ಎಷ್ಟೋನಾಟಕಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಆಂಗ್ಲೀಯಭಾಷೆಯಿಂದಲೂ ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುವು ಕೆಲವು ಹೊಸತಾಗಿಯೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುವು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುವು ಲಕ್ಷಣಬದ್ಧಗಳಾಗಿಯೇ ಇರುವುವು, ಆದರೆ ಇವು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾದ ವ್ಯವಹಾರದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಹೊಸತಾಗಿ ಒರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಲಕ್ಷಣವೂ ಭಾಷಾಶುದ್ಧಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿವೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಲಕ್ಷಣಗಳಿರಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಇವರ ರಚನೆ ಸುಲಭವಲ್ಲ ಉಕ್ತಪ್ರತ್ಯುಕ್ತಿಗಳಿದ್ದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾಟಕವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಈ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣಬದ್ಧಗಳಾದ ನಾಟಕಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ ಇಂತಹ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಜ್ಞರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡಬೇಕು

ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ ೧೮೯೬ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಮುದ್ರಣಗೊಳಿಸಿದ ಪಾರ್ವತೀಪರಿಣಯನಾಟಕದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಕೀಲವಿಜಯನೆಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ಒರೆದಿರುವೆನೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುವೆನು ಆಗಲೇ ಇದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಿತು ಆದರೂ ಈಚೆಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ರಸಜ್ಞರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಬಪ್ಪುವವರೆಗೂ ತೃಪ್ತಿ ಕರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳು ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವರು ಇವರ ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದು ಈ ರೂಪವೂ ಕಡೆಯುತರಲಿಲ್ಲ ಮುದ್ರಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಿಸಿದ ನನ್ನ ಸನ್ನಿಹಿತರಾದ ಮ|| ರಾ|| ಎಸೆ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವೆನು

ಇಂದ್ರಕೀಲವಿಜಯವೆಂದರೆ,--ಇಂದ್ರಕೀಲಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹರೂಪವಾದ ವಿಜಯ--ಎಂದರ್ಥ. ಅರ್ಜುನನು ಇಂದ್ರಕೀಲಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅನುಗ್ರಹವಂ ಪಡೆದ ಕಥೆಯೇ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರಕೀಲವಿಜಯವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ನಾಟಕವು ಓದುವರಿಗೆ ವೃತ್ತಾದಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಇದು ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಶನ ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನಾನುಸಾರವಾದ ಅನೇಕಮುಖ್ಯ ವ್ಯಾಕರಣಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಳಕೊಂಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಅನೇಕಪದಗಳು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪದ್ಯಗಳು ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ, ಆದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಾಲಯದಲ್ಲಿ ಋಷಿಾಕ್ಷರಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಪದ್ಯಗಳ ಪ್ರಾಸಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇತರಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಜುರ್ವೇದದ ಬದಲಾಗಿ ರೇಫಗಳ ಕಾರಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ವೀರೇಶಜ್ಞರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಭೇದವನ್ನು ಅನುಧರಿಸಬಹುದು. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕನೀತಿವಿಷಯಗಳು ಗರ್ಭಿತವಾಗಿವೆ. ಭಕ್ತಿರಸವು ತುಂಬಿತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಶೇಷಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ಗುಣಜ್ಞರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿಶೇಷಪರಿಶೋಧನವನ್ನೂ ಪಡೆಯದಿರಬೇಕು. ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವೆನು ಅಂತು, ಓದಿದವರು ಸ್ವಲ್ಪಪ್ರಯೋಜನವನ್ನಾದರೂ ಅಲ್ಪಪರಿಶೋಧನವನ್ನಾದರೂ ಪಡೆದರೆ ಆಗ ನನ್ನ ಶ್ರಮವು ಸಫಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು.

ಘನತೆನಡೆದ ಮದ್ರಾಸ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚುಗುತಿಯವಾಗಲೇ ಮುದ್ರಣಸಂಪತ್ತರದ ಬಿ. ಎ. ಪರಿಕ್ಷೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿರುವುದು ಇದರ ಅಭ್ಯುದಯವಂ ಸೂಚಿಸುವುದು.

ಈ ನಾಟಕದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ ಉದಾರಭಾವದಿಂದ ಇದರ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದ್ರವ್ಯಸಾಹಾಯ್ಯವಂ ಮಾಡಿದ ಸುಗೃಹೀತನಾಮಧೇಯರೂ ವಿದ್ಯಾಭಿನಯಿಗಳೂ ಆದ ಮು||ರಾ|| ಸರದಾರ್ ಎನ್ ಕಾಂತರಾಜ ಅರಸಿನವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವೆನು.

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ಇಂದ್ರಕೀಲವಿಜಯನಾಟಕಂ.

ಪ್ರಥಮಾಂಕಂ.

|| ನಾಂದಿ ||

ವೃತ್ತಂ || ಶ್ರೀಮದ್ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಂ ತುಹಿನಕಿರಣಾನುಂ ಮೌಳಿ
ಯೋಳ್ ಭೂಪಣಂಬೊರ್ | ಧಾಮಂಗೊಂಡೊಪ್ಪೆ ತನ್ನೊಳ್ ಚಣದೆ
ಮಣಿದರುತ್ತಾಪಮಂ ತೊಳ್ವದೊಂದು || ದ್ವಾಮಂ ನೈಪುಣ್ಯವುಂಟೆಂ
ಬಿರವನೆಸೆವಿನಂ ಬೋಧಿಪಂ ಪಾರ್ವತೀಸು | ಪ್ರೇಮಂ ವಿಶ್ವಾಭಿರಾಮಂ
ವಿತರಿಕೆ ವಿಜಯಾನಂದಮಂ ಪೂರ್ಣಕಾಮಂ || ೧ ||

ಕಂ || ಪಾವನವಪ್ಪರಿವಿನ ಪೆಂ |

ಪಾವನ ಪರಕೃಪೆಯಿನಪ್ಪದೋ ಭಕ್ತಕಲಾ ||

ಪಾವನನಿಗತಂ ಪರಮಕೃ |

ಪಾವನನಿಧಿಯಾ ಮಹೇಶ್ವರಂ ಪೋರೆಗೆಮ್ಮಂ || ೨ ||

ಸೂತ್ರಧಾರಂ.-(ಪಾಕ್ಷ ಸುತ್ತಲಂ ನಿಟ್ಟನೆ) ಆ !! ಸುತ್ತಲಂ ಇಡು
ಕಿರಿದು ನೆರೆದಿರ್ಪ ರಸಿಕಮಹಾಶಯರ್ ಬಿಜ್ಜುಗಳಿಂದೆ ಈರಂಗಮಂ
ಟಿಪದ ಮುಂದಾಣಂ ಇಂದು ಅದೊಂದವೂರ್ವವಪ್ಪ ಸೊಬಗಂ ಬಳ
ಕೂಂಡು ಅಂಭೋಧಿಯಂತೆ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದವುದು.

ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಂದೊಂದು ಕ್ಲಿಷ್ಟಪದಕ್ಕೆ ಆಯಾಪಟ್ಟದ ಕೆಳಗೆ
ಅ ಪದ್ಯದ ಸಂಖ್ಯೆಯೊಡನೆ ಅರ್ಥವು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ವಚನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಲಿಷ್ಟ
ಪದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ₹ ₹ ಈ ಗುರುತನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಂತಹ ಪದಕ್ಕೂ ಅರ್ಥವು
ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.

ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ * ಈ ಗುರುತುಳ್ಳ ಪದಗಳನ್ನು ಬತ್ತದೆ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು.

ಎಲೆ ಆರೈಮಿಶ್ರರಿರ !

ಕಂ || ಮಚ್ಚರವಿಲ್ಲದೆ ಚೆಚ್ಚರ |

ಮಚ್ಚರಿಯೆನ ಬಿಚ್ಚಳಿಸುತೆ ಗುಣನಿನಿತರೆಯುಂ ||

ಮಚ್ಚುತೆ ಕಚ್ಚಳಿದುಡಿಸುವ |

ಸಚ್ಚರಿತರ ನಿಮಗೆ ನನಿಪೆನೊಚ್ಚತಮಿಗಳ || ೩ ||

(ಆಗಸದೊಳ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟ) ಏವೇಳ್ದಪಿರ ?

ಪೃ || ಎಸೆದಿರೆ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಬಿಳಂ ಪೊದಳ್ಳೊಪ್ಪಿರೆ ಸಂವಿಧಾನ
ಮುಂ | ರಸಿಕರ ಚಿತ್ತಮುಂ ಬಿಡದೆ ಸೂರೆಗೊಳುತ್ತಿರೆ ಸತ್ಯಧಾರಸಂ ||
ಪೊಸತಿದು ನೋಡೆ ಕನ್ನಡದೊಳಂತಹುದಿಲ್ಲನೆ ಪೆಂಪುವೆತ್ತುದಂ |
ರಸವೊಸರ್ವಂತೆ ನೀನಭಿನಯಿಸ್ಪುದು ನಾಟಕಮಂ ನಟಾಧಿಪಾ || ೪ ||

ಎಂದೋ ? (ಸ್ವಗತ) ಅಹಹ ! ಇದೇನೆಚ್ಚರಿ ? ಅಂತಸ್ವನಾಟ
ಕವನೆ ಇಂದು ನಾವಭಿನಯಿಸವೇಳ್ವುದೆಂದು ಬಗೆದಿದ್ದೆವು. ಆರೈ
ಮಿಶ್ರರ ಎಮ್ಮಯೆ ಬಗೆಯಂತೆ ಆದೇರಿಸಿದರ. (ಆಳೋಚ್ಚ) ಮೋಣ
ಅಚ್ಚರಿಯೇಂ ? ಸೂಕ್ತಿಯದೊಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರ್ಪುದುಗಡಾ !

ಕಂ || ಪೊದರೊಳಡಂಗಿರೆ ಗರಿವೂ |

ವದನಿರದಲರ್ವಕ್ಕಿಯರಿವವೊಲೆ ಸರುಗಂಪಿಂ ||

ವದನಂಗಳಾಣ್ಬುದರಿನೆ ಕೋ |

ವಿದರರಿಗುಂ ಪೆರರ ಬಗೆಯೊಳಡಸಿದ ಬಗೆಯಂ || ೫ ||

(ಎಂದು ಸವಿನಯಂ) ಸಭಾಸದರ ಕಟ್ಟಾಣತಿಯುಂ ಸಿದದೊಳಾಂತಂ.
(ತೆರೆಯತ್ತಲಾಟೋಚ್ಚ) ಆರೈ ! ಇತ್ತಲೆಯತ್ತಾರ (ಎಂದಿಸು ಉಸಿಕ್ಕನಿದ್ದು)

೩. ಚೆಚ್ಚರಂ-ಜೇಗನೆ ಬಿಚ್ಚಳಿಸುತೆ-ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತ. ಕಚ್ಚಳಿ-ಬಿರುದಿನ ಬಳಿ.
ಬಚ್ಚತಂ-ಚೆನ್ನಾಗಿ.

೪. ಗರಿವೂ-ತಾಳದೊವು. ಅಲರ್ವಕ್ಕಿ-ತುಂಬಿ

ಇಂದೆಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವಿಶೇಷದಿಂದೆ \$ ಇನ್ನರ್ \$ ಸುಗುಣಸಂಪನ್ನರ ಸಭಾಸದವ್ಯಾಪಾರಯರ್ ಎಮ್ಮ ಅಭಿನವನಾಟಕಾಭಿನಯನಂ ಅವಲೋಕಿಸಲ್ ಪಿರಿದುಂ ತವಕಂಬಡುತಿರ್ದಪರ್. ಆದೊಡಂ ಮಂಗಳಗೀತಮ ನಾರಂಭಿಸಲ್ ಆಕೆಯದೇಕೆ ಇನ್ನುಂ ಬ ರಳನ್ನಿಯಳ್ ಮದನಸತಾಕೆ? (ನಟ್ಟನೆ ನಟ್ಟನೆ) ಆಃ ಇನ್ನುಂ ರುಚಿರವಪ್ಪ ಅಳಂಕಾರರಚನೆಯೊಳ್ ಇರ್ದಪಳ್. ಉಕ್ಕವದ ವೇಳೆಗಳೊಳ್ ಇಂತು \$ ತ್ವುದು \$ ನೆಲದೊಳ್ ಳ್ಲಿಯುಂ ಪೆಣ್ಣು ಸಾಜಂ. ಅಂತಲ್ತೆ -

ಕಂ || ಮೊಳಗಿರೆ ಪರೆ ನೆರೆದಿರೆ ಸಭೆ |

ಬೆಳಗಿರೆಯೂರತಿ ಪುರೋಹಿತಂ ಭೋಂಕನೆ ಮಂ ||

ಗಳಿರಲಕೆ ಬಾರೆನುತಿರೆ |

ವಿಳಾಸದಿಂ ತರಳೆ ಕುರುಳ ತಿದ್ದುತು ಮಿರ್ಪಳ್||೬||

ಇಂತಪ್ಪ ವೆಮ್ಮೆಯ ಕೋವಿದರ್ ಸಭಾಸದರ್ ನೆರೆದು ನಾಟಕಾರಂಭಮಂ ನಿರುಕ್ತಿಸುತಿರೆ ಇನ್ನಾತಳ್ವದೆಂತು? (ಎಂದು ಮತ್ತೆ ತೆರಪುತ್ತರೆ) ಆರೈ ! ಇನ್ನುಂ ನಿನ್ನ ಅಳಂಕಾರರಚನೆ ನೇರ್ಪಟ್ಟಿ ತಿಲ್ಲಮೇ ? ಬಾರ ಬಾರ.

ನಟ.- (ತವಕದಿಂ ಪೊಕ್ಕು) ಆರೈ ! ಅದೇಂ ತಿಳಕಮಂ ತಿದ್ದಿ ಕೊಂಡು ಬರ್ಪನಿತರೊಳ್ ಬಾರ ಬಾರ-ಎಂದು ತ್ವರೆಗೊಳಿಸಿದವೈ?

ಸೂತ್ರಧಾರಂ.- ಆರೈ ! ನಿನ್ನ ತಿಳಕವಿರ್ಕ್ಕ. ಇತ್ತನೋಡ ನೆರೆದಿರ್ಪ್ಪ ವಿದ್ವದ್ರಸಿಕತಿಳಕರಂ. ಇವರ ಆಣತಿಯಂ ನೀಂ ಆಲಿಸಿದು ದಿಲ್ಲಮೇ ?

ನಟ.-ಇಲ್ಲಂ. ಅದೇನದೇಂ ?? ಎನ್ನ ತಳ್ವದುದಂ ಮನ್ನಿಸಿ ನೀಂ ದಯದೆ ಬೆಸಸು.

ಸೂತ್ರಧಾರಂ.-

ವೃ|| ಎನೆದಿರೆ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಖಿಳಂ ಪೊದಳೊದ್ದಿಪ್ಪಿರೆ ಸಂವಿಧಾನಮುಂ |
ರಸಿಕರ ಚಿತ್ತಮಂ ಬಿಡದೆ ಸೂರೆಗೊಳುತ್ತಿರೆ ಸತ್ಯಧಾರಸಂ ||

ಇನ್ನರ್-ಇಂತಹ. ತಳ್ವದು-ವಿಲಂಬವಾಡುವುದು.

ಪೊಸತಿದು ನೋಡೆ ಕನ್ನಡದೊಳಂತಹುದಿಲ್ಲನೆ ಪೆಂಪುವೆತ್ತುದಂ ||

ರಸವೊಸರ್ವಂತೆ ನೀನಭಿನಯಿಸ್ಪುದು ನಾಟಕಮಂ ನಟಾಧಿಪಾ ||

ಎಂದು.

ನಟ.-ಆರೈನೆ, ಇದೆನುಗೆ ಪರಿತೋಷಾವಹಮೆ. ಆದೊಡೆ ಕನ್ನಡದೊಳೆ ಅಂತಹ ನಾಟಕವು ಅದಾವ ಕಬ್ಬಿಗು ರಚಿಸಿದ್ದರಂ ?

ಸೂತ್ರಧಾರಂ.-ಆರೈ! ಅದೇಕೆ ಚೇತಿಸೆ ? ನೀನರಿಯಾ ? ಆಲಿಸು.

ವೃ|| ಖ್ಯಾತಶ್ರೀಹರಿತಾನ್ವಯಾಬ್ಧಿಶಕಭೃದ್ಗುಂಡಾವಧಾನಿಪ್ರಧೀ |
ಜಾತಂ ರಾಮಕವೀಂದ್ರಸೇನನಲಸತ್ಪ್ರಾಹಿತ್ಯಧೀಕೌಶಲಂ ||
ಪ್ರೀತಶ್ರೀನೃಹರಿಪ್ರದತ್ತಕವಿತಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಪದಂ |
ನೀತಾರಾಮಸಮಾಹ್ವಯಂ ಕವಿವರಂ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರ್ದಪಂ ||೨||

ಆತಂ ರಚಿಸಿದ ವಿಚಿತ್ರಸಂವಿಧಾನಮಂ ಬಳಕೊಂಡ ಸಲಕ್ಷಣವಪ್ಪ ಇಂದ್ರಕೀಲವಿಜಯವೆಂಬ ಆ ಅಭಿನವನಾಟಕವನ ಅಭಿನಯಿಸಿ ಹೃದ್ಯನವದ್ಯವಿದ್ಯಾಲಂಕೃತರಂ ಈಸಾರಿಪದರಂ ಅದೆಂತಾನುಂ ಆಂ ಅಭಿನಂದನಂಗೊಳಿಸುವಂ.

ನಟ.-ಆರೈ, ಆ ಕವಿ ರಚಿಸಿದ ರೂಪಕಂ ಈ ಬಿಜ್ಜೆವಳರಂ ಬಲಿಸಲೆ ಸಾಲ್ಕುಮೆ ? ಏಕೆನೆ, ಕೆಲರ್—

ವೃ|| ಚಂದದ ಶೈಲಿಯಂ ಗಿರದೆ ತಾರದೆ ಚೆಲ್ವಿನ ಸಂವಿಧಾನಮಂ |
ಚಂದದ ತಣ್ಗಿದ್ದಿಗಳನೆ ಪೋಲ್ವ ಪದಂಗಳನಯ್ಯೊ ತನ್ನಸ |
ಚ್ಚಂದದಜಾಣ್ಣೆಯಿಂ ಕಿಡಿಸಿ ಯೋಜಿಸಿ ಬಂಧಮನಂತುಮಿಂತುತಾಂ |
ಚಂದದ ಧಾಟಿಯೊಳೆ ನಮದು ಲೋಗರ ಚಿತ್ತಮನಾಳಗೊಂಡವರ್ ||೧||

ಅದರಿಂ ಈ ರೂಪಕಂಗಳೆ ಈ ರಸಿಕಸಭಾಸದಗ್ಗ ಸಂತಸಮಂ
ಎಂತು ಅನುಚ್ಛುಗುಂ ?

೨. ಪರ-ವಾದ್ಯ. ೧. ಗಿರದೆ-ಪರಿಭಾಷಿಸಿದೆ, ಚಂದದ-ಚಂದ್ರನ, ಚ್ಚಂದದ-ಚಂದ್ರನ-ಪದವಿನ, ಆಗೊಂಡವರ್-ವ್ಯಾಸಮಾಧುವರು.

ಸೂತ್ರಧಾರಂ-ಆರೈ, ನೀನುಸಿದ್ಧುಡು ಸಾಹಂ. ಇಗದೊಳ್
ಇಂತಪ್ಪ ಕಬ್ಬಿಗರೆ ಸಾಸಿವ್ವರ್. ಇಂತಪ್ಪರೇ ಪಿರಿದುಂ ಬಹುಮಾ
ನೈರ್. ಇವಂದಿರ್ ಬೆರತು ಬಿಗ್ಗನೆ ಬೀಗುತ್ತುಂ ಕ್ಕಿಕ್ಕಿಗೈಂಬಕ್ಕಿ
ಬಿಸದಿಂ ಸುಕವಿಗಳ ಕ್ಕಿದಾಂಗುಡಿಯಕ್ಕಿ ಸುರುಚಿರಯಕ್ಕೋವಲ್ಲರಿಯಂ
ಕಿಡಿಸಲಾರ್ಪರ್. ಇಂತಪ್ಪರ ಮಾತೇಕ ? ತಗೆ ; ಕೇಳ.

ಕಂ || ತುಂಬಿದ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ ಮೊಲ್ |

ತೆಂಬೆಲಮೋಲೆ^{*} ಬೀಣೆಯೊಂಚರಂಬೊಲ್ ಮೊನ್ನೋಲೆ ||

ಚೇಂಬವಳದ ಕುಡಿಮೋಲೆ ಬುಧ |

ರಂ ಬಗೆಗೊಳಸುವುದು ಸೂಕ್ತಿ ತತ್ತ್ವವಿವರನಾ || ೮ ||

ನಟ-ಆರೈನೆ ! ಸಕ್ಕದಮಂ ಅರಿತ ಆಕವಿ ಕನ್ನಡದ ರೂಪಕಮಂ
ಎಂತು ರಚಿಸಲ್ ನೆರೆದಂ ?

ಸೂತ್ರಧಾರಂ-ಆರೈ ! ನೀಂ ಇಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದು ತಗುಗುಂ.
ಅಲಿಸ.

ಕಂ || ಬಂದಿರೆ ಗುರುಕ್ಕುಪೆ ಮುಂ ಪಸೆ |

ನಿಂಹಂ ಸಕ್ಕದದ ಕವಿತೆನ್ನೊಂ ತಾನೇ |

ಬಂದುಗಡಾ ಕೈವಿಡಿದಳ್ |

ಚೆಂದದೆ ಕರ್ಣಾಟಸುಕವಿತಾಂಗನೆ ಬಳಕಂ || ೯ ||

ಸಕ್ಕದಗನ್ನಡಂಗಳೊಳ್ ಆಕವಿ ವಿರಚಿಸಿರ್ಪ್ಪ ಪ್ರಬಂಧಂಗೆ
ಳನಿತೊ ಬಳವು. ಅದರಿಂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೀಶ್ವರಪರವರಾಧೀಶನಪ್ಪ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಜೇಂದ್ರಸಾರ್ವಭೌಮನ ಆಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಆತಂ ಉಭಯ

ಕಿಕ್ಕಿಗೈ-ಅಲ್ಪವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ದಾಂಗುಡಿಯ-ಹಬ್ಬವು.

೮. ತೆಂಬೆಲಮೋಲೆ-ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿಯಂತೆ. ೯. ಸಕ್ಕದದ-ಸಂಸ್ಕೃತದ.

ಕವಿತಾಭಿಜ್ಞನೆಂದು ದೊರೆವಡೆದಿಪ್ಪಂ. ಆದೊಡಂ ಆಕವಿ ಆತ್ಮ
ಶ್ಲಾಘನೆ ತನಗೆ ತಗದೆಂದು ಇಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳಂ. ಎಂತೆನೆ—

ಕಂ || ವತ್ಸಳಪಿತ್ರಗಳನೆಯನ |
ಕುತ್ಸಿತವಚಮುತ್ಸವಂಗೊಳಪ್ಪವೊಲಿದುವುಂ ||
ಮತ್ಸರಸೇತರಕೃತಿ ನಿ |
ಮರ್ತ್ಯರರೆಂದೆನಿಪ ಬುಧರನುತ್ಸಾಹಿಸದೇಂ || ೧೦ ||

ಮತ್ತಂ

ಕಂ || ಪಲಸಿನ ಮುಳ್ಗವಸಣಿಗೆಯ |
ಸಲೆ ಕಳದೊಳದೊಳಯನೊಲ್ಲುಕೊಳ್ಳವೊಲಿದರೊಳ್ ||
ನೆಲಸಿದ ದೋಷಂಗಳನುಳ |
ದಲಸದೆ ಗುಣಮಂ ಗ್ರಹಿಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತಗರೊಲವಿಂ || ೧೧ ||

ಎಂದು. ಅದರಿಂ ಈಸಹೃದಯವಿದ್ವತ್ಸಾಮಾಜಿಕರಂ ಆತನ ರೂಪ
ಕದಿಂ ಸಂತಸಂಗೊಳಪುದು ಎಮಗೆ ಅರಿದಲ್ಪ. ಈವಿಷಯದೊಳ್
ನೀಂ ಇನಿತುಂ ಸಂದೆಗೆಂಬಡದಿರ. ದೈವಾನುಗ್ರಹದಿಂ ಈಗಳ್ ಎಮ್ಮ
ನಾಟಕಾಭಿನಯಕಳಾಕೌಶಲ್ಯಮಂತೋರಲ್ ಈಕಾಲಂ ಅನುಕೂಲಂ.
(ಎಂದು ಸುತ್ತಲಿಹ್ನ) ಅಂತಲ್ತೆ —

ವೈ || ಪೊಸತಾನಾಟಕಮುಂ ರಸಜ್ಞ ಬುಧರೀ ಸಭೈರ್ಕ್ಕಳುಂ
ನೋಡೆ ತಾ | ನೆನೆಗುಂ ಪೊಳ್ಳಿದುವುಂ ಬಸಂತಸಿರಿಯಿಂದುಲ್ಲಾಸಮಂ
ಬೀಗುತುಂ || ರಸಭಾವಜ್ಞರಿವರ್ ಕುಶೀಲವವರರ್ ವಾದ್ಯಂಗಳಂ
ಬಾಜಿಸರ್ | ಜಸಮೊಂದಿರ್ಪೆವು ನಾಟಕಾಭಿನಯದೊಳ್ ನಾವೆಲ್ಲರುಂ
ಪೇಳ್ವುದೇಂ || ೧೨ ||

ಅದಂತಿಕ್ಕೆ; ಮೊದಲ್ ಈ ಸಭೈರ್ಗೆ ಕರ್ಣಾನಂದಮಪ್ಪವೊಲ್
ಈ ವಾಸಂತವಾಸರಂಗಳಂ ಅಧಿಕರಿಸಿ ಪಾಡೆ. ಈಗಳಲ್ತೆ —

ವೃ || ಸ್ಮರರಾಜಂ ಬರೆ ಜೈತ್ರಯಾತ್ರಗೆ ಪಿಕ್ಕಂ ಮುಂ ಸೂ
ಚಿಕುಂ ತಾಂ ತಳಾ | ರರವೋಲೆಂದೆನೆ ಬಗ್ಗಿಕುಂ ಕೆಳಯನಂ ನೋಡಲೆ
ಸುಗಂಧಾಳ ತೀ || ವಿರೆ ತಂಗಾಳ ವಿಳಾಸದಿಂದೆ ಸುಳಗುಂ ಜೈತ್ರಂ
ಮಹಾಮಾತ್ಯನೊ | ಲ್ಲರಸಂಗಿಂದುಪಹಾರವೀವನೆನೆ ಕಾಣ್ಕುಂ ಪಣ್ಣಿ
ಳವೂರ್ವ್ಯಗಳಂ || ೧೩ ||

ನಟ - ಅಂತು (ಎಂದು ಪಾಡುವಳ)

ಕಂ || ಅರಲೈಸರಲನ ಸರಲೆಂ |

ದೊರೆವುದು ಬರಿದಲ್ಲ ಬಗೆಯನುಚುಗುಮೆನುತುಂ ||

ಬಿರಯಿಗೆ ಸಾರುಗುಮೆನ ಯೇಂ |

ಮೊರೆದಪ್ರವೋ ಪರಮೆವರಿಗಳೇ ದೆಸೆದೆಯೋಳ್ || ೧೪ ||

ಸೂತ್ರಧಾರ - ಕಳಕಂರಿ ! ನಿನ್ನ ಗಾನದತ್ತಣಿಂ ಸಭಾಸದರಿವರ
ಅತ್ಯನಂದಸರವರಾದರ. ಈಗಳ ಅದಾವನಾಟಕಮಂ ಅಭಿನಯಿ
ಪುದು.

ನಟ - ಆರೈ ! ಇದೇಂ ಇಂತು ಬೆಸಗೊಂಡವೈ ? “ಇಂದ್ರ
ಕೀಲವಿಜಯವಂ ಅಭಿನಯಿಸವೇಳ್ವುದು” ಎಂದು ನೀಂ ಮೊದಲೆ
ನಿರವಿಸಿದೈಗಡ ?

ಸೂತ್ರಧಾರಂ - (ನೆನೆಪುಗೊಂಡು) ಆಃ ! ಇನಿದಿನದಪ್ಪ ನಿನ್ನ \$ ಆಣತಿ
ಯ \$ ಸೊಬಗಿಂ ಆಂ \$ ತಿಟ್ಟವಿಟ್ಟ ಪಾವೆಯಂತೆ \$ ಮರವಟ್ಟ
ಈಗಳುಸಿದುರ್ದಂ ಈಗಳೆ ಮರೆತೆಂ ಗಡ.

ನಟ - (\$ ಬಾಗುವಂ \$ ಅಭಿನಯಿಸಳ್)

ಸೂತ್ರಧಾರಂ - (ನಟನಂ ಆಲೋಕಿಸಿ) ಆರೈ ! ಈಗಳೆ ಅದೇಂ ನೀಂ
\$ ಪಾವನೆ \$ ಬಾಗುವಂ ಅಡರ್ದಂತೆ ಕಾಣ್ಪೈ ?

೧೩ ಬಗ್ಗಿಕುಂ - ಕೂಗುವುದು. ೧೪. ಏಸರಲನ - ಮನ್ಮಥನ ಉಚುಗುಂ -
ಭೇದಿಸುವುದು. ಪರಮೆವರಿಗಳು - ಮರಿದುಂಬಿಗಳು

\$ ಆಣತಿಯ - ಗಾನದ ತಿಟ್ಟವಿಟ್ಟ ಪಾವೆಯಂತೆ - ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಯಹಾಗಿ
ಬಾಗುವಂ - ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಪಾವನೆ - ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ

ನಟ.- ಆರೈನೆ ! ಈಗಲ್ ಆನಾಟಕಕಥಾಸಂದರ್ಭಮಂ ಪರಿ
ಚಿಲಿಸುತಿರ್ಪಿನಂ, ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಗೆ ಬದವಿದ ದ್ಯೂತಮೂಲಕವಾಚ
ವಸವಾಸಂ ನೆನೆಪಿಂಗೆ ಬಂದುದು. ಇದರಿಂ ಎನ್ನ ಮನಂ ಅತ್ಯಾಳು
ಲಪಾಗಿ ಇದ್ದಪುದು.

ಸೂತ್ರಧಾರಂ.-ಮಹನೀಯರ್ಗೆ ಬದವಿದ ಕಷ್ಟಮಂ ಬಗೆದು
ಬಾಗುಳಂಗಳೊಳ್ವುದು ಕುಲೀನೆಯರ್ ನಿನ್ನನ್ನರ್ಗೆ ಸಾಜಂ.

ನಟ.-ಆರೈನೆ ! ಅಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಎಮ್ಮ ಆರೈಮಾತುಳಂ ಸುವೃ
ತ್ತನಾದೊಡಂ ವಿಧಿಯೋಗದಿಂ ದುರೀಹನೊಡನೆ ಜೂಜಾಡಿ ಸರ್ವಸ್ವ
ಮಂ ಸೋಲ್ತು ದೇಶಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿದ್ದರ್ಪನಲ್ಲ ? ಆತಂಗೆ ಆದೆಂದಿಂಗೆ
ಪದುಳಂ ಅಪ್ಪುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದವೆಂ.

ಸೂತ್ರಧಾರಂ.-ಇದಕ್ಕೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುದು ?

ವೃ | ಪರಿಪರಿಯಲ್ಲಿ ದುರ್ವಿಧಿಯ ಯೋಗದೆ ಪೇರಡರ್ಗೆ ಮು
ಸುಂಕೆಯುಂ | ಪಿರಿಯರ ನಲ್ಮೆ ತನ್ನೊಳರೆ ಕೇಳ್ ತರದಿಂ ಸೊಗಮಾಂ
ಪನೊಳ್ಳುದಂ | ಸಿರಿಯನದೆಲ್ಲಮಂ ಪಗೆಗೆ ಸೋಲ್ತು ಬನಂಬುಗುವೀ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ | ಹರನ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದೆ ವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯಾರ್ಥಮನಾಂ
ಪ ಪಾಂಗಿನಿಂ | ೧೫ |

ಅದರಿಂ ಮುಂದಣ ಕಜ್ಜಮಂ ಅನುಗೊಳಸಲ್ ಪೋಪಂ.

(ಎದಿವ್ವಳುಂ ತೆರಳ್ದರಿ)

|| ಇಂತಿದು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ||

(ಬಳಿಕೆಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ದ್ರೌಪದಿ, ಭೀಮಾರ್ಜುನನಕುಲದೇವಧಾಮ್ಯುರೊಡನೆಪ್ಪಗುವಂ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ಧಾಮ್ಯುನಂ ನೋಡಿ) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಎಮಗೆ ಇಂತಪ್ಪ
ದುಗುಡಂ ಬರಲ್ ತಕ್ಕುದೇ ?

೧೫. ಪೇರಡರ್ಗೆ-ಮಹಾಕಷ್ಟಗಳು.

ವೃ | ಮಿಗೆ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಾನಿರದದೇಂ ಮೂಪಾಪಮಂ
ಗೆಯ್ದನೋ | ಜಗದೊಳ್ ನೇರಿದರಂ ತೃಣಕ್ಕೆ ಬಗೆದೇಂಬಿಕಂಬಡು
ತ್ತಿದ್ದೆನೋ || ಸೊಗದಿಂದ ಬದು*ಕೀಗಳೆಂತು ಬನದೊಳ್ ಬೇರ್ಪಿ
ಕ್ಕೆಯಂ ತಿಪ್ಪಿವೋ | ನಗುವಂತಾಯ್ತು ಗಡಾ ಜಗತ್ತಯದೊಳಂ
ವಿಖ್ಯಾತನಾದೆನ್ನ ಬಾಳ್ || ೧೬ ||

ಧಾವ್ಯಂ.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಏತಕ್ಕೆ ಇಂತು ಚಿಂತಿಪ್ಪೆ ?
ಸೈರಿಸು , ಸೈರಿಸು.

ಕಂ || ಸೊಗಯಿಪ ವಿಜಯಪ್ರೀ ಬಗೆ |

ವುಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನನುಗ್ರಹಂ ನಿಮಗಕ್ಕುಂ ||

ಜಗತಿಯೊಳಾರ್ಯಗೊೞದವಿದ |

ದುಗುಡಂ ಚಿರಕಾಲವರದು ಕೀಳ್ ನೃಪಕ್ಷುತಿಲಕಾ || ೧೭ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಪಗೆವರ || ಏಳದದಿಂ || ಬೇಗುದಿಗುದಿಯುತಿರ್ಪ
ಅಸಹಾಯರೆಮಗೆ ವಿಜಯಪ್ರೀ ಸಮನಿಪ್ಪದು ಎಂತು ?

ಧಾವ್ಯಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಪರಮದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವ
ರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂ ವಿಜಯೋಲ್ಲಾಸಕರವೆನಿಸ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರಸಾಹಾ
ಯ್ಯಂ ನಿಮಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಅಪ್ಪದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಅಂತಸ್ತಪರಮೇಶ್ವರಾನುಗ್ರಹಮಂ
ಬಡರಿಸ ಸಾಧನಸಂಪತ್ತಿ ಎಮಗೆ ಏನಿಕ್ಕುಂ ?

ಧಾವ್ಯಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಪರಮೇಶ್ವರನೊಳ್ ನಿನಗೆ ಸಾಜವಾ
ಗಿರ್ಪ ಅನಿತರಸಾಧಾರಣವಪ್ಪ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸಂಪತ್ತಿಗೆಂ ಪೆರತಾವುದೊ
ಸಾಧನಂ ?

యథిష్ఠిరం.-పూజ్యరే ! ఆం ఏనూమం అరియేం. ఎనుగే అనుగ్రాహకరాద నిమ్మ నుడియం పరమార్థసంపత్తిగే బిజు వేదు ఎణిపేం.

ధావ్యం - మహారాజనే ! అదిక్ష్ణే. ఈగళ్ ఎత్తానుం బందేడే నిల్వం.

యథిష్ఠిరం.-పూజ్యరే ! ఆం అతిదూరం ఎయ్దదోడం అను వప్ప ఎడెయదావుదుం దోరేతుదిల్లం. బేంగదిరన బిసుపిందే బంబల్లళల్దెవు.

ధావ్యం - మహారాజనే ! అదే నోడెడు. అత్తలొందు వేమరం ఆ తోరుగుం. నడె అదర అడియ పాసరేయోళ్ కుళ్ళిదుర్ ఇసితు దణివం కళదుకోళ్వం.

యథిష్ఠిరం - అంతు అక్ష్ణే, బన్నిం. (ఎదెల్లదోడనె సాద్వర్ మరద తళదోళ్ కుళ్ళిదుర్) (మరనం నోడి) పూజ్యరే ! ఇందు ఎన్నిందముం మరనిదు ధన్యవల్తే ? నోడిం -

వృ || తళగుం తణ్ణిళలం మిగం జిగుగ్గళం మేల్గుం పగం మోణి ప్లో | ల్లళోళ్ళొక్కం పుళు కోడినోళ్ నలవి నిందోడాడుగుం కోడిగం || అళ పిల్గుం నరువువనిపరి సమస్తాంగంగళం ప్రాణిమం | డళగానందమనిపి వేమర నిదేం సంక్లాప్యేనో లోకదోళ్ || ౧౪ ||

ధావ్యం.-ఎలే రాజమూర్తాండనే ! మూజగకం టుప కారియేనిప నిన్నోళ్ \$ ఏగళుం \$ ఇప్ప లోకలోత్తరవప్ప వేమ్మోయం నేం ఎంతు అరిదప్పే ? కత్తురిమిగం తన్నోళ్

బేంగదిరన-సూర్యన. పాసరేయోళ్-హసఃగల్లల్లి.

(౧౪. ప్లోళళొళ్ళొక్కం-ప్రేటలగల్లల్లి. నరువువం--సువాసనయ. శ్ కలవన్నె, ఏగళుం--యావాగలూ

ಪ್ವ ನರುಗಂಪಂ ಅರಿದಪುದೆ ? ನರುಪ್ಪೂಗೆ ತನ್ನೊಳಗಿಪ್ಪ ಸಾಕು
ಮಾರ್ಯಂ ತೋರುಗುಮೇ ? ಕಪ್ಪುರಂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ದೊರೆಕೊಂಡಿಪ್ಪ
ತಣ್ಣಂ ಬಗೆಯಲಾಪ್ಪದೆ ? ಮಲಯಮಾರುತಂ ತನತ್ತು ಶೈತ್ಯಸಾ
ರಭ್ಯಮಾಂದ್ಯವಿಭವಮಂ ತಾಂ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲದೆ ? \$ ತೊಂಡುಗಡವ
ಪುರುಳ \$ ತನ್ನ ನಲ್ಲುಡಿಯ ಸವಿಯಂ ಭಾವಿಸಬಲ್ಲದೆ ? \$ ತಣ್ಣಲ್ \$
ತನ್ನೊಳ್ ಬಸರುತಿಪ್ಪ \$ ಇಪ್ಪಂ \$ ಅರಿಯಲಾಪ್ಪದೆ ? ಜಗ
ನಲ್ತೆ ತಾನರಿದು ಸಂತಸಂಬಡುವುದು. ಪಲವಾತೇಕೆ ? ಲೋಕಾನಂದ
ಕರನೆನಿಸ ನೀಂ ತಳತಳನೆ ಮೂಡುವ ಪುಣ್ಯವೆಚಂದಿರನಂತೆ ಸರ್ವ
ಗ್ಗಂ ಅಭಿನಂದನೀಯಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.--ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನೀಂ ಇಂತು ಅನುಗ್ರಾಹ್ಯನಾದ
ಎನ್ನೊಳ್ ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂ ನುಡಿವುದು ಸಾಜಮೆಗಡ ?

ಧಾನ್ಯಾ--ಮಹಾರಾಜನೆ ! ನಿನ್ನೊಳ್ ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂ ಆಂ
ಇಂತು ನುಡಿವನಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸುಗುಣಶ್ರೀಯೊಳ್ ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲಂ ಪಕ್ಷ
ಪಾತಮುಂಟು. ನೀಂ ಅಂತು ನತ್ತದಾಟದೊಳ್ ಪರಾಜಿತನಾಗಿ
ಹಸ್ತಿ ನಾವತಿಯಂ ಉಳಿದು ಬರ್ಪಂದು ಪ್ರಜೆಗಳ್ಗೆ ಬದವಿದ ದುಗುಡಂ
ವಾಗಗೋಚರಂ ಗಡ, ಕೇಳ್.

ವೃ|| ರವಿಯನಗಲ್ಲ ತಾವರೆಗಳಂತೆ ಸುಧಾಕರನಿಲ್ಲದಿಪ್ಪ ಕೈ|
ರವತತಿಯಂತೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಕಾಣದ ಸೋಗಿನವಿಲ್ಲಂತೆ ಧೇ||
ನುವನುಳಿದಿಪ್ಪ ವತ್ಸಕುಲದಂತಕಟಾ ಸಿರಿವೋದ ಲುಬ್ಧರಂ |
ತವನಿಸ ನಿನ್ನನಂದಗಲುತಿಪ್ಪವರೇಂ ಕಳಗೆಟ್ಟು ನಿಂದರೋ|| ೧೯ ||

ಇಂದು ನೂರ್ನುಡಿಗಳಂ ಏಂ ? ಅಂತು ಪ್ರಜಾನುರಾಗಮಂ
ಪಡೆದ ಸುಗುಣಾರ್ಣವಂ ನೀಂ ಧನ್ಯನಲ್ತೆ ?

ತೊಂಡುಗಡವ ಪುರುಳಿ--ನುಡಿಸ ಗಿಳಿ. ತಣ್ಣಲ್--ಚಂದ್ರಕಾಂತಾಲೆ,
ಇಪ್ಪಂ--ದ್ರವವನ್ನು. ೧೯. ಸಿರಿವೋದ--ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ--ಪ್ರಜಾಪ್ರಸ್ತಾವದಿಂ ಈಗಳ ಎನ್ನಮನಂ
ಅತ್ಯಾಕುಲಮಾಗಿದವುದು. ಹಾ ಬಿದಿಯೆ ! ಎಮ್ಮನೆ ಅವಳಂಬಿಸಿ
ಕೊಂಡು || ಅತ್ತಯಿಂ || ಎಮ್ಮಂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪೊರೆ
ಯಲಣ್ಣದೆ ಇತ್ತಲ್ ಬಸ್ಪಂತವೊಲ್ ಎಸಗಿದ್ದೆ ? ಇ ಆ ಅವಂದಿರ
ಯೋಗಕ್ಷೇಮನಂ || ಕಷ್ಟರಕದಿಂ || ಆರಯ್ವಾರ್ ? ವೆಸರ್ವತ್ತ
ಆನುಂ ಇಂತು ರಾಜನೀತಿಗೆ ಸಲ್ಲದ ಕಜ್ಜಮುಮಂ ಮಾಳ್ವದಾದುದೇ ?

ವೃ | ಪ್ರಜೆಗಳ ಪಾಲನಂ ಗಡ ಮಹೀಪತಿಗಾರಯೆ ಮುಖ್ಯ
ಮುರ್ದಿಯೊಳ್ | ಪ್ರಜೆಯೆನೆ ಮಕ್ಕಳಂದುಸಿರ್ವರರ್ಥಮನಾದುದರಿಂ
ದದಾವಗಂ || ಪ್ರಜೆಗಳನೊಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಮೊಲೇ ಪರಿವೋಷಿಸವೇಳ್ವ
ಮಕ್ಕಟಾ | ಪ್ರಜೆಗಳನೋವದಾ ವಿಧಿಹತಂಗೊಳವೇನಿಹಮುಂ ಪರ
ತ್ರೆಯುಂ || ೮೦ ||

ಭೀಮಂ -- (ಆತ್ಮಗತಂ) ಎನುಗೆ ಆನೀಚಕಾರವರ್ ಬಡರ್ಚಿದ
ಉಪಟಳಂ ಎತ್ತಲೋ. “ಮನೆಗೆ ಮಾರಿ, ಪೆರಗುಪಕಾರಿ.”
ಎಂಬಂತೆ || ಬರಿದೆ || ಪುರಜನಕ ಅತ್ತಪಂ. ಈತನ ಪರಿಯಂ
ಏವೇಳ್ವೆಂ ? ರಾಜ್ಯಮನುಳದ ಎನುಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವಂ ಏಕೆ ?

ಧಾನ್ಯಂ.--ಮಹಾರಾಜಾ ! ರಾಜ್ಯಕೋಶಾದಿಗಳಂ ಉಳಿದು
|| ನೀಡುಂ || ಕಷ್ಟಬಡುತಿರ್ಪ್ಪಗಳುಂ ನೀಂ ಇಂತು ಪ್ರಜಾವಿಷ
ಯದೊಳ್ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವಲ್ತೆ ?

ಭೀಮಂ -- (ಆತ್ಮಗತಂ) ಅಪಹ ! ಅದೆಂತಪ್ಪ ಧರ್ಮವೊ ?
ಈತಂಗೆ ಸಾಲದೆಂದು ಈ ದೇಸಿಗರ ಉಪದೇಶಮುಂ ಬೇರೆ.

ಧಾನ್ಯಂ.--ಆದೊಡೆ ನಿನ್ನಂ ಇಂತು ದುರ್ದಶೆಗೆ ಗುರಿಗೆಯ್ದ
ಆದುರುಳರ್ ಭೋಂಕನೆ ಅಳವಂ ಎಯ್ದದೆ ಇರರ್. ಅದರಿಂ ನೀಂ
ಚಿಂತಿಸುದಾಗದು.

ಅತ್ತಯಿಂ--ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿರಕದಿಂ--ಬಹುಪ್ರೀತಿಯಿಂದ. ೮೦. ಓವದ-
ಪಾಲಿಸದ, ಇಹಮುಂ ಪರತ್ರೆಯುಂ--ಐಹಿಕಾಮುಖ್ಯಕಗಳು ಬರಿದೆ--ಎಮ್ಮನೆ
ನೀಡುಂ--ಬಿಡುವಾಗಿ.

ಭೀಮಂ-(ಆತ್ಮಗತು) ದಲ್. ಚಿಂತಿಸಿದೇಕೆ? ಅಹಹ! ಪೆಣ್ಣು
ಳಂತೆ \$ ಪೆಣ್ಣರುತೆ ಈ ಪಳುವಿನೊಳೆ \$ ಅಳುತಿದೊಡೆ ಆದುರುಳರ್
ಭೋಂಕನೆ ಅಳವಂ ಎಯ್ದುಗುಂ.

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಕಲಂ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-- (ಕೇಳು) ಇದೇಂ ಇತ್ತಲ್ ಇಂತುಟು
ಕಲಕಲಂ? (ನೋಡಿ) ಪಲಂಬರ್ ಮಾನಿಸರ್ ಇತ್ತಲ್ ನಡೆತರುತುಂ
ಇದ್ದಪರ್. ಇವರಾರ್? ಎಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಕ್ಕುಮೆ? (ನಾಡೆನೋಡಿ)
ಆಃ! ಅದೇಕೆ ಸಂದೆಗಂ? ದೂರದೊಳೆ ಇವಂದಿರಂ ನೋಳುಗಳೆ
ಎನ್ನಮನದೊಳೆ ಅದೊಂದು \$ ನಣ್ಣು \$ ಬದವಿಕ್ಕುಂ.

(ತರುವಾಯಿಂ ಪ್ರಜೆಗಳ್ ಪುಗುಂ)

ಮೊದಲಿಗಂ.--

ಕಂ|| ಸಂದಣಿಸಿದ ಕಾಂತೇಯರ |

ಸಂದರ್ಶನದಿಂದೆ ಧನ್ಯನೆಂದೆನಿಸದೊಡಾ ||

ಸುಂದರಿಯುಂ ನಂದನರುಂ | .

ಮಂದಿರಮುಂ ಮಂದಭಾಗ್ಯನೆನಗೇಕಕಟಾ || ೧೧ ||

ಎರಡನೆಯವಂ --

ಕಂ|| ನೀತಿಯರೀತಿಯನರಿಯದೆ |

ಪಾತಕದೂರ್ಗದೊಳೆ ಚರಿಸ ಕಾರವನೀಚಂ ||

ಭೂತಲದೊಳಗಪಕೀರ್ತಿನಿ |

ಕೇತನವೆನಿಸುತ್ತ ದೇಕೆ ತಾಂ ಬರ್ದು^{*}ಕುವನೋ || ೧೨ ||

ವಳರುತೆ-ಹೆದರುತ್ತ. ಪಳುವಿನೊಳೆ-ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ. ನಣ್ಣು-ಸಂತೋಷ.

೧೨. ನಿರೇತನಂ-ಮನೆ.

ಮೂರನೆಯವಂ.-

ಕಂ|| ನೋಡಿದ ಚಣದೊಳ್ ಜಾಣಿಂ |
 ಬೇಡುವುದಂ ಬಗೆದು ನೀಡು ನೀಡುವ ರಾಜಂ ||
 ಕಾಡಿಂಗೆ ಪೋಗಿ ನೀಡುಂ |
 ನೀಡುತೆ ನೀಡಾಗದೆಮ್ಮನಾರ್ ಪೊರೆದಪರೋ ||೨೩||

ನಾಲ್ಕನೆಯವಂ.-

ಕಂ|| ಚಂಡದುರಾತ್ಮರನೆಲ್ಲಂ |
 ದಂಡಿಸಲು ತಾಂ ಮಹಾತ್ಮರಂ ಪಾಲಿಸಲುಂ ||
 ಪಂಡಿತರೆನೆ ಬೆಸಗೊಂಡಾ |
 ಪಾಂಡವರಿಂದೆತ್ತ ಮಂಡಿಸಿರ್ಪರೊ ತಿಳಿಯೆಂ ||೨೪||

ಐದನೆಯವಂ

ಕಂ|| ಭ್ರಷ್ಟಸುಯೋಧನ ! ತೆಗೆ ತೆಗೆ |
 ದುಷ್ಟವಿದೆಂದೆನಿಸ ನಿನ್ನ ನಡೆವಳಯಿಂದಂ ||
 ಶಿಷ್ಟರ ಪಾಂಡುಕುಮಾರರ ||
 ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಕಾಡನೆಯ್ದರಲ್ಲೇ || ೨೫ ||

ಒವಂ -ಮಹಾತ್ಮರ ಕಾಂತೇಯರ ಎತ್ತಲೆತ್ತಲೆ ಅರಸಿದೊಡಂ
 ಕಣ್ಗಿವಾರರ. ಏಗೆಯ್ಯುದು ? (ಸುತ್ತಲುಂ ನೋಡಿ)ಅನುಮ ! ಆಂ ಪುಣ್ಯ
 ಕಾಲಿಗಳಲ್ಲೆ ? ಮದನೀಯರಿತ್ತಲೆ ಇದ್ದಪರ. (ಎದು ಸವಿಹಕ್ಕೆ ಬಂದು)
 ಮಹಾನುಭಾವರಿರಾ ! ನಿಮಗೆ ವಂದಿಪೆನ್ನ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ -ನಾಡಿಗರಿರಾ ! ಇತ್ತಲೆ ಐತಂದು \$ಕುಳ್ಳುದು.\$
 ಅಕಟ ! ನೀವೇತಕ್ಕೇ ಕಾಡಿಂಗೆ ಬಂದಿರ ?

೨೩. ಜಾಣಿಂ-ಜಾಣತನದಿಂದ, ನೀಡು, ನೀಡುಂ-ಅಧಿಕವಾಗಿ, ನೀಡಾಗದೆ-
 ವಿಲಂಬಿಸದೆ. ಕುಳ್ಳುದು-ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಭೀಮಂ.- (ಆತ್ಮಗತಂ) “ ಅಡವಿಗೆ ಪ್ರೋದೊಡಂ ಚಿಗಟನ ಕಾಟಂ ತಪ್ಪದು ” ಎಂಬಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯುಂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಾಟವೆ ?

ಪ್ರಜೆಗಳ್.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಎಮ್ಮೆಂ ಅತ್ತಲೆ ತೊರೆದು ನೀಂ ಇತ್ತಲೆ ಬಂದಿರ್ಪುದು ಉಚಿತಮೇ ? ನೀಂ ಅದೆತ್ತಲೆ ತೆರಳ್ದಿರಿ ಆಮುಂ ಅತ್ತಲೆ ಬರಲ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರೆವು. ದುರುಳರ್ ದುರೈಯೋಧನಾದಿಗಳ್ ಅಧರ್ಮದಿಂ ನೆತ್ತದ ಅಟದೊಳ್ ಗೆಲ್ಲು ನಿಮ್ಮಂ ಅಡವಿಗೆ ಅಟ್ಟದರೆಂದು ಎಮ್ಮೆರ್ಡೆ ಅಡಗಡಗಂ ಮರುಗುತ್ತಿರ್ಕ್ಕುಂ. ನಿಮ್ಮನೆ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪು ನಮ್ಮಂ ಪಾಪಿ ದುರೈಯೋಧನನ ಕೈಯೊಳ್ ಈವುದು ಅರನೇಂ ? ಅಳ್ಳರಿಂ ಗಿಳಿಸಾಕಿ ಬೆಕ್ಕಿನ ಬಾಯ್ಗೆ ಕುಡುವರೇ ?

ಕಂ || ನೃಪವರ ನಿನ್ನಯ ಕಾಪೆಂ |

ಬುಸವನದೊಳ್ ಬಳದ ಪಾರರೆಂಬೀ ಗಿಳಿಗಳ್ ||

ಕೃಪಣಂ ದುರೈಯೋಧನನೆಂ |

ಬ ಪುಳಂದನ ಬಸದೊಳಂತೊ ಹಾ ಜೀವಿಸುಗುಂ || ೨೬ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ಎಲೆ ಮಹಾಶಯರೇ ! ನೀಂಗಳ್ ಅಳಿಯಿಂ ಇತ್ತಲೆ ಐತಂದುದು ಎಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷವೆ. ಆದೊಡೆ ಎಮ್ಮೊಡನೆ ನೀಮುಂ ಈ ಕಾಡಿನೊಳ್ ಕ್ಲೇಶಂಬಡುತ್ತಿರೆಯಿರೆ ಆಂ ಎಂತು ನೋಡಿ ಸೈರಿಸುವೆಂ ? ನೀಂ ಎಂತಾನುಂ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯಂ ನೇರ್ಪು ಪದುಳ ಮಿರ್ಪುದು ಉಚಿತಮಲ್ಲೆ ?

ಪ್ರಜೆಗಳ್.-ಮಹಾನುಭಾವರ್ ನೀಂಗಳ್ ಕ್ಲೇಶಂಬಡುತ್ತಿರ್ಪುದು ಎಮತ್ತು ಪದುಳಮೇಂ ? ಃ ನಿಮತ್ತು ಃ ಉಳಗದೊಳ್ ತಾಂಗಿದ ಎಮತ್ತು ಮನಂ ನಿಮ್ಮಂ ನೀಗಿ ನೀಚದುರೈಯೋಧನನ ರಾಜಧಾನಿಯಂ ಪುಗಲೆ ಎಂತು ಬಕ್ಕುಂ ?

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.- (ಅಂಜಲಿಬಂಧಮೊಡವೆ) ನಾಡಿಗರಿರಾ ! ನಿಮ್ಮೊಳ್ ಎನತು ಬಿನ್ನಪವೊಂದಿಕ್ಕುಂ. ನೀವದನೆಂತಾನುಂ ನೇರ್ಪುಡಿಪ್ಪದು.

೨೬. ಪುಳಂದನ-ಪೇಡನ, ಬಸದೊಳ್-ವಡದಲ್ಲೆ. ನಿಮತ್ತು-ನಿಮ್ಮದಾದ.

ಪ್ರಜೆಗಳ್.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಅದೇಂ ನಿಯೋಗಿಪುದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-

ವೃ || ಪಳುವಿಂಗೆಯ್ದಿದರನ್ನ ಮಕ್ಕಳಕಟಾ ನಾನಂತಗಲ್ದಿರ್ಪೆನೆಂ | ದಳಲಿಂ ಗೋಳಡುತಿರ್ದಪಳ್ ಮುದುಪಿಯೆಮ್ಮಾಮಾತೆ ತಾನಾವಗಂ || ಪೊಳಲಂ ಸೇರುತ್ತುವಿಾಗಳೇ ಪದೆಪಿನಿಂ ಕಂಡಾಕೆಯಂತಳ್ತ ತ | ಲ್ಲಳಮಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಕ್ಕ ನಲ್ಲುಡಿಗಳಂ ಮಾಣಿರ್ಪುದೊತಾದೊಡಂ || ೨೭ ||

ಪ್ರಜೆಗಳ್.- (ದುಗುಡದಿಂ) ಎಲೆ ಮಹಾರಾಜನೆ ! ನೀಂ ಇಂತು ಧರ್ಮಪಾಶದಿಂ ಎಮ್ಮಂ ಬುಧಿಪುದೇ ? ಅಕಟ ! ಆಂ ಎಂತು \$ ಮರಲ್ಪುದು ? \$

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.- ಎಲೆ ಸಜ್ಜನರಿರ ! ದಯೆಯಿಟ್ಟು ನೀಂ ಅಂತು ಗೆಯ್ಯುದು.

ಪ್ರಜೆಗಳ್.-ರಕ್ಷಿತಾರನಾವ ನಿನ್ನ \$ಬೆಸನಂ\$ ಎಂತು ನಾಂ ಮಿಗುವುದು ? ಬೀಳ್ಕೊಡು. ಆಂ ಪಯಣಂಬೋಗಿ ಕೆಲದಿನಂ ಅತ್ತಲಿದ್ದು ಮಗುಳ್ಳು ನಡೆತರ್ಪೆವು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.- ಅಂತಕ್ಕೆ.

ಪ್ರಜೆಗಳ್.-ಇಲ್ಲಿಂ \$ಪೆಡಮಗುಳಲೆ\$ ಮನಂ ಬಲ್ಲದು. ಏಗೆಯ್ಯಂ ?
(ಎಂದು ಪೋಸರ್)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.- (ಧರ್ಮಪಾಶಂ ನೋಡಿ) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಪಜ್ಜೆಯಿಡುವುದು, ಮುಂದಾಣಮಂ ಎಯ್ದವಂ. ಇತ್ತಲಿರೆ -

ಕಂ || ಇನ್ನಾನಾಡಿಗರೆಲ್ಲರು |

ಮೆನ್ನನದೊಚ್ಚುಣದೊಳಯ್ದಿ ಸುತ್ತುಂಗೊಳ್ಳುಂ ||

ಮುನ್ನಿನವೋಲವರಂ ಮೈ |

ಪ್ಪಾನ್ನದಿನುಪಚರಿಸಲಾರ್ಪೆನೆಂತೀ ಪಳುವೊಳ್ || ೨೮ ||

ಮರಲ್ಪುದು-ಹಿಂತಿರುಗುವುದು. ಬೆಸನಂ-ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು. ಪೆಡಮಗುಳಲೆ-ಹಿಂದಿರುಗಲು. ೨೮. ಬಚ್ಚುಣದೊಳ-ಬಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ

ಧಾಪ್ಯು - ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಚಿಂತೆಯಿರ್ದಿಕ್ಕೆ , ಮುಂತೆನ್ನೆ
ಪೋಸಂ. (ಎಲ್ಲರೂ ಇನಿತುದೂರಂ ಪೋಸರೆ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - (ಮು.ತೆ ನೋಡಿ) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಇದಾವುದು ಗಡ
ಬೆಳ್ಳನೆ \$ ಬೆಳ್ಳಂಗೆಡವ \$ ಪ್ರಣ್ಯಕರಂ ಪ್ರೇನಲ್ ?

ಧಾಪ್ಯು - ಇದು ಗಡ ಲೋಕಪಾವನೆಯಸ್ವ ಗಂಗಾನದಿ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ಆ ! ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪ್ರದಾಯಿನಿಯಸ್ವ ಈ
ಜಗಜ್ಜನನಿಯ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದೆ ಧನ್ಯರಾದೆವು. (ಎಂದು ಗಂಗೆಯ ನದಿಕರಂ)

ವೃ || ಸಗರೋದ್ಧಾರಿಣಿ ಪಾಪಹಾರಿಣಿ ಮಹಾಸಂಸಾರಸಂತಾ
ರಿಣೀ | ಜಗದಾಹ್ಲಾದನಕಾರಿಣೀ ಶಿವಜಟಾಜೂಟಾಂತರಾಜನ್ಮಣೀ ||
ನಿಗಮಾತ್ಮಕವಿಹಾರಿಣೀ ತ್ರಿಸರಣೀ ಯೋಗೀಂದ್ರಹೃಚ್ಚಾರಿಣೀ |
ಭಗವದ್ವಿವೃತರಂಗಿಣೀ ಮಣಿದಪೆಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸುಧಾಧೋರಣೀ ||೨೯||

ಕಂ || ಸನ್ನತೆ ದೂರದೊಳೊಮ್ಮೆ ಭ .

ವನ್ನ ಮುಸ್ಮೃತಿಯನೆಸಪರಮಳನರೆನ ತಾಂ ||

ನಿನ್ನಯ ತಡಿಯೊಳೆ ಮೆಯ್ಯಿ |

ಸ್ವಸ್ತಿವರಂ ವಸಿಸರಿನ್ನದೇಂ ಸುಕೃತಿಗಳೋ ||೩೦||

ಕಂ || ಸ್ವಸ್ತುಟನಿ ಮಹಾಪರತರ |

ವಸ್ತುವೆಸಿಪ್ಪಾಪುರಾರಿ ನಿನ್ನನದೆಂದುಂ ||

ಮಸ್ತಕದೊಳ್ ತಾಳ್ಪಪನೆನೆ |

ನಿಸ್ತುಳವದು ನಿನತು ಮೈಮೆಯೇಂ ಕೇವಳಮೇ ||೩೧||

(ಎಂದು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳಂ ಆಲೋ ಸಿ) ವತ್ಸರಿರಾ ! ಅಚ್ಚವಪ್ಪ ಈ
\$ ಪೂಜ್ಞದೊಳ್ ಬರ್ಕುಡಿತೆಯ \$ ನೀರನಾದೊಡಂ ಇಚ್ಛೆಯಿಂ
ಈಂಟೆ ತಣಿಯಿಂ.

ಬೆಳ್ಳಂಗೆಡವ-ಪ್ರವಹಿಸುವ ೨೯ ತ್ರಿಸರಣೀ-ತ್ರಿಧಗೆ ೩೦ ಎಸಪರೆ-
ಮಾಡುವರು , ಇರ್ಪನ್ನೆ ವರಂ-ಇರುವವರೆಗೆ ೩೧ ನಿಸ್ತುಳಂ-ಹೋಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ;
ನಿನತು-ನಿನ್ನದು ಪೂಜ್ಞದೊಳ್-ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಬರ್ಕುಡಿತೆಯ-ಬಂದು ಬೋಗಸೆಯ.

ಭೀಮಂ - ಈಗಳನೆ ಎನ್ನ ಪಸಿವು ಎನಿತನ್ನಮಂ ತಿನ್ನೊಡಂ
ಮುಡಿಯದು. ಇಂತಿರೆ ಬಕ್ಕುಡಿತೆನೀರಂ ಈಂಟ ತಣಿವುದು ಎಂತು?
ಃ ಏವಂ ಃ ಎನ್ನಂ ಈ ಕಿಡುದಸೆಗೆ ಗುರಿಗೆಯ್ದ ಃ ಆಕಾರವಾಪಶ
ದಂ ಃ ಕಣ್ಣೆ ಪೊಲನಾದೊಡೆ ಈಗಡೆ ಆಂ ಈ ಕೊಂತದ ಬಡಿತದಿಂ
ಅವಂಗೆ ಅಂತಮಂ ಕಾಣಿಪೆಂ ಗಡ. ಅವನಂ ನೆನೆವ ಎನ್ನ ಮನಂ
ಃ ಮುಳಸುವೇಗೆಯಿಂಸಿರಿವಂತಿಗೆಯಮುಂಮುರಿಯಂತೆಃ ತಪಿಸುಗುಂ.

ಧಾನ್ಯಂ.-ಕುಮಾರ ಭೀಮನೆ ! ಸೈರಿಸು ಸೈರಿಸು. ಮುಳವು
ದಾಗದು.

ಭೀಮಂ.-ಮುಳಸನಾದೊಡಂ ಸೈಸಿದಪೆ. ಪಸಿವನಿದಂ ಅದೆಂತು
ಸೈರಿಸುದು ?

ಧಾನ್ಯಂ.-ಅದುಮಂ ಇನಿತು ಸೈರಿಸು. ಮುಂತೆ ನಿನಗೆ ತಣಿ
ವಪ್ಪವೊಲ್ ಎಲ್ಲಿಯಾನುಂ ಃ ನಲ್ಲುಣಿಸು ಃ ಬದವುಗುಂ.

ಭೀಮಂ.-ಬಳ್ಳುತು ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಯಂ ಪರಿಕಿಪೆಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ -ವತ್ಸ ಭೀಮಸೇನ ! ಪೂಜ್ಯರ ನುಡಿ ಎಂದಿಗಂ
ಬೇರೆಯಾಗದು. ಭೂಸುರರ್ ಮಹಾಮುನಿಸುರಲ್ತೆ.

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ)

ಕಂ || ಎಲೆ ದುರೈದಧನ ! ಎಲೆ ಸಾ !

ಬಲ ! ಎಲೆ ರಾಧೇಯ ! ಎಲಮೆ ದುಶ್ಯಾಸನ ! ಚೇಃ ||

ಕುಲಹೀನರ್ಕಳರಾ ! ನಾ !

ಣಿಲಿಗಳರಾ ! ನಗ್ಗೊ* ನಿಮ್ಮ ಬಾಳುಂ ಬಾಳೇ ||೨-||

ಏವಂ-ಏನಮಾಡಲಿ. ಕಾರವಾಪಶದಂ-ನೀಚಕಾರವನು. ಮುಳಸುವೇಗೆಯಿಂ-
ಕೊಪದ ಜೇಗೆಯಿಂದ, ಸಿವಂತಿಗೆಯು-ಹುರಿದ ಒಡಿನ, ಮುಂಮುರಿಯಂತೆ-ಕಾದ
ಮುಳಲಂತೆ, ನಲ್ಲುಣಿಸು-ಬಳ್ಳೆಯಆಹಾರ, ೨೨. ನಾಣಿಲಿಗಳರಾ-ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರೇ!

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.- (ಕೇಳು) ಇದೇಂ ಇತ್ತಲ್ ಭೂಸುರರ್ಕ್ಕಳ್ ಕಳ್ ಕಳಂ ಕೇಳ್ಗಂ ? (ತಿರುಗಿನೋಡಿ) ಪೂಜ್ಯರೆ ! \$ ಎನ್ನನ್ನಂ \$ ಪಾಪ ಯಿದ್ದಪನೇ ? ನೋಡಿರೆ ಇತ್ತಲ್ ?

ವೈ || ಅಡಿಯುಮನಕ್ಕಟಾ ಮುಡಿಯುಮಂ ಬಿಡದಗ್ಗಿವೊಲೋ ವೊ ಬಲ್ವಿಸಿಲ್ | ಸುಡುತಿರುತಿದೊಡಂ ಪರಿವ ಕಣ್ಣಿನಿರ್ವರಿಗಾಲ್ಗಳ್ಳಂ ದಮಿ || ತೊಡಲೊಳಗೀಗಳೊಯ್ತುನಿದೊ ತಣ್ಣ ಸನಾಂಪರಿವಂದಿ ರೆಂಬಿನಂ ನಡೆತರುತ್ತಿದ್ದಪರ್ ಪೊಳಲ ಭೂಸುರರೆಲ್ಲರುಮಾರ್ತನಾದದಿಂ ||

(ಬಳಿಕ ಭೂಸುರರ ಪ್ರಗುವರ)

ಭೂಸುರರ.-

ಕಂ || ಎಲೆ ದುರೈಯಧನ ! ಎಲೆ ಸಾ !

ಬಲ ! ಎಲೆ ರಾಧೇಯ ! ಎಲಮೆ ದುತ್ಯಾಸನ ಚೀರ ||

ಕುಲಹೀನಕ್ಕಳಿರಾ ನಾ |

ಣಿಗಳಿರಾ ನೆಗಳ್ಳೆ* ನಿಮ್ಮ ಬಾಳುಂ ಬಾಳೇ || ೩೪ ||

ಚೀ ಪಾಪದುರೈಯಧನಾ ! ನೀಚಕರ್ಣಾ ! ವಂಚಕಶಕುನೀ ! ದುಪ್ಪದುತ್ಯಾಸನಾ ! ಊಃ ಕುಟಿಲರ್ ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಬಡಗೊಡಿ ಬರ್ಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂ ಮಹಾತ್ಮರಂ ಪಾಂಡವರಂ ಎತ್ತಲ್ ಕಳಪಿದಿರ್ ? ಎಂತು ನಿಮ್ಮ ಮನಂ ಬಡಂಬಟ್ಟುದು ? ಹಾ ! ಧರ್ಮಾತ್ಮರ ಧರ್ಮಜಾದಿಗಳ ಎಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ ಪುಡುಂಕಿದೊಡಂ ದೊರೆತರಿಲ್ಲ ಗಡ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - (ಕೆಲಸಂ ಸಾಧ್ದಂ) ಪೂಜ್ಯರಿರ ! ಇತ್ತಲಿರ್ಪ್ಪ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ಈ ವಂದಿಸಿದವಂ. ಇತ್ತ ತಣ್ಣಿಳಲೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಇನಿತು ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನೆಯ್ದುವುದು.

ಎನ್ನನ್ನಂ-ನನ್ನಂತನು. ೩೩ ಕಣ್ಣಿನಿರ್ವರಿಗಾಲ್ಗಳಂದಂ-ಕಣ್ಣೀರ ಪರಿವ ಕಾಲುವೆಗಳಿಂದ, ಬಯ್ಯನೆ-ನಟ್ಟಗೆ, ತಣ್ಣ ಸಂ-ತಣ್ಣನ್ನು.

ಮತ್ತಂ ನೀಂ ಅಡವಿಯಂ ನೋಡಿದರಲ್ತು. ಎಲ್ಲಿಯುಂ
 \$ ಸರುಗಳ್ ಪಣೆಗಳ್ \$ ಬಳವು. ನಿಜ್ಜಂ ಬಳಸುತ್ತುಂ \$ ಮಾಮು
 ಸಕದಿಂ \$ ಅವ್ವಳಸುತ್ತುಂ ಪಜ್ಜೆ ವಜ್ಜೆಗೆ ಕಣ್ಗೆ ವರ್ಪ ಸಿಂಗಂ ಪೆರ್ವಲಿ
 ಸೊರ್ಕಿನ ಪೇರಾನೆ ಎಂಟಡಿ ಕರಡಿ ಎಕ್ಕಲಂ ಕೋಣಂ ಮುಂತಾದ
 ಪಲವುಂ ಕೂರ್ಮಿಗಂಗಳ್ \$ ಅಳುಂಬಂ \$ ಅವರತ್ತಣಿಂ ನಿಮಗೆ
 ಅದೇನಾನುಂ ಎಡರೊದವಲಕ್ಕುಂ. ಅದರಿಂ ಆರಯ್ದು ರಾಜಧಾ
 ನಿಯಂ ಸೇರ್ದು ಸ್ವಸ್ತಿಯಿಂ ಬರ್ದುಕಿಂ. ಮೇಣ್ ಬನದೆ ಕಂದ
 ಮೂಲಮುಂ ನೀಂ ಉಣಲಕ್ಕುಮೆ ?

ಭೂಸುರರ— ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಮೆಲ್ಲುಡಿಯಿದು ಎಮಗಲ್ತು.
 ಬಾಹತ್ತರದ ಬಾಹಾಬಲದ ಬಾಹುಜರ ನೀವೆ ಕಂದಮೂಲಮುಂ
 ಉಣ್ಣಾರಾಗಿರೆ \$ ಬರುಂಬರ್ \$ ಪಾರ್ವರ್ ಆಂ ಅದಂ ಉಣಲಾಗದೊ ?
 ನಿಮಗಪ್ಪ ಕಂದಮೂಲಾಹಾರಮೆ ಎಮಗಂ ಅಳ್ತು. ಸನ್ನಿತವಪ್ಪ
 ಪನ್ನತಿಕಯಂ ಆಂತ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಇರೆ ಕೂರ್ಮಿಗಂಗಳತ್ತಣಿಂ
 ಎಡರೆಂಬುದುಂ ಇರ್ಪುದೆ ? ಆವೆಂತುಂ ಬೆನ್ನನ ಬಂಭೆವೆವು. ನಿಮ್ಮನೆ
 ನಂಬಿದ ನಿರಪರಾಧರಂ \$ ಬರುವರಂ \$ ಎಮ್ಮಂ ಓಸರಿಪುದು ಪೆಸ
 ವೆತ್ತ ನಿಮಗೆ ಅದೆಂತುಂ ತಗದು. ನಿಮಗಪ್ಪ ಸೊಗಮೆ ಎಮಗಂ
 ಅಪ್ಪದು.

ಭೀಮಂ—(ಆತ್ಮಗತಂ) ಯೋಗಿ ಪಡೆದುದು ಯೋಗಿಗೆ, ಜೋಗಿ
 ಪಡೆದುದು ಜೋಗಿಗೆ. ಇವರುಂ ಎಮ್ಮಂತೆ ಏಕೆ ಕೋಟಲೆಗೊಳ
 ವೇಳ್ಳುಂ ?

ಯಥಿಷ್ಠಿರಂ— ದುಃಖಾರ್ತರ ಈವೊಡವುಟ್ಟದರ್ ಗೆಡ್ಡೆಗಳಸುಗಳಂ
 ತರಲುಂ \$ ಆರ್ತರಲ್ತು. ಈ ದ್ರುಪದಕುಮಾರಿ ತನಗೊದವಿದ ಮಾನ
 ಭಂಗದತ್ತಣಿಂ ನುಡಿಯನೆ ನುಡಿಯದೆ ಮನದೆ \$ ಬೇವಸದಿಂ ಪರ್ಪ
 ರಿಕೆವೆತ್ತಿರ್ಪಳ್. ಇನ್ನೆನ್ನೆತರನಂ ನಿರವಿಸಲ್ ಮೊಗ್ಗೆ ?

ಸರುಗಳ್— ವೃಗದ ದೂರಿಗಳು, ಪಣೆಗಳ್—ವೃಗ ರಂವ ಸ್ಥಳಗಳು,
 ಮಾಮುಸಕದಿಂ—ಕೋಪೋದ್ರೇಕದಿಂದ; ಅಳುಂಬಂ—ಅಧಿಕ; ಬರುಂಬರ್, ಬರುವರಂ—
 ಬಡವರು, ಆರ್ತರಲ್ತು—ಕತ್ತರಲ್ಲ, ಬೇವಸದಿಂ—ಚಿಂತೆಯಿಂದ, ಪರ್ಪರಿಕೆ—ಕಕಳಕೆ.

ಎಲೆ ! ಭೂಸುರೋತ್ತಮರಿರಾ —

ವೃ || ಸಿರಿಯಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಡವಿವೊಕ್ಕಿಂತಕ್ಕಟಾ
ದುಕ್ಕಿಪೀ | ದುರದೃಷ್ಟಾತ್ಮನೇಕೆ ಕೂಡಿದಪಿರೋ ಭ್ರಾತಾತ್ಮರಾ
ಗುತ್ತೆ ನೀಂ || ಸರದಾ ನೀರನಗಲ್ದ ದೂರದೆ ಬಿಸಿಲ್ಲಿಂಬಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರ್ಪ
ತಾ | ಮರೆಯಂ ನೀರಸವೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ ಬಂದಾಶ್ರೈಕುಮೇ
ತುಂಬಿಗಳ್ || ೩೩ ||

ಸರ್ವಜ್ಞರ ನಿಮಗೆ ಪಿರಿದುಂ ಬಿನ್ನವಿಪ್ರದೇನಿಕುಂ ?

ಭೂಸುರ—ಎಲೆ ಮಾರಾಯ ! ಆಂ ಇವರಂ ಅದೆಂತು ಪೊರೆ
ದವೆನೆಂಬ ಮನದಾಳೋಚನೆಯಂ ಉಳ್. ಆಂ ಎಮ್ಮೊಡಲಂ ಅದಾ
ವಸರಿಯಿಂದಮದೊಡಂ ಪೂರೆಯುತ್ತುಂ ನಿಜ್ಜಂ ಭವದೀಯಶ್ರೇಯಃ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂ ಬಡರ್ಚುತ್ತುಂ ಇತಿಹಾಸಾದಿಗಳಂ ಓರೊವರ್ ಬರೆ
ಯುತುಂ ನಿಮ್ಮೊಡನೆಯೆ ಇತ್ತಲೆ ಸೊಗದಿಂ ಪೊಳ್ತುಂ ನೊಂಕುವೆವು.
* ಇಂತಲ್ಲ * ನಾವಿನ್ನಾಪಾಳೂರ್ಗೆ ಪ್ರೋಪುದೆಂಬುದು ಪುನಿ, ಕೇಳ್ —

ಕಂ || ಉಲ್ಲಸಿತಶೀಲ ! ನಿನ್ನಿರ |

ವಿಲ್ಲದ ನಾಡಿಂಗೆ ನಾಂಗಳಡಿಯಿಡವೀಗಳ್ ||

ಸಲ್ಲಲಿತದೇವವಿಗ್ರಹ |

ವಿಲ್ಲದ ದೇಗುಲಮನಾರೊ ? ಪೂಕ್ಕಪರಿಳೆಯೊಳ್ || ೩೪ ||

ಯಥಿಷ್ಠಿರಾ—ಪೂಜ್ಯರಿರ ! ಪಾಡಳದು ಪಲವುಂತೆರದೆ ಕ್ಲೇಶಂ
ಬಡುತುಂ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಭಾರಮಂ ನೀಮೆ ಪೊರುತುಂ
ಉಮ್ಮಳಿಸುತೀರೆಯಿರೆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಂ ಆಂ ಈಪಾಳಗ್ಗಣ್ಣಿಂ ಅದೆಂತು
ನೋಡುವೆಂ ? ಅಕಟಾ !

ವೃ || ಪದೆದೇಂ ನಿಂದಳೊ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯವನೊಳ್ ನೋಡೆಂ
ಬಿನಂ ಸಾಧುಕೋ | ವಿದರೊಲ್ಲೊಪ್ಪವಿನಂ ಪೊದಳ್ಳು ಪೊರೆದೆಂ ವಿಶ್ವಂ
ಭರಾಚಕ್ರಮಂ || ಇದೆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯತೆವೆತ್ತು ಭೋಂಕನ ಮಹಾಶೋ
ಕಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದೆನ್ನೆ | ಬಿಡಿಯೇ ! ನಿನ್ನಯ ಮೈಮೆಯಂಬುದಮಮಾ!!
ನೋಡಲ್ಪದೇಂ ಚೋದ್ಯನೋ || ೩೯ ||

(ಎದು ದುಃಖಮಂ ಅಭಿನಯಿಸಂ)

ಧಾಪ್ಯಂ—ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಏಕೆಂತು ದುಃಖವೆ ? ಸಮಾಹಿತ
ನಾಗೈ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ—ಪೂಜ್ಯರೆ !

ವೃ || ಅನುವಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಮಾಂ ಪಲತೆರಂ ಬೇಳ್ವೆಂಗಡಾ
ಪಾರ್ವರೆ | ಛನಿತುಂ ಲಾಲಿಸರೀಗಳೆನ್ನೊಡವರಲೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರ್ದೆ ಪರೆ||
ಮನವೊಲ್ಪರ್ಥಿಪಿವಂದಿರಂ ಪೊರೆಯಲುಂ ಬನ್ನಂಬಡಲೆ ಘೋರಕಾ |
ನನದೊಳ್ ಬೆನ್ನನೆಬನ್ನಿಮೆಂದೊರೆಯಲುಂ ನಾನಾರೆನಗೈದವೆಂ || ೪೦ ||

ಧಾಪ್ಯಂ— ಮಹಾರಾಜನ ! ಎನ್ನ ಬಿನ್ನಪವೊಂದಿರ್ಕುಂ ಆಲಿಸ.

ಕಂ || ಸೊಗವೊದವಿದ ಪೊಳ್ಳಿನೊಳಂ |

ದುಗುಡದ ಪೊಳ್ಳಿನೊಳಮಾಣ್ವನಂ ಜನವೊಂದೇ ||

ಬಗೆಯಿಂ ಸೇವಿಪುದುಚಿತಂ |

ಬಗೆ ನೀನಿವರಿಂದು ನಿನ್ನನೆಂತುಟು ತೊರೆಗುಂ || ೪೧ ||

ಮತ್ತಂ ಇವರ ರಕ್ಷಣಭಾರಮಂ ಉಪ್ಪುಗೊಂಡು ಪೊತ್ತಿರ್ಪ
ನೀನುಂ ಇವರಂ ತೊರೆವುದು * ತಗದು. * ಎಂತೆನೆ —

ತಗದು—ಯುಕ್ತವಲ್ಲ ,

ವೃ || ಪರಮೇಶಂ ಕೊರಲತ್ತಣೆಂದೆ ಬಿಸಮಂ ತಾನೀಗಳುಂ
ವರ್ಜಿಸಂ | ತಿರೆಯಂ ತನ್ನಯ ಬೆನ್ನೊಳೊಂದೆತರದಿಂ ಪೊತ್ತಿರ್ಕು
ಮಾಕೂರ್ಮನುಂ || ಧರಿಸಿರ್ಕುಂ ಬಡಬಾಗಿಿಯಂ ಬಸಿರೊಳಾರತ್ತ
ಕರಂ ಸಂತತಂ | ಪರಿಪಾಲಿಸ್ವರದಾವಗಂ ಸುಕೃತಿಗಳ ತಾಮೊಪ್ಪಿಕೊಂ
ಡಿರ್ಪುದಂ || ೪೦ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ಅಂತವೈಡೆ ಇನ್ನೇಂಮಾಳ್ಪುದು ? ಎಮ್ಮ
* ಪಸುಗೆಗೆ * ಬಂದುದಂ ಇವರುಂ ಅನುಭವಿಸವೇಳ್ಳುಂ.

ಭೂಸುರರ-ಅಹಹ ಆಂ ಧನ್ಯರಾದೆವು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ತೆರಳಂ. ಎಲ್ಲರುಂ ಮುಂತನ್ನೆ ಪ್ರೇಷಂ. (ಎಂದೆಲ್ಲ
ರೊಡನೆ ಕಿರು ದೂರಂ ಸಾರ್ದಪಂ)

ಭೀಮಂ- ಆರ್ಯ ! ಹೃದ್ಬಾಧೆಯಂ ಸೈಸಲಾರೆಂ ಸೈಸಲಾರೆಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಈ ನಡುವಗಲೊಳ್ ಈಯಣುಗರುಂ
ಪಾರ್ವರುಂ ಪಸಿವಿನಿಂ ತಳಮುಳಂಬಡುತಿದ್ದಪರ. ಇಂದು ಅರಣ್ಯ
ದೊಳ್ ಇವರ್ಗ್ಗೆ ಅದಾರ್ ಸವಿಗೊಳಂ ಉಣಲಿಡುವರ್ ? “ ಕಾಡಿನೊಳ್
ಪೊಂಬಾಳೆಯಂ ಬಯಸಿದಂತೆ ” ಗಡ. ಇದಕ್ಕೈ ಅದೇಗೆಯ್ದಪೆಂ ?
ಮುಂತೆ ಎನಗೆ ಮಾಳ್ವದೇ ತೋರದು.

ಕಂ || ಜನಸತಿಪದಮದು ಜಗುಳ್ಳರೆ* |

ಯೆನಗಾಭೈಹ್ಮಮುಮಧರ್ಮವಲ್ಲಾ ದೊಡವಿಾ ||

ಬನದೊಳಗಾಲಿಪರಾರ್ ? ಸು |

ಮ್ಮನೆ ಭಿಕ್ಷಾಂಭವತಿದೇಹಿ ಎಂದಲೆಯಲೊಡಂ || ೪೩ ||

ಧಾಮ್ಯಂ - ಇದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಪ್ಪೆ ? ಆಂ ಉಪದೇಶಿಸೆ ಮಂ
ತ್ರದಿಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾವನಧುರ್ಮನಂ ವರದವರ್ಮನಂ ಸಕಲಸುರಾಸುರ
ವಿನೂತಚರ್ಮನಂ ಜಗದಾಚಾರ್ಯನಂ ಆರ್ಮನಂ ಸೂರ್ಮನಂ ಆರಾಧಿಸು.
ನಿನಗೆ ಆತಂ ಪ್ರಸನ್ನನಾದಪಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಅದಾವಮಂತ್ರಂ ? ಅನುಗ್ರಹಿಸ
ವೇಳ್ಳುಂ.

ಧಾಮ್ಯಂ.-ಅಲಿಸು (ಎಂದಾತನ ವಿವಿಧೋ ಪೇಳ್ವಪಂ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ಕಿರಿದು ಬೇಗಂ ಆಮಂತ್ರವಂ ಜರುಸುವಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸಿ ಬರೆ
ಸೂರ್ಮನಂ ತುತಿಪಂ)

ವೃ || ಅಮಿತಕರಕಲಾಪಾ ಸರ್ವಲೋಕಪ್ರದೀಪಾ |

ಶಮಿತನಿಖಿಲಪಾಪಾ ಸರ್ವವೇದಸ್ವರೂಪಾ ||

ಸುಮತಿವಿನೂತಿಪಾತ್ರಾ ವಾರಿಜಸ್ತೋಮಮಿತ್ರಾ |

ನಮಿಸುವನೆಲೆಮಿತ್ರಾ ಭುಸ್ಕರಾ ಲೋಕನೇತ್ರಾ || ೪೪ ||

ಎಲೆ ಮಹಾನುಭಾವ ಸೂರ್ಮನೆ ! ನೀಂ ಸಕಲಕರ್ಮಫಲಾತ್ಮ
ಕಂ. ನಿನ್ನಿಂ ಪರದೈವಂ ಅದಾವುದು ? ನೀನೆ ಸಕಲಜಗಕೆ ಆಧಾರಂ.
ಸಕಲಮುಂ ನಿನ್ನಯೆ ತೇಜದಿಂಗಡ. ಮಾಯೋಗಿಗಳುಂ ನಿನ್ನಯೆ
ಆರಾಧನದಿಂ ಕೃತಾರ್ಥರಪ್ಪರೆ.

ವೃ || ನಿನ್ನಯೆ ತೇಜದಿಂ ನೆಲದೆ ನಲ್ವಳೆಯಪ್ಪುದು ತಕ್ಕಕಾಲ
ದೊಳ್ | ನಿನ್ನಯೆ ತೇಜದಿಂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರ್ಪುದು ಸಸ್ಯಸಮೂಹವೆಲ್ಲ
ಮುಂ || ನಿನ್ನಯೆ ತೇಜದಿಂ ಜಗವಿದೆಲ್ಲಮುಮನ್ನಮನೊಂದಿ ಬುಂಜಿ
ಕುಂ | ನಿನ್ನಯೆ ತೇಜದಿಂ ಜನವರೋಗದೃಢಾಂಗತೆವೆತ್ತು ಜೀ
ವಿಕುಂ || ೪೫ ||

ಕಂ || ನಟ್ಟಡವಿಯೊಳಪರಿಯಿಂ |

ಕಟ್ಟದವಳಲಿಂದೆ ತೊಟ್ಟನೆಡೆಗೆಟ್ಟೆಮ್ಮಂ |

ಕೊಟ್ಟು ನಿಜಾಭೀಪ್ಸಿತಮುಂ |

ನೆಟ್ಟನೆ ಪೊರೆಯಲ್ತೆ ನೀನೆ ನೆರೆದಪಯಲ್ತೆ || ೪೬ ||

(ಬಳಿಕೆ ಸೂರ್ಯಂ ಲಗಸದತ್ತಣಿಂ ಥಟ್ಟನೆ ಸನಿಹಕ್ಕೆ ಬಂದಪಂ)

ಸೂರ್ಯಂ-ಎಲೆ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರಾ ! ನಿನ್ನ ಮನೋಭಾವಕೆ ಮುಚ್ಚಿದೆಂ. ಇಂ ಪನ್ನೆರಳ್ಳಾಲಂ ನಿಮಗೆ ದಿವ್ಯಂ ಆಹಾರಂ ಬದವು ಗೆಂದು ಆಂ ವರವಂ ಇತ್ತಿರೈಂ. ಇದೆಕೊಳ್ ತಾಮ್ರಭಾಜನಂ. ಇದಂ ಕೈಕೊಳ್ವುದು. ಈ ದ್ರಾಪದಿ ಅಹ್ಲಯಮಪ್ಪ ಇದರ ಸೋಂಕಿ ನಿಂದಮೆ ನಿಮಗೆ ಇಪ್ಪಕಾಲಂಗಳೊಳ್ ಇಪ್ಪತಮಮುಂ * ಬಿರ್ದು ಷಿಸಂ ಎಸಗಿಸರಿವೇಷಿಕೆ* ಭೋಂಕನೆ ನಿಮಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರಾನುಗ್ರಹಂ ಸಮನಿಕ್ಕುಂ. ಮಗುಳ್ಳು ನಿನಗೆ ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಬರಿಸದೊಳ್ ರಾಜ್ಯ ಲಾಭಂ ಅಕ್ಕುಂ (ಎಂದು ಪಾತ್ರೆಯನಿತ್ತು ಕಳ್ಳನೆ ಮೆಯ್ದರೆವಂ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಅಹಹ ! ಇದೇಂ ಸೋಜಿಗಂ ಪೂಜ್ಯರೆ !

ಕಂ || ಮಹಿತದ ನಿಮ್ಮೀಮಂತ್ರದ |

ಮಹಿಮೆಯಿನಾಂ ಪೂರ್ಣಕಾಮನೆನಿಸಿದೆನೀಗಳ್ ||

ಮಹನೀಯರ ಸಾವಾಸಂ |

ಮಹಾಮನೋರಥದಮಂತದೇಂ ಕೇವಳಮೇ || ೪೭ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಅಜ್ಞಂಗೆ ಎನಗೆ ಅಂತವ್ವ ಸುಜ್ಞಾನದಲೇಶಮುಂ ಇರ್ಪುದೆಂದು ನೀಂ ಅರಿವೊಡೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗದಿನಲ್ತೆ ? ಎಂತನೆ:-

ಕಂ || ಉತ್ತಮಬುಧಸಂಗವನಸ |

ಗುತ್ತಿರೆ ಮೂಢಂಗಳೊಡವುಗುಂ ಸುಜ್ಞಾನಂ |

ಕತ್ತುರಿಯ ಸಂಗದಿಂದೇಂ |

ಪತ್ತದೆ ಮಗಮಗಿಪ ಸಾಸವಂ ಕರಡಿಗಿಗಂ ||೪೪||

(ದ್ರಾಪಿಯು ಆರೋಪಿಸಿ) ದೇವಿ ! ಅಹ್ವಯಭಾಜನಮನಿದಂ ಕೈ ಕೊಳ್. ಎಲ್ಲರುಂ ಜ್ಞುತಿ ನಿಂ ಪರಿಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದೆವರ್.

ದ್ರಾಪಿ -ಆರ್ಯಪುತ್ರನ ಆಣತಿಯಂತೆ. (ಎಂದು ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ -ಆರೋಗಿಸಲ್ ಎತ್ತಲೈದುವಂ ? ಅವತಾಣಂ ಅನು ಕೂಲನಾಗಿದ್ದೆವು ?

ಧಾಪ್ಯಂ-(ತಿರುಂಗಿನೋಡಿ) ಇದೆಕೊಳ್ ಇತ್ತಲ್ ಆದೊಂದು ನೀ ದಾರ್ಢ್ಯಂ ಈಕಾಣ್ಣಂ. ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಅತ್ತಲ್ ಎಯ್ತಿ ನಿವೈಸತಪ್ಪು ನೆಲ್ಲುಣಿಸಂ ಆರೋಗಿಸಿ ಬನ್ನಿಂ. ಇತ್ತಲ್ ಎತ್ತಲುಂ ಮಾಯಾವಿಗಳ ರಕ್ಕಸರ್ ಬಳಸುತಿದ್ದೆವರ್. ಅವರತ್ತಣಿಂ ಪುಚ್ಚುಳಿಯೇನುಂ ಪ ಬದವದಂತೆ ದಿಗ್ಬಂಧನವಂ ಎಳಗಿ ಮಾಮಂತ್ರಮಂ ಜಪಿಸುತೆ ನಾಂ ಇಲ್ಲಿಯೆ ಇದ್ದೆವೆಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ಸಕಳವಿಷಯದೊಳಂ ತಮ್ಮತ್ತಣಿಂ ಇಂತು ಕಾಪುಗೊಳ್ವೆರ್ ಆಂ ಅದೇಂ ಸುಕೃತಿಗಳೋ, ಆದೊಡೆ ತಮ್ಮಂ ಉಳಗು ಬುಂಜಿವುದೊತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದವೆಂ.

ಧಾಪ್ಯಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಇಂದು ಕರ್ತವ್ಯಮಪ್ಪ ಎನ್ನೆ ಆಯ್ಕೆಕಂ ಇನ್ನಂ ಉಳದಿಕ್ಕುಂ. ಅಂತಲ್ಲದೆಯುಂ ಎನಗಿಂದು ಪಸಿವಿಲ್ಲ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಭಗವದ್ಧ್ಯಾನಾಮೃತಾಸ್ವಾದನದಿಂ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ ರಪ್ಪ ಪೂಜ್ಯರ್ಗ್ಗೆ ಎಂದು ಗಡೆ ಪಸವಿಕ್ಕುಂ ?

ಧೌಮ್ಯ-ಭೋಜನಕೇಂ ? ಆಂ ನಿಚ್ಚಂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರ್ಪಂ.
ಅದು ಅಂತಿಕ್ರಮ. ಪೊಳ್ಳುಮೀರುಗುಂ. ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ತರಳ್ಳು ಬುಂ
ಜೆನೆ ಫಲನೆ ಬನ್ನಿಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಆಣತಿ. (ಎದುರಿದವರೊಡನೆ ಪೋದಪಂ)

ಧೌಮ್ಯ-ಇ೩ ಆಂ ತಳ್ಳದೆ ಜಪಮಂ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದವೆಂ.
(ಎಂದು ನಸುವೊಳ್ಳು ಧ್ಯಾನರೂಢನಾಗಿರ್ಪಂತೆ ಆಭಿನಯಿಸಿ) ಅರರೆ ! ಕಾಲ
ಗತಿ ಆಗ್ಗಂ ಅರಿಯಲ್ ಅರಿದು. ನವರತ್ನವಿಚಿತ್ರವಪ್ಪ ಅರಮನೆ
ಯ ಜಗನ್ನೋಹನಶಾಲೆಯೊಳ್ ಆನಂದದಿಂ ಆರೋಗಿಸುತಿದ್ದ
ಯುಧಿಷ್ಠಿರಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಇಂದು ಈ ಕಾಡಿನೊಳ್ ಬಂದು ನೀರ್ದಾ
ಣದ ಬಕ್ತಂಬಯಲೊಳ್ ಉಣ್ಣ ಪಾಡು ಆದುದು ಗಡ. (ಚಿಂತಿಸಿ)
ಮೇಣ್ ಅರಯೆ ವಿವೇಕಿಹುಲತೀಲಕಂ ಮಾಪುರುಸಂ ಅಂತಪ್ಪ ನಶ್ವರ
ಸುಖದ ನವರತ್ನಶಾಲೆಯೊಳ್ ಆರೋಗಿಸುದರಿಂ ಧನ್ಯತೆವಡೆವನೆ ?
ಮೂಲಾಧಾರಸ್ವಾಧಿಪ್ತಾನಮಃಪೂರಂಗಳೆಂಬ ನೀಲಮರಕತಮಾ
ಣಿಕ್ಯಮಯಮಪ್ಪ ಮೂದೆರದ ತಳಹದಿಯಿಂದಮುಂ, ಅನಾಹತ
ಚಕ್ರವೆಂಬ ಗೋಮೇಧಿಕಪುಷ್ಪರಾಗಂಗಳ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಿಂದಮುಂ,
ವಿಶುದ್ಧಾಭ್ಯಾಸಹಸ್ರಾರಚಕ್ರಂಗಳೆಂಬ ಸೊಬಗಿನ ಮೇಲಣ ಮೂ
ನೆಲೆಗಳಿಂದಮುಂ, ರೇಚಕಪೂರಕಸ್ಥಾನಂಗಳೆಂಬ ವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯ
ವಾತಾಯನಂಗಳಿಂದಮುಂ, ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಅದೊಂದು ಬಳಗಣ
ಕಿರುವನೆಯಿಂದಮುಂ, ಬಿಂದುವೆಂಬ ಅದೊಂದು ಸುಂದರಕಲಶದಿಂದ
ಮುಂ, ತಾವರೆಯೆಳೆಯಂತೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮೆನಿಸಿ ಪಲಸಾಸಿರ್ಮಂಜು
ವೋಲ್ ಬೆಳೆಬೆಳಗುವ ಕುಂಡಲಿನಿಯಂ ಬಳಕೊಂಡು ಮೂಲಾಧಾರ
ದಿಂ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಂಬರಂ ಪೊಳಪೊಳಯುತೆ ತಮಮುಂ ಪಿಂಗಿಪ
ಸುಷುಮ್ನೆಯೆಂಬ ವೈದ್ಯುತಮಹಾದೀಪಿಕೆಯಿಂದಮುಂ, ನಿರ್ಮಳ
ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ತನಿವೆಳಗಿನ ರನ್ನ ನಿಲ್ಲನ್ನಡಿಯಿಂದಮುಂ, ಕೈಗೊಳನಿಡ
ತರತಗದ ಸದ್ವಿಷಯಂಗಳೆಂಬ ಪವಳಮುತ್ತುಗಳ * ಸೂಸಕಂಗಳ *

* ಕೈಗೊಳನಿಡ-ಅಲಂಕಾರ ; ಸೂಸಕಂಗಳ-ಕುಚ್ಚುಗಳು,

ಅಪೂರ್ವರುಚಿಯಂ ಸೂಸುತಿರೆ, ಮೂಜಗಕ್ಕಂ ಸೋಜಿಗವೆನೆ ವಿಚಾರವೆಂಬ ಜೀವಕಳಯಿಂಬುಗೊಳೆ, ಪಜ್ಜಳಪ ಬಗೆವಗೆಯ ಆಳೋಚನೆಗಳೆಂಬ ಕಂಡರಿಸಿದ ಚಿತ್ತರದ ಬಜ್ಜರದ ಘಟಕಗಳಿಂದಮುಂ, ಆನೆಂದಲಹರಿಯೆಂಬ ಘಟಕದುದುಪ್ಪಳ ಪಳ್ಳೆ ಘಟಕ ಪಾಸಿರೆ, ಕಮವೆಂಬ ಮಿಸುಮಿಸುಪ ಘಟಕ ಅಸಿಯಮಿಸುನಿವೆಸದ ಘಟಕ ಪೂಸಮೂಡಾವಿ ಘಟಕ ಇಂಬುಗೊಳಿಸಿರೆ, ಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವವೆಂಬ ಬೆಳ್ಳನೊಪ್ಪುವ ತೆಳ್ಳಗುಲಂ ಬಾಸಣಿಸಿರೆ, ಎಣ್ಣೆಸೆಯೊಳಂ ಎಸೆವ ಯಮನಿಯಮಾಧ್ಯಪ್ಪಾಂಗಯೋಗ ಭದ್ರಪೀರಂಗಳಿಂದಮುಂ, ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆನಿಸಿ ಘಟಕ ಅರುವಗೆಯೆಂಬ ಘಟಕ ಸವನಿತುಮಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೆತ್ತು ಪೆಮ್ಮೆಯಾಂತ ನಿಜವೃದಯವೆಂಬ ನವಮಣಿರಮಣೀಯಜಗನ್ನೋಹನಕಾಲೆಯೊಳೆ, ಪೂರಣಂ ದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಪಡಿಯರರೆ ಘಟಕವೆನಂ ಘಟಕ ಅಸವಸದಿಂ ಪಾರುತಿರೆ, ಹರಣಂಗಳೆಂಬ ಆಯ್ವರೆ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಎತ್ತಲುಂ ಪೊರೆಯುತೆ ಮೆರೆಯುತಿರೆ, ಮೈತ್ರಿ ಕರುಣೆ ಮುದಿತೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಯೆಂಬ ನಲ್ವರೆ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರೆ ಬಸೆದು ಓಲಗಿಸುತಿರೆ, ಮೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಘಟಕಂ ಪಿಂಜರಿಯು ಪಾವನಪೀಠಮಂ ಅಳಂಕರಿಸಿ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕವೆಂಬ ಅದೊಂದು ತೂಗುಂಬಿಜ್ಜಣಿಗೆ ವಿವೇಕವೆಂಬ ಸೊಂಪಿನ ತಣ್ಣಳೆಯಂ ಬಡರಿಸುತಿರೆ, ಅವಿದ್ಯಾಸ್ಥಿತ ರಾಗದ್ವೇಷಾಭಿವೇಶಂಗಳೆಂಬ ಕ್ಲೇಶಂಗಳಂ ಬಯ್ಯನೆ ಕಳೆದು ಪರಬೋಮ್ಮಜಾನವೆಂಬ ನಿಜ್ಜನೊಗದಮದ್ಧಂ ಆರೋಗಿಸುತೆ ಗಡಾ ಧನ್ಯನಕ್ಕುಂ.

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಕಲಂ)

ಧಾನ್ಯಂ-(ಕೇಳು) ಅಹಹ ! ಇದೇಂ ಸಪ್ಪಳೆ ? (ನೋಡಿ)
ಆಃ ದಿವ್ಯಭೋಜನದೆ ತಣಿತಣಿದು ಕೆಲದೊಳೆ ಬರುತ್ತುಂ ಘಟಕ ಕೆಲದು ಘಟಕ

ಪಾಸೆ-ಪೂಜೆ, ಅಂಚೆದುಪ್ಪಳ ಪಳ್ಳೆ-ಹಂಸತೂಲಕಾತಲ್ಪ, ಅಸಿಯಮಿಸುನಿವೆಸದ-ಸಣ್ಣಚಿನ್ನಗಿಲಸದ, ಮೂಡಾವಿ-ದಿಂಬು, ಅರುವಗೆ-ಅರಿವಿಧ್ಯಗಳ, ಬಸನಂ-ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು, ಪಿಂಜಾಯ-ಬೆಳ್ಳಯ, ಕೆಲೆದು-ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡು,

ಪಾರುವ ಪಾರ್ವರ ಕೋಲಾಡಳಂ. ಅಮಮ! ಆಗಳ ಮಹಾರಾಜಾದಿ
ಗಳೆಲ್ಲರುಂ ನಿರ್ವರ್ತಿತಾಭ್ಯವಹಾರರಾಗಿ ಬಂದರ್.

(ಬಳಿಕೆ ಭೂಸುರರುಂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳಂ ಪುಗುವರ್)

ಭೂಸುರ--

ವೃ || ಅನಿತಾವ್ಯಂಜನಮೇಂ ಮನಂಗೊಳಸುವಾಶಾಕಂಗಳೇಂ
ಸೂಪವೇಂ | ಭನವಪ್ಪಕಳ ನಯ್ಯದೇಂ ವಿವಿಧವಪ್ಪನ್ನಂಗಳೇಂ ಭ
ಹೈವೇಂ || ಇನಿವಾಲೇಂ ಪರಮಾನ್ನಮೇಂ ಕಳಲದೇಂ ದಿವ್ಯೋಪ
ದಂಶಂಗಳೇಂ | ತಿನಮೊದೊಂದಮದೊಂಬವೋರ ರುಚಿರನಾಗಿದ್ದ
ತ್ತದೇವೇಳ್ವುದೋ || ೫೦ ||

ಬರ್ವಂ--ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಂಗೆ ಈ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆ ಅಡವಿ
ಯುಂ ಅರಮನೆಯಂತೆವೋಲ್ ಇದ್ದಪುದು.

ಇನ್ನೊರ್ವಂ--ಪಾರ್ವ ಇನಿಬರ್ ಪಾರ್ವರ ಸಮಾರಾಧನಂ ಕಣ್ಣೆರೆ
ವನಿತರೊಳ ಸೀರ್ಪಟ್ಟಿತು ಗಡ. ಇವನದೇಂ ಧನ್ಯನೋ.

ಬೇರೊರ್ವಂ--ವರ್ ಸಾಸಿರ್ಮೆ ಗೋವಿಂದನೆಂಬುದು ಸುಕರಂ.
ಬರ್ವಂಗೆಕ್ಕುವುದು ದುಷ್ಕರಂ. ಇಂತಿರೆ ಇಂತಪ್ಪ ಮಾಸಮಾರಾ
ಧನಂ ನಿರಂತರಂ || ಎಕ್ಕಕ್ಕಯಿಂ || ನಡೆವುದೆಂದೊಡೆ ಮಹಾರಾಜನ
ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷಂ ಅಸಾಧಾರಣವಲ್ತೆ.

ಮತ್ತೊರ್ವಂ--ಆಮೇಲೋಗರಂ, ಆಗೊಜ್ಜು, ಆತೆಂಗಾಯ್ಕ
ಜ್ಜಡಿ, ಆಮಾಂಗಾಯ್ವಜ್ಜಡಿ, ಆಹಪ್ಪಳಂ, ಆಸೆಂಡಿಗೆ, ಆತೆರತೆರದ
ಬಾಳುಕಂ, ಆಮುಂಡಿಗೆ, ಆವೂರಿಗೆ, ಆಹೋಳಿಗೆ, ಆಲಡ್ಡಿಗೆ,
ಬಾಯ್ಕ ಬಿಳ್ಳೊಡನೆ ಕರಗಿಪೋಪ ಆಚಕ್ಕುಲಿ, ಆ ಬಗೆವಗೆಯ

ಪೂರಣದ ಕಡುಬುಗಳ್, ತುಂಬುಂಬೆರೆಯಂತೆ ಿ ಬಿಳಿದುಂಬಟ್ಟುತುಂ
ಅಗಲಿತುಂ ಎನಿಸಿ ಕಣ್ಗೆ ಇಂಬಾದ ಆತೆಳ್ಳುಯ್ಯಡುಬುಗಳ್, ಜೇರಿಗೆ
ಮೆಳಸು ಮುಂತಪ್ಪ ಸಂಭಾರಂಗಳಂ ಸೊಬಗುಗೊಂಡು, ಆಂ ಬೆಣ್ಣೆ
ಯಿಂ ಮಿದುವೆನಿಸಿ ಇನ್ನುಂ ತಿನವೇಳ್ಳುಂ ತಿನವೇಳ್ಳುಂ ಎನಿಸ ಅ
ದೊಂದುಪುಳ್ಳು. ಅದೆಂತಿದ್ದುದು. ಇಂತಪ್ಪ ನಲ್ಲುಣಿಸಂ ಪುಟ್ಟ
ದಂದಿಸಿಂ ಉಣ್ಣೆವೆ ? ಕಣ್ಣೆವೆ ? ಕೇಳೆವೆ ?

ಇನ್ನೊರ್ವಂ- ಪಂಜಾಬದೇಶದಿಂಗಿನಿಂ “ ಪಂಸೊಂಟಿಯಿಂ ”
ಪೊರೆದು ಉಪ್ಪಿನಿಂ ಕೂಡಿ ಕರ್ವೇವಿನ ಚಿಗುರೆಸಳಂ ಮಗಿಮಗಿಸುತೆ
ಶಕ್ರಂಗೆಂ ದೊರೆಯಲರಿದೆನಿಸ ಬಗ್ಗುರಿಸಿದ ಆತಕ್ರವೇಂ ಈಂಟಲ್ ರಸ
ವತ್ತರವಾಗಿದ್ದುದೋ.

ಇನ್ನೊರ್ವಂ-ಉಣ್ಣೊಡೆ ತರತರದನ್ನುಂಗಳ್, ತಿನ್ನೊಡೆ ಪರಿಪರಿಯ
ತುಪ್ಪದ ಕಜ್ಜಾಯಂಗಳ್, ಕುಡಿವೊಷೆ ಕುಂಕುಮಕೇಸರಂ ಏಲಕ್ಕಿ
ಕಪ್ಪುರಂ ಘುಮುಘುಮಿಸುತ್ತಿರೆ, ಸಕ್ಕರೆಯಿಂ ಸವಿ ಇಮ್ಮುಡಿ ಯಾಗಿರೆ,
ಅವಿನ ನೆಯ್ ತಳ್ತರೆ, ತೊಳತೊಳಗುವ ಿ ಕನಕಕಂಸಂಗಳೊಳ್ ಿ
ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿದ ಿ ಕದುಷ್ಣವಸ್ಪು ಚಿನಿವಾಲ್. ಏವೇಳ್ವೆಂ ಎಮ್ಮಭೋ
ಗಮಂ.

ರನ್ನೊರ್ವಂ- ಉರೊಳ್ ಕಳೆದ ಕಾರ್ತಿಕಶುಕ್ಲ ದಶಮಿಯಂದು
ಎಮ್ಮ ಮಂದಿರದೊಳ್ ಎಮ್ಮ ಜಾನಕೀರಾಮಂಗೆ ಜನ್ಮದಿನೋತ್ಸವಂ
ವಿಭವದೆ ಬಳೆದುದಲ್ತೆ. ಅಂದು ಅಟ್ಟ ಅಡುಗೆ ಎಂತು ಇದ್ದುದು?
ಪೇಳಂ. ಮಾನಿಸರೆ ಅಟ್ಟದೆ ಅಂತು ರಸವತ್ತರವಾಗಿದ್ದುದು.
ಇದಿರ್ವಂದು ನೇಸರೊಸೆದಿತ್ತುದು ಎಂದೊಡೆ ಪೂ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ?

ಯುಧಿಷ್ಠಿಂ--ಪೂಜ್ಯರೆ ! ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂ ಆವೆಲ್ಲರುಂ
ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿ ಬುಂಜಿಸಿ ತಣಿದೆವು. ಇ೯ ಅದೆತ್ತಲ್ ತೆರಳ್ವಂ ?

ತುಂಬುಂಬೆ-ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ, ಪಂಸೊಂಟಿಯಿಂ-ಹನಿಯಕುಂರಿಯಿಂದ ;
ಕಂಸ-ಪಾನಪಾತ್ರ, ಕದುಷ್ಣ-ಸ್ವಲ್ಪ, ಬಿಸಿದಾದುದು.

(ಮುತನೇಡಿ) ಇತ್ತಲ್ ಅದೂರದೊಳ್ ಕಾಣ್ಬ ಮಹಾಟವಿ ಇದಾವುದು?

ಧಾಸ್ಯಂ--ಇದು ಗಡ ಕಾಮ್ಯಕವನವೆಂಬುದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಅಸ್ಪೃಷ್ಠೆ ಅತ್ತಲ್ ಎಯ್ದುವಂ.

ಧಾಸ್ಯಂ-ಅಂತಕ್ಕೆ, ಅದೊಡ್ಡ ಕಿಮ್ಮಾರನೆನ್ನ ಮಾರಕ್ಕಸಂ ಅದೊರ್ವಂ ಅತ್ತಲ್ ಆವಸಿಸುತಿದ್ದಪಂ ಗಡ.

ಭೀಮಂ-ಆಂ ಇದ್ದಪೆಂ ಗಡ. ಅದೇಕೆ ಚಿಂತಿಪಿರ್? ಆಂ ಇಂದು ದಿವ್ಯಭೋಜನದಿಂ ತಣಿಮು * ಪೀನಂ * ಕೊರ್ವಿದ್ದಪೆಂ. ಚಣದೆ ಕಜ್ಜಂ ಪಣ್ಣಂ. ತೆರಳ್ವುದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಕಿರಿದೆಡೆ ಸಂದು) (\$ ಸುಟ್ಟಸಿ \$) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಆಭೀಳತರಂ ಈತಾಣಂ ಅದಾವುದು ?

ಧಾಸ್ಯಂ-(ನೇಡಿ) ಇದುವೆ ಆಕಿಮ್ಮಾರನ ನೆಲೆವೀಡು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಆಂ ಇತ್ತಲ್ ವಸಿಸುದು ಎಂತು ?

ಧಾಸ್ಯಂ- ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಈಬನವೆಲ್ಲಮುಂ ಇಂತು ಆಭೀಳ ವಲ್ತು. ಈಬನದ ನಡುವೆ ಆರಕ್ಕಸನ ನೆಲೆದಾಣವಾದುದರಿಂ ಇಂತು ಘೋರತರವೆನೆ ತೋರುಗುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ನಾಡನೇಡಿ) ಅಹಹ ! * ಕರಂಗಿದ * ರಕ್ಕಸನ * ಇಕ್ಕೈದಾಣ * ವಿದು ದುಷ್ಪ ವೇಶಮೆ ಗಡ.

ವೃ || ದಿವಮಂ ಸೋಂಕುವ ಪೆರ್ಮರಂಗಳರಚ್ಚ ಕರ್ಮಬ್ಬು ಕಣ್ಣೆತ್ತಲುಂ | ಕವಿಗುಂ ಕೂರ್ವಿಗಮಾಗುಮೂಡುಗುಗುಂ ಘೋ ರೆಂದು ಗೋಮಾಯುಗಳ್ || ಕುವಿಗುಂ ಪಕ್ಕಿಗಳಳ್ಳೆಯಿಂ ಬಗುಳ್ಳು ಗುಂ ನಾಯ್ಗಳ್ ನೆಲಾ ನಾರುಗುಂ | ಪವನಂ ರೊಯ್ಯನೆ ಪ್ರಾಯ್ಗು ಮೇಂ ವಿಗಡನೋ ಮಧ್ಯಂ ಮಹಾರಣ್ಯದಾ || ೫೧ ||

ಪೀನಂ- ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ; ಸುಟ್ಟಸಿ- ಬೆರಲಿಂದ ತೋರಿಸಿ, ಕರಂಗಿದ- ಕರಿದಾಡ ; ಇಕ್ಕೈದಾಣಂ-ವಾಸಸ್ಥಾನವು. ೫೧ ಗೋಮಾಯುಗಳ್-ನರಿಗಳು, ಕುವಿ-ಪಕ್ಷಿಧ್ವನಿ.

(ಎಂದು ಮುಂತಕ್ಕೆ ನಾಲಡಿಯಿಟ್ಟು) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಇಲ್ಲಿನೋಡಿಂ.
ಬಂದೆಡೆ \$ ಕನ್ನೀರ \$ ಕಾಳ್ಪೊನಲ್ ; ಬಂದೆಡೆ \$ ಕೊಟ್ಟಸಂಗಳ
ಬಟ್ಟಲ್ ; ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ತೋಲ್ಗಳ ಅಡಕಿಲ್ ; ಬೇರೊಂದೆಡೆ ರುಂ
ಡಂಗಳ ತಂಡಂಗಳ ; ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ \$ ಪಂದಲೆಗಳ ಅಗುಂದಲೆ , \$
ಪೆರತೊಂದೆಡೆ ಅಟ್ಟೆಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ನೋಡೆ ಪೇಸುಗೆಗೊಳಕುಂ.

ಧಾಪ್ಯಂ.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಆದೊಡೆ ಸುಲಲಿತವಪ್ಪ ಬೇರೆಡೆಗೆ
ಪೋಪಂ.

ಭೀಮಂ.--ಮಾಮಾಯೋವಿಯಂ \$ ಈ ಮರ್ಬಗನಂ \$ ಇಲ್ಲಿಯೆ
ಬಿಸುಟ್ಟು ಆಂ ಅದಾವತಾಣಕೆ ಪೋಪುದು ? ಮುನ್ನಿವನಂ \$ ಬಕ್ಕಲಿ
ಕ್ಕುವುದು \$ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ತೆ.

ಧಾಪ್ಯಂ.--ಕುಮಾರಭೀಮಸೀನ ! ಅಂತುಗೆಯ್ಯುದು ತಗು
ಗುಂ \$ ಅರನಲ್ತೆ \$ ವೀರಕ್ಷತ್ರಿಯರ್ ನಿಮ್ಮನ್ನರ್ಗ್ಗೆ ದುಪ್ಪಸಂಹಾರಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ಅಂತಾದೊಡೆ ಈ ವನಮಧ್ಯಮಂ ಬಳವುಗುವಂ.
(ಎದೆಲ್ಲರೊಡನೆ ವನಮಧ್ಯಮಂ ಪೊಕ್ಕತೆ ಅಭಿನಯಿಸಿ) (ದ್ರೌಪದಿಯಂ ನೋಡಿ).

ಕಂ|| ಪಾಂಚಾಲರಾಜಪುತ್ರಿ ! ಸು !

ಪಾಂಚಿತಸುಕುಮಾರಗಾತ್ರಿ ! ನಿನ್ನಮನಾವೀ ||

ಸಂಚರಿಸದ ಕಾಂತಾರದೆ !

ಸಂಚಾರಂಗಳೊಳವೆವೆಂತು ನೀಂ ಸೈರಿಪೆಯೋ||೫-||

ದ್ರೌಪದಿ.-ಎನ್ನೊಡ್ಡಪ್ಪಕ್ಕೆ ನೀವೇಂ ಮಾಡಿದಪಿರ್ ? ಕೈವಿಡಿ
ದಳ ಸೈವಿಂದೆಗಡೆ ಪುಷ್ಕರ ಅಭ್ಯುದಯಮುಂ.

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಕಲಂ)

ಕನ್ನೀರ-ರಕ್ತದ , ಕೊಟ್ಟಸಂಗಳ ಬಟ್ಟಲ್-ಸುಟ್ಟವಾಂಸಗಳರಾಂ , ಪಂದ
ಲೆಗಳ ಅಗುಂದಲೆ-ಹಸಿಯತಲೆಗಳ ಅಧಿಕೃ , ಮರ್ಬಗನಂ-ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು , ಬಕ್ಕ
ಲಿಕ್ಕುವುದು-ಕೊಲ್ಲುವುದು , ಆರಂ-ಧರ್ಮ ,

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ — (ಬಡಸಿ) ಇದೇಂಗೆಡಾವಣೆ ?

(ಎಲ್ಲರೂ ಕದುಬುಗೊಳ್ಳು)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.—(ನೋಡಿ) ಇದಾವುದು ? ಮಹಾಘೋರಮವ್ವ ಆ ಕೃತಿಯೊಂದು ಇತ್ತಲೆ ಎಯ್ತು ಕುಗ್ಗಂ.

ಧಾಮ್ಯಂ.—(ನೋಡಿ) ಆಃ ಈತನ ಆಕಿವ್ವೊರನೆಂಬ ಮೂರಕ್ಕಸಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ — (ನೀಡುಂ ನೋಡಿ) ಅಕ್ಕಟಾ ! ನಿಕ್ಕುವಂ ಃ ಕೆಕ್ಕ
ಃ ಸುತ್ತುಂ ಃ ಕೊಕ್ಕರಿಪ ರಕ್ಕಸನ ಃ ಬೆಕ್ಕಸದ ಃ ರೂಪು ಲಕ್ಕಸಲ್ಕೆ
ಃ ಮೊಕ್ಕಳಂ ಃ ಕಕ್ಕಸವಕ್ಕುಂ.

ವೃ || ರೂಪಂಗೆೊಂಡು ತಿರುಂಗಲಾಟಿಸಿ ಮೊದಲ ಕಾಳ್ ಬಟ್ಟೆ
ಯಲ್ಲೆ ಬ್ರದಿದಾ | ಮೂಪಾಪಂಗಳ ಮೊತ್ತಮೋ ನೆರೆದಮಾವಾಸವ್ಯಾನಿಣೀ
ಧಾಳಯೋ || ರೂಪಿಂದೊಂದೆಡೆ ಯೆಯ್ದುವೆಲ್ಲ ಬಳರಾ ಹೃದ್ಭಾವಮೋ
ಮಾಬಿನಂ | ಕೋಪೋದ್ದಿರಿಪಿತನಪ್ಪ ರಕ್ಕಸನಿವಂ ತಾಂ ಭೋಂಕನೀ
ಬಂದಪಂ || ೫೩ ||

ಧಾಮ್ಯಂ — ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಆಂ ಕಿರಿದು ಬೇಗಂ ಈಮರದ
ಮರೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ಲಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ — ಅಂತಕ್ಕೆ.

(ಎಲ್ಲರೂ ಮರದಮಿತೆ ನಿಲ್ಲು)

(ಬಳಿಕೆ ಪುಗುವಂ ಕಿವ್ವೊರನೆಂಬ ಮೂರಕ್ಕಸಂ)

ಕಿವ್ವೊರಂ.—ಆಃ ಏನೆಂ ? ಇಂದಿನಿತು ಪೊಳ್ತಾದೊಡಂ ಎನಗೆ
ಆರುಂ ದೊರೆತರಿಲ್ಲಕಟಾ! ಪಸಿವು ಎನ್ನಂ ಅಣಿಯರಂ ತಳ್ಳೊಯ್ಗುಂ.
ಪಸಿವೆಂಬುದು ದುಸ್ಸಹಂಗಡ.

ನಿಕ್ಕುವಂ—ದಿಟವಾಗಿ ; ಕೆಕ್ಕಳಿಸುತ್ತುಂ—ಭಯವಿಕಾರವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತ ;
ಬೆಕ್ಕಸದ—ಅಕ್ಲರೈದ, ಮೊಕ್ಕಳಂ—ಅಧಿಕವಾಗಿ ೫೩, ಅಟಿಸಿ—ಅವೇಕ್ಷಿಸಿ

ಕಂ || ಬಡಲೆಂಬಡನಿಯ ನಡುವೆಡೆ |

ಯಡಸಿದ ಪಸಿವೆಂಬ ಕಿಚ್ಚು ತಾಂ ಚುರ್ಚಲೊಡಂ ||
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬೋನವೆಂಬಾ |

ಕಡುಸರಿಯಿಲ್ಲದೊಡೆ ತಾಂತವೇನಾದವುದೇ || ೫೪ ||

(ಕೋಪದಿಂದ ಬೊಬ್ಬರದಾ) ಆಃ ಇಂದುಗಡೆ * ಪೊಳ್ಳಡಂ * ಅದಾ
ವನ ಮೊಗಮಂ ಆಲೋಕಿಸಿದನೋ? ಎಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಿ ಪುಡುಕಿದೊಡಂ
ಜಂತುವೊಂದುಂ ಕಣ್ಣೆ ಗೋಚರವೆನಿಸಿತಿಲ್ಲ. ಏಗುವೆಂ? (ಸುತ್ತಲೆ
ಆಘ್ರಾಣಿಸಿ ಸಂತಸದಿಂದ) ಅರರೆ ! ಇತ್ತಲೆ ಅದೂರದೊಳ್ ಇಂಪಿನ ಮೂ
ನಿಸವಿಂಡಿನ ಕಂಪು ಸೊಂಪಿನಿಂ ಸಮನಿಸಿರ್ಪುಂ. ಇಂದು ಇನಿವೊಳ್ಳು
ಆಂ ಉಪವಾಸಿಗನಾಗಿರೆ ಅದಕ್ಕೇ ಅನುಗುಣವಪ್ಪ ಬಿದ್ದುಣಿಸೆ ಅಭಿ
ಸಿದತ್ತು.

ವೃ || ತ್ವರೆಯಿಂ ಕತ್ತಿದ ನುಳಕೇರದೆ ಜಳಂಬೀರುತ್ತೆ ಬಾ
ಯಾರಿದಂ | ತಿರುಳಂ ತಿಂದು ಬಳಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯೊಳದಂ ಬೀಸಾಡುನಾ
ಪಾಂಗಿನಿಂ || ನರರಂ ಭೇದಿಸಿ ಝಲ್ಲೆನುತ್ತೊಸರ್ದ* ಕೆನ್ನೀರಂಕರಂ
ಪೀದ್ದು ನು | ಣ್ಣರುಳಂ ತಿಂದು ಸಿರಂಗಳಂ ಬಿಸಡುವೇ ನಾನೀಗ
ಳೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ || ೫೫ ||

(ಎಂದು ನರ್ತಿಪಂ)

ಭೀಮಂ.—ಆರೈನೆ ! ಇದುವೆಗಡೆ ಸಮಯಂ ರಕ್ಕಸನ ಮುಂತೆ
ನಿಲಲ್. ತಳ್ಳದೆ ಮುಂಬರಿವುದು.

(ಎಲ್ಲರೂ ರಕ್ಕಸನ ಇದಿರೊಳ್ ನಿಲ್ಲರ್)

ಕಿಮ್ಮಿರಂ.—(ನೋಡಿ) (ಸ್ವಗತಂ) ಅಕ್ಕಟಾ ! ಎನಿಬರ ಮೂನಿಸರ.
ಇವರೆಲ್ಲರೂ * ಮೂಬಗ್ಗೆಕ್ಕೆ * ಇದಿರಾದ ಆಕಳಂತೆಯುಂ, ಸಿಂಗನ

೫೪. ಚುರ್ಚಲೊಡಂ—ದಹಿಸಲು, ಬೋನಂ—ಅನ್ನ (ಉಟ) ಕಡುಸರ—ದೊಡ್ಡ
ಮುಳ. ಪೊಳ್ಳಡಂ—ಪಳಗೆ, ಮೂಬಗ್ಗೆಕ್ಕೆ—ಮಹಾವ್ಯಾಘ್ರಕ್ಕೆ ;

ಕಣ್ಣೆವಂದ ಃ ಪಲ್ಲಮರಿಗಳಂತೆಯುಂ ಃ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಇದಿವಂದ ಮುಗಿಲ್ಲಗಳಂತೆಯುಂ ಜಗದ ಮಿಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪ ಎನ್ನ ಇದಿರೊಳೆ ನಿಂದಿದ್ದಪರ್. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಆಃ ಎಲೆನೀಚರ್ಕ್ಕಳರಾ ! ಈ ಕಾವ್ಯ ಕವನಕೆ ಬಡೆಯನಾಗಿರ್ಪ ಎನ್ನಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮಲಿತು ನೀಂ ಅದೆತ್ತಲೆ ತಳರ್ವಿರ್? ನಿಲ್ಲುದುನಿಲ್ಲುದು. ಈಗಳೆ ನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲರಂ ಬಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವೆಂ.

ದ್ರಾಪದಿ — (ವಿಷ್ಣುರಸಂ ನೇಡಿ) ಅಕಟ ಇನ್ನೇಗತಿ ? ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಆರೈ ಪುತ್ರರಿರ ! ಕೈಗಾಯ್ದುದು ಬೆಟ್ಟನೆ ಬೆದರಿಪ ಈರೋಡಗನಂ ನೋಡಲಾರೆಂ ನೋಡಲಾರೆಂ. (ಎಂದು ಕೈಗಳಂ ಕಣ್ಣಂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಳೆ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳೆ. — (ದ್ರಾಪದಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲರೆ)

ಧಾನ್ಯಂ — ದೇವಿ ! ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದರದಿರ. ದಿವ್ಯಮಂತ್ರದ ಜಪದಿಂ ಇವನ ಉಕ್ಕಂ ಅಡಂಗಿಬೆಂ. (ಎಂದು ಮಂತ್ರನುಂ ಜಪಿಸು)

ಕಿಷ್ಕಿಂಧ — ಏಲೆ ಬರುವಾನಿಸ ! ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರದ ಜಪಂ ಅದಂತಿಕ್ಕೆ. ಮುಂ ನಿನತ್ತು ಹರಣಮುಂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ — (ಮು.ತಸಾದ ೯) ಅಯ್ಯ ! ನೀನಾರ ? ನಿನ್ನ ಪೆಸರೇಂ ? ನಿನ್ನ ಬೀಡು ಎತ್ತಲೆ ? ಎಮ್ಮತ್ತಣಿಂ ನಿನಗೆ ಅಪ್ಪ ಕಜ್ಜಂ ಏಂ ? ನಿನಗೆ ಆಂ ಏಂ ಃ ಪೊಲ್ಲದಂ ಃ ಎಸಗಿರ್ಬೆವು.

ಭೀಮಂ — (ಅತ್ಯಂತಂ) “ಅಯ್ಯ ! ನೀನಾರ ನಿನ್ನ ಪೆಸರೇಂ” ಆಃ ಇವನೊಳ್ ಇನಿತು ಅನುನಯವಿದೇಕೊ ? ಕರ್ವಂ ಕತ್ತರಿಸಿದಂತೆ ನುಡಿಯವೇಡಾ ?

ಕಿಷ್ಕಿಂಧ — ಆಂ ಆರೇ ? ಬಕಾಸುರನೆಂಬ ಲೋಕೈಕವೀರನಂ ಕೇಳ್ವುದುಂಬೋ ?

ಪಲ್ಲಮರಿಗಳೆ-ಅನೇಮರಿಗಳು ; ಮಲಿತು-ಗರ್ವಪಟ್ಟು

ಬರುವಾನಿಸ-ನಿನ್ನರನಾದ ಮನುಷ್ಯನೆ ! ಪೊಲ್ಲದಂ-ಕೆಟ್ಟುದನ್ನು,

ಭೀಮಃ.- (ಸ್ವಗತಂ) ಕೇಳಿದ್ದುಮುಂಟು, ಕಂಡುಮುಂಟು, ಸಿಕ್ಕಿದ್ದುಮುಂಟು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ಆತಂಗಂ ನಿನಗಂ ನಂಟು ಆವುದು ?

ಕಿಷ್ಕಿಂಧರಂ - ಆಂ ಆತನ ಭ್ರಾತರಂ

ಭೀಮಃ - (ಸ್ವಗತಂ) ಆದೊಡೆ ಅವನ ಬಪ್ಪಯೆ ನಿನಗಂ.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧರಂ - ಇತ್ತಲ್ ಸಿಕ್ಕಿದವರಂ ಬಿಡದೆ ಭಂಜಿಸಿ ಬುಂಜಿಸುತೆ ಆನಂದದಿಂ ಈ ಕಾವ್ಯಕಾಟವಿಗೆ ಅಧೀಶಂ ಆಗಿದ್ದೆವೆಂ. ಈಗಳ ಎನ್ನ ಜೀವಣದ ರೂಪದಿಂ ನಡೆತಂದ ನೀಂಗಳೆರ ? ವೇಳಂ ಇದೆಕೊಳ್ಳುಂ ಇಲ್ಲಿಯೆ ನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲರಂ ಕೊಂದು ತಿಂದು ತೇಗಿ ತಣಿದವೆಂ.

ಭಾಸುರರ.- ಅಕಟ ! ಎಮಗೆ ಇನ್ನೇಗತಿ ? (ಎಂದೋಡುವರೆ)

ಭೀಮಃ -(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಭಾಸುರರಿರ ! ನೀಂ ಅದೇತಕ್ಕೇ ಇಂತು ನಡುಕಂಗೊಂಡು ಪಲಾಯನಂ ಗೆಯ್ಯಿರೆ ? ಮುಸ್ ಇವನ ಅಣ್ಣನುಂ ಇಂತೆ ಜರುಚು ತಿದ್ದಂ.

ಕಿಷ್ಕಿಂಧರಂ - ನೀನಾರ್ಗ ? ಭೋಂಕನೆ ಬಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿಂ.

ಭೀಮಃ - (ಸ್ವಗತಂ) ಎಲೆ ಮಲಗಲಿತ ! ಅವೆ ನಿನಗೆ ಬಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸರೆ ? ಎಮ್ಮ ಎಡಗಾಲುಂಗುಟಕಂ ದೊರೆವಾರದ ನಿಘೆಗೆ ಇನಿತು ಬಿಂಕಮೇ ? ಮೇಣ ಮನಂ ಬಂದಂತೆ ಜರುಚು. ಇೞ ಆರೆ ನಿವಿಸವಲ್ತೆ ನಿನ್ನ ಹದಿವೆ ?

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ಅಯ್ಯ ! ಎನ್ನಂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆಂದವರೆ. ಈ ಭೀಮಸೇನಾದಿಗಳ ಎನ್ನ ಬಡವುಟ್ಟಿದರೆ. ಆನೆಲ್ಲರಂ ದಾಯಾದರಿಂ ಪರಾಜಿತರಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದಿರ್ವೆವು.

ನಂಟು-ಸಂಬಂಧವು, ಜೀವಣದ-ಅಹಾರದ, ಜರುಚು-ವ್ಯರ್ಥಾಲಾಪ, ಹದಿವೆ-ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ.

ಭೀಮಂ.-ಅತ್ಯಂತಂ ಈದುರುದುಂಬಿಯೊಳಂ ಕುಲನಾಮಂಗಳಂ
ಅರಿಪುತೆ ಎಮ್ಮದುಗುಡಮಂಪೇಳ್ವ ಈತರನಂ ಏನೆಂಬೆಂ.

ಕಿಷ್ಕಿಂ.-ಅಪ್ಪೊಡೆ ನೀಂ ದೈವಯೋಗದಿನೆ ಎನ್ನ ಕಣ್ಗೆ ವಂದಿರಿ.
ಪಲವುಂದಿನಂಗಳಂ ಆಂ ಈಭೀಮಸೇನನಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತಿಕ್ಕಿ ತೆಕ್ಕಯಾಡಿ
ಇವನ ಒಡಲ ಸ್ಥಿ ಸುಂಟಗೆಯಂ ಸ್ಥಿ ಮನವಾರೆ ತಿನಲ್ ಎಸಿದ್ದೆಂ.

ಭೀಮಂ.-ಭಳರೆ ರಕ್ಕಸ ಭಳರೆ ! ನಿನಗೆ ಅನಿತು ಬಲ್ತೆ ? ನಿನ್ನ
ವೀರಾಳಾಪಕೆ ಸಂತಸಂಬಡುವೆಂ.

ಕಿಷ್ಕಿಂ.-ಭೀಮನಂ ನೋಡಿ ಎಲೆ ನೀಚಭೀಮಸೇನ ! ಅದೇತ
ಕ್ಕೊ ಇಂತು ಎನ್ನ ಕಣ್ಗೆ ನಾಡೆ ಗೋಚರನಾಗದೆ ಪಿಂತೆನಿಲ್ಲು ಸ್ಥಿ ರಿಕ್ಕ
ಟಂ ಸ್ಥಿ ಆಳೋಚಿಸುತಿರ್ಪೆ ? ಎನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವೆಸಗಲ್ ಸಿದ್ಧನಾಗು.
ಉದ್ಧತನಪ್ಪ ನಿನ್ನಂ ಈಗಳೇ ಬದ್ಧವೈರದಿಂ ಕರುತ್ತಿರಿದು ಶ್ರಾದ್ಧ
ದೇವನ ಎಡೆಗೆ ಕಳಪಿ ರಾಕ್ಷಸಕುಲಕ ಸ್ಥಿ ಉದ್ಧವಮಂ ಸ್ಥಿ ವರ್ಧಿಪ್ಪೆಂ.

ಭೀಮಂ.--(ಮುನಿಸಿಂ ಮುಂಸಾರ್ದು) ಚೀ ಎಲೆ ದುರುಳರಕ್ಕಸ !
ನಿನ್ನ ಜಂಕಣಗೆ ಭೀಮಂ ಬೆಚ್ಚೆ ಬೆಬ್ಬಳಂಬೋಪನೇ ? ಮತ್ತ
ಗಜೇಂದ್ರನಂ ಬೆದರಿವೆನಂದು ಪುಚ್ಚು ಗೊಂಡಕುಕ್ಕುರಂ ಸ್ಥಿ ಗೊಂಕ
ಯಂ ಸ್ಥಿ ಮೇಗಣ್ಗೆ ಎತ್ತಿ ಬರಿದೆ ಬಗುಳ್ವಂತೆ ನೀಂ ಇಂತು ಅದೇಕೆ
ಉಗಿಬಗಿಯಾಗಿ ಕರಳ್ವ ಬಗುಳ್ವೆ ? ಪಲ್ಲಮರಿ ಸ್ಥಿ ಚೆಲ್ಲದಿಂ ಸ್ಥಿ ಆರವೆ
ವೊಕ್ಕು ಸ್ಥಿ ರಂಭಮಂ ಮುರಿಸಂತೆ ನಿನ್ನ ಬಳೆದ ತೊಡೆಗಳಂ ಚಟ
ಕ್ಕನೆ ಈಗಳೆ ಮುರಿದಪೆಂ.

ಕಿಷ್ಕಿಂ.-ಎಲೆ ಮಾನುಷಾಧಮ ! ಆ ಎನ್ನ ಸಹೋದರನಪ್ಪ
ಬಕಾಸುರನಂ ಸದೆದು ಎನ್ನ ಪರಮಮಿತ್ರನಪ್ಪ ಹಿಡಿಂಬನಂ ಇಕ್ಕಿ
ಆತನ ಸೋದರಿಯಪ್ಪ ಹಿಡಿಂಬಿಯಂ ಬಂದಿಕೊಂಡು ಉಯ್ದವಂ ನೀ
ನೆ ಅಲ್ತೆ ?

ಸುಂಟಗೆ-ಮಾಂಸ, ರಿಕ್ಕಟಂ-ವೃಥವಾಗಿ, ಉದ್ಧವ-ಉತ್ಸವ, ಗೊಂಕೆ-ಕತ್ತಾ,
ಚೆಲ್ಲದಿ-ವಿಲಾಸದಿಂದ, ಆರವೆ ಆರಾಮ, (ಉದ್ಯಾನ)

ಭೀಮಂ - ಆವಿಷಯದೊಳ್ ಶಂಕೆಯೇಕೆ? ಎನ್ನಂ ಅಂತು ಬಿನ್ನ
ಣದ ಃ ಬಂಡಣದ ಃ ಬಿತ್ತೆ ಗನೆಂದು ನೀಂ ಅರಿತಿದ್ದೊಡಂ ಮಗುಳ್ಳು
ಬರಿದೆ ಎನ್ನಂ ಕಣಕಿ ಅದೇತಕ್ಕೈ ಃ ಜನಹುರಕ್ಕೈ ಃ ಪಯಣಂ
ಬೋವೈ ?

ಕಿವ್ವಾರಂ - ಎಲೆ ಮೋಸಕಾರ ! ಅಂದು ನೀಂ ಅವರಂ ಅದೇನು
ಪಾಯದಿಂ ಕೊಂದೆಯೋ ? ನಿನ್ನ ಗಸಣಿಯ ಗರುವಾಯ ನುಡಿಗಳ
ಅಂತಿಕ್ಕೈ. ನಿನ್ನಂ ಅದಾರ ಬಂಡಣದ ಬಿತ್ತೆ ಗನೆಂದಪರ ? ಮುಂ
ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗು. ಎನ್ನ ಃ ಬದಂ ಃ ನೀನೆ ಕಾಣೈ.
(ಎನು ಪಲೊರೆವಂ)

ಭೀಮಂ - ಚೀ ಬಡಿವಾರದ ರಕ್ಕಸ ! ಏಕೆ ಇಂತು ನಿಬ್ಬರದಿಂ
ಬೊಬ್ಬಿರಿವೆ ? ಏಕೆ ಇಂತು ಃ ಬೆಂಡುಗಚ್ಚಿ ಃ ಕಿಸುಗಣ್ಣಿನೋಳ್ಳೆ ?
“ ಕರಡಿಗೆ ಅಂಜದನಂ ಕರಿಯಕಂಬಳಿಗೆ ಅಂಜುವನೇ ? ” ಎಂಬಂತೆ
ಎಂತಪ್ಪಗ್ಗಂ ಅಂಜದ ಭೀಮಂ ನಿನಗೆ ಅಂಜುವನೇ ? ನಿನ್ನೊಡನೆ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಇನ್ನದೇಂ ಸನ್ನಣಂ, ನಿನ್ನ ಮೂತಿನಂತೆಯೆ ನಿನ್ನ ಬದುಕು
ಈಗಲೆ ಕಾಣುಂ.

ಅರ್ಜುನಂ - ಆರೈನೇ ! ಆನುಂ ನಿನಗೆ ಇನಿತು ನೆರವಾಗಿ ಬಂದವೆಂ.

ಭೀಮಂ - (ನಕ್ಕು) ವತ್ಸ !

ಕಂ || ನಿಶಿಚರನೀಚನನಿವನಂ |

ವಿಶಸನವೆಸಗಲ್ತೆ ನೆರವದೇಕೆ ನಿನತ್ತುಂ |

ಮಶಕಮನೊಂದಂ ಪೊಯ್ಯ |

ಶ್ರುತನಿಯ ಸಾಹಾಯ್ಯವಾಗ್ಗ ಮೇನೊಪ್ಪುಗುಮೇ||೫೬||

ಕಿವ್ವಾರಂ - ಃ ಎಲಮೆ ಪುಗ್ಗಾಯ್ಲನೆ ! ಃ ಎನ್ನಂ ಮಶಕಂಗೆತ್ತು
ಮನಂಬಂದಂತೆ ನುಡಿವೆಯೋ ? ನಿನಗಾಂ ಮಶಕಪ್ರಾಯನಾದೆನೊ ?

ಬಂಡಣ-ಕಾಳಿಗ, ಜನಹುರ-ಯಮಪುರ, ಬದುಕ-ಪ್ರಾಧಿ ಮತ್ತು ಮರಣ,
ಬೆಂಡು-ತುಟ ಪುಗ್ಗಾಯ್ಲ -- ಗರ್ವಿತ,

ನಿನಗೆ ಇಂತುಟು ಫಕಾಮಕರಂ ? ನಿನ್ನಂ ಈಗಳ ಕೊಂಡು ತಿಂದು ತೇಗಿ ತಣಿವಂ ಬಂದದಿದ್ದೊಡೆ ಆಂ ಅದೊರ್ವಚೆನ್ನಪೊಂಗನೇ ?

ಭೀಮಂ.-ಚೆಚಿ ಚೇಚಿ ಪಂದೆ ! ನಿನ್ನಂ ಚೆನ್ನಪೊಂಗನೆಂಬ ಎಗ್ಗನ ದಾವಂ ? ಏಕೆ ಜಕ್ಕಂದೊಳಲಿಯಂತೆ ಮಿಕ್ಕು ನೀಂ ಅರಚುವೆ ?

ಕಿವ್ವಾರಂ.-ಮೊಸೆಯೊಳ್ ಎನ್ನ ಅದಟಂ ಈಗಳ ತೋರಿ ಜವನ ಜಕ್ಕಂದೊಳಲಿಯಂ ನಿನಗೆ ಬಯ್ಯನೆ ತೋರಿವೆಂ. ಇತ್ತರ್ ಕೊಳು ಗುಳಕೆ ತಾಣಂ ಮರಗಳ ಸಂದಣಿಯಿಂ ಕಿರಿದಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದರಿಂ ಆವರ್ವಯಲ್ಗೆ ಪೋಪಂ.

ಭೀಮಂ.-ನಿನ್ನ ಮೆಗ್ಗಳದ ಕೊಳುಗೊಳಕ್ಕೆ ತಾಣವಿದು ಸಾಲದೊ ? ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯಂತಕ್ಕೆ, ನಡೆ.

ಸಕುಲಂ.-ಆರ್ಯ ! ಇವಂ ಎತ್ತಲೊ ಮನಕೆ ಕೊಂಡುಯ್ದು ಪೆಂದೆಣಿಸಿದವೆಂ.

ಭೀಮಂ.-ವತ್ಸ ! ಅಕ್ಕೆ ಎನುಗೆ ತಳ್ಳಂಕವೇಂ ?

ಧಾಮ್ಯಂ.- (ಜಪಂತಿಕಂ) ಕುಮಾರ ಭೀಮನೇನ ! ಮುಚ್ಚಂಜಿ ಯಾಗುತೆ ಬಂದುದು. ಇಂ ರಕ್ಕಸರ ಬಿಟ್ಟು ದಳವೇರುವುದು. ಅನಿ ತರೊಳ ಬವರಂಗಯ್ಯದು ತಗುಗುಂ.

ಭೀಮಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಇವನಂ ಬಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವುದು ಎನಿತರೊಳ ಇಕ್ಕುಂ. ಇವನ ಮವತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತೀರಿತೆಂದೆ ಬಗೆವುದು.

ಧಾಮ್ಯಂ.-ದಲ್. ಪರಮೇಶ್ವರಾನುಗ್ರಹಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ನಿಮಗೆ ವಿಜಯಶ್ರೀ ಕರಗತನಾಗಿಯೆ ಇಕ್ಕುಂ.

(ಎಂದೆಲ್ಲರುಂ ತೆರಳ್ದರೆ)

ಇಂತಿದು ಪ್ರಥಮಾಂಕಂ.

ಕಾಮಕರಂ--ಗರ್ವ, ಚೆನ್ನಪೊಂಗಂ--ವೀರಂ, ಜಕ್ಕಂದೊಳಲಿ--ಕೋಣ, ಪರ್ವಯಲ್--ದೊಡ್ಡ ಬಯಲು, ಮೆಗ್ಗಳದ--ಅತಿಯಾದ, ಪನಕೆ--ಸಂಕೇತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ, ಅವತೆ--ಅವಸ್ಥೆ.

ದ್ವಿ ತೀ ಯಾ ರ ಕಂ .

(ಬಳಿಕೆ ದಾರಿಗನಪ್ಪ ನಾರದಂ ಪುಗುವಂ)

ನಾರದಂ.-

ವ್ಯ || ಫನವಾದೀಶನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ನೆಲಸುವಂಭಾವಂಗಳೇ ಬೇರೆ
ಯಾ | ತನ ಗೆಯ್ತಾಗಳೆ ಬೇರೆಯಾತನ ಕೃಪಾಸಂಪತ್ತಿಯೇ ಬೇರೆ
ಯಾ || ತನ ಗಾಂಭೀರ್ಯಮೆ ಬೇರೆಯಾತನ ಚಮತ್ಕಾರಂಗಳೇ ಬೇರೆ
ಯಾ | ತನ ಲೋಕೋತ್ತರವಪ್ಪ ಮೈಮೆಸಿರಿಯಾಗ್ಗಂ ಭಾವಿಸಲೆ
ಬರ್ಕುಮೇ || ೫೭ ||

ಶ್ರೀಹರಿಹರಾದಿನಾಮಂಗಳಂ ನೆಗಳ್ತೆವಡೆದ ಸರ್ವಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂ
ಪನಪ್ಪ ಪರಶಿವನ ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಪಾರಂಪರಿಯಂ ನೆನೆನೆನವ ಎನ್ನ
ಮನಂ ಇಂದು ಅಮಂದಾನಂದತುಂದಿಲವೆಂದೆನಿಸಿಕ್ಕುಂ. ಅಂತಲ್ತೆ -
ಜಗದ್ವೈದ್ಯಂಗಳಂ ಪಲರಂ ಪಲರಂ ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂ ಗೆಲ್ಲ
ಮಾದೇವಂಗೆ ಸಕಲಲೋಕಮುಂ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂ ಸ್ವಾಧೀನ
ವಾಗಿದ್ದಪುದು. ನನ್ನಿಯುಂ ನಲ್ಲಡೆವಳಿಯುಂ ಭೂತಂಗಳೊಳ್
ದಯೆಯುಂ ಕಾಳ್ಗಯ್ತದತ್ತಣಿ ಬಿಗುಪ್ಪುಂ ತಗದ ಕಜ್ಜಂಗಳೊಳ್
ನಾಣುಂ ತಕ್ಕ ವಿಚಾರದೊಳ್ ಜಾಣುಂ ಆರೊಳಿಕ್ಕುವೋ
ಅವಂದಿರ ಎಡೆಯೊಳ್ ಪರತರಮೂರ್ತಿ ಅದಾವಗಂ ನಲ್ಲ ನರ್ತಿಸು
ತ್ತಿದ್ದಪಂ. ಜಗವಿದೆಲ್ಲಮುಮಸಾರಂ ; ಸಾರಭೂತಂ ಆ ಪರಶಿವಂ
ಬರ್ವನೆ. ಆತಂ ಎಳ್ಳನಿಡು ಕನಲ್ಲೊಡಂ ಜಗವೆಲ್ಲಂ ಸೀಕರಿ
ವೋಗುಂ ಈ ಜಗವೆಲ್ಲಂ ಆತಂಗೆ ಏನುಮಂ ಗೆಯಲೆ ಆರು ದಿಲ್ಲಂ
ಪಗಲಿರುಳೆಂಬ ಕಾಲಚಕ್ರಮಂ ತನ್ನ ಮೈಮೆಯಿಂ ತಿರುಂಗಿಸುತೆ

ಮಾದೇವಂ-ಮಹಾದೇವ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ, ನನ್ನಿ-ನತ್ಯ, ಕಾಳ್ಗಯ್ತ-
ನೀಚಕಾರ್ಯ; ಬಿಗುಪ್ಪು-ಭಯ; ನಾಣುಂ-ಲಜ್ಜೆಯೂ; ಸೀಕರಿವೋಗುಂ-ಸೀದು
ಸೀಕಲಾಗುವುದು, ಆರ್ತದಿಲ್ಲಂ-ಶಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ,

ಪ್ರಪಂಚದ * ಪುಟ್ಟುಳವಳವುಗಳ್ಗೆ * ಕಾರಣಭೂತನಾಗಿದ್ದಪಂ.
 ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಮುಹುಮನಾದೊಡಂ ತಿರೆಯ * ತಿಣ್ಣಮಂ * ತವಿಸ
 ಲೈಂದು ಅದೊಂದು ಲೀಲಾಮಾನುಷಾವತಾರಮಂ ಕೊಂಡು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
 ನೆಂಬ ಮಂಗಳನಾಮಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಪ್ರಾಕೃತಪುರುಷನಂತೆ
 ಕೊಂಡುಕೊನೆಯುತ್ತುಂ ತನ್ನ ಭಾವುಕರಂ ನಲೈಯಿಂ ಪೊರೆಯು
 ತಿದ್ದಪಂ. * ಪಳಪೊದ್ದದ * ಪಾಂಡವರ ಜೂಜಿನೊಳ್ ಪರಾಜಿತ
 ರಾಗಿ ಪೇರಡವಿಯಂ ಪುಗುವುದುಂ ಏಗತಿಯವರ್ಗೊಂದು ಗನಹರಲ್ಲರ
 ಬೇಗುದಿಗೊಳುತಿರ್ವರ. ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರವರ ಅಡವಿಯೊಳ್ ಭೂಸುರವಿ
 ಸರಂಬೆರಸು ದಳವೇರಿದ * ಪೇರುಕ್ಕೈವದಿಂ * ನಣ್ಣುವಡುತುಮೆ ಇರ್ದ
 ಪರ-ಎಂದು ಆಂದಿಡಸುರಿವೆಂ. ಪರಮೇಶ್ವರಂ ತನ್ನ ನಲೈಯ ಭವ್ಯ
 ರಪ್ಪ ಪಾಂಡವರ್ಗ್ಗೆ ಪರಮಾಭ್ಯುದಯಸಂಪದಮಂ ಅನುಗ್ರಹಿಸವೇ
 ಳ್ಳುಮೆಂಬ * ನಲ್ವಗೆಯಿಂದಮೆ * ಈಗಳಲ್ಲದ ಕೋಟಲೆಯಂ ಬದ
 ವಿಸಿರ್ಪಂ. ಪೇರೆಡರೆಂಬ ಬಿರುವಿನಿಲ್ ಸೋಂಕದಂತೆ ತನ್ನ ಅದೊಂ
 ದಲ್ಲೆಯೆಂಬ ಬಿತ್ತರದ ಸತ್ತಿಗೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಲೋಕೋತ್ತರರಿತಿ
 ಯಿಂ ಭವ್ಯರಂ ಪೊರೆವ ಮಾಮುಹುಮನಪ್ಪ ಜಗನ್ಮಂಗಳಮೂರಿಯ
 ಗೆಯ್ಯಂಗಳ್ ಆರ್ಗಮಗೋಚರಂ, ಮೇಣ ಅಸಾಧಾರಣಂ. ಅಶ್ರಿತ
 ಜನಪರಿಪಾಲನಿಸ್ತಂದ್ರನುಂ ಸುಗುಣಸಾಂದ್ರನುಂ ಆದ ಉದಾರ
 ಮಹೇಂದ್ರಂ ಮಹೋದಾರವಪ್ಪ ತನತ್ತು ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣದಿಂ
 ಅವಂದಿರಂ ಅದೆಲ್ಲಿಯುಂ ಅದೆಂತುಂ ಪರಿಪೋಷಿಸಿದಪಂ. ಆಂ ಕೆಲದಿ
 ನಂಗಳೊಳೆ ನೆಲನನೆಲ್ಲಂ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಇತ್ತೆಲ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯಂ
 ಬಳಸಾವುದುಂ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರ ಪಾಂಡವರ ನೆನೆಪು ಎನಗೆ ಇಂದು
 ಬಂದುದು. (ಇನಿತುದೂರಂ ಸಾರ್ಥ) ಇದಾರಿತ್ತೆಲ್ ಕಳ್ಳನೆ ಬರುತಿರ್ಪ್ಪ
 ಮಾಪುರುಸಂ ? ಈತಂ ನೋಳ್ಪೊಡೆ ಅರಿವುಳ್ಳ ಪರಮುಭಾಗವತನಂತೆ
 ಗಡ ತೋರುಗುಂ. ಬಳ್ಳುತು ಆರಯ್ದವೆಂ (ನಾಡೆ ನೋಡಿ) ಅರರೆ !
 ಸುಚರಿತಸುಂದರಂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಮೇದೂರಂ ದುರಿತವಿದೂರಂ ವಿದೂರಂ.

ಪುಟ್ಟುಳವಳವುಗಳ್ಗೆ-ಜನ್ಮಸ್ಥಿತಿನಾಶಗಳಿಗೆ, ತಿಣ್ಣಮಂ-ಭಾರವನ್ನು; ಪಳ-
 ನಿದೆ; ಪೇರುಕ್ಕೈವದಿಂ-ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದ; ನಲ್ವಗೆ-ಬಳ್ಳಿಯುಭಿಪ್ರಾಯ.

(ಬಳಿಕೆ ವಿದುರಂ ಪುಗುವಂ)

ವಿಮರಂ.-ನಾರದಂ ದೂರದ ನೋಡಿ ಇವರಾರ ? ನಿಗ್ಗ ವಂಬೊಲೆ
 * ಬೆಳ್ಳೊಗರ * ನಾಂತ ಮೆಯ್ಯವರ. (ಬಗದು) (ಆತ್ಮಗತಂ) ಆ ನಿಸರ್ಗ
 ನಿಜಪ್ರಭಾವಿಜಿತಶಾರದನೀರದರ ವಿಶ್ವವಿಚಾರವಿಶಾರದರ * ನೇರಿದರ *
 ನಾರದರ. ಇದೆಂತು ಗಡ ಎನಗೆ ಇದಿರ ದಿಟ್ಟವಟ್ಟೆಯನೇರಿದರ ?

ನಾರದಂ.-ಎಲೆ ವಿದುರನೆ ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳಮುಕ್ತೆಮು. ಅದೆಲ್ಲಿಂ
 ಬರುತ್ತಿದ್ದಪ್ಪೆ ?

ವಿಮರಂ.-ಕಾಮ್ಯಕವನದತ್ತಣಿಂ ಬಂದೆಂ. ಅತ್ತಲ ಪಾಂಡವ
 ರಂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ಪೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂ. ಇತ್ತಲೆ
 ಇಂದು ಪೂಜ್ಯರ ದರ್ಶನದಿಂದೆ ಧನ್ಯನಾದೆಂ.

ನಾರದಂ.-ವಿದುರನೆ ! ಅದೇಂ ನೀಂ ಕಾಮ್ಯಕವನಕೆ ಪೋಗಿ
 ಬಂದುದು ?

ವಿಮರಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಅಲಿಸುದು. ಪಾಂಡವರ ಬನಮು ಪುಗು
 ವುದುಂ ಅದೊಂದು ದಿನಂ ಆರ್ಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ ಎನ್ನಂ ಬರವೇಳ್ವ
 ಇಂತು ಬೆಸಗೊಂಡಂ.

ನಾರದಂ.-ಅದೆಂತು ?

ವಿಮರಂ.-“ ವತ್ಸವಿದುರ ! ನಾಡಿಗರೆಮ್ಮೊಳದೆಂತು ನಲೈವಡೆ
 ದಿದ್ದಪರ ? ಅದೆಂತು ರಾಜ್ಯಂ ಎಮ್ಮ ಬಸದೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಂ.
 ಈವಿಷಯದೊಳ್ ಆವೇಂವಾಳ್ವುದು ? ” ಎಂದು.

ನಾರದಂ.-ಅದಕ್ಕೇ ನೀನೇಂ ಮರುನುಡಿಯಂ ನುಡಿದೈ ?

ವಿಮರಂ.-ಅದಕ್ಕೇ ಆಂ ನುಡಿದುದು ಇಂತು -“ ದುಶ್ಶ ರಿತರಪ್ಪ
 ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂ ಉಳದು ಸುಚರಿತರಂ ಪಾಂಡವರಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಅವ
 ರಂ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳವೊಡೆ ರಾಜ್ಯಂ ಸುಸ್ಥಿರವೆನೆ ನಿಲ್ಲಂ. ನಾಡಿಗರ
 ಕಿರುನುಡಿಯನಾಡದೆ ನಾಡೆ ಬಲ್ಲಂ ” ಎಂದು.

ಬೆಳ್ಳೊಗರಂ--ಬೆಳೆಯ ಕಾಂತಿಮುನ್ನು, ನೇರಿದರ -ಯಜುಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು ,

ನಾರದಂ.-ನಿನ್ನನ್ನರ ನೀತಿಸಂಪನ್ನರ ನುಡಿಯವೇಳ್ವ ನುಡಿಯಿ
ದು. ಬಳಕೆ ಬಳಕೆ ? ?

ವಿದುರಂ.-ಬಳಕೆ ಎನ್ನ ನುಡಿಯಂ ಆರ್ಯಂ ಆಲಿಸಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿ
ಗೊಂಡು “ ಚಿಃ ನಡೆ ನೀಂ ಪಾಂಡವಪಕ್ಷಪಾತಿ. ಎನುಗೆ ಬಳ್ಳಿತಂ
ಬಯಸುವಾತನಲ್ಲ ” ಎಂದು ಗದರಿ ಗರ್ಜಿಸಿದಂ.

ನಾರದಂ.-ವಿದುರಾ ! ನೀನೊರ್ವನೆ ಪಾಂಡವಪಕ್ಷಪಾತಿಯಲ್ಲ ;
ಮೂಲೋಕದೊಳಿರ್ಪ ಸಂತರಲ್ಲರುಂ. § ನೆರೆವೆರೆಯ § ತನ್ನದಿರ್ಗ
ಳೊಳ್ ಆರ್ಗ್ಗ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲಂ ? “ ಕಂಡುದಂವೇಳ್ವೊಡೆ ಕೆಂಡಂ
ತಪ್ಪ ಕೋಪಂ ” ಎಂಬಂತೆ ನಿನತು ಹಿತವಪ್ಪ ನುಡಿಯುಂ ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರಂಗೆ ರುಚಿಸದೆ ಕೋಪಮಂ ಬರಿಸಿದುದು ದೈವಗತಿ ಗಡ ? ವಿಧಿ
ಹತಂಗೆ ಅಮರ್ತುಂಬಿಸವೆನಿಸುಗುಂ. ಆಯ್ತು. ಬಳಕ ನೀನೇಂ
ಮಾಡಿದೈ ?

ವಿದುರಂ.-ಬಳಕ್ಕೆ ಆಂ ಇತ್ತ ಲಿಪ್ಪುದು ತಗದೆಂದರಿತು ಆಚಣ
ದೊಳ್ ಅಲ್ಲಿಂ ಪೊರಮುಟ್ಟು ಪಾಂಡವರಿರ್ಪೆಡೆಯಂ ಸಾದ್ದೆಂ.

ನಾರದಂ.-ಸಾಧು ವಿದುರ ಸಾಧು. ಬಳ್ಳಿತನೆ ಗೆಯ್ದೈ. ಬಳಕ
ಮತ್ತಲ್ ?

ವಿದುರಂ.-ಅತ್ತಲ್ ಪಾಂಡವರ ಎನ್ನಂ ಕಂಡು ಅಲ್ಪಯಿಂ ಉಪ
ಚರಿಸಿದರ.

ನಾರದಂ.-ತಕ್ಕುದಿದುವುಂ. ಬಳಕ್ಕಂ ?

ವಿದುರಂ.-ಬಳಕ್ಕಮೇ ? ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಗೆ ನುಡಿಯವೇಳ್ವ
ನಲ್ಲುಡಿಗಳಂ ನುಡಿದು ಕೆಲದಿನಂ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಸಂತಸದಿಂ ಇದ್ದೆಂ.

ನಾರದಂ.-ಬಳಯಂ ?

ವಿದುರಂ.-ಬಳಯಂ ಆರ್ಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ ಬಗೆಯೊಳ್ ವಿಚಾ
ರಂಗೊಂಡು ಕುದಿಕುದಿದು, ಎನ್ನಂ ಅಗಲ್ದ ಇರಲೊಲ್ಲದೆ ಎಂತಾನುಂ

ಕರೆದುತಾರೆಂದು ಸಂಜಯನಂ ಅಟ್ಟಿದಂ. ಅವಂ ಎನ್ನಂ ಸಾದ್ಗುರ್ ಪಲತೆರದೆ ಬೇಳ್ವುದುಂ ಮರುಕದಿಂ ಆಂ ಮನದೆ * ಏಗೊಂಡು * ಪಾಂಡವರಂ ಎಂತುಂ ಬೀಳ್ವೊಂಡು ಆರ್ಯನ ಎಡೆಗೆ ನಡೆಗೊಂಡವೆಂ.

ನಾರದಂ.-ನಿನ್ನ * ತಕ್ಕೂರ್ಮೆಗೆ * ಇದು ತಕ್ಕುದು. ಪಾಂಡವರ ಸಂಗತಿಯೇಂ ಪೇಳೆ. ಅವರ ಪದುಳಮಿರ್ಪುರೇ ?

ವಿದುರಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಸರ್ವಜ್ಞರ ತಮಗೆ ಆಂ ಬಿನ್ನವಿಪುದು ಏನಿಕ್ಕುರ್ಕುಂ ? ಆದೊಡಂ ಪೂಜ್ಯರ ಬೆಸಸುವುದರಿಂ ಅರಿತುದಂ ಅರಿಕೆಗೆಯ್ವೆಂ. ಸುವೃತ್ತರ ಕಾರಡವಿಯೊಳಂ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿ ಪದುಳಮಿರ್ಪುರ. ಭಗವದ್ಭಾಸ್ಕರನ ಹಸಾದದಿಂ ಅದೊಂದು ಅಹ್ವಯಪಾತ್ರೆಯಂ ಪಡೆದು ತರತರದ ನಲ್ಲುಣಿಸಿನಿಂ ಭೂಸುರರಂ ತಣಿಸಿ ತಾವುಂ ತಣಿಗುಂ.

ನಾರದಂ - ಆಂ ಬಗೆದಂತೆಯೆ ನುಡಿದಮೈ.

ವಿದುರಂ -ಪೂಜ್ಯರ ಬಗೆ ಬೇರೆಯಪ್ಪುದೆ ?

ನಾರದಂ.-ಈಗಲೆ ಅವರ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಪರ ?

ವಿದುರಂ ಕಿಮ್ಮೀರಸಂಹಾರದಿಂ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾದ * ಮಾತವಸಿಗಳ * ಪರಕೆಗಳಂ ಕೈಕೊಳುತೆ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ಆರಾಧಿಸುತುಂ ಕಾಮ್ಯಕವನದೊಳೆ ಪರಮಾನಂದದಿಂ ಇದ್ದ ಪರ.

ನಾರದಂ.-ವಿದುರಾ ! ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹಕೆ ಪಾತ್ರಂಗಳಪ್ಪ ಪಾಂಡವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಮುಂ ಕೇಳಲೊಡಂ ಎನ್ನ ಬಗೆದಾವರೆ ದಳವೇರಿತು. ಇನ್ನೀಯೊಸಗೆಯಂ ಸಗ್ಗಿಗಗ್ಗೆ ಅರಿಪಲೆ ಆಂ ಪೊರಮಡುವೆಂ. ನೀನುಂ ತಕ್ಕನುಡಿಗಳಂ ದುರೈದನಾದಿಗಳಂ ತಿದ್ದುವಂತೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸು. (ಎಂಪು ತರಳುಂ)

ವಿದುರಂ.-ಪೂಜ್ಯರ ಇಂತು ಗಡ ಎನೆಗೆ ಬೆಸನಿತ್ತರ. ಆನುಂ ತಕ್ಕಂತೆ ಆರ್ಯಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸೆ. ಆತನುಂ

ಏಗೊಂಡು--ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ತಕ್ಕೂರ್ಮೆ-ಯೋಗ್ಯತೆ, ಮಾತವಸಿಗಳ-ಮಹಾತಪಸ್ಸಿಗಳ,

ಎಂತಾನುಂ ಸದುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ತಿರುದ್ಧವಂ. ಆದೊಡೆ ಅದೆಂತು ಸಫಲ ವಾದಪುದೊ ಕರ್ಣಾದಿದುರ್ಮಂತ್ರಿಗಳ ದುರ್ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬಳಗಾದ ದುಷ್ಕರುರೋಧನನೊಳ್ (ಎನುತೆ ಪೋಪಂ).

— ಇಂತಿದು ಶುದ್ಧವಿಷ್ಣುಂಭಕಂ. —

(ಬಳಿಕೆ ಕರ್ಣಕುನಿದುಶ್ಯಾಸನನೊಡನೆ ಅಳೋಚಿಸುತ್ತಿರ್ಪು
ದುರೋಧನಂ ಪುಗುವಂ.)

ದುರೋಧನಂ.—ಅರ್ಯ ಮಾತು ? ಪಾಂಡವರ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿದ್ದೆ
ವಿದುರಂ (ಆಧೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ)

ಕುನಿ.—ವತ್ಸ ! ಮರಲ್ಪು ಬಂದನೋ ?

ದುರೋಧನಂ.—ಇಂದು ಬಂದನಂದು ಸುದ್ದಿ ಬಂದುದು.

ಕುನಿ.—ಅವಂ ಅತ್ತಣ್ಗೆ ಪೋಗಿಬಂದಮಾತ್ರದೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧನ ವೇನಾದುದು ? ಪೊಸಂತಿಲಂ ಸಾರಿಸಿದಮಾತ್ರದೆ ಹಬ್ಬ ವಾದಪುದೇ ?

ಕರ್ಣಂ.—ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಅದೆಂತು ಬಂದಂ ? ನಿಮ್ಮ ತಾತಂ ಆತನಂ ಅಪ್ರಿಯನೆಂದು ಎಣಿಸಿದ್ದಂ ಗಡ.

ದುರೋಧನಂ.—ಅಂಗರಾಜ ! ಎಮ್ಮ * ಮುತ್ತುಂ * ಅಂತವ್ವ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತನಲ್ಲ ಗಡ.

ಕರ್ಣಂ.—ಅದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ತಾತಂಗೆ ಪ್ರಿಯನೆನಿಸಿದನೋ ?

ದುರೋಧನಂ.—ಅದರಿನೆ ವಿದುರಂ ಇತ್ತಲೆ ಎತ್ತಂದುದು.

ಕರ್ಣಂ.—ಮಹಾರಾಜನೆ ! ವಿದುರನಂ ಉಯ್ಯಲ್ಕೆ ಅದಾರ್ ಪೋಗಿದ್ದೆ.

ದುರೋಧನಂ.—ಅಂಗರಾಜ ! ಸಂಜಯನಲ್ಲ ಮತ್ತಾವಂ ಈ ತಂತ್ರಮಂ ಅನುಗೊಳಿಸಲೆ ಸಾಲ್ವಂ ?

ಮುತ್ತುಂ- ಮುದುಕ ,

ದುಕ್ಕಾಸನಂ.-ಅಕ್ಕಟಾ ! ಅದೆಂತು ಬಿಟ್ಟುಪೋಗಿದ್ದರ ವಿದುರ
ನೆಂಬ ಕಿ ಗರಂ ಕಿ ಎಮ್ಮ ಮುತ್ತನಂ ಮಗುಳ್ಳು ತಗುಳ್ಳುದು.

ಕಕುನಿ.-ವತ್ಸಾ ! ಕಿಮಂತುಕಿ ವಿದುರಂ ಇರ್ಪ್ಪಕ್ಕದೊಳಂ ಬಳ
ಪೊಕ್ಕು ಇನ್ನೇನಪಾಯಮಂ ತಂದಿಡುವನೋ ?

ದುಕ್ಕಾಸನಂ.-ಏಗೆಯ್ಯಂ ? ದೈವಯೋಗದಿಂ ಅಗಲಿದ್ದರ ವಿದು
ರಂ ಮತ್ತೆ ಬಳಸಾರ್ದಂ ಗಡ. ಈ ವಿದುರಂ ಆಯೆಗ್ಗೆಗೆ ಮೇಲಂ
ಬಯಸುವಾತಂ , ಎಮಗೆ ಮಜ್ಜರಿಪಂ. ಎಮ್ಮ ಕಿ ಕಣ್ಣಿಲಿ ಕಿ ಕಳವಂ
ಹಿತಾಹಿತಜ್ಞನಲ್ಲು. ಕೇಳಂ -

ಕಂ || ಪೊರಗಣ ಪುರುಳಂ ಕುರುಡರ |

ವೆರಮರಿಯದೊಡೇನೊ ಮನದೊಳರಿವುದನರಿಗುಂ ||

ಪೊರಗಂ ಮೇಣಂತೊಳ್ಳಗ್ಗಂ |

ಬರಿಗುರುಡಂ ನಮ್ಮ ಘುದುಪನನ್ನನುಮುಂಪೇ? || ೫೪ ||

ತನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೊಡೆ ಪೋಕೆ. ಆಂ ವೇಳುವದನಾದೊಡಂ ಗ್ರಹಿಸ
ಲಾರ್ಪನೆ ? ಅವಂಗೆ ಏವೇಳ್ಳೊಡಂ ಏವುದು ? “ ಕೋಣನ ಮುಂದೆ
ಕಿನ್ನರಿಬಾಜಿಸಿದಂತೆ, ಎತ್ತನ ಮುಂದೆ ತೆಂಗಾಯಿಟ್ಟಂತೆ ’ ವಿವೇಕ
ವಿಲ್ಲದಾಕಳವಂ ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳೆ ಎಕ್ಕಟೆಯೊಳ ಅದೇವೇಳ್ಳು
ಕಳಪುವನೋ ? ಎಂತಾನುಂ ಆಪಾಂಡವರ ಇತ್ತಲೆ ನಡೆತದ್ದರ. ಅವರ
ಬನದತ್ತಣಿಂ ಮರಲ್ದು ಇತ್ತಲೆ ಬಾರದಂತೆ ಭೋಂಕನೆ ನೀಂ ತಕ್ಕ
ರಿದು ಆಳೋಚಿಪುದು. ಏಕೆನೆ -

ವೃ || ಈಹಾರಾಶಿಯುಮಂ ತೃಣಕ್ಕೆ ಬಗೆದಾಂ ಕೂರ್ವಾಳ್ಗೆ
ಮೆಯ್ಯೀವೆನೋ | ನೀಹಾರಾದ್ರಿಯ ಮೇಲಣಿಂದುರುಳ್ವೆನೋ ಕಾಳ್ಳು
ಜ್ಜೆನೊಳ ಬೀಳ್ವೆನೋ || ಆಹಾರಾದಿಗಳಂ ವಲಂ ತೊರೆವೆನೋ ಪೋ
ತೀರೈನೆಂತಾನು ಮಿಂ | ಹಾಹಾ !! ರಾಜ್ಯದೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನೆಲೆಗೊ
ಳ್ವಾ ನೀಚರಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆಂ || ೫೫ ||

ಗರಂ-ಗ್ರಹವು, ಮಂತು-ಮಂತ್ರಿ ಕಣ್ಣಿಲಿ-ಕುರುಡ , ೫೪. ವರಂ-ಸ್ತುತವಾಗಿ;
೫೫ ಕೂರ್ವಾಳ್ಗೆ--ಇರಿತವುಳ್ಳ ಕತ್ತಿಗೆ ;

ಕರ್ಣಂ.-ದಲೆ ಮೂನಿಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂತಪ್ಪದು.

ಕೌನಿ.-ವತ್ಸ ದುರ್ರೋಧನ ! ಇದೇಂ ನೀಂ ಕೃಷಾಣಿಲಿಯಂತೆ ಇಂತು ಆಳೋಚಿಸದೆ ನುಡಿದಪ್ಪೆ ? ಕಟ್ಟೋಲಗದೊಳ್ ಎಲ್ಲರ ಕಟ್ಟಿ ದಿರೊಳ್ ಕೃ ಸೂರುಳ್ಳದ್ದು ಕಟ್ಟಡವೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವರ ನಿಯತಕಾಲಂ ಬರಂ ವನವಾಸಮಂ ಅನುಗೊಳಿಸದೆ ತಾಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಮರಲ್ದಪರೇ ? ಅವರ ಎಂದುಂ ನನ್ನಿಯಂ ಉಳವರಲ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪಂ ಅದೊ ಮೈ ಕೃ ಬಳಯಟ್ಟು ಕೃ ಲಲ್ಲೆ ಯಿಂ ಅವರಂ ಊಗ್ಗೆ ಬರವೇಳ್ತೊಡಂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ಕೃ ಏಗಂ ಕೃ ಬಗೆದಾರಂ ಅದರಿಂ ಎನಗೆ ತೋರುಗುಂ - ನಿಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪನ ಮಾತಂ ಸಲಿಸರಂತೆ ಪೊರಗೆ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತ ನಾಂ ಬಳಗೆ ಗುರುಗುಮ್ಮಗೆ ಇರುತೆ ಅವರ ಇತ್ತಣ್ಗೆ ಮರಲ್ದ ಬಾರದಂತೆ ತಕ್ಕೈಸಕಂಗಳಂ ಎಸಗುತೆ ಇಪ್ಪುದು ತಗುಗುಂ.

ದುಕ್ಕಾಸನಂ.-ಆರ್ಯ ಮಾತುಳ ! ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಾದಂ ಬಪ್ಪಲೆ ತಕ್ಕುದು. ಆನುಂ ಈಪರಿಯೊಳ್ ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂ ಮಹಾ ರಾಜಂಗೆ.

ದುರ್ರೋಧನಂ.-ಉಃ ಇದೇನೆಗೆ ತಕ್ಕುದೆನೆ ತೋರದು.

ಕರ್ಣಂ.-ಮಹಾರಾಜ ! ನಿನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಏನಿಕ್ಕುಂ ? ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟು ಪೇಳ್. ಎಮಗೆಲ್ಲಗ್ಗೆಂ ಪ್ರಕೃತದೊಳ್ ಬಂದೇ ಬಗೆ ತೋರುಗುಂ.

ದುರ್ರೋಧನಂ.-ಅಂಗರಾಜ ! ತೆಗೆತೆಗೆ. ಎನ್ನ ಮನಮುಂ ಅರಿತರ ನೀವಿರ ಆಂ ಬಾಯ್ಕಿಟ್ಟು ಪೇಳವೇಳ್ತುಮೋ ! ಚೆ ನಿಮ್ಮ ಆಳೋ ಚನೆ ಎನಗೆ ಕೃ ಅಣಂ ಕೃ ಅಭಿರುಚಿಸದು. (ಎಂದು ದೂರಂ ಸಾರ್ವಂ)

ಕರ್ಣಂ.-ಇಂತು ಚಂತಿ) ಎಲೆ ಶಕುನೇ ! ಎಲೆ ಯುವರಾಜಾ ! ಒಡೆಯಂ ಆವಾಡಿದ ನುಡಿಯಂ ಬಲ್ಲದೆಪೋದಂ. ಆಂ ಆತಂಗೆ ಪ್ರಿಯ ರವೊಡ ಬೇರೆಸಕಂ ಎಸಗಲೆ ತಕ್ಕುದು.

ಜಾಣಿಲಿ--ಜಾಣತನವಿಲ್ಲದವನು , ಸೂರುಳ್ಳದ್ದು--ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ; ಬಳಯಟ್ಟು-- ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿ , ಏಗಂ-ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ , ಅಣಂ-ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ.

ದುಶ್ಯಸನಂ - ಅಂಗರಾಜ ! ಅದೇನದೇಂ ? ?

ಕಣ್ಣಂ - ಆಲಿಸಿಂ -

ಕಂ || ಪಟುಭಟರೊಡನಟವಿಯೊಳಾ |

ವಟಸುತ್ತ ಟವಟಗರಂ ಪುಡುಂಕುತೆ ಹಟದಿಂ ||

ದಿಟದಿಂದಕ್ಕಟ ಕೊಲೆಯು |

ತ್ಯಟಮುದಮರಸಂಗಮಸ್ತು ದತಿಸುಖವೆಮಗಂ ||೬೦||

ದುಶ್ಯಸನಂ - ಅಂಗರಾಜ ! ಇದಲ್ಲೆ ಆಶೋಚಂ. ಎಮ್ಮ ಸಾಧಾ
ರಣವಪ್ಪ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರದೆ ಪ್ರೋದುದು. ಚೆನ್ನ ನೆನುಡಿದೈ ಚೆನ್ನೆನೆ
ನುಡಿದೈ. ಅಂತಕ್ಕೆ ; ಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಅರಿಕೆಗೆಯ್ವಂ.

(ಎಂದೆಲ್ಲರೂ ದುರೈಯಧನನ ಬಳಿಗೆ ಸಾರ್ವರಿ)

ದುರೈಯಧನಂ - (ಚಿಂತೆಯನಭಿಸಂಪಿಸಿ) (ಸ್ವಗತಂ)

ವೃ || ಧರೆಯೊಳ್ ಛ್ವಾತಿಜನಂ ಬದುಂಕಿರೆಯದೇಂ ಪೇಳ್ಕಿಚ್ಚೆ
ನಿಂದಪ್ಪದೆಂ | ದರುಹಪ್ಪೇಳೈ ಸುಭಾಷಿತಾರ್ಥವರರೇ ತಥ್ಯಂಗಡಾ
ತೋರುಗುಂ || ದುರುಳಪ್ಪಾಂಡುಕುಮಾರರಂ ನೆನೆಯುತಿರ್ಪೆನ್ನಾತ್ಮ
ದೊಳ್ ಸುತ್ತುಗೊಂ | ಡುರಿಯುತಿರ್ಪುದು ಬೇಗೆ ಕಿಚ್ಚು ಮೊಲಿದರಕ್ಕ
ನೀಗಳೇಗೆಯ್ದೆಂ ||೬೧||

ಕಂ || ನಡೆನಡೆಯೊಳ್ ದೆನೆದೆನೆಯೊಳ್ |

ನುಡಿನುಡಿಯೊಳ್ ನಿವಿಸನಿವಿಸದೊಳ್ ಬಗೆವಗೆಯೊಳ್ ||

ಪಿಡಿದಳಮರುಳ್ಳವೋಲೆ ಹಾ |

ಕಿಡುಕರ್ ಬಿಡದೆನ್ನ ಕಣ್ಣದೇಂವಂದಪರೋ ||೬೨||

ಅದರಿಂ -

ವೃ || ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪ ಬಿರುಣಿಸನಾಟನದನ್ನೆಯ ಜೆಪ್ಪೆ ಸಿದ್ರೆ
ಯೆ | ಬರಸಿ ವಿಳಾಸದಿಂ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೊಡವಿಾಕ್ಷಿಸಲೊಲ್ಲದಕ್ಷಿ ಮೇಣ್ ||
ಪುರುಳಿಯ ಸೊಲ್ಲದೇಕೆನಿಸ ನಲ್ಲಳ ನಲ್ಲುಡಿ ಬೇಡ ಕರಣ್ಣ ಕಾ | ದರಣದಿ
ನಚ್ಚುಳಾಯ್ತರೆಸಪೂಳಗಮಂ ಮನಮೊಲ್ಲದಕ್ಕಟಾ ||೬೩||

೬೦ ಅಟಸುತ್ತ - ಗಮಿಸುತ್ತ , ೬೧ ಅಳಮುಳ್ಳವೋಲೆ - ಕಟ್ಟುಮಿಣಾಚೆಗಳಂತೆ ;
೬೨ ಪುರುಳಿಯ - ಹೆಣ್ಣುಗಿಳಿಯ , ಅಚ್ಚುಳಾಯ್ತರೆ - ಪರಿಚಾರಕರು.

ಅಂತಪ್ಪ ಚಿಂತಾಭರದಿಂ ಎನ್ನ ಏರುಂಜವ್ವನಮುಂ ಕುಂದು
ತಿಕ್ಕುಂ. ಅಂತಲ್ಲದೆ ಪೇಳ್ವರೆ ? “ ಚಿಂತೆಯೆ ಮುಪ್ಪು ಸಂತಸಮೆ
ಜವ್ವನಂ ” ಎಂದು. (ತಿರುಂಗಿ ನೋಡಿ) ಇದೇಕೋ ಇತ್ತಲ್ ಎನ್ನ ಬಹಿಃ
ಪ್ರಾಣಂಗಳ್. ಇವರೋ ಮತ್ತಂ ಆಳೋಚಿಸಿದವೆಂ. (ಕರ್ಣನಂ ನೋಡಿ)
ಅಂಗರಾಜ ! ಅದೇಂನೀವಿತ್ತಲ್ ?

ಕರ್ಣಂ - ಮಹಾರಾಜನ ! ತಾವರೆ ಪಾವಸೆಯಿಂ ಮುಸುಂಕಿ
ದೊಡಂ ಅದನುಳಿದು ಬಂಡುಣಿಗಳ್ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಪೋಕುಂ ? ಚಂದಿರಂ
ಬಮ್ಮ ಮುಗಿಲ್ಲಳಂ ಬಾಸಣಿಸಿದೊಡಂ * ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಗಳ್ * ಅವ
ನಂ ತೊರೆದು ಇನ್ನೆತ್ತಲೆಯ್ದುಗುಂ ? ನೀಂ ಬೇಸರ್ತೊಡಂ ನಿನ್ನಂ
* ಪಡಿಸಣಿಗರ್ * ಆಂ ಉಳಿದವೆನೇ ?

ದುರೈಯಧನಂ - ಅಂಗರಾಜ ! ತಾವರೆಯೊಂದಿಲ್ಲದೊಡೆ ಬಂಡುಣಿ
ಗಳ್ ಬನದೆ ಮತ್ತಿನ ನರುವುಗಳ್ ಇಲ್ಲಮೆ ? ಆನೊವ್ವಂ ಇಲ್ಲದೊ
ಡೇಂ ? ನಿಮಗೆ ಜಗದೆ ಪಲಂಬರ್ ವಲ್ಲಭರಿದ್ದಪರ್.

ಕರ್ಣಂ - ಮಹಾರಾಜ ! ನೀನಿಂತು ಪೇಳ್ವದೆ ? ಸಕಲಚರಾ
ಚರಪ್ರಪಂಚಮಂ ಸಮೆವ ಆ * ಅಲರಿಕ್ಕಿಚಂಗಂ * ತಾರೆನಿಸಿ, ನಾರಾ
ಯಣನ ನಾಭಿಯು ಸೊಬಗುವಡಿಸಿ ಆತನ * ಕಣ್ವೊಣ್ಣಿಗೆ * ಉಪ
ಮೆಯಾಗಿ ಮಾಲಕುಮಿಗೆ ಅತವುರಮೆನಿಸಿ ನರಸರ ಭುಸುರವಪ್ಪನೇಹ
ಮಂ ಪಡೆದು ಸಾಸೆರ್ಗದಿರನೆನಿಸಿದ ಆತನಂತೆ ತಾನುಂ * ಸಾಸಿರ್ಗದಿ
ರ್ಗಳಂ * ತಳ್ತು ಮೂಜಗದೆ * ಚೆಲ್ಲಗಾರ್ತಿಯರ * ಚೆಲ್ವಿನ ಮೊಗಕೆ
ಉಪಮಾನರತ್ನ ವೆನಿಸಿ ಸುಕವಿಮಹಾಶಯರ ಜೀವಾತುವೆನಿಸಿ ದೊರೆನೆ
ತ್ತ ತಾವರೆಗೆ ಪಾಸಟಿಯಪ್ಪ ಜಗನ್ಮಂಗಳಕರವೆನಿಸಿ ಪೂ ಪೆರತಾವುದು ?
ಜಗದೊಳ್ ಪಲಂಬರಿದೊಡೇಂ ? ಅಂತು ತಾವರೆಯಂತೆ ಪೆಮ್ಮೆವ
ಡೆದು ರಾಜನ್ಯಚೂಡಾಮಣಿಯೆನಿಸಿ ಎಮಗೆ ವಲ್ಲಭನೆನಿಸಾತಂ ನೀನೊ
ವ್ವನೆಗಡ.

ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಗಳ್ - ಚೋರಂಗಳು, ಪಡಿಸಣಿಗರ್ - ಸ್ವಾಮಿಯಂಜಲನ್ನು ತಿನ್ನು
ವರು (ನೇವಕರು) ಅಲರಿಕ್ಕಿ - ಬ್ರಹ್ಮ, ಕಣ್ವೊಣ್ಣಿಗೆ - ನಯನದ್ವಂದ್ಯಕ್ಕೆ, ಸಾಸಿರ್ಗದಿ
ರ್ಗಳಂ - ಕದರ್ - ಕಾಂತಿ ಮತ್ತು ದಳ, ಚೆಲ್ಲಗಾರ್ತಿಯರ - ವಿಲಾಸಿನಿಯರ

ದುರ್ದ್ಯುಧನಂ-ಅಂಗರಾಜ ! ಆಂ ಕೆಲಮ್ಮೆ ಕನಲ್ದು ಬಿರುನು
ಡಿಸಲಿಗೆಗ್ಗಂ ನಿಮ್ಮ ಎರ್ದೆಯಂ ಇರಿದೊಡಂ ಇಂತು ನೀವೆನ್ನೊಳ್
ಬಸೆದಿಪ್ಪುದು ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯವಿಶೇಷವಲ್ಲ ?

ಕಣಂ.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಮುಗಿಲ್ ಕಾರ್ಗಾಲದೊಳ್ ಬಮ್ಮೆ
ಇಮ್ಮೆ ಮೂಮೆ ನಾಲ್ತೆ ಅಯ್ಯೆ ಅರುಮೆ ಏಳ್ಗೆ ಎಷ್ಟೆ * ತೊಮ್ಮೆ
ಪಯಿಂಮೆಯಲ್ಲು , * ನೂಮ್ಮೆ ಸಾಸಿಮ್ಮೆ ಪಲರೈ ಬೆಟ್ಟತಸ್ಸು
* ಅಲಿವರಲ್ಗಂ * ಸಿಡಿಲ್ಪಿಂಚುಗ್ಗಂ ತಳ್ಳೊಯ್ಯುಂ. ಅದೊಡಂ
ನಿಬಿಳಜಗಜ್ಜೀವನವೆನಿಸಿದ ಆ ಮುಗಿಲನೆ ನಂಬಿಪ್ಪ ಚಾದಗೆಗಳ್
ಅದಂ ಓಸರಿಕುಮೇ ? ಇಂತಿರೆ ನೀಂ ಒಂದುಸೂಳ್ ಬೇಸತ್ತು ಬಿರು
ನುಡಿಯಂ ಆಡಿದ ಮಾತ್ರದೆ ಎರಡಿಲ್ಲದ ಸಾಜಮಸ್ಸು ಅಳ್ಳರುಳ್ಳ ನಿನ್ನಂ
ಆಂ ತೊರೆದು ಪೋಪೆನೇ ?

ದುರ್ದ್ಯುಧನಂ-ಅಂಗರಾಜ ! ನಿಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಸಂತಸಂಬಡು
ವೆಂ. ಅದಿಕ್ಕೆ. ಎನಗೆ ಚಿಂತೆಯೊದವಿರೆ ಇಂದು ನಿನ್ನ ಮೊಗಂ
ಏಕೆ ಕಳೆಗುಂದಿಕ್ಕುಂ ? (ಬಗದು) ಮೇಣ್ ಮಿತ್ರಮಣಿಯೆನಿಸಿದ
ನಿನಗಿದು ತಕ್ಕುದು. ಏಕೆನೆ -

ಕಂ|| ಕಳೆಯಂ ಕಳೆಗೊಂಡಿರೆ ತಾಂ |

ಕಳೆಗೊಳ್ಳುಂ ಮರುಗೆ ಮರುಗುಗುಂ ಗಡ ಮಾನ್ಯಂ ||

ಚಳಗದಿರಂ ಬೆಳಬೆಳಗಿರೆ |

ಬಳೆಗುಂ ಮುಳುಗಿದೊಡೆ ತಗ್ಗುಗುಂ ಪೊಳೆಯಾಣ್ಣಂ ||೬೪||

ಕಣಂ - ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಈಗಳ್ ಇನ್ನೊಂದಂ ಆಳೋಚಿ
ಸಿರ್ಪೆವು.

ದುರ್ದ್ಯುಧನಂ.-ಅದೇಂ ? ನುಡಿವುದು.

ತೊಮ್ಮೆ, ಪಯಿಂಮೆ-ಬಾಬತ್ತಾವೃತ್ತಿ , ಹತ್ತಾವೃತ್ತಿ. ಅಲಿವರಲ್-ಅಲಿಗಳು ;
೬೪ ಚಳಗದಿರಂ-ಚಂದ್ರನು,

ಕರ್ಣಂ-(ಸುತ್ತಲುಂ ನೋಡಿ) ಇತ್ತಲ್ ಇನ್ನಾರುಂ ಇಲ್ಲಂ ಗಡಾ ?

ದುರ್ಯೋಧನಂ-(ಸ್ವಗತಂ) ಆದೊಡೆನೋಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಕ್ರೂಂ.
(ಪ್ರಕಾಶಂ) ಅಂಗರಾಜ ! ಎಮ್ಮಚತುಷ್ಟಯಮೆ.

ದುರ್ಯೋಧನಂ-ಆದೊಡಂ ಉಚ್ಚ ಸ್ವರದಿಂ ಪೇಳ್ವುದಾಗದು. ಏಕೆನೆ-
“ಮೂವರ ಕಿವಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿದುದು ಮೂರುಲೋಕಮಂ ಮುಟ್ಟಿ
ವುದು” ಎನೆ ರ. ಇಂತಿರೆ ಐದನೆಯನನ ಃ ಕೊಡಂಕಯುಮಂ ಃ ಪೂ
ಕ್ಕೊಡೆ ಬಳಕಂ ಆಂ ಅದೇಂ ಗೆಯಲಕ್ಕುಂ ?

ಕುನಿ.-ದಲ್ದಲ್. ಆಗದಾಗದು. ಉಗ್ಗಡಿಸಿ ಪೇಳ್ವುದಾಗದು.

ಕರ್ಣಂ-ಆದೊಡೆ ಮಹಾರಾಜನ ಕೊಡಂಕೆಯೋಲೆ ಉಸಿರ್ವೆಂ.
(ದುರ್ಯೋಧನಂ ನೋಡಿ) ಮಹಾರಾಜನ ! ಆಶಿಸು. (ಎದು ದೂರಕೆ ಉಯ್ಯ
ಕಿವಿಯೊಳ್ ಪೇಳ್ವ ಕೈಯ ಸನ್ನೆಯಿಂದಮುಂ ಸೂಚಿಸಿದಪಂ)

ದುರ್ಯೋಧನಂ-(ಸಿರವಂತಾನೆದು)ಸಾಧು ಅಂಗರಾಜ ! ಸಾಧು. ಚ
ದುರನಪ್ಪ ಃ ಬೆಜ್ಜಂ ಃ ಬಗೆವಗೆಯ ಬರಿಮರ್ದಗಳನಿತ್ತು ಸಂಕಟಂ
ಗೊಳಸದೆ ಕುತ್ತಂಬಗೆದು ಅಮರ್ದುಮ್ರಾಲ್ ಗುಣವಮರ್ದ ತಕ್ಕ
ಮರ್ದಂ ಇತ್ತು ಥಟ್ಟನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆಯ್ವಂತೆ ನೀಂ ಎನ್ನ ಬಗೆಯ
ಇರವಂ ಅರಿತು ತಕ್ಕನುಡಿಯಂ ನುಡಿದೈ. ಆದೊಡೆ ಇದು ದೈವಾ
ನುಗ್ರಹದಿಂ ಗಡ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಈಡೇರನೇಳ್ವಂ.

ಕರ್ಣಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ದಲ್, ಬೆಜ್ಜಂ ತಕ್ಕ ಮರ್ದಂ ಇತ್ತು
ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆಯ್ದೊಡಂ ಅದು ದೈವಾನುಕೂಲ್ಯದಿಂದಮೆ ಸಫಲವಕ್ಕುಂ.

ದುರ್ಯೋಧನಂ-ಅಂಗರಾಜ ! ರೋಗಿಯ ಅದೃಷ್ಟಂ ನೇರಿತ್ತಾ
ದೊಡೆ ಬೆಜ್ಜನೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯುಂ ನೇರಿತಕ್ಕುಂ. ಅಂತು ಆಂ ಅದೃಷ್ಟ
ಕಾಲಿಯಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಆಳೋಚನೆಯನಗೆ ಪಣ್ಣಂ.

ಕರ್ಣಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಪಣ್ಣೆ, ಪಣ್ಣಿ ದಿಕ್ಕೆ, ಪಣ್ಣಿದಂ ಪಣ್ಣಿ
ದಿರಲಾಗದು.

ದುರೈಘ್ನಂ.-ಅಂಗರಾಜ ! ನಿನ್ನ ನುಡಿ ತೊದಳಲ್ತು ತೊದಳಾತುಂ ಪುಟ್ಟರೆ ಸಾಪನೆಂದರಿತಿದೊಡಂ ಪಣ್ಣವ ಚಕಿತ್ಸೆಯಂ ಪಣ್ಣದಿರಲಕ್ಕುಮೇಂ?

ದುಶ್ಯಸನಂ -ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಈಗಲ್ ಆವಾಳೋಚಿಸಿದ ಕಜ್ಜಂ ಪಣ್ಣವಿಷಯದೊಳ್ ಶಂಕಯೇಕೆ ?

ದುರೈಘ್ನಂ --

ಕಂ|| ಆಲೋಚಿಸಿದೆಮ್ಮೀಕ್ಕತಿ |

ಫಾಲಾಕ್ಷನ ದೂದಿನಮನು ಪಣ್ಣೊಡೆ ಬೇಗಂ||

ಮೂಲೋಕದೊಳಾನೇ ಕೃತಿ|

ಯಾಲೋಕಿಪೊಡೆನಗೆ ಸಾಟವರ್ಪರುಮೊಳರೇ || ೬೫ ||

ಆರೈಮೂತುಳ ! ಅಂಗರಾಜ ! ಯುವರಾಜ ! ಇಂ ತಳ್ವದೆ ದಳಮಂ ನೇರ್ಪಡಿಸಲ ನೀಂ ತೆರಳ್ವುದು. ಆನುಂ ಮುಂದಣ ಸನ್ನೆ ನಮುಂ ಅನುಗೊಳವೆಂ.

ಕರ್ಣಾದ್ಯರ್ -ಅಂತಕ್ಕೆ. (ಎಂದು ಸಸಂಭ್ರಮಂ ಕೆರಳ್ದರೆ)

ದುರೈಘ್ನಂ -ಅದಾರಿತ್ತಲೆ ?

ಕಂಚುಕಿ.- (ಬಂದ-) ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಬೆಸಸುವುದು.

ದುರೈಘ್ನಂ.-ಎಲೆ ಆರೈವೃತ್ತ ! ಆನೀಗಲ್ ತಾತನಂ ಕಂಡು ಎಕ್ಕಟೆಯೊಳ್ ಇನಿತು ನುಡಿವುದಿಕ್ಕುಂ. ಅದರಿಂ ನೀಂ ಆತನ ಸನ್ನಿಧಾನಕೆ ಪೋಗಿ ಅತ್ತರೆ ಆರಾನುಂ ಇದ್ದೊಡೆ ಅವರಂ ಪೊರಗಣೆ ಕಳುಪಿ ತಕ್ಕವಸರಮುಂ ಎನಗೆ ಮಣಕ್ಕನೆ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸು. ಆ ಅನ್ನಗಂ ಜಗನ್ನೋಹನವಿಳಾಸದೊಳ್ ದೇವಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದೊಳಿದ್ ಪೆಂ. (ಎಂದು ಪೋಸುಂ)

ಕಂಚುಕಿ.- (ಬಿಸುಸುಯ್ದು) ಜಗದೊಳ್ ಮನುಜಂಗೆ ಪಾರತಂ ತ್ರೈವೆಂಬುದೇನರಕಂ. ಅದರೊಳ್ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಕಪ್ಪಂ. ಅದರೊಳಂ ರಾಜಸೇವಾವೃತ್ತಿಕಪ್ಪತರಂ. ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತಚಿತ್ತನಪ್ಪ ಮಾರಾ

ಯನ ಸೇವೆ ವಿಶೇಷದಿಂ ಕಷ್ಟತರಂ. ಸೇವಾವೃತ್ತಿಗೇಯ್ಯಾತನ ಬಾಳ ನಾಯಬಾಳ. ಅಂತಲ್ಲದೆ ಸೇವೆಗೆ ಶೃವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಿನ್ನೊಂದು ಬಂದುದೇ? ಏಕೆನೆ - ಆವಗೆಯ್ತುಮುಮಂ ಮೆಯ್ಯಿಟ್ಟುಗೆಯ್ಯಲಾಗದು. ತಕ್ಕುದಂ ಮೂಣೆನ್ನುಂ. ತಗದುದು ಮೂಡೆನ್ನುಂ. ಬಸೆನೆಡೆಯೊಳ್ ಮುನಿವಂ. ಮುನಿವೆಡೆಯೊಳ್ ಬಸೆವಂ. ಈ ತೆರನುಂ ಇವನೊಳ್ ದಿಡವಲ್ಲ. ಎಮ್ಮ ಮೂರಾಯನ ಮೊಳ್ಳೆಯೇ ಬೇರೆ. ಈತಂಗೆ ಇನ್ನುಳಿದರೆ ಮೂರುಂ ಬಡಗೂಡಿದೊಡೆ, ಜವ್ವನಂ ಸಿರಿ ಅರಸು ಮಂಗಳ್ತನಂ ಎಂಬಿವು ನಾಲ್ಕುಂ ನೆರೆದಂತೆ ಗಡಕ್ಕುಂ. ಪೂಜ್ಯನುಂ ಗುರುವುಂ ಆದ ವೃದ್ಧಮಹಾರಾಜನುಮಂ ಪುಟ್ಟುಂಗುರುಡನೆಂದುಂ ಜಾಣಿಲಿಯೆಂದುಂ ನಾಣಿಲಿಯೆಂದುಂ ಪರಿಪರಿಯೊಳ್ ಪಳಯುತೆ ಪುಲೆಬಗೆವಂ. ಈತನ ಹರಯಮುಂ ಸಿರಿಯುಂ ಅದೇಂ ಸ್ಥಿರಮೇ? ಮೂಮಹಿಮರಪ್ಪ ಮೂರಾಯರ ಬಾಳುಂ ಮುನ್ನೇನಾದುದೋ? ಮೂನನಂ ಧರ್ಮನಿರತನಾಗಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಮೂನವಂ ಗಳಯಿಸವೇಳ್ಕುಂ.

ಕಂ|| ತನುಗಳ್ ಸುಸ್ಥಿರವಲ್ಲಂ |

ಧನಕನಕಾದಿಗಳುಮಳಗುಮೆಂಬುದು ನಿಸದಂ ||

ಸನಿಹದೆ ಪೌರ್ವಿಕ್ಕುಂ ಮಿ |

ಳ್ತನವರತಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮನನಿಡವೇಳ್ಕುಂ ||೬೬||

ಇಂತೆಂಬುದಂ ಎಮ್ಮ ಪ್ರಭು ಬರ್ಮಯುಂ ಮನದೊಳ್ ಎಣಿ ಸನಲ್ತೆ. ಎಂದುಂ ಪರಹಿಂಸಾಪರಸ್ವಾಪಹಾರಾದಿಗಳಂ ಪೊಳ್ತಂ ನೂಂ ಕುವಂ (ಬಗೆದು) ಎನಗೆ ಉಪಾಶ್ರಯಣೀಯನಸ್ಪ ಬಡೆಯನಂ ಏಕೆ? ಗಾರಣಂಗೆೊಳ್ವುದು? ಆತಂ ಎಂತಾನುಂ ಇಕ್ಕೆ. ಇನ್ನನಂ ಓಲೈಸಿ ಬರ್ದುಕುವುದು ಎನ್ನ ಪಣೆಬರೆಪಂ. ಇದೆಲ್ಲಮುಂ ಪಾಳ್ಬಡ ತನದಿಂದಮೇ ಗಡ. ಬಡವನಾಗಿ ಪೊಡವಿಯೊಳ್ ಬಡೆಶೆತ್ತ ಬಾರದು.

ನಾಣಿಲಿ-ಲಜ್ಜಾವಿಹೀನ, ೬೬ ನಿಸದಂ-ನಿಶ್ಚಯ, ಸನಿಹ ಸಮಾಪ; ಗಾರಣಂ- ದೂರು; ಇನ್ನನಂ-ಅಂತವನನ್ನು.

ವೃ|| ಇವನೊಳ್ ನೇಹನೊಡಚ್ಚರಾರುಮೊಲವಿಂ ಮೂತಾಡ
ರೆಂದುಂ ಮಹೋತ್ಸವದಂದುಂ ಕಡೆಗಣ್ಣುವರ್ ಧನಿಕರಾವಾಸಂಗಳ
ಲ್ಲಿತನಂ|| ತವೆ ನಾಣ್ಣು ತ್ತ ತಿದೂರದೊಳ್ ಸುಳಿದಪಂ ಕೀಳ್ ಟ್ಟೆಯುಟ್ಟ
ರ್ಪವಂ | ಬುವಿಯೊಳ್ ದೀನತೆಯೆಂಬುದಾರನೆಯ ಮೂಪಾಸಂ ದಲೇ
ವೇಳ್ವೆಂ ||೬೭||

ಕಂ|| ಬಡತನವಡೆಸಿದವಂ ತಾಂ |

ಕುಡಲ್ಚೆ ಧನಿಯೆಡೆಗೆ ಪೋದೊಡಂ ತಿರಿಯಲಿವಂ ||

ನಡೆತಂದನೆಂಬಹಾಸ್ಯ |

ಕ್ಲೆಡೆಯೆನಿಸುವನಕಟ ದುಸ್ಸಹಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯಂ ||೬೮||

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂಬುದೆ ಸಗ್ಗ ಸೊಗಂ. ಬಡವನಾದೊಡಂ ಪರಮೇ
ಶ್ವರನಿತ್ತನಿತರೊಳ್ ತಣಿದು ಪೆರಗ್ಗೆ ಃ ಮೂರುಮೋಗಿ ಃ ಪಡಿಸಣಿಗನೆ
ನಿಸದೆ ಸಾಲಿಗನಾಗದೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರ್ಪನೆ ಧನ್ಯಂ. ಇಂದಿವಿಚಾರ
ದಿನೇಂಭಂ ? ಆಯ್ತು ಪ್ರಾಯ್ತು. ಈಗಲೇಗೆಯ್ವೆಂ ? ಮಹಾರಾಜನ
ಬೆಸಂ ವಿಚಿತ್ರನಾದುದು. ವೃದ್ಧ ಮಹಾರಾಜನ ಸನ್ನಿಧಾನದೊಳಾ
ರಾನುಮಿರೆಯವರಂ ಪೂರಗಣ್ಣೆ ಕಳಪಿ ಸರ್ರನೆ ತಕ್ಕವಸರಮಂ
ಆತಂಗೆ ತಿಳಿಯಿಸವೇಳ್ವುದೆಂತು ? ಬಳ್ಳಿತು. ಪೋಗಿ ನೋಡುವೆಂ.
(ಎಂದು ಕಿರುದೂರಂ ಸಾರ್ದು) ಇದುವೆ ವೃದ್ಧ ಮಹಾರಾಜನ ಭುವನೇಶ್ವ
ರೀಭವನಂ. ಸುರಪತಿಗಂ ಮಿಗಿಲಿನಿಪ ಎಮ್ಮ ಮಾರಾಯನೆ ಐಸಿರಿಗೆ
ಸರಿಯಾವುದು ? ಸಿರಿದೇವಿಯಿಲ್ಲಿ ನಲ್ಲನರ್ತಿಸುಗುಂ. (ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು) ಬಳಗೆ
ಅರೋ ಮೂತುಗುಟ್ಟುತಿರ್ಪಂತೆ ತೋರುಗುಂ. (ಪರಾಮರ್ಶಿ) ಅರು
ಮಲ್ಲು ; ಪೂಜ್ಯರ ವೇದವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿಗಳ್. ಅಹಹ ! ಆಂ
ಬಗೆದಂತೆಯೆ ಆಯ್ತು. ಎಂತು ಇವರಂ ಪೂರಗಣ್ಣೆ ಕಳಪುವುದು ?
ಈಗಲ್ ಬಳವುಗುವುದು ಎನಗೆ ಃ ಮೊಗ್ಗೇ ? ಃ ಅಪ್ಪದಕ್ಕೇ ? ಚಣಂ
ಪಾರುತೆ ಈ ಃ ಪಡಿಯ ಪುದಿಯೊಳ್ ಃ ನಂದಿವೆಂ (ಎಂದು ಆತು ಮಾಳ್ವಂ)
(ಬಳಿಕೆ ವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿಗಳೊಡನೆ ಮೂತುಗುಟ್ಟುತಿರ್ಪಂ ದೃಶ್ಯರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವಂ)

೬೭. ಕಡೆಗಣ್ಣುವರ್-ತಿರಸ್ಕರಿಸುವರು, ಮೂರುಮೋಗಿ-ವಿಕ್ರೇತರಾಗಿ (ಅಧೀ
ನರಾಗಿ) ಮೊಗ್ಗೇ-ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಪಡಿಯಪುದಿಯೊಳ್-ಬಂಗಿಲಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ,

ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ - ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಮನುಜಂಗೆ ಚಿಂತೆಯೊಮ್ಮೆಯೊದವೆ ಎಂತಾನುಂ ತರಹರಿಸಲಕ್ಕುಂ. ನಿರಂತರಂ ಚಿಂತೆ \$ ತೇನ ತೇನಂ \$ ಬಂದೊದವೆ ಬಾಳ್ವುದು ಕಷ್ಟತರವಲ್ತೆ.

ವೃ || ಪೆಣನಂ ಚುಚ್ಚುವೆನಾನೆನುತ್ತೆ ಚಿತೆ ! ನೀನೇತಕ್ಕೆ ಗರ್ವಿಪ್ಪೆ ? ಧಾ | ರಿಣಿಯೊಳ್ ಜೀವಿಸುವಾತನು ಕಡುಪಿನಿಂದಾಂ ಚುಚ್ಚುವೆಂ ನೋಡ ಗಾ || ರಣವಲ್ಲಾ ಬಿಗುರುತ್ತವೆನ್ನೊಳ್ ಸೆಗುಂ ನಿನ್ನೊಳ್ ಕರಂ ಲಾಘವಂ ತೋನೆ ನೀನೆಂತನಗೆಂದು ಸೂಚಿಸವೊಲಿರ್ದಾ ಚಿಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ || ೬೯ ||

ಅಂತಪ್ಪ ಚಿಂತೆಯಿಂ ಪಗಲಿರುಳುಂ ಬೇಗುದಿಗುದಿವೆನೆಗೆ ಕರ್ತವ್ಯಮೇ ತೋರದು. ನೀವೀಗಳ್ ಉಸಿವೆಂತೆ ನಿಮ್ಮಳವಪ್ಪ ಕಾರು ಕುಲದೊಳ್ ದುರ್ಲಲಿತರ್ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ಕರೆಯಂ ಬಡರಿಸುತಿದ್ದಪರ್. ಏನೆ ?

ವೃ || ಹಿತವಾದೆನ್ನಯ ಮೂತನೊಮ್ಮೆಯುಮವಂ ದುರ್ಯೋಧನಂ ಲಾಲಿಸಂ | ಸತತಂ ಪಾಂಡುವ ನಂದನಗೆಡರನೇ ಆಳೋಚಿ ಸುತ್ತಿದ್ದಪಂ || ಮತಿಮಂತರ್ ವಿನಯಾಸ್ಥಿತರ್ ಸುಚರಿತರ್ ಸತ್ಪುತ್ರ ರುಳ್ಳಾತನೇಂ ಕೃತಿಯೋ ನೋಳ್ವೊಡೆನತ್ತು ಬಾಳದು ವಲಾ ನಿಂದ್ಯಂ ಗಡಾ ಲೋಕದೊಳ್ || ೭೦ ||

ವ್ಯಾಸಂ.-ವತ್ಸಾ ! ನೀಂ ಬರಿದೆ ಚಿಂತಿಸುದರಿನೇನಕ್ಕುಂ ? ನಿಮು ಗೆಲ್ಲಂ ಹಿತಮಪ್ಪನುಡಿಯಂ ನುಡಿದಪೆಂ. ಆಲಿಸು. ಸತ್ತಮಂ ಆಡಿ ಪಾಂಡವರಂ ಅಧರ್ಮದಿಂ ಜೂಜೆನೊಳ್ ಗೆಲ್ಲು ಈಗಳ್ ಕಾಡಿಂಗೆ ಅಟ್ಟಿಪ್ಪುದು ಎಂತುಂ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ.

ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ - ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಇದು ತಗದೆಂದು ಎನತ್ತು ಬಗೆಗಂ ತೋರುಗುಂ.

ವ್ಯಾಸಂ.-ಕೇಳೆ; ಅವಂದಿರೆ ತಮಗೆ ಬದವಿದ ಉಪಟಳಮನೆಲ್ಲಂ
ಸೈರಣೆಯಿಂ ಮನದೊಳೆ ನಿರಿಸಿ ಗುರುಗುಮ್ಮದಿದ್ದು ಪದಿಮೂರುಂ
ಬರಿಸಂ ಕಳೆವುದುಂ ನಡೆತಂದು ದುರ್ರೋಧನಾದಿಗಳಂ ಆಯೋಧನ
ದಲ್ಲಿ ಸದೆವುದರೊಳೆ ಎಳ್ಳನಿತುಂ ಸಂದೆಗವಿಲ್ಲಂ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ.-ಆನೇಗುವೆಂ ? ದುರುದುಂಬಿಗಳೆ ಎನ್ನ ಮಾತಂ
ಆಲಿಸರ್.

ವ್ಯಾಸಂ.-ಪಾಪಿ ದುರ್ರೋಧನಂ ಪೆರರ ರಾಜ್ಯಮುಮಂ ತಾನೆ
ಅನುಭವಿಸವೇಳ್ಳುಮೆಂಬ ದುರಾಶೆಗೀಡಾಗಿ ಕರ್ಣೇಜಪರೆನಿಪ ಕ
ಕರ್ಣಾದಿಗಳೆ ದುರ್ಬೋಧನೆಗೆ ಕರ್ಣಂಗೊಟ್ಟು ತಾನೀಗಳೆ ಕಾಡಿಂಗೆ
ಪೋಗಿ ಪಾಂಡವರಂ ಕೊಲಲ್ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದಪಂ.

ಕಂ || ಪರಿಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಯಸಿದ |

ಪರಧನವದು ಸೇದ್ದೊಡೇನೊ ಪೋ ಪಾಳ್ಗೆಯ್ಯಂ ||

ದೊರೆದತ್ತೆನುತೆ ತೃಪ್ತಾರ್ತಂ |

ಗರಮುಮನೀಟಿದೊಡೆ ಕೊಲ್ಲದೇಂ ಮಾಣ್ವುದೇ ||೩೦||

ನೀಂ ಎಂತಾನುಂ ಆಗಾಂಪಂಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಮನುಸಿದ್ದು
ಉಸಿಕನೆ ಇರ್ಪುವೋಲ್ ಎಸಗು. ಇವನೊಮ್ಮೆ ಅವರಂ ಕೊಲಲ್
ಉಜ್ಜುಗಿಸಿಕಾಡಿಂಗೆ ಪೋದೊಡಂ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿರೂಪರಪ್ಪ ಆ ಪಾಂಡ
ವರ್ಗೆ ತಾನೇ ಪುರೋಡಾಶಮಾಪಂ. ಸತ್ತುರುಷನೆಂದು ಪೋಳ್ತೆ
ವಡೆದ ನೀಂ ಸ್ವಜನದೊಳೆ ತೆಗೆಲ್ತೆವಡೆದು ನೆಗೆಲ್ತೆವಡೆದ ಪೊದಳ್ತೆ
ಕುರುವಂಶಮಂ ಅಳಜಸದಿಂ ಮುಗುಳ್ತೆ ವಡಿಪುದು ತಕ್ಕುದಲ್ಲ.
ಇಂದಾನುಂ ಎಂತಾನುಂ ದುರ್ರೋಧನಂ ಮಹಾತ್ಮರ ಪಾಂಡವರೊಳೆ
ನೇಹಂಬಳೆಯಿವೊಡೆ ನೀಂ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಪೆ. ದುರ್ರೋಧನಾದಿಗಳುಂ

ಕರ್ಣೇಜಪರ-ದುರ್ಜನರು , ೩೦ ಗರಮುಮಂ-ವಿಪವನ್ನ , ತೆಗೆಲ್ತೆವಡೆದು-

ನಿಂದೆಯಂ ಹೋದಿ; ಮುಗುಳ್ತೆವಡಿಪುದು-ಮೋಗ್ಗುಗಿಸುವುದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳುಂ ನಿನಗೆ ಸಮಾನರ. ನೀಂ ಭೇದವೆಣೆಪುದಾಗದು. ಬರ್ವ್ವರ್ಗ ರಾಜ್ಯಲಾಭಮುಂ ಬರ್ವ್ವರ್ಗ ರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶಮುಂ ತಗದು. ಬರ್ಕ್ಕಣೆ ಬೆಣ್ಣೆಯುಂ ಬರ್ಕ್ಕಣೆ ಸುಣ್ಣಮುಂ ಪತ್ತಿಪರೆ?

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ.-ಶಿವಶಿವ ! ಗಾಂಧಾರಿಯಾದೊಡಂ ಆನೆ ಆದೊಡಂ ಪೊಳ್ಳೊಜಂ ಬಯಸಿದವರಲ್ತು. ದೈವಯೋಗದಿಂಗಡ ನಡೆದುದು. ಪಾಂಡವರ್ಗ ರಾಜ್ಯಭ್ರಂಶವಾದುದಕ್ಕೆ ಆನಿಗುಳುಂ ಪಗಲುಂ ಪರಿತ ಪಿಪೆಂ. ನನ್ನಿಯಿಂ ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ಬಿನ್ನವಿಪೆಂ. ಆಲಿಪುದು.

ವೃ||ವಿನಯವಿಹೀನನೆಂದು ತಿಳಿವಿಲ್ಲದನೆಂದು ದುರಾಶನೆಂದು ವಂ| ಚನಪಟುವೆಂದು ದುಷ್ಪ್ರಪರಿವಾರಿತನೆಂದರಿತಿರ್ಪೆನಾದೊಡಂ || ತನುಭವಮೋಹಬಂಧನದೆ ಸಿಲ್ಪಿದಿನಕ್ಕಟ ಪಿಂಡಿರುಂಗುಗುಂ | ಮನಮಿದು ಬೇಗದಿಂದವನ ನೀಗುವನಾಗುವೆನೆಂದೊಡೇಗುವೆಂ ||೨೭||

ಅದಾರ್ಗಮಿಲ್ಲದ ಪುತ್ರವಾತ್ಸಲ್ಯವೆಂಬ ಕರ್ಗಲ್ತಲೆ ಎನ್ನಂ ಅಂತು ಕವಿಯಲ್ತಕ್ಕುದೇ ?

ವ್ಯಾಸಂ.-ಅಣುಗಾ! ಅಂತು ಪೇಳದಿರೆ, ಪುತ್ರವಾತ್ಸಲ್ಯವೆಂಬುದು ಆರುಮಂ ಉಳಿಯದು. ಕೇಳೆ,
ಮುನ್ನಲೆ :—

ಕಂ || ಉಳ್ತಪುದಿಳೆಯೊಳ್ ಕುಸಿದನೆ |

ತೆಳ್ಳೊಂದುಪಟಳದಿನೆಂದಳುಂಬಂ ಬಿಸುಸು ||

ಯ್ದಳ್ತಮರ್ದುಣಿದುರುವಂ ಕಂ |

ಡಳ್ತಯಿನನುಗೆಯ್ದು ಸಂತವಿಟ್ಟುಂ ಸುರಪಂ ||೨೮||

ಕಾಂತಯಶಂ ದಶರಥಭೂ |

ಕಾಂತಂ ಕಾಂತಾರಕಣುಗನೆಯ್ದುವುದುಂ ಶೋ ||

ಕಾಂತರಿತನೆಯ್ದಿದಂ ಲೋ |

ಕಾಂತರಮಂ ಪುತ್ರನೋಹಮೇಂ ಕೇವಳಮೇ || ೨೯ ||

೨೭ ಏಗುವೆಂ-ಏನಮಾಡಲಿ, ಬಿಸುಸುಯ್ದಲ್ತ - ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತ, ಅಮರ್ದುಣಿದುರುವಂ-ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು

ನೀಂ ಎಂತು ಎನಗೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯಪಾತ್ರವೊ ಪಾಂಡುವುಮಂಕೆ;
ಅಂತೆನಿದುಗನುಂ. ಪಾಂಡು ಇಳೆಯೊಳ್ ಇಲ್ಲದಮೂತ್ರದಿಂ ಎನಗೆ ಅವ
ನೊಳ್ ಮರುಕಂ ಪೋಗದು. ಎಲೆ ವತ್ಸ ! ನಿನಗೆ ನೂರ್ವರ ಮಕ್ಕಳೆ;
ಪಾಂಡುವಿಗೆ ಐವರ. ಅವರುಂ ದುಗಡಗಡಲ ತಡಂಗುಂಡಿಯೊಳ್
ಮುಳುಂಗಿರ್ಪರ. ಅಕಟ !

ಕಂ || ನುತಿನಡೆದ ಪಾಂಡುವಿನ್ನಂ |

ಕ್ಷಿತಿಯಂ ಬೆಳಗುತ್ತು ಮಿದ್ವೊಡಾತನೆ ಮಕ್ಕಳೆ ||

ಚ್ಯುತರಾಜ್ಯರಾಗಿ ಬನವೆ |

ಯುದ್ಧತೆ ಬನ್ನಂಬಡುವ ಪಾಡು ಹಾ ಸಮನಿಕುಮೇ || ೩೫ ||

ಅವರ ಮುಂದೆ ಎಂತುಬಾಳ್ವರೆಂದು ಮನವೆನತು || ಮೊಮ್ಮ
ರಃವಾತ್ಸಲ್ಯವೆಂಬ ಸೆರೆಯೊಳ್ ಸಿಲ್ವಿ ತೊಳಲುತಿಕ್ಕುಂ. ಸುತ್ತೇಂ?
ನಿನ್ನ ನಂದನರ ಪಲವುಂಕಾಲಂ ಪದುಳಗರೆನಿಸಿರವೇಳ್ಕುಮೆಂದು
ನಿನಗೆ ಆಸೆಯಿರ್ಪೊಡೆ ನೀಂ ಎಂತಾನುಂ ದುರ್ರೋಧನನು ಪಾಂಡವ
ರೊಡನೆ ಸಖ್ಯಮನೊಡರಿಸಂತೆ ಗೆಯ್ಯ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ.-ಪ್ರಾಜ್ಞರೆ ! ಎನಗೆ ನೂರ್ವರ ಮಕ್ಕಳೆ ಇರ್ಪ
ಪರೆಂಬ ಪೆಚ್ಚುಗೆಯೇಂ ? ಆಂ ಇದಕ್ಕೆ ಆನಂದಿಸೆಂ. ಏಕೆನೆ
ಆಲಿಸುದು.-

ಕಂ || ಚಾರುಗುಣಾಢ್ಯನದೊರ್ವಕು |

ಮೂರನೆ ಸಾಲ್ಕುಂ ಪಲಂಬರೇಕವಗುಣಿಗಳೆ ||

ತಾರಾಪತಿ ತಾನೊರ್ವಂ |

ವಾರಿಸುವಂ ತಮವನೆನಿತುತಾರೆಗಳೆದ್ದೇಂ ? || ೩೬ ||

ನಿಮ್ಮ ಆಣತಿಯಂತೆ ಸಿದ್ಧನೆಂ. ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣವಿದುರಾದಿಗ
ಳುಂ ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ನೇಕಮಾಗುಗೆಂದು ತವಕಂಬಡುವರ. ಅಪ್ಪೊ
ಡೆ ದುರ್ಲಲಿತನಪ್ಪ ದುರ್ರೋಧನಂ ಎನ್ನ ಮೂತಿಗೆ ಕಿವಿಗುಡುವ

ನಲ್ವು. ಬರ್ಮ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟೊಡಂ ಎನ್ನ ನುಡಿ ಅವಂಗಿ ನೋವನೆ ಸಗುಗುಂ. ಎನ್ನೊಳ್ ನಿಮಗೆ ಅನಿತು ಅನುಗ್ರಹಮಿಪ್ಪೊಡೆ ನೀನೆ ದುರೈದ್ರಧನಂಗಿ ಬುದ್ಧಿವಾದಮಂ ಉಸಿರವೇಳ್ಕೊಮೆಂದು ಮಣಿದು ಬೇಡಿದವೆಂ.

ವ್ಯಾಸಂ.-ಆ ಅವಿವೇಕಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಮಂ ಆಂ ಉಸಿರೆ ಫಲವೇ ನಕ್ಕುಂ ? ಕೇಳ್ -

ಕಂ || ನೋವೆಸಗೆ ನಿನ್ನ ಮೆಲ್ಲುಡಿ |

ಯೇವುದೊ? ಜಡಮತಿಗೆಯೆನ್ನ ಬಿರುನುಡಿ ಪೋಪೋ ||

ಬೇವಿನರಸವಿನಿದಪ್ಪುದೆ? |

ಮೂವಿನ ತನಿರಸಮನೊಲ್ಲದಾತಂಗಿಯೊಳ್ || ೭೭ ||

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ತಮ್ಮ ನಲ್ವು ಡಿಯುಂ ಅವಂಗಿ ಹಿತಕರವೆಂದು ತೋಂದೆ ?

ವ್ಯಾಸಂ.-ವತ್ಸಾ ! ಆದುರ್ಲಲಿತಂಗಿ ಎಮ್ಮನ್ನರ ನುಡಿಗಳ್ ಅದೆಂತು ಹಿತಕರವೆನಿಸುಗುಂ ? ಕರ್ಣಾ ದಿಗಳ ನಲ್ವುಡಿಗಳ್ ಹಿತವಾಗಿತೋರುಗುಂ. ಜಗದೊಳ್ ಇದು ತಕ್ಕುದು. ಎಂತೆನೆ -ಕಾಮುಕಂವಿಲಾಸಿ ಪುರುಷಂಗಿ ನಟವಿಟರೆ ಅದೊಂದು * ಕಂಚುಮಿಂಚಿನಿಂ * ಪಾಡುವ ಬೆಡಂಗಿನ ಬಿನ್ನೂದ ಸಿಂಗರದ ನಾಯಿಕಾವಿಷಯದ ಪದಂಗಳ್ ಥಟ್ಟನೆ ಬಗೆಯನೀಳ್ಕುಮಲ್ಲದೆ ಹರಿದಾಸರ್ ಬಕುತಿಮಿಗೆ ನಲ್ವು ನರ್ತಿಸಿ ಪಾಡುವ ಸದ್ಗತಿಸಾಧನದ ಶ್ರೀಹರಿಯ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನದ ಪಾಡುಗಳ್ * ಬಗೆವುಗುಗುಮೇ ? *

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಆಂ ಮಾಡವೇಳ್ವುದೇಂ ?

ವ್ಯಾಸಂ.-ಆಂ ಏವೇಳ್ವೆಂ ? (ಚಿಂತಿ) ನಿನ್ನ ಮಗನಂ ಕಂಡು ಬರಿದೆ ನುಡಿಯಲ್ ಎನಗಿಪ್ಪುವಿಲ್ಲಂ. ಪೂಜ್ಯರ ಮೈತ್ರೇಯಮಹರ್ಷಿ

ಗಳ್ ಈಗಳ್ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಮನೋರಂಜನವಿಳಾಸದೊಳ್
ನಿನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಣೆ. ನೀನುಂ ಅವರ ಸಂದರ್ಶ
ನಮು ಮಾಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ಅನರ್ ಬರ್ಮ್ ಃ ಬಿಡಯಮನಿಡದೆ ಃ
ದುರೈದಧನಂಗೆ ತಕ್ಕ ಹಿತೋಪದೇಶದ ನುಡಿಯುಂ ನುಡಿವರಕ್ಕುಂ.
ಇನ್ನಂ ತೆರಳೆವೆಂ. ನಿನಗಕ್ಕೆಮ ಅಚ್ಚಿದ್ರಂ ಭದ್ರಂ. (ಎಂ ತೆರಳೆವೆಂ)

ಕಂಚುಕಿ.-ಇದೇಂ ? ವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿಗಳ್ ಬಿಜಯಂಗೈವುದುಂ
ಮೈತ್ರೇಯಮಹರ್ಷಿಗಳ್ ಸ್ವಾಗತವಿಚಾರಂ. ಇತ್ತಲೆ ಇನಿವಿರಿದು
ಪೊಳ್ಳು ಪಾದುರ್ದುಂ ಃ ರಿಕ್ಕುಟಮೆನಿಸಿತು. ಃ ಇದುವೆ ರಾಜಾಸ್ಥಾನ
ದೊಳುಪ್ಪ ಕಷ್ಟಂ. ಈಗಳ್ ಸಮಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೊಳಿ ರಾಯಂಗೆ
ಬಿನ್ನವಿಸಲ ಪ್ಪೇನೇ ? ಮೇಣ್ ಬಿನ್ನವೆವೆಂ, “ ಚಿಃ ಎಗ್ಗಾ ನಡೆ,
ನೀಂ ಎಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ಇರಲೆ ತಕ್ಕನಲ್ಲು ” ಎಂದು ಥೂತ್ತರಿ
ಪಂ. ಮೇಣ್ ಎಂತಾನುಂ ಸಮಯಮುಂ ಪಾದುರ್ದು ಎನಿತು ಪೊಳ್ಳುಂ
ಗಾದೊಡಂ ಪೊಳಿ ಅರಿಕೆಗೆಯ್ಯುವೆನೆ “ ಎಲೆ ಪ್ರಮತ್ತ ! ಏಕೆಂತು
ತೈದೆ ? ” ಎಂದು ಃ ವಿಸಟಂಬರಿದು ದಂಡಿಪಂ. ಈಗಳ್ ಏಗೆ
ಯ್ಯಂ ? ಎಮ್ಮ ರಾಯಂಗೆ ಸಮಯಮೇ ದೊರೆಯದೆ ಪ್ರೇಯ್ತು
ಗಡಾ. ಆಂ ಪೊಳಿ ಆತಂಗೆ ಅರಿಕೆಗೆಯ್ಯನಿತರೊಳ್ ವೃದ್ಧಮಹಾ
ರಾಜನೆ ಇಲ್ಲಿಂ ತೆರಳೊಡೆ ಇನ್ನೇಂಗೆಯ್ಯುದು ?

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ.-ಎಲೆ ಪಡಿಯರನೆ ! ಮನೋರಂಜನವಿಳಾಸಕೆ
ಎನ್ನಂ ಈಗಳ್ ಉಯ್ಯುದು.

ಪಡಿಯರಂ.-ಬಂದು ಆಣತಿ , ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯುದು. (ಎಮ ಆತನ
ಕೈಯುಂ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪೋಪಂ)

ಕಂಚುಕಿ.-ಅಹಹ ! ಆಂ ಬಗೆದಂತೆ ವೃದ್ಧಮಹಾರಾಜನೆ ತಾಂ
ಅತ್ತಣ ಬಾಗಿರೊಳ್ ಪೊರಮಟ್ಟುಂ. ಇನ್ನಿತ್ತಲೆ ಎನಗೆ ಏಗೆಯ್ಯೆ ?

ಬಿಡಮ-ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ರಿಕ್ಕುಟಂ-ವೃದ್ಧ, ವಿಸಟಂಬರಿದು-ಮನಸ್ಸುಬಂದಂತೆ
ಪ್ರವರ್ತಿಸು;

ಕರ್ಣಾದಿಸರಿವೃತನಾದ ಎಮ್ಮ ಮಾರಾಯಂ ಎನಗೆ ಇಂದು ಎಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ಯಿಂ ಅದೇಂ ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಅಮಚ್ಚು ವನೋ, “ಬರಲೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರುತ್ತೆ ಅವಲ್ವುದು * ಬೇಡಂ” ಎನೆ ತಪ್ಪುಗುಮೇ ? ಏನಾನುಮಕ್ಕೆ. ಅನು ಭವಿಸವೇಳ್ಳುಂಗಡ (ತಿರ.ಗಿನೋಡಿ) ಇದೇಂ ಇತ್ತಲ್ ಎಮ್ಮ ಮಾರಾಯನ * ಮಂತುಗಳ್ * ಕರ್ಣಾದಿಗಳ್ ಮೂವರಂ ಯೋರೂಪಿಸುತೆ ಬೆಚ್ಚಂತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಪರ್.

(ಬ?ಕೆ ಕರ್ಣಶಕುನಿದುಶ್ಯಸನರ್ ಸ್ಥಗುವರ್.)

ಕಂಚುಕಿ.-ಯುವರಾಜಂಗೆ ವಿಜಯವಕ್ಕೆ.

ದುಶ್ಯಸನಂ.-ಆರ್ಯವೃತ್ತ ! ಇತ್ತಲ್ ಆರ್ಯತಾತನಂ ಕಾಣಲ್ ಮಹಾರಾಜಂ ಎಯ್ತಂದನಿಲ್ಲಮೆ ?

ಕಂಚುಕಿ.-ಇಲ್ಲಂ. ತಕ್ಕ ಸಮಯಮಂ ಅರಿತು ಬಾರೆಂದು ಎನಗೆ ಬೆಸೆದ್ದಂ. ಅಂತು ಆಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಯ್ತಂದು ಸಮಯಮಂ ಪಾರು ತಿದ್ದೆಂ.

ದುಶ್ಯಸನಂ - (ಬ?ಗನೆ?ಡಿ)ಬುಕ್ಕಿತು ಆರ್ಯತಾತನೆಲ್ಲಿ?

ಕಂಚುಕಿ.-ಮೈತ್ರೇಯಮಹರ್ಷಿಗಳ್ ಬಂದಿರ್ಪರೆಂದು ಅವರಂ ಕಾಣಲ್ ಮನೋರಂಜನವಿಳಾಸಕೀರ್ತಿಗಳ್ ಬಿಜಯಂಗೈದರ್.

ದುಶ್ಯಸನಂ.-ಚೀ ಮುತ್ತಗೂಗೆ! ನೀಂ ಏಂ ಗೆಯ್ತಮಂ ಗೆಯ್ವೆ? ಇತ್ತಲ್ ಬರ್ವನೆ ಇರುತೆ ನೊಳನಂ ಪೊಯ್ಯುತಿರ್ಪೆಯೋ ? ನಡೆ ; ನೀಂ ಇಲ್ಲಿಂ ಸರ್ರನೆ ಸಾದ್ವು ಆವಿಲ್ಲಿರ್ಪುಂ ಮೂರಾಯಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸು.

ಕಂಚುಕಿ.-ಆಣತಿ. (ಆಕ್ಟಗತಂ) ಇನ್ನೇಂ ಬೆಳಗಾಯ್ತೆಂದೊಡೆ “ಅತ್ತಪ್ರೇಗಿತ್ತಪ್ರೇಗು. ಅದನೆಸಗು ಇದನೆಸಗು. ಚೀ ಥೋ ಗೂಗೆ ನಾಯ” ಅಂತಪ್ಪ * ಪಾರಿಖಾಣಮುಮೇ * ಎನಗಳುಂಬಂ. ಅನಿನ್ನೆಗಂ

ಅವಲ್ವುದು-ಅಟ್ಟುವುದು, ಮಂತುಗಳ್-ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಪಾರಿಖಾಣಯ-ಬಳುವಾನ,

ಬರ್ಬರಾದಿವಾದಕ್ಕೆ ಎನಗೆ ಮುತ್ತು ಗೂಗಿಯೆಂಬ ಬಳ್ಳಿಸರೆ ದೊರೆತು
ದು. ಅವಿವೇಕಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಿಪ್ಪುದು ಪಾಣಸಂಕಟಮಾತ್ರ
ಮೆ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವರೂಪಹಾನಿಯುಮಕ್ಕುಂ. ಇಂತಪ್ಪರೊಳ್ ಏಂಗೆ
ಯೊಡಂ ಏಂ ಪ್ರಕಾಶವಾದವು? ಅರಮನೆಯೊಳ್ ಎನ್ನವೊಲೆ ಪಲಂ
ಬರಿದೊಡಂ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಮಚ್ಚಿಗೆ. ಬರುವಂ ಮುದುಪಂ ಆ
ನೊವ್ವನೆ ಎಲ್ಲಗೆಯ್ದಕ್ಕಂ. ಉಣ್ಣುದಕ್ಕೆ ಉಡುವುದಕ್ಕೆ
ಅಣ್ಣಪ್ಪ, ಉಳಿಗೆಕ್ಕೆ ದೊಣ್ಣಪ್ಪ, ಎಂಬಂತಾದುದು ಎನ್ನ ಅವತೆ.
ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಗದವನೆಂದು ಪೆಸರೆ ಪಿರಿದು,
ಕುಡುವ ವೇತನಂ ಅಶನವಸನಕೇ ಸಾಲದು “ಕಡಲ ನಂಟು, ಉಪ್ಪಿಗೆ
ಬಡತನಂ” ಎಂಬಂತೆಗಡ ಎಮ್ಮಬಾಳ್ (ಎನುತೆ ಪಾಪಂ)

ಶಕುನಿ.-ಅಂಗರಾಜ ! ಪಯಣವನ್ನಣವೆಲ್ಲಮುಂ ನೇರ್ಪಟ್ಟು
ತೆಲ್ಲ ?

ಕರ್ಣ.-ಅರ್ಯ ! ತಡೆಯೇಂ ? ಎಲ್ಲಮುಂ ನೇರ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಶಕುನಿ.-ಆದೊಡೆ ಪಯಣವೆಂದು ತರಿಸಂದುದು. ಏ

ಕರ್ಣ.-ಅದಿನ್ನುಂ ರಾಯನ ಆಳೋಚನೆಯೊಳದ್ದವು.

ಶಕುನಿ.-ಅಂಗರಾಜ ! ಮಹಾರಾಜಂ ಅದಾವೆಡೆಗೆ ತರಳ್ವುದು ?

ಕರ್ಣ.-ಮೈತ್ರೆಯನೆಂಬಂ ಬಂದಿದ್ದಂ. ಅವಂ ನಿಮ್ಮಂ ಬರ
ವೇಳ್ವನೆಂದು ಗುಣವರ್ಮಂ ಬಂದು ಜಗನ್ನೋಹನವಿಳಾಸದೊಳಗೆ
ದೇವಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದೊಳದ್ದ ಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂಕಡ.

ದಶ್ಯಸನಂ.-ಅದೇಂ ನಿಮಿತ್ತಂ ?

ಕರ್ಣ.-ಅದರಡಿಯನಾನರಿಯೆಂ. ಮಹಾರಾಜಂ ಬರ್ಪುದುಂ
ಅದೆಲ್ಲವುಂ ವಿಧಿತವಕ್ಕುಂ.

ಶಕುನಿ-(ತಿರುಗಿನೋಡಿ) ಇದೆಕೊಳ್ಳುಂ, ವತ್ಸನೀಬಂದಪಂ.

ತರಿಸಂದುದು- ನಿಶ್ಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

(ಬಿಕೆ ಬಿನ್ನ ನಪ್ಪು ದುರ್ದೋಧನಂ ಪ್ರಗುದಂ.)

ದುರ್ದೋಧನಂ - (ಕರ್ಣಾದಿಗಳಂ ನೋಡಿ) ಇದೆ ! ಇತ್ತಲೆನ್ನ ಬಹಿಃ ಪ್ರಾಣಂಗಳ್. (ಕರ್ಣನಂ ಕುರಿತು) ಅಂಗರಾಜ ! ನಿಮ್ಮಂ ಅರಸುತ್ತುಂ ಆಂ ಇತ್ತಲೆ ಎಯ್ದಂದೆಂ.

ಕರ್ಣಂ.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಕೆ ಆಂ ಮೂವರುಂ ನೋದಲೆ ಇತ್ತಲೆ ಎಯ್ದಿ ಪಾರುತಿರ್ಪೆವು. (ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ) ಇದೇಂ ? ನೀಂ ಮಹಾವ್ಯಸನದಿಂ ಆಕುಳನಾಗಿರ್ಪ್ಪಂತೆ ಕಾಣ್ಬೆ ? ಹಾ !

ಕಂ || ಕಂದದೆ ಕುದದೆ ಚೆಂದದೆ |

ಸುಂದರನೆಂದೆನಿಪ ವದನವಿಂದೇಕೆ ? ಪಗ ||

ಲ್ಬಂಧಿರನಂದಮನೊಂದಿತು |

ಬಂದುದದೇನೊಂದುದುದುಗಂ ಮಾಂದದೆ ಪೇಳ್ ||೨೮||

ದುರ್ದೋಧನಂ - ಅಂಗರಾಜ ! ಅದೇವೇಳ್ವದೆಂ ? ಆಲಿಸು.

ವೃ|| ನರನಾಚಿತ್ತದೊಳಾಸೆಯೊಂದೊಗೆವುದುಂ ನೂರ್ಚ್ಛಾಸಿರಂ ವಿಘ್ನನಾ ಪರಿಕುಂ ತಾಂ ಬಿಡದೆಂತು ಮುಜ್ಜುಗಿಪ್ಪುಡಂ ಪೇಳ್ ಪಣ್ಣು ದೇಂ ನನ್ನಿಯೇ || ಪರಿತಾಪಂ ಬಳಕೇಕೆ ಭಗ್ನವೆನಿಸಿತ್ತನ್ನಾಸೆಯೆಂದಾ ವಗಂ | ಧರೆಯಲ್ಲೇನುಮನೊಂದನಾಶಿಸದೆ ಸಂತಂ ಬಾಳ್ವನೇಂ ಧನ್ಯನೋ || ೨೯ ||

ಕಂ || ಇರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ಚಿಂತಾ |

ಭರದಿಂ ನಮೆಯಿಸುವ ನೆಲದ ರಾಜ್ಯದಿನೇನೈ ||

ಪರತರಸುಖಸಂಪದಕಾ |

ಗರವಾವೈರಾಗ್ಯರಾಜ್ಯಮೇ ಗಡ ರಾಜ್ಯಂ || ||೩೦||

ಕರ್ಣಂ.-ಅದೇನದೇಂ ? ಈಗಲನ ಎಮ್ಮ ಮನೋರಥತರು ಕಡಿವಡೆದುದೋ ?

ಮಾಂದದೆ-ಪ್ರತಿಪೇಧಿಸದೆ, ಕಡಿವಡೆದುದೋ-ಛೇದವಂ ಹೊಂದಿತೋ.

ದುರೈಯ್ಯಾಧನ:-ಅಂತಲ್ಲದೇಂ ?

ಕಣಂ.-ಅದೆಂತು ?

ದುರೈಯ್ಯಾಧನ.-“ಅದೆಂತು” ? ಮೈ ತ್ರೇಯನೆಂಬಂ ಬಂದಿದ್ದಂ.

ಕಣಂ.-ಬಂದಿದ್ದ ಸಂದು ಅವುಂ ಕೇಳ್ದೆವು.

ದುರೈಯ್ಯಾಧನ.-“ ಪಾಂಡವರ್ಗ್ಗೆ ನೀಂ ಅರವೊಡವಿಯಂ ಕೂಡ ವೇಳ್ಕುಂ” ಎಂದು ಅವಂ ಎನಗೆ ಬಿಸಸಿದಂ.

ದುರೈಯ್ಯಾಧನ.-ಹುಂ ಅದೆಂತಕ್ಕುಂ ?

ಕಣಂ.-ಆಯ್ತು. ನೀಂ ಅದಕ್ಕೆ ಏಂ ಪಡಿನುಡಿಯಂ ನುಡಿದೆ ?

ದುರೈಯ್ಯಾಧನ.-ಅಂ ಪಗೆಗಳ್ಗೆ ವೊಡವಿಯಂ ಕೂಡುವೆನೇ ?-ಎಂದು ಎನ್ನ ತೊಡೆಯಂ ಬಗುಮಿಗೆಯಿಂ ಕೈಯಿಂ ಪೊಯ್ದೆಂ.

ಕಣಂ.-ಮಹಾರಾಜನೆ & ಚೆನ್ನಪೊಂಗರ್ & ನುಡಿವ ನುಡಿಯಂ ನುಡಿದೈ, ಮೊನೆಗಾರರ ಲಕ್ಕನುಂ ತೋರಿದೈ. ಇದು ತಗುಗುಂ. ಬಳಕೆ ?

ದುರೈಯ್ಯಾಧನ.-ಅದಕ್ಕೆ ಅವಂ ಕನಲ್ದು ಎನ್ನಂ ಮನವಾರೆಪಳದು “ನಿನ್ನ ತೊಡೆಗೆ ಉಪಹತಿಯಕ್ಕೆ” ಎಂದೆನಗೆ ಪಾಪವಿತ್ತು ತೊಲಗಿದಂ.

ದುರೈಯ್ಯಾಧನ.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಆಚಣದೊಳ್ ಅವನಂ ಅಪರಾಧಿ ಸ್ಥಾನಮಂ ಪತ್ತಿಸಿ ತಕ್ಕಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಅಮರ್ಜದೆ ಕೆಮ್ಮನೆಬಿಟ್ಟು ನೀನೆ ಸಹಿಪ್ಪು.

ಕಣಂ.-ನೀನುಂ ಅವನಂ ತಕ್ಕನುಡಿಗಳಂ ಮಾರಕರಿಸಲೆ ವೇಳ್ಪುದಿದ್ದತ್ತು.

ಕುನಿ.-ಅಂಗರಾಜ ! ವತ್ಸಂ ಪಡಿನುಡಿಗೂಡದೆ ಮೋನಮಿರುದ್ದೆ ತಕ್ಕದು. ಎಂತೆನೆ -

ಕಂ | ದುರುಳಂ ಬಯ್ಯೊಡೆ ತಮ್ಮಂ |

ನರಳರದಕ್ಕಾರ್ತರೊಂದುಮಂ ಮರುಮಾತಂ ||

ಚರಣಂಗಳ್ಚ್ಚಲೊಡಂ ನಾಯ್ |

ಮರಲ್ದು ಜನನುದರ ಚರಣಮಂ ಕಚ್ಚುಗುಮೇ ||೮೧||

ಕರ್ಣಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಆಶಾಪಗೀಪದಿನೇನಕ್ಕುಂ ? ಚಿಂತಿಸದಿರ. ಆಸಾರ್ವಂ ಪಳೆಯೆ ನಿನಗೆ ಕುಂದುಕೊರತೆಯೇಂ ?

ಕಂ || ಬೆಳ್ಳಕ್ಕರಿಗರ ನೆಗಳ್ಳರಿ |

ವುಳ್ಳರನೇಳವೊಡಮವರ ಕಳ ಕಿಡದಿನಿತು ||

ಪಳ್ಳಿಯವರ ಮಾಣಿಕಮಂ |

ಕೊಳ್ಳದೆ ಗಾಜೆಂದೊಡದರ ಕಳ ಕುಂದುಗುಮೇಂ ||೮೨||

ದುರ್ಯೋಧನಂ.-ಅಂಗರಾಜ ! ಆಬರುವಂವೈದಿಕನ ಮಾತಿಗೆ ಧೀರೋದಾತ್ತಂ ಆಂ ಚಿಂತಿವೇ ? ಅದಂತಿಕ್ಕು.

ಕರ್ಣಂ-ಸಕಲಜಗಚ್ಚು ಕ್ರವರ್ತಿಯೆನಿಸ ನಿನಗಿದು ತಕ್ಕುದು. ಆದೊಡೆ ಎನ್ನಾಳೋಚನೆಗೆ ಭಂಗವಿನ್ನೆತ್ತಣ್ಣು ?

ದುರ್ಯೋಧನಂ.-ಅಂಗರಾಜ ! ಆಸಾರ್ವನ ದುರ್ಬೋಧನೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮ ಮುತ್ತುಗುರುಡಂ ಈಗಳ್ ಎಸಗಿದ ಎಮ್ಮ ಆಳೋಚನೆಯಂ ಎಂತುಂ ನೇರ್ಪಡಿಸಲುಜ್ಜಗಿಸಲಾಗದೆಂದು ಪಜ್ಜೆವಜ್ಜೆಗೆ ಪೇಳುತ ಎನ್ನಂ ತಡೆಗೆಯ್ದಂ.

ಕೌನಿ.-ವತ್ಸಾ || ಮುತ್ತುರ || ಸ್ವಭಾವಮೇ ಅಂತಸ್ಪುದು. ಪೇಳುತಿಕ್ಕು. ಪೇಳ್ವರೆಗ್ಗರಾದೊಡೆ ಕೇಳ್ವರೆಗ್ಗರೇ ?

ಕರ್ಣಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಎಮ್ಮ ಆಳೋಚನೆಯಂ ಆಗಳ್ ಅವ ರೆಲ್ಲರ ಕೊಡಂಕೆಯೊಳ್ ||ಬೆಚ್ಚಂ|| ಅವಂ ?

೮೧ ಮರಲ್ದು-ಹಂತಿರುಗಿ; ೮೨ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕರಿಗರ-ನೂಢರು, ಮುತ್ತುರ-ಮುದುಕರ, ಬೆಚ್ಚಂ-ಬೆಸದವನು.

ದುರ್ಯೋಧನಂ.-ಅದಾಸತೋಽನ ಮಗನೋ ಅರಿಯೆಂ. ತುಗಾ ಯೋಳ್ ನೀರ ಬಂದು ಬಳವುಗುವಂತೆ ಎಮ್ಮ ಆಳೋಚನೆ ಎಂತೋ ಕೆಳವನೆ * ಕೊಡಕೆಯೋವರಿಯಂ * ಪ್ರೊಕ್ಕಿಕ್ಕುಂ.

ದುರ್ಯೋಧನಂ.-ಅವಂ ಅರಿದು ಏಗೆಯ್ವಂ. ಏನಾನುಮಕ್ಕೆ ? ಅಂಗೆಯ್ಯುದು ಗೆಯ್ಯಲೆವೇಳ್ವುದು.

ದುರ್ಯೋಧನಂ.-ಆ ಅರಿಗಳುಂ ಅರಿತಿದ್ದೊಡೆ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಎಂತಕ್ಕುಂ ?

ದುರ್ಯೋಧನಂ.-ಆ ಪಂದೆಗಳ್ ಏಂಗೆಯ್ಯಲಾರ್ಪರ್ ? ನೆಗ್ಗಳದ ದಳಮಂ ಬಳಕೊಂಡು ತೆರಳೊಡೆ ತಡೆಯೇನೆಮಗೆ ?

ಕರ್ಣಂ.-ಯುವರಾಜನೆ ! ಅಂತಲ್ತು. ಅವರ್ ಅಸಹಾಯರಾ ದೊಡಂ ಎಮ್ಮ ಆಳೋಚನೆಯಂ ಮೊತ್ತಮೊದಲೆ ಅರಿತಿದ್ದೊಡೆ ತಾವುಂ ತಕ್ಕಾಳೋಚನೆಯಂ ಮಾಡದೆ ಬಿಡರ್. ಬಳಕೆ ಎಮ್ಮ ಹರಿ ಬಂ ಪಣ್ಣುದು ಕಪ್ಪತರವಕ್ಕುಂ.

ಕುನಿ.-ನನ್ನಿಯಿದು ವತ್ಸಾ ! ಇಂಕೆಲದಿನಂ ಮಿಣ್ಣನಿದ್ದು ಬಳಕ್ಕುಂ ಎಕ್ಕಟೆಯೊಳ್ ಸಾಧಿಸಂ.

ದುರ್ಯೋಧನಂ.-ಈಗಳ್ ಎಕ್ಕಟೆಯೊಳ್ ಅಲ್ಲದೇಂ ಬಟ್ಟಬಯಲೊಳ್ ಆಳೋಚಿಸಿದೆವೇ ? ಆದೊಡಂ ಇಂತು ಬಯಲಾಯ್ತು. ದೈವ ಗತಿಯೆಂತವುದೊ ? ಬರೆದೆ ಜಗದೊಳ್ ಅಸಕೀರ್ತಿಗೆ ಆ ವಕ್ಕಾದೆಂ.

ಕರ್ಣಂ.-ಆಂ ಅಂದು ಆಳೋಚಿಸುವ ಪದದೊಳ್ ಕೆಲಬಲದಲ್ಲಿ ಪೆರರ್ ಆರಿದ್ದರ್ ? * ಬರ್ನೊಳಮುಂ * ಇರದುಗಡ. ಉಗ್ಗಡಿಸಿ ಪೇಳ್ವುದುಮಿಲ್ಲಂ. ಅದೆಂತು ಬಯಲಾಯ್ತು ?

ಕೊಡಕೆಯೋವರಿಯಂ-ಕಿವಿಯೊಳಭಾಗವನ್ನ, ಬನ್ನೊಳಮುಂ-ಬಂಧು ನೋವೊ;

ದುರ್ಯೋಧನಂ.-ಕಂಚುಕಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಮುತ್ತುಗೂಗೆಯೊಂದು
ಪೂರಗೆ ಪಡಿಯ ಪುದಿಯೊಳ್ ನಿಂದಿದ್ದುದು. ಅದು ಎತ್ತಲೊ ಮುತ್ತು
ನೊಳ್ ಮೆತ್ತನೆ ಬಿತ್ತರಿಸಿಕ್ಕುಂ.

ಕರ್ಣಂ.-ಯುವರಾಜ! ದಲೆ. ಸಮುಚಿತವೆನೆ ಬಗೆದೈ. ಇಕ್ಕುಂ
ಮಿಕ್ಕುಂ. ಆನುಂ ಇದಂ ಅನುಮೋದಿಸುವೆಂ.

ದುರ್ಯೋಧನಂ.-ಆದೊಡೆ ಅವನಂ ಈಗಳೆ ಕರೆಯಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ
ಯಿಲ್ಲದೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಅನುಚ್ಛವೆಂ. ಏನಾದೊಡೆಂ ? ಎಮ್ಮ
ಕಜ್ಜಂ ಕೆಟ್ಟಿತು.

ಕಕುನಿ.-ವತ್ಸಾ ! *ಈಜಂಜಡಮಂ* ಬಿಡು. ತಕ್ಕ ಸಮಯಂ
ಬಕ್ಕುಂ.

ಕರ್ಣಂ.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಇಂದು ಎಡರಡಸಿತೆಂದು ಎಮ್ಮ
ಆಳೋಚನೆಯಂ ನೇರ್ಪಡಿಸಿದೆ ಇರಲಾಗದು. ಎಂತಾನುಂ ಪಡಿದ
ಕಜ್ಜಮಂ ಸಾಧಿಸಲೆವೇಳ್ಕುಂ. ಕೇಳ್ —

ಕಂ || ಎಡರಡಸಿದೊಡಂ ಧೀರರ್ |

ಬಿಡರಲ್ತೀ ತೊಡಗಿದಸಕಮಂ ಫಲಿಸನ್ನಂ ||

ಕಡೆದರ್ ಬಿಸವೊಗೆದೊಡಮಿಂ |

ಗಡಲಂ ಬಿಡುಗಣ್ಣರಮದ್ ಜನಿಯಿಸುವನ್ನಂ ||೪೩||

ದುರ್ಯೋಧನಂ -ಅಂಗರಾಜ! ಎನ್ನೊಳ್ ಅಗ್ಗಳದ ಜಾಣ್ಣೆಪಾರುವ
ಮಿರೆಯುಂ ಇಂದು ಎಮ್ಮ ಆಳೋಚನ ಕೈಗೂಡದೆ ಪೋಯ್ತು.

ಕರ್ಣಂ.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಅದೃಷ್ಟಮಿಲ್ಲದ ಬರಿದಪ್ಪ ಜಾಣ್ಣೆ
ಯಿಂ ಪಾರುವದಿಂ ಏನಕ್ಕುಂ ? ಆಲಿಸು.

ಕಂ || ಕಡಲಂ ಕಡೆದಾಗಳೆ ಹರಿ |

ಪಡೆದಂ ಸಿರಿಯಂ ಸ್ತರಾರಿ ಬಿಸವೊಂದಿದನೆ ||

ಲ್ಲೆಡೆಯೊಳದೃಷ್ಟಮೆ ಫಲಮಂ |

ಕುಡುಗುಮದೇತಕ್ಕೈ ಜಾಣ್ಣೆಯುಂ ಪಾರುವಮುಂ ||೪೪||

ದೂರ್ಯೋಧನಂ.-ಅಂಗರಾಜನೆ ! ಆದೊಡೆ ಬರಿದಸ್ವಯತನದಿಂ
ಏಂ ಗಡ ?

ಕರ್ಣಂ.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಚದುರಂ ಬಿಲ್ಲಾರಂ ಎಚ್ಚ ಕಣೆಯುಂ
ಬರ್ಮೈ ಗುರಿತಪ್ಪಿ ಪೋಕುಂ. ಆದೊಡೆಂ ಕೈಯ ಬಿಲ್ಲಂ ಬಿಸುಡು
ವನೆ ? ನೀಂ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸಿದಪ್ಪೆ ? ಇದಿಕ್ಕೈ. ಮುಂದಣ ಆಳೋಚನೆ
ಯೇಂ ?

ದೂರ್ಯೋಧನಂ.-ಅಂಗರಾಜ ! ರಾಕ್ಷಸಕುಲತಿಲಕನಾದ ಪ್ರಿಯ
ದುರ್ವ್ಯತ್ತನೊಡನೆ ಈಗಲೆತು ಮಂತಣನಿರ್ಪುದಿಕ್ಕುಂ. ಅದರಿಂ
ತಳ್ಳದೆ ಗುಸ್ತುಮಂದಿರಮಂ ಸಾರ್ವಂ.

(ಎಂದು ನಾಲ್ಕುಂ ತೆರಳ್ಕೊಡು)

➤ ಇಂತಿದು ದ್ವಿತೀಯಾಂಕಂ ◀

(ತೃತೀಯಾಂಕಂ.)

(ಬಳಿಕೆ ಮನೋರಮೆಯೆಂಬ ವನದೇವತೆ ಪುಗುಗುಂ)

ಮನೋರಮೆ - ಉಳ್ಳಲರ್ಧ ಚಂದಾವರೆಗಳ ಫ ಕೊಳವೇರ್ಗಳ ಫ
ಮುಸ್ತೆಗಳ ಫ ಸಾಸವದಿಂ ಫ ಮಗಮಗಿಸ ತಿಳಗೊಳದೊಳೆ ಇಂದು
ನೀರಾಟಕೆಂದು ಬಂದ ಎನ್ನ ಮನಂ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
ಮಹಾರಾಜನ ಸುಗುಣಾವಳಿಯುಂ ಬಿಡವಿಡದೆ ನೆನೆನೆನಗುಂ. ಪರಿಜನೆ
ಪರಿವೃತಂ ಆತಂ ಕೆಲವುಂಕಾಲದಿಂ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಬನಮಂ ಬೆಳಗು
ತಿದ್ದಪಂ. ಆತಂ ಅದೇಂ ಮಹಾನುಭಾವನೋ; ನಿಚ್ಚುಮುಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮಮುಹೂರ್ತದೊಳೆ ಎಳ್ಳತ್ತು ಭಗವಂತಂಗಳನಾಮಂಗಳಂ
ಪೊಗಳ್ದಿ ಎಳ್ಳು ಫಿನೊಳ್ಳು ಫಿ ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳ ಸಂದರ್ಶನಮಂ

ಕೊಳವೇರ್ಗಳ-ಲಾಮಂಚಗಳ, ಮುಸ್ತೆ-ಕೊನ್ನಾಗಿಡ್ಡೆ; ಸಾಸವದಿಂ-
ಪರಿಮಳದಿಂದ, ನೊಳ್ಳು-ಮುಂದೆಬಂದು,

ನೆಗಳ್ಳು ಮನನುಂ ತಾಳ್ಳು ನಿರ್ವರ್ತಿತಾಚೆಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಬಳಿ
ಅಘಮರ್ಪಣಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಪೇಳ್ಳು ಮನದ ಜಂಜಡಂ ತೊಳ
ಮಾನದಿಯೊಳ್ * ಅಳ್ಳು * ಜಳಕಂಗೆಯ್ದು ಸಂಧ್ಯೋಪಾಸ್ತಿಯ
ಪೂಜಳ್ಳು ಬಕುತಿಮಿಗೆ ಕಣ್ಣಂ ಅರೆಮುಗುಳ್ಳು ಪರಮೇಶ್ವರನ
ಜಾನಿಸಿ ಸಾಸಿವ್ವರಂ ಪಾರ್ವರಂ ಬಿಡುಣಿಸಿನಿಂ ತಣಿಸಿ ತಮ್ಮಂ
ರೊಡನೆರೆದು ತಾನುಂ ನೆಲೆಯಿಂ ಆರೋಗಿಸಿದಿಂ ಬಳಿಯಂ ಮಾರಿ
ಗಳ ಸತ್ಯಧಾಗೋಪ್ಪಿಯೊಳ್ ಇದ್ದು ಸದುಪದೇಶಂಗಳಂ ಆಯ
ಆರಯ್ದು ಮನದೊಳ್ ಮನನಂಗೆಯ್ದು ಸೊಗದಿಂ ದಿನಂಗಳಂ ನೂ
ಕುವಂ. ಆರಾಜನ್ಯುಪಿರೋಮಣಿ ಕಪ್ಪಕಾಲದೊಳಂ ತನ್ನ ಧರ್ಮ
ಮಾರ್ಗಮಂ ಗೆರೆಯನಿತುಂ ಕೈಗಣ್ಣಿ ನಡೆಯನಲ್ತೆ. ಇದು ಸಜ್ಜ
ಕುಲತಲಕಂಗೆ ಆತಂಗೆ ಸಾಜಮೆ. ಎಂತೆನೆ —

ಕಂ || ದಂದುಗಮೊಂದಿದೊಡೆಂ ಸ |

ದ್ವೈಂದಂ ನಿಜಧರ್ಮಮಾರ್ಗಮಂ ಬಿಡದೆಂದುಂ ||

ಚಂದನಕಾಪ್ತಂ ತೇದೊಡ |

ಮೊಂದೇಪರಿಯಿಂದೆ ಬೀರದೇ ಪರಿಮಳಮಂ || ೧೫ ||

ಆರಾಜಪರಮೇಶ್ವರಂಗೆ ಈಬನಮುಂ ಪೊಳಲಂತೆಯೆ ಇರ್ಕ್ಕುಂ
ಆತಂ ಆದಿಂದಿಂಗೆ ತನತು ಅರಸುತನಮುಂ ಕೈಕೊಂಡು ತನ್ನ ರಾಜ
ಧಾನಿಯಂ ತನ್ನ ನೆಲೆಯಿಂ ಸಾರ್ಥತೆಗೊಳಪನೋ ಎಂದು * ದಿಮ್ಮಿ
ರೆಲ್ಲರುಂ * ದಿಮ್ಮನೆ ಹಮ್ಮೈಸುತಿದ್ದಪರ್. ಇದು ತಗುಗುಂ. *
ದೊಡಂ ಆರಾಜಕುಲಮಾರ್ತಾಂಡಂ ಎಡೆವಿಡದೆ ಇಲ್ಲಿಯೆ * ಇರ್ಕ್ಕಮು
ಎಂದು ವನದೇವಿಯರ್ ಆಂ ಬೇಳ್ವೆವು. ಏಕೆನೆ - ಸುಚರಿತಪ್ರಾತಂ
ಆತಂ ಈಬನಮುಂ ಪೊಕ್ಕಂದಿನಿಂ ಅಳರಕ್ಕಸರ ಉಪಳಿವೆಂಬುದು
ಎಮಗೆ ಇಲ್ಲಂ. ಆತನ ಸನ್ನಿಧಾನವಿರೇಪದಿಂ ಎಲ್ಲರುಂ ನಣ್ಣುಗೊಂಡು
ಆತಂಗೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂ ವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯಾಪ್ತಿ
ಆಗುಗೆಂದು ಮಂಗಳಾರಾಸನಮುಂ ಅನುಗೊಳಸುತ್ತಿದ್ದವೆವು.

ಅಳ್ಳು-ಮುಳುಗಿ, ದಿಮ್ಮಿದರ್-ದೊಡ್ಡವರು, ಇರ್ಕ್ಕಮು-ಇರಲಿ.

ಅಹಹ ! ಇದಲ್ಲ ಅಭಿನಂದನೀಯಂ—ಆತನ ತಮ್ಮಂದಿರ ನಾಲ್ವರುಂ ಆತನಂ ತಂದೆಗೆತ್ತು ಭಕ್ತಿಮಿಗೆ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದಪರ. ಆತನುಸಿದ್ಧದನೇನುಮಂ ಸಿರದೊಳಾಂಪರ. ಪುರುಷೋತ್ತಮನಸ್ವ ಆರಾಜೇಂದ್ರಸೌಳಿಗೆ ಆನಾಲ್ವರುಂ ನಾಲ್ಕೋಳ್ಗೊಳ್ತೆ ಕಣ್ಣೊಳ್ಗಂ. ಜಗದೊಳ್ ಬಡವುಟ್ಟಿದರ ಬಳೆಯುತಿರ್ಪ್ಪಗಳ ಪಣದಾಸೆಗೀಡಾಗಿ ಬರೊರ್ವರ್ಗ್ಗೆ ಬರೊರ್ವರ್ ಮಚ್ಚರಿಸುತೆ ಪಗೆಗುಂ. ರಾಜ್ಯ ಕೋಶಂಗಳಂ ಪಗೆಗಿತ್ತು ಬನಂಬೊಕ್ಕು ಕಪ್ಪಂಬಡುತಿರ್ಪ್ಪಗಳುಂ ಬೆಂಗೊಂಡು ತಾಳ್ಮೆಗೊಂಡು ಬೇಸರದೆ ಬರ್ಚಣಮುಂ ಅಗಲದೆ ಅಗಲ್ಲ ಬಗೆಯು ಿ ನಲ್ವಗೆಯಿಂ ಿ ತಮ್ಮಣ್ಣನ ಬೆಸನಂ ಪಾರುತಿರ್ದ ಪರ. ಇಂತಪ್ಪೆ ಸಿ ಸೌಭ್ರಾತ್ರಂ ಕೇವಳಮೇ? ಜನ್ಮಾಂತರಸುಕೃತ ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲದೆ ದೊರೆಗುಮೇ? ಆಃ ಅವಂ ಅದೇಂ ಧನ್ಯರೋ, ಅದೇಂ ಮಾನ್ಯರೋ, ಅದೇಂವದಾನ್ಯರೋ. ಇದುವು ಮಿಕ್ಕೇ. ಆ ಮಾಹದಿ ಬದೆಯಂ ಏವೊಗೆಳ್ವೆಂ? ವನವಾಸವೊದವಿದಾಗಳುಂ ತನ್ನ ಭರ್ತಾರರ ಛಂದಾನುವರ್ತಿನಿಯಾಗಿ ಕನಲದೆ ಬೇಸರದೆ ತೆಗಳದೆ ಮುದುಡದೆ ಮೂಡಿಗೊಳ್ಳದೆ ಿ ಮುರಿಮುರಿಯದೆ ಿ ಮೂದಲಿಸದೆ ಿ ಕೊರಚಾಡದೆ ಿ ಪಿಸುಣಾಡದೆ ಗೊಣಗದೆ ಇದಿರ್ನುಡಿಯಂ ಆಡದೆ ಬಸದು ಬಕುತಿಮಿಗೆ ತಾಂ ಬಗುಮಿಗೆಯಿಂ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದಪಳ್. ಆನುಂ ಪೆಣ್ಣೆಂದು ಪುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಬಂದುದೇ? ಬರಿದೆ ಚಕಚಕನೆ ಚಾಕಚಕ್ಯದಿಂ ನುಡಿಯಾಡುತುಂ ಪೆರರಂ ಪಿಸುಣಾಡುತುಂ ಜೀವಿತಕಾಲಮುಂ ನೂಂಕಿದೊಡಾಯ್ತೇ? ದ್ರೌಪದಿಯೆ ಲೋಕೋತ್ತರವಪ್ಪ ಗುಣಗಣದೊಳ್ ಬಂದಾನುಂ ಸಮನಿಕುಮೇ? ಪತಿಗೊದವಿದ ಿ ಎಡರಂ ಿ ಲೆಕ್ಕ ಸದೆ ಬಗೆಯೊಳ್ ಬಗೆಯದೆ ಪುಬ್ಬು ಗಂಟಡುತುಂ ಿ ಉರುಗಿ ಿ ನೋಡುತುಂ ಮಾಂಕರಿಸಿ ತನಗೆ ಬೇಳ್ಳ ಉಡುಗೆದುಡುಗೆಗಳ್ಗೆ ಇರುಳುಂ

ಅಗ್ಧಿ ಬಗೆಯ-ವಿಶಾಲವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ, ನಲ್ವಗೆಯಿಂ-ಸದಭಿಪ್ರಾಯದ, ಸೌಭ್ರಾತ್ರಂ-ಬಳ್ಳೆಯ ಬಡಹುಟ್ಟು, ಮುರಿಮುರಿಯದೆ-ವಕ್ರವಕ್ರತಯಿಂದರದೆ, ಕೊರಚಾಡದೆ-ಮಮೋರ್ವದ್ಭೂತನವಚನನಂ ಆಡದೆ, ಎಡರಂ-ಕಪ್ಪುವನ್ನು, ಉರುಗಿ-ವಕ್ರತಯಂ ಹೊದಿ,

ಪಗಲು ಚುನ್ನವಾಡುವ ಪೆಣ್ಣಳ ಪಲಸಾಸಿರಂ. ದ್ರಾಪದಿಯಂತೆ
ಕಿಡುದಸೆಯೊಳಂ ಪತಿಮನೋನುವರ್ತಿನಿಯರಾಗಿ ಜಗದ ತೊಡಂಗ
ಳೆಂದೆನಿಸಿ ಪೆಸರ್ವಡೆವುದು ಸತ್ಕುಲೀನೆಯರ್ ಅಸಾಧಾರಣೆಯರ್ ಮಾನ
ನಿಯರ್ಗಲ್ಲ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯಮೇ? ಪೆಳೆತೊಂದಿದುವುಂ ಅಭಿನಂದ
ನೀಯವಾದುದು. ಎಡರಡಸಿದಾಗಳುಂ ಅಡವಿಯೊಳ್ ಎಡವಿಡದೆ ಶಿಷ್ಯ
ಗ್ಗೊ ಹಿತಮನು ಹಾರೈಸುತ್ತುಂ ಪಲತೆರದೆ ಪದುಳಂಗೈಯ್ಯತಿರ್ಪ್ಪ
ಪುರೋಹಿತರೆನಿಸಿದಾ ಧಾಮ್ಯುರ್ ಏಂ ಸಾಮ್ಯುರೋ, ಅದೇಂ ಸ್ವಭಾವ
ರಮ್ಯುರೋ, ಅದೇಂ ಅಸಾಮ್ಯುರೋ ಅದೇಂ ಪ್ರಣಮ್ಯುರೋ.
ಇಂದೆ ಸುದಿನಂ; ಅವಂದಿರ ಗುಣಸಂಕೀರ್ತನದಿಂ ಆಂ ಧನ್ಯೆಯಾದೆಂ.

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ) ಮನೋರಮೆ ! ಮನೋರಮೆ !!

ಮನೋರಮೆ -(ಕೇಳ್ದು) ಅದಾರ್ ಎನ್ನಂ ಇಂತು ಕರೆವರ್? (ನೋಡಿ)
ಅಃ ! ಃ ಎನ್ನೊಡನಾಡಿ ಃ ನಳನಿ ನೀರೊಳ್ ಎನ್ನೊಡನಾಡಿ ಬಿನದಂ
ಬಡಲೆಂದು ತಾಂ ಓಡಿ ಬರುತಿರ್ಕ್ಕುಂ. (ನಾಡನೋಡಿ) ಇವಳ್ಳೆ ಅದೇಕೆ
ಇನಿತೊಂದು ಃ ಕಾವರೆ ? ಃ

(ಬಳಿಕೆ ನಳನಿ ಪ್ರಗುಗುಂ.)

ನಳನಿ.-ಮನೋರಮೆ ! ಮನೋರಮೆ !!

ಮನೋರಮೆ.-ನಳನಿ ! ಇದೇಂ ಇನಿತೊಂದು ಕಾವರೆ ?

ನಳನಿ.-ಮನೋರಮೆ ! ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಂ ತೊಟ್ಟಯ್ಯ ಎನ್ನ ಎರ್ದೆ
ಈಗಳೆ ದಲೆ ನಿನ್ನೆ ಃ ಕಾಣ್ಕೆಯಿಂ ಃ ನಿರಾಕುಳವಾದತ್ತು.

ಮನೋರಮೆ.-ಅದೇಂ ಇಂತು ಪೇಳ್ವೆಮೈ? ಎತ್ತಾನುಮಂಜಿ
ದೆಯೋ ?

ನಳನಿ.-ಅಂತಲ್ಲದೇಂ ?

ಮನೋರಮೆ.-ಅದೆಂತು ದೇವತೆಗಳ್ಳೆ ಎಮುಗಂ ಬನದೊಳಂಜೆಕೆ?

ಬಡನಾಡಿ.-ಸ್ನೇಹಿತೆ, ಕಾವರೆ-ಸಂಭ್ರಮಂ, ಕಾಣ್ಕೆಯಿಂ--ದರ್ಶನದಿಂದ,

ನಳಿನಿ.-ಇದೊಂದು ಅಪೂರ್ವವಸ್ತು ಅಂಜಿಕೆಗಡೆ ಇಂದು ಎನಗೆ ಬದವಿದತ್ತು.

ಮನೋರಮೆ.-ಅದೇಂ ? ಪೇಳಪೇಳ.

ನಳಿನಿ.-ನೀಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕದಂಬಾರಾಮದಿಂ ಪೊರಮಡುವುದುಂ ಆನುಂ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನನೆ ಬಂದೆಂ.

ಮನೋರಮೆ.-ಅಪ್ಪುದು ಬಲ್ಲೆಂ.

ನಳಿನಿ.-ಅದೊಡೆ ನೀಂ ಎನ್ನಂ * ಪೆಡಮಗುಳ್ಳು * ನೋಡದೆ ನಿಬ್ಬೊಲಿಟಂಗೊಂಡೆ.

ಮನೋರಮೆ.-ನಳಿನಿ! ಇಲ್ಲಂ. ಆನುಂ ಸಾಜಮಪ್ಪ ನಡೆಯಿಂದಮೆ ಬಂದೆಂ. ಆಯ್ತು ಬಳಕ್ಕೆ ?

ನಳಿನಿ.-ಬಳಕ್ಕೆ ಆನೊರ್ವ್ವಳ್ ಇತ್ತಲ್ * ಗೆಂಟಿನೊಳ * ಬರುತು ಮಿದ್ದೆಂ. ಮುನಿಯೊರ್ವ್ವಂ ಕಣ್ಗೆವಂದಂ.

ಮನೋರಮೆ.-ಮುನಿದರ್ಶನದಿಂ ನೀಂ ಧನ್ಯೆಯಾದ್ಯೆ. ಅಂಜಿಕೆ ಯದೆತ್ತಣ್ಣು ?

ನಳಿನಿ.-ಅವಂ ಅದೆಂತಪ್ಪಮುನಿ, ಪಾಳ್ಳುನಿ. ಆಮುನಿಯ ನಡೆವಳಿಯಂ ಕಂಡೊಡೆ ಅದಾರ್ ಮುನಿಯರ್ ?

ಮನೋರಮೆ.-ಅದೇಕೆ ಇಂತು ಮುನಿದು ಮುನಿಯಂ ಪಳದಪೆ ? ಅದೇಂ ಸಂಗತಿ? ನಿರವಿಸ.

ನಳಿನಿ.-ಸಖಿ ! ಕೇಳೆ. ಅವಂ ಮುನಿಯಲ್ಲು ; ನೋಡಲ್ತೆ ಮುನಿಯಂತಿರ್ಪ್ಪಂ. ಎನಗೆ ತೋರುಗುಂ -ಅವನೊರ್ವ್ವಂ ಮಾಯಾವಿ ದುರುಳಂ.

ಮನೋರಮೆ.-ನಳಿನಿ ! ಅದೆಂತು ? ಪೇಳ.

ಪೆಡಮಗುಳ್ಳು-ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಗೆಟಿನೊಳ-ಸವಿಸಾಡಲ್ಪಯಿ.

ನಳಿನಿ.-ಆದೊಡೆ ಕೇಳೆ. ಅವಂ ಎನ್ನಂ ಕಂಡು ಮೊತ್ತಮೊದಲೆ ಸಾಜದಿಂ ಮಾತನಾಡಿದಂ.

ಮನೋರಮೆ.-ಬಳಕೆ ಬಳಕೆ ?

ನಳಿನಿ.-ಬಳಕೆ ತುತ್ತ ತುದಿಗೆ ಕೊಂಕುನುಡಿಗಳಂ ಮನಮಂ ಕದ ಬುಗೊಳಿಸಿದಂ.

ಮನೋರಮೆ.-ಆಯ್ತು; ನಳಿನಿ ! ಬಳಯಂ ?

ನಳಿನಿ.-ಬಳಯವೇ ? ಆಂ ಮರುನುಡಿಯಂ ನುಡಿಯದೆ ಸರ್ರನೆ ಮುಂತಣೆ ಪಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟೆಂ.

ಮನೋರಮೆ.-ಬಳಕೆ ಬಳಕೆ ?

ನಳಿನಿ.-ಬಳಕವೇಂ ? ಅವಂ ಪಜ್ಜೆವಜ್ಜೆಗೆ ಬೆನ್ನನೆ ಬರುತುಂ ಎನತ್ತು ಕೊರಲೊಳ್ ತನತ್ತು ನಿಡುಗೆಯ್ಯಂ ಸಾರ್ಚಲ್ ತೊಡಗಿದಂ.

ಮನೋರಮೆ.-ಚೇರಿಸಾಪಿ ಎಂತಪ್ಪಳೆ ಕಾಳ್ಗೆಯ್ತು ಮಂಗಳಿಯ್ದಂ ! ಆಯ್ತು; ನಳಿನಿ ! ಬಳಕ್ಕಂ ನೀಂ ಏಂಗೈದೆ ?

ನಳಿನಿ.-ಸಖಿ ! ಪೆಣ್ಣಳ್ ಇನ್ನೇಂ ಗೈಗುಂ ? ಆಂ \$ ಬಿಗುರ್ತು \$ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚಿ ಬಯ್ಯನೆ ನುಣ್ಣಿ ಕೊಂಡು “ ಚೇ ದುರಳ ! ತೊಲ ಗು ” ಎಂದು ಘಾತ್ಕರಿಸಿ ಪಿಂದಿರುಂಗಿ ನೋಡದೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ನಿನ್ನೆಡಗೆ ಓಡಿಬಂದೆಂ.

ಮನೋರಮೆ.-ನಳಿನಿ ! ಆದೊಡೆ ನೀನೆ ಧೀರೆ. ಬಳುತನೆ ಗೆಯ್ದೈ. ಪರಸ್ತ್ರೀಕಾಮುಕಂ ಅವಂ ತಳ್ಳದೆ ಕಿಡುಗುಂ. ನೀಂ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸಿದವೆ ? ಈ ಬನದೊಳ್ ಎದುಮಿಲ್ಲದ ಸುದ್ದಿಯಂ ಕೇಳ್ವ ಎನ್ನೆ ಎದೆ ಕದಕ್ಕದಿಸುಗುಂ.

ನಳಿನಿ.-ಮನೋರಮೆ ! ಇಂದು ಇನ್ನಿತ್ತಲೆ ಆಟವಾಟವೇನುಂ ವೇಡಂ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ವುದು ಎಸುಗೆ ತರನಲ್ಲ. ಮಣಕ್ಕನೆ ನಡೆ; ಎಮ್ಮೆಡೆಯಂ ಸೇರ್ಪ್ಪ ನಿರಾಳಂಗೊಂಡು ಸಲ್ಲಪಿಸುವಂ.

(ಎದಿವ್ಯಾರಂ ತರಳದ)

— ಇಂತಿದು ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಂ —

(ಬಳಿಕ್ಕೆ ಮುನಿನೇಪಥಾರಿಯುಪ್ಪ ದುರ್ವೃತ್ತನೆಂಬ ರಕ್ತಸಂ ಪುಗುವಂ)

ದುರ್ವೃತ್ತಂ - ಇಂದು ದೈವಯೋಗದಿಂದೆ ಕಳ್ಳನೆ ದಾರಿಯೊಳ
ಕಂಡ ಅಪುಂಡರಿಕವದನೆಯಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿ? ಆಕುಂದರದನದ ಸುಂದರಿ;
ಆಯಿಂದುಮುಖದ ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿ; ಆಮಂದಗಮನದ ಮಂಗಳಾಂಗಿ;
ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಕರ್ಣಕೆಯ * ಕನ್ನವುರದ * ಕನ್ನಮಣಿ; ಆಪ್ರಾಪ
ದಿಗಂ ಮಿಗಿಲನಿಸ ಸೊಬಗಿನ ಸಾಭಾಗ್ಯವತಿ. ಸಂಚುಗೆಯ್ದಾಡಂ
ಎತ್ತಮುಂಚಿಪೋದಳೋ? ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪಳಚ್ಚನೆ ಪಳಂಚಿ ಮಿಂ
ಚುತಿದ್ದ ಆಚಂಚಲಾಕ್ಷಿ ಕಂಚುಮಿಂಚುಮಾಡಿ ಬಂಚಿಸಿ ಹೊಂಚು
ಕೊಂಡಳ. * ಅಪೊನಮಗಾರ್ತಿ * ಆವಳೋ ತಿಳಿಯೆಂ. ಫಲಫಲನೆ
ಪಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟ ಆಕೆಯ ಪಜ್ಜಳ ಪ ಬಜ್ಜರದ * ಜಾಗವರಲ * ಮಾಣಿಕದ
* ಕಾಲ್ಗಳಲ್ಲ * ಕಿಸುಮೋನ್ನ ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಝಣಝಣತ್ಕಾರಂ
ಇನ್ನುಂ * ಕೊಡಂಕೆಯಂ * ಝಣಂಪಿಸುಗುಂ. ಆಕೆಯ ಕಡಗನ್ನರಲೆ
ತಾಂಗಲೊಡಂ ಎನತ್ತು ಮನಂ ಜಗ್ಗನೆ ಜರ್ಜರಿತವಾದುದು. ಅಕಟ!
ಚೀಃ ಮನುಮತಚೆನ್ನ ಪೊಂಗನೆ ಚಲಿಸ ಪಳಯಿಗೆಯೆಂಬಿನಂ ಮಿಸು
ಪ ಅಚೆಲ್ಲಗಾರ್ತಿಯ ಚೆದರಿದ ಚೇಲಾಂಚಲಮಂ ಚದುರಿಂ ಚೆಕ್ಕನೆ
ಪಿಡಿದು ಈಳ್ಳು, ಚೆಚ್ಚರಂ ಚೇತನರ ಚೇತಮಂ ಚೆಲ್ಲಾಡಿ ಚೆಲಪಿಲೆ
ಗೆಯ್ವ ಆಚೆನ್ನೆಯ ಚೆಲ್ವಿನ ಚೆಂದುಟಯ ಚಿನಿರಸಮಂ ಚೆಲ್ಲದಿಂ
ಚೆನ್ನನೆ ಚೆಪ್ಪರಿಸಿ ಈಂಟದೆ * ಬಾಂಬನಾದೆಂ. * ಪೂಸರನ ಶರವಿಸ
ರದ ಇಸುಗೆಯ ಸೂಡಿಂ ಕುದಿಕುದಿವ ಎನ್ನುಂ ಉಳಿದು ಕಳ್ಳನೆ
ಮೆಯ್ಗರೆದಳ ಸಾಭಾಗ್ಯೋದಂಚಿತವಿಕಾಲಫಾಲೆ ರಮಣೀಯಲೀಲೆ
ವಿಲಾಸಿಜನಾನುಕೂಲೆ ಕನಕೋಪಮಾನತನುಲತಾಕನತ್ಯಮನೀಯದು
ಕೂಲೆ ವಿರಾಜದ್ವಿವಿಧವಿಚಿತ್ರವಿಭೂಷಣಜಾಲೆ ಲಸದಧರಾಧರೀಕೃತ

ಕನ್ನವುರದ-ಕರ್ಣಪೂರದ, ಹೊನಮಗಾರ್ತಿ-ವಿಲಾಸಿನಿ, ಜಾಗವರಲ-ಪಜ್ಜೆಯ.
ಕಾಲ್ಗಳಲ್ಲ-ಕಾಲಂದುಗೆಗಳ, ಕೊಡಂಕೆಯಂ-ವಿದುನ್ನು, ಬಂಚಂ-ಮೂಡ.

ನವಪ್ರವಾಲೆ ಗಂಭೀರಶೀಲೆ ಮವನವೋಹನತರಮಾಲೆ ಶೃಂಗಾರ
ರಸವೇಲೆ ಶ್ರೀಲೆ ಆಬಾಲೆ. ಅರರೆ ! ಅದೆಂತು ಸರಕ್ಕನೆ ಕಂಚು
ಮಿಂಚು ಮಾಡಿ ಎನ್ನಮನದ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಕವರ್ಡು \$ ಕೋಳ್
ಗೊಂಡಳ್ ?

ಕಂ|| ಮನ್ನಯನಕುಮುದಕಾಮುದಿ |

ಕನ್ನೆಯವಳ್ ಮಿಂಚುವೋಲಡಂಗಿದಳತ್ತಲೆ || (ಬಗಿದು)

ತನ್ನಂ ಬಯ್ಯಿಡಲೆಂದಿರ |

ದೆನ್ನಯಮನಮೆಂಬ ಮನೆಯನೇ ಪೊಕ್ಕಿಕ್ಕುಂ ||೪೬||

ಆಯ್ತು ಪೋಯ್ತು. ಇನ್ನವಳ ವಿಚಾರದಿನೀಂಫಳಂ? ಇಂದು
ಅವಳ ಕಾಣ್ಕೆಯೊಂದೇ ಎನೆಗದೊಂದು ಕಾಣ್ಕೆ. ನರಲೋಕದಲ್ಲಳಂ
ರಾಯಕೋಳಾಹಳಂ ಕುರುಕುಲಚೂಡಾಮಣಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜ
ದುರೈಯಧನರಾಜೇಂದ್ರಸಾರ್ವಭೌಮಂ ಎನೆಗೆ ಇಂತು ಆಣತಿಯಿ
ತ್ತಿಕ್ಕುಂ. ಎಂತೆನೆ:-

“ ಎಲೆ ದುರ್ವೃತ್ತ ! ನೀಂ ಇಲ್ಲಿಂ ತಳದ್ದು ಮನದೊಳ್
ಅಲದ್ದು ಪಾಂಡವರಿಪ್ಪ ಬನಮಂ ಸಾದ್ದು ಬೇರೆರೂವಿಂ
ಅಳುದ್ದು ಪಾಂಡವರ ಬಳಯೊಳ್ ಇರುತ್ತಿದ್ದು ತಕ್ಕವಸರಮಂ
ಪಾದ್ದು ಬಿಡದೆ ಅಮದ್ದು \$ ಕೆಳದ್ದು \$ ಪೋದ್ದು \$ ಪೊಂಜುರಿ
ಗೆಯಿಂ ನೇದ್ದು \$ ಸಂತಸದಿಂ \$ ಆದ್ದು \$ ನೆತ್ತರಂ ಬರೆಪೀದ್ದು
ಬಿಜಯದಿಂ ಪೊಡದ್ದು ಮರಲ್ದು ಬಳಸಾರ್” ಎಂದು. ಅದರಿಂ ಮಹಾ
ಪ್ರಭುವಿನೆ ಆಣತಿಯಂತೆ ಸಾಜವಪ್ಪ ಕಕ್ಕಸಮಂರಕ್ಕಸವರಿಜಂ ಕಳೆದು
ಪೊಸತಪ್ಪ ರಿಸವರಿಜಂ ತಳೆದು ಈ ಬನಮಂ ಪೊಕ್ಕೆಂ. ಪೊಕ್ಕೆನಗೆ
ಪಲವುಂ ಕಾಲಂ ಕಳೆದತ್ತು. ಕಳೆದೊಡಂ ತಕ್ಕವಸರಂ ಎನೆಗೆ ದೊರೆ
ತುದಿಲ್ಲಂ. ಎನಗಾದೊಡೆ ಆ ದ್ರಾವದಿಯ ಮೇಲಣ ಆಸೆಯೆ ಬಿಟ್ಟ
ತಾಗಿಕ್ಕುಂ.

ಕೋಳ್-ಕೊಳ್ಳೆ, ಕಳರ್ವ-ವಿಜೃಂಭಿಸಿ, ಪೊಂಜುರಿಗೆಯಿಂ-ಚಿನ್ನದಕತ್ತಿಯಿಂದ
ನೇದ್ದು-ಭೇದಿಸಿ, ಆದ್ದು-ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ.

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ) ಸಖಿಯರಿರಾ ! ಬೇಗದೆ ಬರ್ಪುದು; ನಾಡೆ ಅರಲ್ಲು
ಕೆಳಗೆ ಉದಿರದಮುನ್ನಮೆ ಪುದಿದ ಪೂಗಳಂ ಕೊಯ್ಯಂ.

ಸಖಿಯರ್.-ಈಬಂದೆವೀಬಂದೆವು.

ದುರ್ವೃತ್ತಂ.- (ಕೇಳಿ) ಇದಾರ್ತು ಕಲಮಂಗಳವಾಣಿ ? ಕಲಮಂ
ಗಳಂ ಎರಗುವ ಸಾರಿಗೆಗಳ ಕಲವಾಣಿಯಂ ಪೊಲ್ಲಂ. (ನಾಡೆನೋಡಿ)
ಅರುಮಲ್ಲು; ಪಾಂಡವರರಸಿ ದ್ರಾಪದಿ ಮುಡಿಗಿಟ್ಟು ತೆಳ್ಳಗುಲದ
ಃ ಅರೆಯುಳಂಬದಿಂ ಃ ಬಪ್ಪೆತೆಯುಗುಗಿಸಿ ರನ್ನಗೆಯ್ಯಳೆ ಫೆಫೆಫೆ
ಫೆಫೆನೆ ಬೆಳ್ಳನೆಮಿಸುಪ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗಳಂ ನಿರಿಗುರ್ಗಳಂ ಸಾವಗಿಸುತೆ,
ಬಡನಡು ಬಳ್ಳಿ ಃ ಪಿಡಿವೋಲೆ ಃ ಬಪ್ಪಾರದಿಂ ಅಡಿಯಿಡುತೆ ಕಣ್ಣಳ
ಕುಡುನೋಟದಿಂ ಕರ್ನೆಯಿಲ್ಲ ಬೆಳಗಂ ಆಗಿಸುತೆ ತನ್ನ ಕೆಳದಿಯರ
ಪ್ಪ ರಿಸಿಗುವರಿಯರೊಡನೆ ಈಬಂದಪಳೇಬಂದಪಳೆ (ಮತ್ತಂ ಮತ್ತಂ
ನೋಡಿ)ಅಪದ! ಏಂ ರೂಪು! ಏಂ ಲಾವಣ್ಯಂ! ಏಂ ತಾರುಣ್ಯಂ! ನೋಡೆ
ಅಗಣ್ಯಮಾಗಿದ್ದಪುದು. ಈಕೆಯು ಏವಣ್ಣಿಪೆಂ. ಈನಿರಿಗುರು
ಳ್ಳಳ ಈನೋಮುಡಿ ಈ ಪೆರೆನೋಸಲೆ ಈ ಕುಡುವುರ್ವು ಈ ನಿಡು
ಗಣ್ ಈಸವಿನೋಟಂ ಈ ತೆಳ್ಳದಂಪು ಈಚೆಂದುಟಿ ಈಬಳ್ಳಡು ಈ
ನಳದೋಳೆ ಈ ಕೆಂದಳಂ ಈ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ ಈ ಬಟ್ಟದೊಡೆ ಈ ದಟ್ಟಡಿ
ನೋಟಕರ ಮನಮಂ ಇಕ್ಕುಗಳಗೊಳ್ಳಂ. ಇಂತಪ್ಪ ಸೊಬಗಿನ
ಸುಂದರೀಮಣಿಯಂ ಕೈವಿಡಿಯಲೆ ಃ ಮುಂಮೆಯ್ಯಳೆ ಃ ಅದಂತಪ್ಪ
ಃ ನೋಂಪಿಯಂ ಃ ನೋಂತರೋ ಕಾಂತೇಯರ್. ಈ ಮಂಗಳಾಂ
ಗಿಯ ಮಂಗಳಾಂಗಾಲಿಂಗನದಿಂ ಅವರ್ ಅದೇಂ ಪೊಂಪುಳವೋಗಿ
ಕೊಂಡುಕೊನೆಯುತೆಕೊರ್ವಿದಪರೋ!ಅರರೆ! ಈಕೋಮಲಾಂಗಿಯಂ
ಃ ಕರ್ಚಿದ ಃ ನಳನಳಪ ಚಿಗುರ್ಗೆಯ್ಯಿಂ ಃ ಕಿಟ್ಟವೇಳ್ಳುಮಲ್ಲದೆ
ಎಮ್ಮನ್ನರ್ ಇಂತಪ್ಪ ಕೀಳ್ಗೆಯ್ಯಿಂ ಕಿಟ್ಟವುದುಂಟೇ? ಈಗಲೆ ಅದೇ
ನಾನುವೊಂದುಹೂಟೆ ಎಸಗವೇಳ್ಳುದು. ಬಳ್ಳಿತು. ಈ ಪಾರಿಜಾತದ
ಮರದ ಮರೆಯೋಳೆ ನಿಂದಪೆಂ. (ಎಂದು ಅಂತು ಮಾಳ್ವಂ.)

ಝಳಂಬ-ಸಂಸುಕು, ಪಿಡಿವೋಲೆ-ಪೆಣ್ಣಾ ನಯಂತೆ, ಮುಂಮೆಯ್ಯಳೆ-ಜನ್ಮಾಂ
ತರದಲ್ಲಿ, ನೋಂಪಿ-ವ್ರತ, ಕರ್ಚಿದ-ತೋಳೆಯಲ್ಲಟ್ಟು, ಕಿಟ್ಟವೇಳ್ಳುಂ-ಮುಟ್ಟುಪೇಕು.

(ಬಳಿಕೆ ದ್ರಾಪದಿ ಸುಶಾಂತ ಸುಜಟೆಯರೊಬ್ಬ ಸಖಿಯರೊಡನೆ ಪುನುಗುಂ)

ದ್ರಾಪದಿ.-ಎಲೆ ಸುಶಾಂತ ! ಅದು ಅಂತಯ್ಯ. ಆ ಕಾರವಾಧೆ ಮುಂ ಎಮ್ಮಂ ವನವಾಸಕೆ ಕಳಪದೊಡೆ ಎಮಗೆ ಪಲವುಂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತ್ರಂಗಳೊಳ್ ಅಧಿಷ್ಠಾನಮುಂ ಪಲವುಂ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥಂಗಳೊಳ್ ಮುಂ ಗಳಿಸ್ಸಾನಮುಂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಧ್ಯಾನಮುಂ ಪಲಬರ ಮಾರಿಸಿಗಳ ಸಂದರ್ಶನಮುಂ ಪಲಬರ ಮಾಪುರುಸರ ಹಸಾವಮುಂ ಪಲರ ನಿಸ್ತುನ್ನರ ಮಾರಿಸಿಗುವರಿಯರ ನೇಹಮುಂ ಅದೆಂತು ಗಡೆ ದೊರೆಕೊಳು ತಿದ್ದುವು ? ಅದರಿಂ ಆ ಬಗೆವೆಂ:-ಆಸಗೆಗಳ್ ಎಮಗೆ ಬುಕ್ಕತನೆ ಮಾಡಿದರ.

ದುವ್ಯಕ್ತಂ.- (ಸ್ವಗತಂ) ಈಕೆಯಲ್ತೆ ಸುಖೀಲೆ. ಪಗೆಗಳ ತಪ್ಪುಗಳ ಮುಂ ಎಣಿಸೆಳೆ.

ಸುಶಾಂತ.-ಸಖಿ ! ಅಪಕೃತಿಯುಮುಂ ಉಪಕೃತಿಗೆತ್ತು ಸಂತಸಂ ಬಡುವುದು ನಿನ್ನನ್ನರ್ಗ ಸುಜನರ್ಗ ಸಾಜಂ.

ದ್ರಾಪದಿ.-ನಿಕ್ಕುವಂ ನುಡಿದವೆಂ. ಪರಮೇಶ್ವರನ ಚರಣಾನುಗ್ರಹದಿಂ ಈ ಕಾಡಿನೊಳಂ ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ಳದೆ ಪದುಳಮಿರ್ಪೆವು.

ಸುಜಟೆ.-ಸಖಿ ! ಕೇಳೆ. ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೀಂ ಬಡನಿರೆ ಕಾಡುಂ ನಾಡಾಗದೇ ?

ದ್ರಾಪದಿ.-ಸುಜಟೆ ! ಕೇಳೆ. ಆದೊಡಂ ಪಾಪಿಗಳ್ ಕಟ್ಟೊಲಗ ದೊಳ್ ಎನ್ನಂ ಪುಲ್ಲಂಬಗೆದು ಗಹಗಹನೆ ನಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕು ತಾಂ ಏಳಿಸಿದ ರೆಂಬುದೊಂದು ಮನಮುಂ ಇರದೆ ಚುಚ್ಚುಗುಂ.

ಸುಶಾಂತ.-ಸಖಿ ! ಪೆಣ್ಣಳ್ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟ ಕೋಟಲೆಗಳ್ ನೆರವೆಂ ಡಿರ ಗೊಟ್ಟಿಗಳೊಳ್ ಮಾತುಗುಟ್ಟುವಾಗಲೆಗಳುಂ ನೆನೆಪುವಟ್ಟಿಯಂ ಅಡರದೆ ಇರದು. ಇದು ಸಾಜಂ. ಅದರೊಳಂ ಧೀರೋದಾತ್ತೆಯ ರಲ್ಲದ ಮುಗ್ಧಿಯರಾದೊಡೆ ಪಜ್ಜೆ ವಜ್ಜೆಗಂ ಬಸಬಸನೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಂ ಕುವ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳಂ ಜಳಜಳನೆ ಪೊಸಲಿಡುತುಂ ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗು

ತುಂ ಇದ್ಧಪರ. ಮಾಪುರುಸರ ಕೈವಿಡಿದ ಮಾಹದಿಬದೆಯಾದ ನಿನಗೆ ಏಂ ಘೋಷೆಯಂ? ಘೋಷೆಯನ್ನಿಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೇಕೆ? ಬಿಡುಬಿಡು.

ದ್ರಾಪದಿ.-ಸಖಿಯಿರಾ! ಇತ್ತನೋಳ್ಪುದು. ಪೂತಪಾರಿಜಾತ ವಿದು ಎಂತು ಪೂತಿಕ್ಕುಂ! ಸುಕುಮಾರಂಗಳಂಘೋಷಿತನರುಪಾಗಳಂಘೋಷಿತಗಳ ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು ಉಯ್ಯಂ. ಆರ್ಯಪುತ್ರನ ಪೂಜೆಯ ಪೊಳ್ಳುಮಾರುಗುಂ. ಇನ್ ಆಂ ಕೋಡು ಸರಂಗಯ್ಯದೆಂದು?

ಸುಜಾತಿ.-ಅಂತಕ್ಕೆ.

ದ್ರಾಪದಿ.-ಮರದಡೆಗೆ ಪೋಗಿ ಸ್ವನೇ ಹಿಂಜಾಡು ಎಲೆ ಸಖಿಯಿರಾ! ಇತ್ತನೋಡಿಂ. ಈ ಮರದ ಹಿನ್ನಡಿಯೊಳ್ ಆರೋಪುರುಸರೆ ಗುರು ಗುಮ್ಮನೆ ನಿಂದಿಕ್ಕುಂ.

ಸುಜಾತಿ.-ಅದಾರಿಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಸರ್?

ದುವ್ಯಾತ್ಮಂ.-ಮುಂಸಾರ್ವಮುಂಗಲಾಂಗಿಯಿರ! ನಿಮಗೆ ಮಂಗಳಮಕ್ಕಮ. ಜೋಕ್ಕಳಂಮಿಗೆ ಕುಲಕ್ಕೆತಕ್ಕ ಅಳಂಕಾರದ ಮಕ್ಕಳಂ ಘೋಷಿತಳಂ ಘೋಷಿತಳಂ ಪಡೆಯಿಂ.

ದ್ರಾಪದಿ.-ಘೋಷಿತಂ ಸಖಿಯಿರಾ! ಈತನಾರಿಕ್ಕುಂ? ಈತನ ಆಕೃತಿಯಂ ನೋಳ್ವೊಡೆ ಮಾಪುರುಸನಂತೆ ಗಡಕಾಣ್ಕುಂ.

ದುವ್ಯಾತ್ಮಂ.-ದ್ರಾಪದಿಯಂ ನೋಡಿ (ಆತ್ಮಗತಂ) ಈಕೆಯ ಕಡೆ ಗಣ್ಣೊಟ್ಟಂ ಜಗಕೆ ಆನಂದಕರವಾದೊಡಂ ಎನಗೆ ಘೋಷಿತಂ ಘೋಷಿತಂ ನೋವನೆ ಮಾಳ್ಕುಂ.

ಕಂ|| ಕುಡುವುರ್ವದೊಂದು ಬಿಲ್ಲಿನೆ |

ಕಡೆಗಣ್ಣೊಟ್ಟಂ ಸರಲ್ಗನೆ ಪೆಣ್ಣಿನೆ ತಾಂ ||

ಅಡವಿಯೊಳೆನ್ನೆ ದೇವಿಗಮಂ |

ತುಡುತ್ತ ಬೇಡಿತವೊಲಿಂದದೇನೆಚ್ಚ ಪಳೋ || ೧೭ ||

ಘೋಷೆಯಂ-ಕೊರತೆ, ನರುಪಾಗಳಂ-ಸುವಾಸನೆಯ ಬೆಳ್ಳ ಹೂಗಳನ್ನು, ಮೊಕ್ಕಳಂ-ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಿ, ಅಳಂಕಾರಂ-ಅಭಿಷೇಕವಾಗಿ, ೧೭ ಎದೇವಿಗಮಂ-ಹೃದಯವೆಂಬ ಜೀವಿಯನ್ನು,

ಸುಖಬೆ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನೀವಾರ ?

ದುವ್ಯಕ್ತಂ.-ವಿಭಾವಸುಮುನಿಯೆಂದು ಎನ್ನಬೆಸರೆ. ತೀರ್ಥಾಟನಕ್ಕೆಂದು ಈ ಬನಕ್ಕೆ ಬಂದೆಂ. ದಾರಿನಡೆದು ಬಳಲೆಂ. ಅದರಿಂ ಈಮರದ ತಣ್ಣೆಳಲೊಳ್ ಇನಿತು ವಿಕ್ರಾಂತಿಯುಂ ಎಯ್ದಲೆ ನಿಂದೆಂ.

ದ್ರಾಪದಿ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನಿಮ್ಮ ಸಂದರ್ಶನದಿಂ ಆಂ ಧನ್ಯೆಯರಾದೆವು. ನಿಮಗೆ ಈವಂದಿಬೆವು.

ದುವ್ಯಕ್ತಂ.-ಮಂಗಳಾಂಗಿಯಿರಾರಾ ! ನಿಮಗೆ ಮಂಗಳಮುಕ್ತೆ.

ಸುಖಾಂತ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಇತ್ತಕ್ಕುಳ್ಳುದು. ನೀಂ ಬಂಬಲ್ಪಳದ್ವಿರ್ಪಿರ.

ದುವ್ಯಕ್ತಂ.-ನಿಜ್ಜಮುಂ ನಡೆವೆನಗೆ ಬಳಲೈಯೇಂ? ಆದೊಡಂ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಯಂತೆ ಕುಳ್ಳಿಂ. ನೀವುಮಿತ್ತಕ್ಕುಳ್ಳಿರಿಂ.

ದ್ರಾಪದಿ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಾನದೊಳ್ ಆಂ ನಿಂದಿರ್ಪುದೇ ಎನುಗೆ ತಕ್ಕುದು.

ದುವ್ಯಕ್ತಂ.-ಎಲೆ ಸುಂದರಿಯಿರರ ! ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಗೆ ಆಂ ಮುಚ್ಚಿದೆಂ. ಆದೊಡಂ ನೀಂ ನಿಂದಿರ್ಪುದರಿಂ ಎನ್ನಮನಂ ಆಕುಳವಾದಪುದು; ಕುಳ್ಳಿಂ.

ದ್ರಾಪದಿ.-ಅಕ್ಕೆ. ಮಹನೀಯರ ಮಾತಂ ಮಾರಲಾರೆವು. (ಎಂದು ದೂರದೊಳ ಸಖಸುರೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿಂ.)

ದುವ್ಯಕ್ತಂ.-ಮಂಗಳಾಂಗಿಯರಾದ ನಿಮ್ಮಂ ನೋಡಿದಮಾತ್ರದಿನೆ ನಿಮ್ಮೊಳ ಎನಗೆ ಅದೊಂದು ವಾತ್ಸಲ್ಯವಾದತ್ತು.

ದ್ರಾಪದಿ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಸದುಸದೇಶಂಗಳಂ ಸೈತಿದುವ ನೀಂ ಜಗಕೆಲ್ಲಂ ತಂದೆವಿರನಿಪಿರ. ತಂದೆಗಳ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳೊಳ್ ವಾತ್ಸಲ್ಯಂ ಸಾಜಂ; ಅದರೊಳಂ ಬೆಣ್ಣುಕ್ಕಳಂ ಕಂಡೊಡೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯಂ ಅತೀಯಿತವಾದಪುದು.

ದುವ್ಯಕ್ತಂ.-ರಮಣೀರಮಣೀಯಮಣಿಗಳರ ! ನಿಮಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಪ್ಪ ಕೆಲವುಂ ಸ್ತೋತ್ರಮಂಗಳಂ ಉಪದೇಶಿವೆಂ. ಆಲಿವುದು.

ದ್ವಾಪದಿ:-ಅದೇಂ ? ಬೆಸಸುವುದು.

ದುಷ್ಯೇತಂ.-ಜಗದೊಳ್ ಪೆಣ್ಗಳ್ ಪತಿಯೆ ಪರಮುಗೈವಂ ; ಪತಿಯೆ ಗತಿ ; ಪತಿಸೇವೆಗೆಂ ಪೆರತೊಂದು ಬ್ರತಮಿಲ್ಲಂ. ಪತಿ ಮುಡುಸು ನಾದೊಡಂ ಬಡವನಾದೊಡಂ ಕುರೂಪನಾದೊಡಂ * ಆತನನ್ನಲ್ಲ * ನಲ್ಲನಂ ಪೆದನಂ ಬಗೆಯೊಳಂ ಬಗೆವುದಾಗದು. ಆತನೊಳ್ ಪ್ರಿಯಮುಂ ಹಿತಮುದುಪ್ಪ ನುಡಿಯನೆ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಆತನ ಮಾತಿಗೆ ಮುನಿ ಯದೆ ಆತನ ಆಣತಿಯಂ ಮೀರದೆ ಆತನೆ ಮನಕೆ ಅದೆಂದುಂ ಅನು ಕೂಲಿಯಾಗಿರವೇಳ್ಳುಂ. ಭಾಗ್ಯಾನುಸಾರದಿಂ ದೊರೆತ ಉಡುಗೆ ದುಡುಗೆಗಳನೆ ತಣಿಯವೇಳ್ಳುಂ. ತನಗೆ ದೊರೆಕ್ಕೊಳ್ಳದ ತೊಡಂಗಳಂ ಬರೆದೆ ಬಯಸುವುದರಿಂ ಏಂಗಡ ? ನೊಸಲೊಳ್ ತಿರ್ದಿದ ಪಿರಿಯ ಬಟ್ಟೆಬಟ್ಟಿನ ಕುಂಕುಮವುಂ ಕೈಗಾಲ್ದಪುಗಳೊಳ್ ಲೆಪ್ಪಂಬೂಸಿದ ಅರಿಸಿನಮುಂ, ಕಣ್ಣೊಳ್ ಇಟ್ಟ ಕಾಡಿಗೈಯುಂ, ಕೊರಲಂ ಬೆಳಗುವ * ಐದೆದಾಳಯ * ಕರ್ಮಣಿಯಸರವುಂ ಆಭರಣಕೆಲ್ಲಂ ಆಭರಣ ಮೆಂಬಿನಂ * ಐದೆಯುರ್ಗೈ * ವೆಗಳದ ಕಳೆಯಂ ಅಳವಡಿಕುಂ. ಪರವುರುಷರೊಡನೆ ಎಕ್ಕಟೆಯೊಳ್ ಸಲ್ಲಪಿಸುವುದಾಗದು. ಬೀದಿಯೊಳ್ ವಿಸಟೆಂಬರಿದು ಸಂಚರಿವುದಾಗದು. ಪತಿಯೊಳ್ ಪಿಸುಣಾಡುವುದಾಗದು. ಅತ್ತಿಗೆನಾದಿನಿಯರೊಳ್ ಪಗೆವುದಾಗದು. ಆರೊಳಂ ಬಹುಭಾಷಣವಾಗದು. ಗಹಗಹನೆ ನಗುವುದಾಗದು. ಪೆಗಲೊಳ್ * ಬರಗುವುದಾಗದು. * ಸಿಗ್ಗಾಳಯಾಗಿ ಸದ್ಗುಣಾಭರಣಂಗಳಂ ಅಲಂಕೃತೆಯಾಗಿ ಸಾಧ್ವೀಮಣಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವುದು. ಪಲವಾತಿನೇಂ ?

ಕಂ | ಶ್ರೀಮತಿಯೀಬಾಲಾಮಣಿ

ಧೀಮತಿ ವಿನಯವತಿ ಮತ್ತಮುಷ್ಕರವತಿ ಮೇಣ್ಣೆ |

ಹೀಮತಿಯೆನುತ್ತುಂ ಸುಜನರೆ |

ತಾಮತಿಪ್ಪುದದಿಂದೆ ಮಚ್ಚು ಮಂತ್ರವೇಳ್ಳುಂ ||೪೪||

ಸ.ಶಾಂತೆ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಆವಿವ್ವರುಂ * ಅನೂಥೆಯರ. * ಪಾ

ಆತನನ್ನಲ್ಲ-ಆತನಲ್ಲದೆ; ಐದೆದಾಳಯ-ಮಾಗಲ್ಯ ಸೂತ್ರದ; ಐದೆಯುರ್ಗೈ-ಸುಪುಂಗೆಲೆಯರಿಗೆ; ಬರಗುವುದು-ನಿದ್ರಿಸುವುದು; ಅನೂಥೆಯರ-ಮದುವೆಯಾಗದವರೊ.

ಥೆಯರಲ್ಲದೊಡಂ ಅಣಂ ಮೂಢೆಯವೆನಿಸದೆ ಸಮುಚಿತವೆನೆ ಸನ್ಮಾ
ಗಾರ್ತನುವರ್ತಿನಿಯರಾಗಿದ್ದೆವೆವು. ಅದಿಕ್ಕರ್. ಈ ಪೂಜದಿಬದೆ
ನಿಮ್ಮಪದೇಶಕ್ಕೆ ಇಮ್ನಾಡಿ ಮೂವಡಿ ನಾಲ್ವಡಿ ಐವಡಿ ತರುವಡಿ
ಪತ್ತು ಪಡಿ ನೂರ್ಮಡಿಯಲ್ತು. ಸಾಸಿಮ್ನಾಡಿ ಮಿಗಿಲನೆ ನಡೆವಳ್.

ದ್ರಾಪದ.-ಪೂಜ್ಯರೆ! ತಮ್ಮಪದೇಶಮಂ ನಿರದೊಳುಂ
ಮುನ್ನೆ ಮೃತಂದೆಯೆನ್ನಂ ಪತಿಸದನಕೆ ಕಳಪುವಂದು ಪರಸಿ ಪದೇದು
ಪೇಳ್ವ ಪರಿಪರಿಯ ಪರತರಬುದ್ಧಿ ವಾದಂಗಳ್ ಇಂದು ಎನ್ನ ನೆನೆಪಿಗೆ
ಬಂದುವು.

ದುರ್ಯೋಧನ.- (ಸುಖಂತಾಸುಜಟೆಯರಂ ಕುರಿತು) ಸುಕುವಾರಾಂಗಿ
ಯಾರ್ ನೀವಾರ್? ತೊಳತೊಳಗುವ ಸಹಜಸುಂದರಿಯೀಕೆಯಾರ್?
ಈಕಾಡಿಂಗೀಕೆ ಬಂದಿರ?

ಸುಖಂತ.-ಪೂಜ್ಯರಾಲಿಸುದು. ಈಕೆ ಪಾಂಡವಧರ್ಮಪತ್ನಿ ದ್ರಾ
ಪದಿ. ಅವಿವ್ವರುಂ ಈಕೆಯ ಬಡನಾಡಿಯರ್.

ದುರ್ಯೋಧನ.-ಆ! ಈಕೆಯೇ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ದ್ರಾಪದಿಯೆಂಬ
ಪೆಣ್ಣು? ಈಕೆಯಂ ನೋಡಲೊಡಂ ಎನಗೆ ಪರವಾನಂದಮಾದತ್ತು.
ಅದೆಂತು ಈಕೆಗಂ ರಿಸಿಗುವರಿಯರಂತೆ ತೋರ್ಪ ನಿಮಗಂ ನೇಹ
ವಾದುದು?

ಸುಖಂತ.-ಅಲಿಸುದು. ಅವಿವ್ವರುಂ ಬನದೊಳರ್ಪ ರಿಸಿಗುವ
ರಿಯರೇ. ಈಕೆ ಈಬನಮಂ ಪೊಕ್ಕಂದಿನಿಂ ನಾನೀಕೆಯ ವೆಗಳದ
ಸಾಶೀಲ್ಯಕೆ ಮಚ್ಚಿ ಈಕೆಯೊಡನೆ ನೇಹಮಂ ಬಳೆಯಿಸಿದೆವು. ಈಕೆ
ಬನದೊಳ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರ್ಪ ನಿಮಿತ್ತಂ ಅದೇನೆಂಬುದಂ ಆಂ ನಿರವಿಪ್ಪ
ದೇಕೆ? ಪಾಂಡವರ ಬನವಾಸವಿರ್ಪ ಸಂಗತಿ ಸುಜ್ಞರ ನಿಮಗುಂ
ವಿದಿತವಾಗಿರಲಕ್ಕುಂ.

ದುರ್ಯೋಧನ.-ಪುಲ್ಲಾಸಿಯರಿರ! ಬಲ್ಲೆಂ ಬಲ್ಲೆಂ. ಎನ್ನಲ್ಲದೇಕೆ
ಸೊಲ್ಲಿಸುವಿರ? ಕೇಳೆ ಕಲ್ಲೆದೆಯನ ಎದೆಯುಂ ನಿಲ್ಲದೆ ತಲ್ಲಳಂ

ಗೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಖಬರನವಲ್ಲಭಂ * ಬೆಲ್ಲಂಗೋಲ್ವಿಲ್ಲನೆ * ಕರಣಶಿಂಕರಂ
ಆಕಾರುಮಲ್ಲಂ * ಕವಡಂ ಕಲ್ಲದ * ದುರ್ಜನರಲ್ಲದ ನಿನ್ನೊಳ್ ಬಲ್ಲದೆ
ಮೆಲ್ಲನೆ ತಾಂ ಉಲ್ಲಸದಿಂ ಎಸಗಿದ ಸಲ್ಲದ ಪೊಲ್ಲದ ಭುಲ್ಲನೆಯೊ ಪುಲ್ಲನೆ.
ಜಗಪೆಲ್ಲಮುಂ ಬಲ್ಲದುಲ್ಲ

ಸುಜನಿ.-ಸಂತರೆ ! ಮೃದುಳಸ್ವಾಂತರೆನಿಸಿದ ನೀಂಗಳೆ ಪೆರರ
ಸಂತಾಪಕ್ಕೆ ಮನದೆ ಕರಗುವುದು ಸಾಜನು. ಎಂತನೆ -

ಕಂ || ನವನೀತಕ್ಕಂ ಮಿಗಿಲೆನೆ |

ಭುವನದೆ ಮಿದುನಾವುದಾರ್ಯರದೊ ನವನೀತಂ |

ದ್ರವಿಕುಂ ತನ್ನೆಯ ತಾಪದಿ |

ನವರೆದೊ ಚಣದಲ್ಲಿ ಪೆರರ ತಾಪದಿನೊಸಗುಂ || ೪೪ ||

ದುವ್ಯಾತ್ಮಂ.- (ಆತ್ಮಗತಂ) ಜಗದೆ ಕವಡನರಿಯದ ಪೆಣ್ಣಳ ಪಾಡೇ
ಇಂತವುದು. ಪೆರರಾರಾನುಂ ತಮ್ಮೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ತಮ್ಮೊಳ್ ಕನಿಕರದಿಂ
ಮರುಕದ ಬಂದೆರಳುತ್ತಾತುಗಳಂ ಆಡಿದೊಡೆ ಸಾಲ್ಗುಂ. ಎಲ್ಲಮುಂ
ನನಸೆಂದು ನಂಬಿ ಮರವಟ್ಟುಕೆಲ್ಲ ಮನಮುಂ ಮಾರುಗುಡುವರೆ.
ಅದರೊಳಂ ಮಕ್ಕಳ ಫಲಮುಂ ಸೂಚಿಸುದಾದೊಡೆ ಮನೆಯೆಸಕಂಗಳಂ
ಉಳಿದು ಮುನ್ನಂ ಬಳಗೆಯ್ದಿ ಮನವೊಸೆದಾಲಿಸಿ ಚಣದೆ ಭ್ರಾಂತು
ಗೊಂಡು ಮಾರುವೊಗಿ ವೇಡಿದುದಂ ನೀಡುವರೆ, (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಅಕಟ !
ಸುಪೋಚಿತೆ ಈಸುಕುಮಾರಾಂಗಿ ಎಂತುಗಡೆ ಕಾಡೊಳಕ್ಕುಂ ?

ದ್ರೌಪದಿ.- (ಸ್ವಗತಂ) ಈಮಾರಿಸಿಗಳೆ ಮೆಲ್ಲುಡಿಯಿದು ಎನ್ನ
ಮನಮುಂ ಅನಿಯರಂ ಸಂತವಿಡುಗುಂ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಇತ್ತ ಗೆಂಟೆ
ನೊಳ್ ಎಮ್ಮೆ ಎಲೆವನೆಯೊಂದಿಕ್ಕುಂ. ಪೂಜ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಜಯಂ
ಗೈದು ಎಮ್ಮೆ ಸತ್ತಾರಮುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮುಂತಣ್ಣೆ ಗಮಿಸಿದುದು.

ದುವ್ಯಾತ್ಮಂ.- (ಆತ್ಮಗತಂ) ಎನ್ನ ಜಾಲಕೆ ಸಿಲ್ಕಿಬಿಳ್ಳೆ ; ಇಕ್ಕೆ.
(ಪ್ರಕಾಶಂ) ಅತಿಥಿಸತ್ತಾರಕ್ಕಂ ಪೆರತೊಂದು ಧರ್ಮವಿಲ್ಲಂ. ಅತಿಥಿಯು

ಬೆಲ್ಲಂಗೋಲ್ವಿಲ್ಲನೆ - ಮನ್ಮಥನ; ಕವಡಂ ಕಲ್ಲದ - ಕಪಟವನ್ನು ಕಲಿಯದ,

ಮನುಷ್ಯ ಎಂತುಂ ಆರಾಧಿಸವೇಳ್ವುದೆಂಬುದಂ ನೀಂ ಸಾಡೆ ತಿಳಿದಿದ್
 ಪಿರ. ನಿಮ್ಮ ಈವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಸಂಕಟವೆಂಬುದುಂ (ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆ) ನೀಡಿ
 ಎಲೆ ಮೋಹನಾಂಗಿ ! ಸಾಸಿರ್ಪುಡಿ ಮಿಗಿಲೆ ನಿಮ್ಮ ಸವಿನುಡಿಗಳನೆ
 ಸತ್ಯತನಾದೆಂ. ಇಲ್ಲಿಯೆ ನಿಮ್ಮಂ ಅವ್ಯಾಜಕರುಣೆಯು ಸದಸಿದವೆಂ.
 ನಿಮಗೆಲ್ಲಂ * ಅತಿಶಯದವುಂಗಳಮಕ್ಕೆ. * ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೆಲ್ಲಂ
 ಚೆನ್ನವಾಗುಗೆ *.

ದ್ರಾವಿಡ.- (ಸ್ವಗತಂ) “ಎಲೆ ಮೋಹನಾಂಗಿ” (ಬಗ್ಗದು) ಇದೇಂ
 ಎನ್ನಂ. ಈ ಯಮಿಗಳ ತಾಂ ಇಂತು ಸಂಬೋಧಿಸರೆ ? “ಅತಿಶಯದ
 ಮಗಳಮಕ್ಕೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯೆಲ್ಲಂ ಚೆನ್ನವಾಗುಗೆ” ಇದರೊಳಂ
 ವಿಪರೀತಂ ಅರ್ಥಾಂತರವುಂಟು. ಅದೇಕೋ ಮನಂ ಕಳವಳ
 ವಡುಗುಂ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಪೂಜ್ಯರ ಎಮಗೆ ಆಣತಿಯನೀಯವೇಳ್ವುಂ.
 ಪೂಗಳಂ ಕೊಯ್ಯಲ್ಕೆ ಪೋದವೆವು.

ದುವ್ಯಕ್ತಂ.-ಎನ್ನ ನೊವ್ವನನುಳಿದು ನೀಂ ಪೊರಮಡುವುದು
 ತಕ್ಕುದೇ ?

ದ್ರಾವಿಡ.- (ಸ್ವಗತಂ) ಈ ನುಡಿಯುಂ ಮನಂ ಮತ್ತೆ ಪಿರಿದುಂ
 ತಳ್ಳಂಕಂಬಡುಗುಂ.

ಸುಪ್ತಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ? ನೀಂ ಅದೇನಿಡತು ನುಡಿವಿರೆ ? ಲೋಕ
 ಸಂಚಾರಿಗಳ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಎಮ್ಮ ನೆರವದೇಕೆ ?

ದುವ್ಯಕ್ತಂ.-ಎಲೆ ಮಂಜುಳಾಪ್ಪಣಿಯಿರ ! ನಿಮ್ಮನೆರವಂ
 ಬಯಸಿ ಆನಿಂತ್ತು ನುಡಿದನಲ್ಲು. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಣ ಕಟ್ಟಿರಕದಿಂ ನುಡಿ
 ದವೆಂ. ಪೂತಂ ಕೊಯ್ಯಲ್ಕೆ ಬೇಳ್ವೊಡೆ ನೀವಿಬ್ಬರಂ ಪೋಗಿಂ.
 ಶಿರೀಷಸುಕುಮಾರಾಂಗಿಯುಂ ಅರಸಿಯುಂ ಏಕೆ ಈಬಿರುವಿಸಿಲ ಬಿಸರ
 ದೊಳೆ ಬರಿದೆ ಬಂಬಲೆಬಳಲಿಪಿರೆ ? ಈಕೆಯೊವ್ವಳ್ ಇಲ್ಲಿಯೆ ಇಕ್ಕೇ.

ಅಮಂಗಳಂ ಮತ್ತು ಮಂಗಳಂ--ಎಂದು ಪದವಿಭಾಗ. ಚೆನ್ನಂ-ಛನ್ನವಾದುದು
 ಮತ್ತು ಚೆನ್ನ.

ద్రౌపది - (స్వతః) ఈతం శ్చ బోధింతుమేతి శ్చ పశ్యే
మనశ్చ శ్చ అత్యంతమనిగమం. శ్చ పశ్యే? (ప్రశ్నాం) ఎన్నో
దేహాదులం లుకమ అనీవర్షా ఇల్లిర్ష్యులు. అను
పూరమిదమే (అందు పూర్వ యత్నిం).

దుష్టత్వం-ఎల విలాసిని! నిల నిల. నిల ఈవిరువిసిల
జగదీశ ముంజురువుదు సల్లదు.

ద్రౌపది.-ఎన్నం ఇంతు నిల తడవుదాగదు.

దుష్టత్వం.-అతిథిసత్కారమం ఎశగదే పూర్వమే నినగే
తక్కుదే? ఆ శ్చ ఎనసం శ్చ తాపంగోందిర్ష్యం. తక్కుపతా
దదిం ఎన్నం సంతసంగోళస.

ద్రౌపది.-ఇల్లి లుపతారసామగ్రిగళేనుమిల్లం. అనే
గేయ్యం. శ్చ

దుష్టత్వం-ఎల మానిని! నిన్న మాతినంత నిల గేయ.
నిన్నీ నళనళపనల్లో దలిరే మత్తి నసామగ్రిగళేక?

ద్రౌపది.- (జనాంతికం) సవియరీ! ఈతన శ్చాంకునాదియం
కళళరే?

సంహంత.- (జనాంతికం) అప్పుదు. ఈతన బగేయ బేర్ప
ట్టంతే తోలురుగ్గం.

దుష్టత్వం-ఎల వధూమణి! ఏక చింతిసిదవే? అతిథియం
మోదల సత్కరిసి సంతసంగోళస.

సంహంత.-పూర్వదే! ఇదేం? నిష్కనుతి విపరీతవా
గిక్కుం.

బోధింతుమేతి-కపటాదురవం మాడువుదు. అత్యంతమం-మహాభితి
యన్ను, ఎనసం-అధికవాగ్ని, అనేగేయ్యం=అం + ఏగేయ్యం-నాను ఏను
వదలి, అనే + గేయ్యం-నానే మాడునను, సేదయుమం క్షమవన్ను.

ದುರ್ವ್ಯಕ್ತಂ.-ಎಲೆ ನೀರೆ ! ನೀಂ ಅದೇಂ ಬಲ್ಲಹಸುಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ ನುಡಿದೆ ? ಅವೆಂತು ಎನ್ನನುಡಿ ವಿಪರೀತಂ ?

ಸುಖಾಂತೆ.-ಅಪ್ಪದು. ಸತ್ಕಾರಮೂ. ಕೈಕೊಳ್ಳುದೆಂದು ಆಂ ಮೊತ್ತಮೊದಲೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆವು. “ಸಾಸಿರ್ಮುಡಿಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸವಿ ನುಡಿಗಳನೆ ಸತ್ಕೃತನಾದೆಂ” ಎಂದಿರ. ಇಂದು ಮತ್ತೆ ಸತ್ಕರಿಸು ದೆಂಬಿರ.

ದುರ್ವ್ಯಕ್ತಂ.-ಅಪ್ಪದು. ಆಸತ್ಕಾರಮೇ ಬೇರೆ; ಈ ಸತ್ಕಾರಮೇ ಬೇರೆ.

ಸುಖಾಂತೆ.-ಆದೊಡೆ ಇದಾವ ಸತ್ಕಾರಂ ?

ದುರ್ವ್ಯಕ್ತಂ.-ಇದು ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥವಸ್ವ ತನ್ನೊಡಲ ಸೇದಿ ಯುಮಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಓರಂತೆ ಕೂರ್ತು ಬಂದಾತನ ತಾಪಮಂ ಕಳೆದು ಸಂತಪಿಸಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸತ್ಕಾರಂ. ಅದು ಬಳಿಕಂ ಓಗರಮನುಣ ಲಿಕ್ಕಿ ಸವಿನೀರನೀಂಟಲಿತ್ತು ಆದರಿಸ ಎರಡನೆಯ ಸತ್ಕಾರಂ.

ಸುಖಾಂತೆ.-ಅವುಪಾನುಮಕ್ಕೆ. ನಿಮಗೆ ಸ್ತುತಕ್ಕತಿಥಿಸತ್ಕಾರಮಂ ಸ್ತು ಆಗಿವೆವು. ಅಂತು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಕಾರಾಪೇಕ್ಷೆಯಿರ್ಪೊಡೆ ಇತ್ತ ಗೆಂಟೆ ನೊಳೆ ಇರ್ಪ್ಪ ಎಮ್ಮ ಎಲೆವನೆಗೆ ಬನ್ನಿಂ.

ದುರ್ವ್ಯಕ್ತಂ.-ಅತ್ತ ಬಂದೊಡೆ ಎನಗೆ ಸುಖಮಪ್ಪದೆ ?

ಸುಖಾಂತೆ.-ಅದೇಕಿಂತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿರ್ ? ನಿಕ್ಕುವಂ ದಿವ್ಯಸುಖ ಮಪ್ಪದು.

ದುರ್ವ್ಯಕ್ತಂ.-ಅಪ್ಪೊಡೆ ಅತ್ತ ಲಾರಾನು ಮಿಲ್ಲವೊ ?

ಸುಖಾಂತೆ.- ಇರ್ಪ್ಪವರೆಲ್ಲರೊಮ್ಮೆರ್ಪ್ಪ. ಅವರೆಲ್ಲರೊಮ್ಮೆರ್ಪ್ಪದ ರಿನೆ ನಿಮಗೆ ದಿವ್ಯಸುಖಮಪ್ಪದು.

ದುರ್ವ್ಯಕ್ತಂ.-ಬೆರರಿರ್ಪ್ಪೊಡೆ ಸುಖವೆಂತಕ್ಕುಂ ?

ಸುಖಾಂತೆ.-ಇದೇಂ ? ನಿಮ್ಮ ಕುಯಕದ ಕೊಂಕುನುಡಿ.

ದ್ರಾಸದಿ.-ಚೀಃ ನೀವಿಂತು ನುಡಿವುದು ಸಲ್ಲದು.

ಸುಖಾಂತೆ.-ಎಮಗೆ ಪರಮಾರ್ಥಮನುಪದೇಶಿಸಿದ ಬಾಬೊಳೆ

ತಕ್ಕತಿಥಿಸತ್ಕಾರಮಂ-ತಕ್ಕತಿಥಿಸತ್ಕಾರವನ್ನೂ ತಕ್ಕತಿಥಿಸತ್ಕಾರವನ್ನೂ.

ಕೇಳನ್ನಡಿಯಂ ನುಡಿವುದೇ ?

ದುವ್ಯಾತ್ಮಂ.-ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಯಂ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರ್ಪುಣು ?

ಸುಶಾಂತೆ.-ಬಾಯಿನೊಂದಿಲ್ಲನಾದೊಡಂ ಇವರ್ಗ್ಗ ನಾಲಗೆಯೆ ರಡುಂಟು.

ಸುಜನಿ.-ಆದೊಡೆ ಇವರ * ದ್ವಿಜಿಹ್ವರ * ಆಂ ಇವರ ಎಡೆಯೊಳ್ ಇರ್ಪುದು ತರನಲ್ಲ.

ದ್ರೌಪದಿ.-ಸಖಿಯರಿರ ! ಬನ್ನಿಂ ಪೋಕೆ; ಪೊಳ್ಳು ವಿದಾರಿತು. ಬೇರೆಡೆಯೊಳಾದೊಡಂ ಪೂಗೊಯ್ಯಂ.

ದುವ್ಯಾತ್ಮಂ.-ಎಲೆ ಮಾನಿನಿ ! ನಿನ್ನ ಮೆಯ್ಯೊಬಗಿಗೆ ಎನ್ನ ಮನಂ ಪರವಶವಾದತ್ತು. ಸದ್ಗುಣಮಣಿಬೇಟೆಯಪ್ಪ ಎಲೆ ವಧೂಟೀ ಮಣಿ ! ನಿನ್ನ ಗುಣಕೆ ಆಂ ಮಾರುವೋದೆಂ. ಎಲೆ * ಬೇಟೀಜನ ವಿನುತೆ * ಚೇಟನಾದ ನಾನೆ ನಿನಗೆ ಕೋಟಿಕುಸುಮಂಗಳನಾದೊಡಂ ಈವನವಾಟಿಯೊಳ್ ತಿರಿದು ತಂದೀನೆಂ. ನವಪಾಟಳಪಾಟಲಾಧರೆ ! * ವೀಟೀರಸವಿಳಸಿತವಪ್ಪ * ನಿನ್ನ ಚೆಂದುಟಿಯಂ ಈಂಟಲೆ ಎನಗೆ ಈಯದೆ ಚೆಲ್ವಿನ ಆಟಪಾಟದಿಂಬಿನದಿಸದೆ * ಅಂಗಾಲ್ದೊಲಂ * ಉ ತ್ಪಾಟಪ ಈ ಬಿರುವಿಸಿಲೊಳೆ ನಿಟ್ಟೊಳೆದೆ ನೀನೇಕೆ ಪೊರಮಟ್ಟೆ ? ಎಲೆ ನೋಟಕರ ಜೀವರತ್ನವೆ ! ನಿನ್ನ * ಸೆಲ್ವಾಟದ * ನೀಟದಕ್ಕಾಳ ಕೋಟಿಯ ಸವಿನೋಟದ ಧಾಟಿಯಂ ಆಟಪನಾಂ ಎರ್ದೆಯಂ ತಾಟುವ ನಿನ್ನ ಬೇಟಮಂ ಸೈವನೇ ? ಎಲೆ ಸ್ಫಾಟಕಾಭಕಪೋಲೆ ! ಎನ್ನೊಳ್ * ನೆಲೆವೇಟಂಗೆಯ್ದು * ತೆಂಬೆಲರ ತೀಟದಿಂ ಕೂಟಂ ಬಗೆವುಗೆ ಸರ ಲ್ಗಲಂ ಇಸುತೆ * ತೋಟೆಗೈವ * ಕಾವನಕಾಟಮಂ * ಸುಸಿಲಾಟದ * ಪರಿಪಾಟಿಯೊಳ್ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸೂಟಿಯಿಂ ಕಳೆದು ಕರುಣದಿಂ ಎನ್ನಂ ಕೈಗಾಯ.

ದ್ವಿಜಿಹ್ವರ.-ಎರಡುನಾಲಗೆಯುಳ್ಳವರು; ಮತ್ತು ಸಪ್ತವೆನಿಸಿದವರು. ಬೇಟೀ-ದೇವಸ್ತ್ರೀ; ವೀಟೀ-ತಾಂಬೂಲ. ಅಂಗಾಲ್ದೊಲಂ-ಅಂಗಾಚಮಣವನ್ನ; ಸೆಲ್ವಾಟದ-ಬಳ್ಳಿಯ ಅಂದದೆ. ನೆಲೆವೇಟಂ-ಸ್ಥಿರವಾದ ಅನುರಾಗಿ; ತೋಟ-ಯುದ್ಧ. ಸುಸಿಲಾಟದ-ಸುರ ತಕ್ರಡೆಯ.

ದ್ರಾಪದ--(ಸ್ವಗತಂ) ಶಿವಶಿವ !! ಈಗಳೇಗುವೆಂ? ಇದೇಂಬಂ
ದೊಡವೆತು? ಪಾಪಿಯೇನನೋ ಜರುಚುವೆಂ. ಇವನಾವನೋ ಧೂರ್ತ
ವೆಟಂ. ಆಳಗೊಳ್ವನೆಂಬುದು ಅರಿಯದಾದೆಂ (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಚೇ ನೀಚ !
ತೊಲಗು ತೊಲಗು. ಸಲ್ಲದ ಪೊಲ್ಲದ ನಿನ್ನ ಬೆಡಂಗಿನ ಬಿನ್ನಣದ ಬೆಲ್ಲ
ದಂತಪ್ಪ ನುಡಿಗಳಂ ಸುಡುಸುಡು.

ದುವ್ಯತ್ತಂ--ಎಲೆ ಮೊಹನಾಂಗೀ! ನ್ಯಾಯವೇನೀನಿಂತು * ಕಾದ
ಲೈಗೆಟ್ಟು * ಎನ್ನಂ ಮಾಂಕರಿಪುದು ?

ದ್ರಾಪದ-ಚೇ * ಸಿತಗ * ಮನಮುರಕ ! ಪೆರವೆಂಡಿರಂ
ಬಯಸಿ ನುಡಿವ ನಿನ್ನನಾಲಗೆ ಸಾಸಿರ್ತರಂ ಏಕೆಪೋಳದೋ ? ಮೇಣ
ಏಕೆ ಸರ್ರನೆ ಬಳಸೇಂದು ಪೋಗದೋ ?

ದುವ್ಯತ್ತಂ--ಎಲೆಪೆಣ್ಣಣಿ ! ನೀಂ ಪ್ರಸನ್ನೆಯಾಗು. ಏಕಿಂತು
ಕಪಿಸಿದವೆ ? ಎನಗೆ ಪೆಂಡಿರಿಲ್ಲ, ದೊರತ ನಿನ್ನುಮಂ ತೊರೆದು ಪೋಪು
ದೆಂತು ? ಎಂತಾನುಮೆನ್ನಂ ಕೈವಿಡಿಯ.

ಸುಜಾತಿ - (ಸ್ವಗತಂ) ಹಾ ! ಇನ್ನೇಗತಿ ? ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದುದೆ
ಪೆರತು ಬಂದೊದವಿದುದೆ ಪೆರತು.

ದ್ರಾಪದ-- ಎಲೆಪಾಪಿ * ಬದಸಿಗ * ಜರುಚದಿರು. ಬರಿದೆ ಕಿಡುವೆ.
ಚೇ! ಇನ್ನನಂ ನಿನ್ನಂ ಮುನಿಗೆತ್ತು ಪೂಜ್ಯನೆಂದು ನಾಂ ವಂದಿಪರ್ಥೇ ?

ದುವ್ಯತ್ತಂ--ಎಲೆ ಕಾಮಿನೀಮುಣಿ ! ಮಗುಳ್ವಾಂ ನಿನಗೆ ಮೆಯ್ಯ
ಕ್ಕುವೆಂ. ಕನಲದಿರ. ಬೇಳ್ವೊಡನೀಂ ಎನ್ನಂ ಎಡಗಾಲಿಂ ಬದೆ. ಆನ
ದಂ ಮೊಹಸಾದವೆಂಬೆಂ. ನಿನ್ನಡಿಯ * ಅಚ್ಚುಳಾಯ್ತನಾದೆನ್ನಂ *
ಕರುಣಿಸ.

ಕಾದಲೈ--ಅನುರಾಗ. ಸಿತಗ--ಜಾರ.

ಬದಸಿಗ - ಕಾಟಲ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ಅಚ್ಚುಳಾಯ್ತ--ಸೇವಕ (ಗುಲಾಮ)

ದ್ರಾಪದಿ-ಚಿಃ || ನಾಣಿಲಿ || ದುರುಳ ! ಮೋಸಕಾರ ! ಪಾಪಿ !
ನಿನಗೆ ಈ ನಿವಿಸದೊಳೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಕ್ಕುಂ (ಸಖಿಯರಂ ನೋಡಿ) ಸಖಿ
ಯರಿರಾ ! ತಳ್ವದೆ ಆರ್ಯಪುತ್ರನಂ ಬರವೇಳುಂ.

ದುವ್ಯಕ್ತಂ- ಎಲೆ ಯೋಗ್ಯತಾನಭಿಜ್ಞ ! ಆರ್ಯಪುತ್ರರ ಬಂದು
ಎನ್ನಂ ಏಗೆಯಲಾರ್ಪಣ ? ಏಕೆ ಬಂದೆ ಕನಲ್ವೆ ? ನಿನ್ನ ಮಂಗಳಾಂ
ಗಾಲಿಂಗನದ ಸತ್ಕಾರದಿಂ ಎನ್ನಂ ಆನಂದಿಸ.

ಸುಖಂತ- ಎಲೆ ದುರ್ಲಲಿತ ! ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ || ಕಸಕಿಲ್‌ಬಡಿತದ ||
ಸತ್ಕಾರಂ ಆಗಲೆವೇಳ್ಳುಂ. ಇಲ್ಲದೊಡೆ ಮೆಯ್ಯ || ತೀ || ಪೋಗದು.

ದ್ರಾಪದಿ- ಚಿಃ ಪಾಪಿ ! ಕೆಮ್ಮನಿರು. ನೀಂ ಬೆಚ್ಚನೆಕಾಯ್ದುರ್ಕಿನ
ಪೆಣ್ಣಾಪೆಯಂ ಆನಂದದಿಂ ದಿಮ್ಮನೆ ತಳ್ಳಗೊಂಡಪೆ. ಎನ್ನ ಆರ್ಯ
ಪುತ್ರರ ನಿನ್ನಂ ಏಗೆಯಲಮಾರರೇ ? ಸಿಲೆ ಸಿಲೆ. (ಆಗಸದಲ್ಲಿ) ಆರ್ಯ
ಪುತ್ರರಿರಾ ಆರ್ಯಪುತ್ರರಿರಾ !

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ) ದೇವೀ ! ಎಲ್ಲಿದ್ ಪೆಯೆಲ್ಲಿದ್ ಪೆ ? ಈ ಬಂಜೆನೀಬಂದಂ.

ಸುಖಂತ-(ನೋಡಿ) ಸಖಿ ! ಇತ್ತನೋಡೆ. ಕುಮಾರನಕುಲನೀ
ಬಂದನೀಬಂದಂ.

ದುವ್ಯಕ್ತಂ-(ಮೆಲ್ಲನೆಳ್ಳು) (ಸ್ವಗತಂ) ಇನ್ನಿಲ್ಲಿರ್ಪುದು ತರನಲ್ತು.
ಕಾಲೆ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಪೇಳವೇಳ್ಳುಂ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಎಲೆ ಮಂಗಳಾಂಗಿಯರಿರ!
ಆಂ ಪೋಗಿಬರ್ಪೆಂ. ಬಿನದಕೆಂದಾಂ ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳಂ ಪರಮಾರ್ಥ
ವೆಂದು ನೀಂ ಎಣಿಸಲಾಗದು.

ಕಂ|| ಉತ್ತಮವೆನಿಸಿದ ನಿಮ್ಮಯ |

ಚಿತ್ತಮನರಿಯಲ್ತೆ ನುಡಿದುದಂ ನೀಂ ಸಾಜಂ ||

ಗೆತ್ತು ಕನಲ್ವದೆ ? ಮಾಣಿಂ |

ಕಿತ್ತಡಿಗನಗೇಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಮವಿಚಾರಂ || ೯೦ ||

(ಎಂದು ಪೂರಮಾಡುವಂ)

ನಾಣಿಲಿ-ಲಜ್ಜಾಹೀನ, ಕಸಕಿಲ್-ಕಸಪರಿಕೆ, ತೀ-ಕಡಿತ, ೯೦ ಕಿತ್ತಡಿ-ಮನಿಸಿ;

ದ್ರೌಪದಿ.- ಎಲೆ ಪಾಪಿ ವಂಚಕ ! ಏಕೆ ಮಿಣ್ಣನೆ ನಡೆದವೆ ? ಸತ್ಕಾರಂ ಬೇಡವೇ ? ಪರಸ್ಪ್ರೀಕಾಮುಕರಪ್ಪ ನಿನ್ನನ್ನರ್ಗಿ ಅಪ್ಪ ಸತ್ಕಾರಂ ಬೇರೆಯಿರ್ಪುದು. ಮುಂ ಕುಸುಮಶರಶರವಿಸರದಿಸುಗೆಯ ಬಿಸುಪಂ ತರಹರಿಸಲಾರದೆ ತಳಮುಳಗಾಗೆ ಮೈಳ್ಪುಗೊಂಡು ಕವಡು ವರಿಜಿನಿಂ ಬನದೊಳದ್ದ ಜಗನ್ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಂ ಮಹಾದೇವಿಯಂ ಮೈದೇಹಿಯಂ ಆಳಗೊಂಡು ಕೊಂಡುಯ್ದ ದುಪ್ಪದಶಕಂಧಂ ರನೆ ಗತಿಯೇನಾಯ್ತು ? ಇಂ ಕೆಲಬರ ಪಾಡುಗಳನ್ನೀನಾದುವು ? ಮನದೊಳೊಮ್ಮೆಯೆಣಿಸು. ಇಹದೊಳಂಪರದೊಳಂ ನಿಮ್ಮನ್ನರ್ಗಿ ದುರ್ಗತಿಯೆಂದಿಂಗಂ ತಪ್ಪದು.

ನಕುಲಂ- (ಬಂದು) ದೇವಿ ! ಅದೇನೆದೇಂ ?? ಏಕೆ ಕದುಬುಗೊಂಡು ಕೂಗಿದೆ ?

ದ್ರೌಪದಿ- ಆರ್ಯಸುತ್ರ ! ಪೂಗೊಯ್ಯಲೆಂದು ಇಂದು ಆಪಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು.

ನಕುಲಂ- ಅಪ್ಪುದು, ನಿಚ್ಚ ಮುಂ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿರ. ಇಂದೇನಾಯ್ತು ?

ದ್ರೌಪದಿ - ಏನಾಯ್ತೆಂದು ಪೇಳ್ದೆವೆ ? (ಎಂದು ನಾಣಂಭಿನಯಿಸಳ)

ನಕುಲಂ - ದೇವಿ ! ಆದುದಂ ನಾಣ್ಣದೆ ಪಿಕ್ಕಿ ಪೇಳ.

ದ್ರೌಪದಿ.- ಕವಡುಗಿತ್ತಡಿ ದುರುದುಂಬಿ ಹರಳಗಂ ಆವನೊ ಬವ್ವಂ ಇಲ್ಲಿಗೆಯ್ದೆಂದಂ. ಎಮ್ಮಂ ವಂಚಿಸಿ ಕೀಳ್ನಡಿಗಳಂ ನುಡಿದು ಮನಕೆ ಅದೆಂದುಮಿಲ್ಲದ ಹೆಳರಂ ಬದವಿಸಿದಂ.

ನಕುಲಂ - ಆದುರುಳನಾರ್ ? ಎಲ್ಲಿವೋದಂ ? ನಿನ್ನಂ ಇರದೆ ಕೆಣಕಿದ ಹೆಜ್ಜೊಜಂಗಂ ಕಾಳಭುಜಂಗಿಯಂ ಕೈಯೊಳ್ ತುಡು ಕುವ ಎಗ್ಗೆಗೆ ಪಾಸಟೆಯೆನಿಸಂ. ಅವಂ ಪೋದದಾರಿಯಂ ಎನಗೊಯ್ಯನೆ ತೋರ. ಆರ್ಯಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿರ್ದಪಂ. ಆರ್ಯರ ಭೀಮಾರ್ಜುನ ರಿರ್ದಪರ. ಅನಿರ್ದಪಂ. ಸಾದೇವನಿರ್ದಪಂ. ನೀಸೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುತಿ

ದ್ದಪೆ ದೇವಿ ? ಮಾನುಷಮುಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮೇಶ್ವರಂ ಎನುಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿದ್ದಪಂ. ಎನುಗೇನುಂ ಪೊಲ್ಲವಾಗದು. ನತೆ ; ಅವಂ ತೊಲಗಿದದಾರಿಯುಂ ತನಕದಿಂ ತೋರ. ಅಪನಾರಾನುಮಕ್ಕೆ. ಎನ್ನ ಕಣ್ಣೆಗೋಚರನಾದೊಡೆಸಾಲ್ಕುಂ. ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂ ಅನನಂ ಜಕ್ಕನೆ ಜವದಿಂ ಬಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಜವನ ಃ ದಕ್ಕಡದ ಃ ಜಕ್ಕಂದೊಳಲಿಗೆ ಃ ಇಕ್ಕುವೆಂ.

ದ್ರಾಸದಿ.- ಆರೈಪುತ್ರ ! ಭಗವಂತಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ಎನ್ನು ಪಿಂದು ಕಾವಿರ್ಪುನೆಂದು ನಾಂ ನಂಬಿದ್ದಪೆಂ.

ನಕುಲಂ.-ದಲ. ನಡೆನತೆ ಪೋಸಂ. ಮುನ್ನೆನಗಾದುರುಳನಂ ತೋರ.

ದ್ರಾಸದಿ.- (ಮುಂತಣ್ಣೆ ಸಾಡಿಯಿಟ್ಟುನೋಡಿ) ಆಗಲೆ ಎನಿತು ದೂರ ವೆಯ್ದಿದಂ ? (ಸುಟ್ಟಿನ) ಆರೈಪುತ್ರ ! ಈ ಬಡಗಣದಿಸೆಯೊಳ್ ನೋಡು ನೋಡು ಕಣ್ಣೆವರುತಿರ್ಪನಾದುರುಳಂ.

ನಕುಲಂ.- ದೇವಿ ! ಇಕ್ಕೇ ಆನತ್ತಲೆಪೋಗಿ ಬಿಡದೆ ಪಿಡಿದು ಅವನಂ ಸದೆಬಡಿನೆಂ. ನೀಂ ನಿನ್ನ ಕಳದಿಯರೊಡನೆ ಮರಲ್ದು ಎಮ್ಮೆ ಲೆವನಯಂ ಸಾರ. ನಿನ್ನ ಆಕದಾಬಿನ ಕೂಗಿಸಿಂ ಚಾತಿಸುತಿರ್ಪ್ಪ ಆರೈಗೆ ಈ ಸಂಗತಿಯುಂ ಮುಂಬಿನ್ನವಿಸ. ಆನುಂ ಬೇಗದೆ ಬಂದಪೆ. (ಎದು ಪೋಸಂ)

ದ್ರಾಸದಿ.- ಸವಿಯಾರಿರ ! ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂ ಇಂದು ವಿಜಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಇರಬೆಂದೆಣೆಪೆಂ.

ಸುಖಾಂತೆ - ಸಖಿ ! ನಿನಗೆ ವಿಜಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಬುದು ನಿಜ್ಜಲು ಮುಂಟುಗಡ.

ದ್ರಾಸದಿ.- ಸಖಿ ! ಸುಖಾಂತೆ ! ನಿನ್ನ ಚದುರ್ನುಡಿಯನಾಂ ಬಲ್ಲೆಂ. ಬನ್ನಿಂ ಪೋಪಾ

(ಎದು ಎಲ್ಲರಂ ಪೋಸರ)

ಇಂತಿದು ತೃತೀಯಾಂಕಂ.

ಕೇಕಯಂ.- ಎಲೆ ಧೃಷ್ಯಕೇತು ! ನೀನು ನುಡಿದುದು ನನ್ನಿ.
ಆ ನೀಚಂ ದೊರೆವಡೆದ ಕುರುಕುಲದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಡನಾತ್ರದಿಂ ಏಂ ?

ಕಂ|| ಅವನಿಯೊಳುತ್ತ ಮುಂವಂದೊ |

ಳವತರಿಸಿದೊಡಂ ದುರಾತ್ಮನಭಿಮತವೆನಿಸಂ ||

ಸವಿಗಡಲೋವರಿಯೊಳ್ ಸಂ |

ಭವಿಸಿದೊಡಂ ಬಿಸಮದಾಗ್ಗೆ ಮೋದಮನೀಗುಂ ||೯೦||

ಭೋಜಂ.- ಎಲೆ ಕೇಕಯಾ ! ಆನಾಯಂ ಎನಿತು ಮಾಂಕರಿಸಿದೊಡೆಂ ಬಿಡು.

ಕೇಕಯಂ.- ಅವನಂ ನಾಯೆಂದು ತಾನೇ ಎಂದು ಪೇಳ್ವೈ ?
ನಾಯೊಳ್ ಎನಿತೊ ಕೃತಜ್ಞತೆಮುಂತಪ್ಪ ಸುಗುಣಗಳುಂಟು

ಭೋಜಂ - ಅಂತಾದೊಡೆ ಕಳ್ಳೆಯೆಂಬಂ.

ಕೇಕಯಂ.- ಭೋಜಾ ! ಇದು ತಾನೇ ಎಂತುಸಲ್ಲುಂ ? ಕಳ್ಳೆ
ಅಲಸದೆ ಬಟ್ಟೆಮೊಟ್ಟೆಗಳಂ ಪೊತ್ತುಯ್ದು ಮಡಿವಳಂಗೆ ಗುಪಕಾರಂ
ಗೆಯ್ದುಂ. ವೆರರಂ ಬಾಧಿಸದು. ಸಾಧು , ಮೇಣ ಸಹಿಪ್ಪು.

ಭೋಜಂ - ಆದೊಡೆ ಮತ್ತೆನೊಂದು ಪೇಳವೇಳ್ವುಂ ?

ಧೃಷ್ಯಕೇತು.- ಲೋಕವಿಚಿತ್ರವಪ್ಪ ಆಪುರುಷಮೃಗಮಂ ಏನ
ಣ್ಣಿಪುದು ?

ಕೇಕಯಂ.- ಸುಯೋಚಿತರ ಪಾಂಡವರ ಇತ್ತಬನದೊಳ್ ಎಂತು
ಪೊತ್ತಂ ಕಳೆಯಲಾರ್ಪರ್ ? ಅಕಟ ! ಆ ಮಹಾನುಭಾವಗ್ಗೆಂ ಈ
ಯೆಡರಾಯ್ತೇ ?

ಧೃಷ್ಯಕೇತು - ಎಲೆ ಕೇಕಯಾ ! ಭವಿತವ್ಯತೆ ಬಲವತ್ತರವಲ್ತಿ ?
ಬಿದಿಯಾಣತಿಯಂ ಆರ ಮೀರಲಾರ್ಪರ್ ? ಮನದೆ ಮಮ್ಮಲಮರುಗು
ವುದರಿಸೇಂ ಫಳಂ ?

ಕೇಕಯಂ.- ಪುರುಸರವರ ಎಂತಾನುಂ ಕ್ಲೇಶಮಂ ಸೈಸಲಾಪ್ಪರ್.
ಅರಮನೆಯ * ಕನ್ನೆವಾಡಮಂ ಬಿಳಗುವ ಸುಕುಮಾರಗಾತ್ರಿ ದ್ರುಪ
ದೇಂದ್ರಪುತ್ರಿ ಎಂತು ಈ ಕಾಡಿನೊಳ್ ನಿವಾಸಿಪಳ್ ?

ವೃ|| ನಿರಿಸಂಜೊಲ್ ಮೈದುವಪ್ಪತಲ್ಪದೆ ಸುಖಿಪ್ಪಾಕಾಂತೆ ಕಾಂತಾ
ರದಂ | ತರದೊಳ್ ದಂತುರವಪ್ಪ ಕಲ್ಲಡೆಯೊಳ್ ಪಟ್ಟಿಂತು
ನಿದ್ರಿಪ್ಪೋ || ಸರಸವ್ಯಂಜನಶಾಕಸೂಪಘೃತಸದ್ಭಕ್ಷ್ಯಂ
ಗಳಂದೊಪ್ಪುವೋ | ಗರಮಂ ನೀಗುತೆ ಕಂದಮೂಲಮನದೆಂ
ತಾರೋಗಿಸುತ್ತಿಪ್ಪೋ || ೯೦ ||

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ - ಎಲೆ ರಾಜೇಂದ್ರರೀರ ! ಮೂಜಗದ ಹದಿಬದೆಯರ
ಮುಡಿವಣಿಯೆನಿಸ ಪಾಂಚಾಲಿ ತನ್ನ ಪತಿಗಳಪ್ಪ ಪಾಂಡವರಂತೆ
ತಾನುಂ ಕಪ್ಪಟಬಿಡುವುದು ಸಮುಚಿತವಲ್ಲ !

ಕಂ|| ಪುರುಷಂ ಬೀದದೆ ಮರುಗು |

ತ್ತಿರೆ ತಾಂ ಮರುಗುವುದು ಮತ್ತೆವೋದದೆ ಸುಖಿಸು ||

ತ್ತಿರೆ ತಾನುಂ ಸುಖಿಪುದು ಕೇ |

ಳ್ತರನಿದು ಕೈವಿಡಿದ ಪತಿಗೆ ನಲ್ಲರನಸಿಕುಂ || ೯೧ ||

ಭೀಷಂ.- ದೇವನೆ ! ಪಾಂಡವರ ಈಯರಣ್ಯದೊಳ್ ಅನ್ನಕ್ಕೆ
ಅದೇನಂ ಮಾಳ್ಪರ ?

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ.- ಎಲೆ ಭೋಜನೆ ! ಮಹಾನುಭಾವವಿಭಾವಸುವಿನ
ತ್ತಣಿಂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ಅಹ್ವಯಭಾಜನಮಂ ಪಡೆದ ಸುದ್ದಿಯಂ ನೀಂ
ಕೇಳ್ದಿಯಾ !

ಭೋಜಂ.- ಅದೇನದೇಂ ?

ಕನ್ನೆವಾಡಮಂ.-ಕನ್ಯಕೆಯರಿರುವ ಉಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ,

೯೨ ಪಟ್ಟು-ಮಲಗಿ ,

೯೩ ನಲ್ಲರಂ-ಸದ್ಭರ್ಮ ;

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ.- ಓವೋ ! ನೀವರಿಯಿರೆ ? ಆಲಿಸಿಂ. ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ
ಜೂಜಿನೋಳ್ ಸೋಲ್ತು ಪರಿಜನಂಬರಸು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯತ್ತಣಿಂ
ಕಾಡಿಂಗೆ ಪೊರಮುಟ್ಟುಂ ಗಡ.

ಭೀಷಂ.- ಅದೆಲ್ಲಂ ವಿದಿತವಾಗಿಯೆ ಇಕ್ಕುಂ. ಬಳಕಂ ?

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ.- ಬಳಕಂ ನಡುವಟ್ಟೆಯೋಳ್ ಭೀಮಾದಿಗಳುಂ ಬೆಂಬಿ
ಳ್ಳೆ ಪಿರಿಯರುಂ ಮೀರಿದಹ್ರುದಾನ್ನಿಯಿಂ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರೆಯಿರೆ,

ಕಂ|| ಬೇಸರನಾನದೆ ಭೂಪತಿ |

ಭೂಸುರವರರೊಲ್ಲು ಧಾಮ್ಯರಾದೇಶಿಸುದುಂ ||

ವಾಸರಪತಿಯಂ ಬಗೆಯೊಳ್ |

ಭಾಸುರತರಭಕ್ತಿಯಿಂದದೇಂ ಭಜಿಸಿದನೋ || ೯೪ ||

ಬಳಕಂ ಭಾನುವಾತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾಂ ಇದಿವಂದು
ಪನ್ನೆರಳ್ಬರಿಸಂಬರಂ ಕೈನೋಂಕಿನಿಂದಮೆ ತರತರದ ನೆಲ್ಲುಣಿಸಂ
ಬದವಿಪ ಲೋಕೋತ್ತರವಪ್ಪ ಅದೊಂದು ಕಿಸುವಣ್ಣದ ಭಾಜನಮಂ
ಇತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೆ ಮೆಯ್ಯರದಂ.

ಭೀಷಂ - ಅಮಮ ! ಜಗಚ್ಚಕ್ಷುಷಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಂ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ಅದೇಂ ಪರಿಶುದ್ಧನೋ ಅದೇಂ ಭಕ್ತಿಸಮ್ಯ
ದ್ಧನೋ ಅದೇಂ ಪ್ರಬುದ್ಧನೋ ಅದೇಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನೋ ?

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ.- ಸಾಸಿನ್ನುಡಿಗಳನೇಂ ? ಧರ್ಮಾತ್ಮರ ಪಾಂಡ
ವರ ಕಾಡಿನೊಳಂ ಸೊಗವಿರ್ಪರ್. ನೀವೇಕೆಚಿಂತಿಸುತೆ ಮದ್ವಲಂ
ಮರುಗುವಿರೆ ? (ಎದೆಲ್ಲರೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರಂ ಪೂಷಂ)

(ತರೆಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಾಪಂ)

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ.- (ಕೇಳಿ) ಇದೆಕೊಳ್ಳುಂ. ಇತ್ತಲೆ ಜನಸಲ್ಲಾಪಂ
ಕೇಳುಂ. ಇಲ್ಲಿಯೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳ್ ಇರ್ದಪರೇಬೆಂ. ಬನ್ನಿಂ
ಇತ್ತಲೆ ಬಳವುಗುವಂ.

(ಎದೆಲ್ಲರಂ ಮುಂ ತರಳ್ದರ)

(ಬಳಿಕ ಪರಿಜನದೊಡನೆ ಕುಳಿಪ್ಪ ಯಂಧಿಪ್ಪಿರಂ ಪುಗುವಂ)

ಯಂಧಿಪ್ಪಿರಂ-ಪೂಜ್ಯರೆ! ಆನಿತ್ತಲ್ ಕಾಡಿಂಗೆ ಬಪ್ಪುದುಂ ಎಮ್ಮ
ಪಕ್ಕುವಣಿಗಳುಂ ಸುಹೃನ್ಮಣಿಗಳುಂ ಎಮ್ಮಂ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದರಕ್ಕುಂ.
ಇನ್ನೆ ವರಂ ನೋಡಲ್ ಆರುಂ ಬಂದರಿಲ್ಲಂ. ಅಂತಲ್ -

ಕಂ|| ಸಿರಿಯಿರೆ ಸಕಳರುಮಿದ್ವಪ |

ರರರೇ ಸಿರಿ ತೊಲಗೆ ಸರರಾರುಂ ಕೆಲದೊಳ್ ||

ಆರವಿಂದಂ ಬಂಡುಳದಿರೆ |

ಭರದಿಂದಂ ಬಳಗೆ ಬಕ್ಕುಮೇಲಂ ಬಂಡುಣಿಗಳ್ || ೯೫ ||

ಭೀಮಂ.- ಕಾಡಿನೊಳ್ ಅಲೆವುದು ಎಮ್ಮ ಪಣೆಬರೆಪಂ. ಅವರ
ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರವೇಳ್ವುಂ ?

ಧಾಮ್ಯಂ.- ಮಹಾರಾಜನೆ ! ನೀಂ ಇಂತು ಪೇಳ್ವುದಾಗದು.

ವೃ|| ದುಗುಡಂಗೆಂದಿರುತ್ತಿದ್ದೊಡಂ ಸುಚರಿತಂ ನೀನಿಂತು
ಕಾಂತಾರದೊಳ್ | ಸುಗುಣರ್ ನಿಮ್ಮನುಪೇಕ್ಷಿಸರ್ ನೈಪವರಾ
ನಿನ್ನ ಸುಹೃದ್ಬಾಂಧವರ್ || ಜಗದೊಳ್ ಸನ್ನಿತಿವೆತ್ತ ಪಂಕಜ
ಸಖಂ ಬಾಂದಾಣದೊಳ್ ನೋಡೆ ಕ | ಮ್ಮುಗಿಲಿಂದಂ
ಮುಸುಕಿದ್ದೊಡೆರಿದರವಂಗೇಂ ಪೂಜೆಯಂಮಾಡರೇ || ೯೬ ||

ಅಂತಲ್ಲದೆಯುಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರಾದ ನಿಮ್ಮಂ ಬಲ್ಲದ
ಸುಜನರಾರ್ ? (ತಿರುಂಗಿ ನೋಡಿ) ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಇದೆನೋಡ.
ನೋಜಿಗವಲ್ತಿ - ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನಮಂ ಆವೆಸಗುತ್ತಿರೆ
ಭಗವಂತಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ತಾನೊಸೆದು ಧೃಪ್ಪಕೇತುಕೇಕಯ
ಪ್ರಮುಖದಿಂ ಆರಸರಿಂ ಬಡವೆರಸಿ ಇತ್ತಲ್ ಬಿಜಯಂಗೈಯುತ್ತಿದ್ದ
ಪಂ. ಏಳ್ವುದೇಳ್ವುದು. (ಎದೆಲ್ಲರುಮೇಳ್ವರಿ)

ಪಕ್ಕುವಣಿಗಳುಂ-ನಂಟರೂ ; ೯೫ ಬಂಡುಣಿಗಳ್-ತುಂಬಿಗಳು ; ೯೬ ಕರಿದರ-
ದೊಡ್ಡವರು.

(ಬಳಿಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ಪೂರ್ದ್ವೀಕೃತರೂಪನೆ ಪುಗುವಂ.)

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ-(ಧಾವ್ಯುರಂ ನೋಡಿ) ಪೂಜ್ಯಾರ್ಗ ವಂದಿವೆಂ.

ಧಾಮ್ಯುಂ-ವಾಸುದೇವನೆ ! ವಿಜಯಶೀಲನಾಗು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನಿಮ್ಮ ತಪಂ ಏಳ್ಗೆಯೊಂದುತ್ತಿದ್ದಪುದೆ?

ಧಾಮ್ಯುಂ-ದೇವನೆ ! ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ವಾಸುದೇವನೆ ! ಆವೆಲ್ಲರೂ ಕುಂಬಿಡುವೆವು.
(ಎಂದೆಲ್ಲರೂಡನಂತುಮಾಳ್ವಂ).

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ-ರಾಯನೆ ! ಪಿರಿಯಂ ನೀನೆಂತೆನಗೆ ಕುಂಬಿಡುವುದು?
ಆಂ ನಿನಗೆ ಕುಂಬಿಡುವೆಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ದೇವನೆ ಜಗಕೆಲ್ಲಂ ಪಿರಿಯಂ ನೀನಾಗಿರೆ ಎನಗೆ
ಅದೆಂತು ಗಡ ಪೆಮ್ಮೆ ?

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ-ರಾಯನೆ ! ನಿಮಗೆ ಪದುಳವೇ ಎಂದು ಬೆಸಗೊಳ
ಲುಂ ಮನವೆನತು ಬಾರದು. ಏವೆಂ ? ನಿಮಗವಿಯೆಡರಾಯ್ತೇ ?

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ದೇವನೆ ! ನೀಂ ಅದೇಕಿಂತು ನುಡಿವೈ ? ಅಲಿಸುದು -

ಕಂ || ಬಳ್ಳುತ್ತು ನಿನತ್ತಾಶ್ರಯ |

ವೃಷ್ಟಂ ನಾಂ ಸುಖಿಸುತಿರ್ಪೆ ನೆಡರೊಡವಿರೆಯುಂ ||

ಬಳ್ಳುಯನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ಪೂ |

ವೆಳ್ಳನಿತುಂ ಕಂದದಲ್ತೆ ಬಿರುವಿಸಿಲಿರೆಯುಂ || ೯೭ ||

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ- ರಾಯನೆ ! ನೀನೆಂದು ಗಡ ಎಡರಡಸಿತೆಂದು
ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟು ನುಡಿವೈ ? ಎಂದಿಂಗಂ ಇಂತು ನುಡಿವುದು ನಿನಗೆ
ಸಾಜವಲ್ತೆ ?

ಭೀಮಂ-(ಅತ್ಮಗತಂ) ನನ್ನಿಯಿದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ದೇವನೆ ! ಸರ್ವಜ್ಞನಸ್ವ ನಿನ್ನ ಅಡಿದಾವರೆಯೆಡೆ
ಯೊಳ್ ಆಂ ಅದೀಂಬಿನ್ನ ವಿಪೆಂ ?

ಕಂ | ಗುರುವೊಲ ಮಕ್ಕಳ ನೆಮ್ಮಂ |

ಪೊರೆನೆ ಯೊರಲೊರೆನೆ ಗುರುವೊಲಾಳೋಚನೆಯಂ |

ಗುರುವೆನಿಪ ಕಾರ್ಯಭರಮಂ |

ಗುರುವೆ ವಲಂ ಪೊರುವೆ ಧನ್ಯರಾಂ ಗಡ ನಿನ್ನಿಂ | ೯೪ |

(ಪಕ್ಕದೊಡ್ಡ ರಾಜರಂ ನೋಡಿ) ಅರಸಕ್ಕಳರ ! ನಿಮಗೆಲ್ಲಂ
ಪದುವೆನು ?

ಧೃಷ್ಯಕೇತು-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಎಮ್ಮ ಪದುವೆಂ ಏವುದೊ ?
ದೊರೆವಡೆದ ಧರ್ಮಾತ್ಮರ ನಿಮಗಂ ಇಂತಪ್ಪ ಎಡರಡಸಿತು ಗಡ.

ಧಾವ್ಯಂ-ಎಲೆ ಧೃಷ್ಯಕೇತುವೆ ! ಬಿದಿಯ ಬೆಸನಂ ಮೀರುವ
ರಾರೊ ?

ಕಂ | ಸುವಿಮಳವಾಜಸಜೊನ್ನಂ |

ಭುವನಮನುರೆಬೆಳಗೆ ಪರಮವೈಭವದಿಂ ಬಾ |

ಳ್ವವನಿಪವರರೆನಿಬರೊ ಮುಂ |

ವಿವಿಧಕ್ಲೇಶದೊಳ ನೊಂದುದಂ ಕೇಳ್ವರಿಯಾ | ೯೫ |

ಬ್ರಾಹ್ಮಿ-(ಕಂಠಿಸಿ) ಎಲೆ ಯದುವರೇಣ್ಯ ! ನಿನ್ನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳ
ಸಂದರ್ಶನದಿಂ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾದೆಂ. ಸರ್ವಲೋಕಪರಣ್ಯಾ ! ಎನ್ನ
ಮೀರಿದ ಬನ್ನಮಂ ನಿನ್ನೊಳ್ಲನಾಂ ಇನ್ನದಾರೊಳ್ ದೂರುವೆಂ ?

ವೃ | ಸುರಗಾಯಕನುತಬಾಲಕಗುಣಧಾಯಕಚರಿತಾ |

ವರದಾಯಕ ಯದುನಾಯಕ ಸುಮಸಾಯಕವಿನುತಾ ||

ಅರಿದಾರಕ ಘನದಾರಕ ಸತದಾರುಕದಯಿತಾ |

ಪರರಾಧಿಕ ನಿರುಪಾಧಿಕಕರುಣಾಧಿಕಲಲಿತಾ | ೧೦೦ |

೧೦೦ ಘನದಾರಕ-ಘನತೆಯಮಡದಿಯಗುಳ್ಳವನೆ ; ಪರರಾಧಿಕ-ಇದ್ದೆಯಾದ
ರಾಧೆಯುಳ್ಳವನೆ,

ಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಧೃತಿಯಾಸ್ವದ ಪರಮ |
 ವ್ರತಿಭೂಸುರಯತಿಶೇಖರಮತಿಭೂಸುರಮಹಿಮಾ |
 ಶ್ರುತಿಭಾಷಿತತಪೋಷಿತನುತಿಭಾಷಿತಚರಣಾ |
 ಕ್ಷೀತಿಯೊಳ್ ಘನಗತಿಯಾರನಗತಿರಂಜನಸುಗುಣಾ || ೧೦೧ ||

(ಎಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲ್ಗೊಳ್ ಪೊಡಮಡುತ್ತ)

ದೇವನೆ ! ಲೋಕೈಕವೀರರಪ್ಪ ಪಾಂಡವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಗಡೆ.
 ದೊರೆವಡೆದ ಪಾಂಡುಮಹಾರಾಜನ ಸೊಸೆ ಗಡೆ. ದ್ರುಪದರಾಜನ
 ವೃತ್ತಿ ಗಡೆ. ಇಂತಪ್ಪ ಎನಗೆ ಕಾರವಾಧಮಂ ದುಶ್ಯಾಸನಂ ಕಟ್ಟೋ
 ಲಗದೊಳ್ ಎನಸುಂ ಮಾನಹಾಸಿಯಂ ಎಸಗಿದಂ ಗಡೆ. ದುರಾತ್ಮರ
 ಆದುರೋಧನಾದಿಗಳ್ ಅಂದು ಎನ್ನಂ ನೋಡಿ ಕೈಪರೆಗುಟ್ಟುತ್ತಂ
 ಗಡಗಡಂ ನಕ್ಕರ್ ಗಡೆ. ಇದನೆಲ್ಲಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಣ್ಣುಂ ಆರೈಪುತ್ರರ
 ಉಸಿಕಮಿದ್ದರ್ಗಡೆ.

ವೃ | ನರಗಾಂಡೀವದ ಬಲೈಯೇಂ ಕುಸಿದುದೋ ಉದ್ಧಾಮನೀ
 ಭೀಮನಾ || ವರಬಾಹಾಬಲವುಂ ತೊಳಪ್ಪ ಗದೆಯುಂ ತಾ
 ನೆತ್ತಲೆಯಿದ್ದುರ್ದೋ || ನೆರೆದಾಸಭೈರದೆಲ್ಲಡಂಗಿದರೊ ಹಾ
 ನಿರ್ಭಾಗೈಯೆನ್ನಂ ದಯಾ | ಕರನೇ ನೀನುಮುಪೇಕ್ಷೆ
 ಸಿದ್ಧೋಡೆ ಯೆನತ್ತೇನಾಗುತ್ತಿದ್ದತ್ತೊ ಬಾಳ್ || ೧೦೨ ||

ಅಕಟ ! ಪಾಪಿ ದುರೋಧನಂ ಜೀವಿಸುತೀಯುಂ ಆರೈಪುತ್ರರ
 ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಪರ. ಮುಂ ಕಿಡುಕನವಂ ಬಡ
 ರಿಸಿದ ಕೈ ಅಟ್ಟುಗಳಂ ಕೈ ಅದೇವಣ್ಣಿ ಪೆಂ ?

ವೃ | ಬಿಸದಿಂ ತಳ್ತನ್ನಮಂ ತಾನುಣಲಿಡಿಸಿದನಾ ಜಾಡ್ವ ವೀತೀರ
 ದಲ್ಲಾ | ಯಸದಿಂ ನಿದ್ರಾಭರಂಗೊಂಡಿನಿಯನನಕಟಾ ನಿರ್ದ
 ಯಂ ನೇಣ್ಣಂ ಕ || ಟ್ಟಿಸಿ ಬಲೈಂ ತನ್ನ ದೀಮಧ್ಯಕ ಬಿಸು
 ಡಿಸಿದಂ ನೀಳ್ ಕರ್ವಾವಿಸಿಂ ಕ | ಜೀವಿಧಂ ಲಾಡ್ವಾನೀ
 ಕಂಬುಗಿಸಿಡಿಸಿದನಂದಗ್ಗಿಯಂ ನಟ್ಟರುಳ್ ತಾಂ || ೧೦೩ ||

ಕೈಪರೆಗುಟ್ಟುತ್ತ-ಚಪ್ಪಳಿಟ್ಟುತ್ತ.

ಎಡರಿಬೆಲ್ಲಮು ನಿನ್ನ ಹಸಾದದಿಂ ಗಡೆ ಮಾಯಮಾಡತ್ತು. ಅದಟ
ಗರ ಎನ್ನು ಆಘ್ರಪುತ್ರರ ಇಡನೆಲ್ಲಂ ದುರೋಧನಂಗೆ ಬೆದರಿಬೆಲ್ಲ
ಮೋಗಿ ಸೈಸುತಿದ್ದಪರ. ದೇವನೆ ! ಪಯಿಂಭಾಸಿನ್ನುಡಿಗಳನೇಂ

ಕಂ || ಪಿಂದಣ ಪುಟ್ಟನೊಳತ್ಯಾ |

ನಂದದೆ ಪೊಲ್ಲಮೆಯನೆಸಗಿವಿಸಟಂ ಬರಿದೆಂ |

ಇಂದಿದೊ ನೂಮುಡಿ ಮಿಗಿಲಿನಿ |

ಪಂದದೆ ಸಂದದರ ಘಳಮನುಣ್ಣು ಪೆನೆಲ್ಲೇ || ೧೦೪ ||

ದೇವನೆ ! ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದ ಪೆರ್ಮೆ ಎಮಗಿದ್ದೊಡಂ ಎಮ್ಮ
ಪುಣ್ಯವಿರ್ಪನಿತೆ ಗಡೆ ಎಮಗೆ ಸುಖಸಂಪತ್ತಿ. ಪಾಲ್ಗಡಲೆ ಪಿರಿದಾ
ದೊಡೇಂ ? ಪಾತ್ರೆಯನಿತೆ ಗಡೆ ಪಾಲ್ ಪಿಡಿಗುಂ.

ಕೃಷ್ಣಂ-ವತ್ಸ ದ್ರಾಪದಿ ! ಏಳೇಳ. ಇಂತಪ್ಪ ಕೋಟಲೆಗೆ
ನೀಂ ಇಂಬಾದೆಯಾ ? ಸೈರಿಸಸೈರಿಸ. (ಎಂದು ದ್ರಾಪದಿಯು ಕಣ್ಣೀರಂ
ಮಿಡಿದು ತನ್ನ ಕೈಪೊಡೆಯಿಂ ಮೆಯ್ಯ ಭೂಷೆಯಂ ಕೊಡುವಂ)
(ಎಲ್ಲರಂ ದುಃಖಮನಭಿನಯ ಪರ)

ದ್ರಾಪದಿ-ಕಂ || ಸಿರಿಯರಸನೆ ನಿನ್ನಡಿವಾ |

ವರೆಗಳ ಕಾರುಣ್ಯವೆಂಬ ಮಕರಂದಂ ನೀ |

ಗಿರೆ ಬಿರುವೇವಸವಸಿವಿಂ |

ಪರಿತಪಿಪೀಞ್ಮುರಿ ನೆಲದೆ ಬರ್ದುಕುವುದೆಂತೋ || ೧೦೫ ||

ಕೃಷ್ಣಂ-(ಆತ್ಮಗತಂ)

ವೃ | ನಿಡುಗಣ್ ಕಾಡಿಗೊಂಗರಂಬಿಡೆ ಸಡಿಲ್ಲಿಸಾಡೆ ಸೋ |
ಮುಡಿ ಮೈ ನಾರುಡೆಯಿಂದೆ ಕೂಡೆ ರುಚಿರಂ ವಕ್ತ್ರಾಂ
ಮುಜಂ ಬಾಡೆ ಕೇ | ಸಡಿಯುಂ ಕೂರ್ನಡೆಯಿಂ ಹದಂಗಿಡೆ
ಮಹಾಮೈರೂಪ್ಯಕೀಡಾಗಿ ತೋ | ಪ್ಪುಡುರಾಜಾನನೆಯಂ
ವಿಲೋಕಿಸುತೆ ನಿಂದಿರ್ಪಾನದೇಂ ಕೂರನೋ || ೧೦೬ ||

ಅಟ್ಟುಗಳಂ-ಹುಸೆಗಳನ್ನು ; ೧೦೫ ಬಿರುವೇವಸವಸಿವಿಂ- (ಬಿಟ್ಟುತು +
ಬೇವಸ + ವಸಿವಿಂ) ಮಹಾದುಃಖವೆಂಬ ಹಸಿವಿನಿಂದ ; ೧೦೬ ಕೇಸಡಿ-ಕೆಂಪಗಿರುಳುಕಾಲು ;

(ಪ್ರಕಾಶಂ) (ದ್ರೌಪದಿಯಂ ನೋಡಿ) ಎಲೆ ವತ್ಸೆ ! *ಅಳ್ಳೆವಿಡು*

ವೃ | ತುಂಬಿತುಳುಂಕುತುಂ ಪರಿವ ಕಣ್ಣಿನಿಯಂ ತಡ ಯಿಂದು
ನೀ ನದೆಂ | ತುಂ ಬಿಡ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿದಿದ ದಂದುಗಮಂ ಬರಿ
ದೇಕೆ ಜಂಜಡಂ || ಅಂಬುರುಹಾಕ್ಷ ಯಿನ್ನುಡಿವುದೇಂ ತೆಗೆ
ಮುಂಗುರುಳಿಳ್ಳು ನಿನ್ನ ಪೀ | ತಾಂಬರಮಂ ಮರುಳ್ಳು
ಸೆಳೆದಾಗಳೆ ಕೆಟ್ಟರವರ್ ದುರಾತ್ಮಕರ್ || ೧೦೩ ||

ನೀ ಅಂತು ಅಳ್ಳೆಗೀಡಾಗಿ ಇರ್ಪುದಂ ನೋಳ್ವುದು ಆರ್ಗಂ ಅಳವ
ಲ್ತು. ಅದರಿಂ ಉಯ್ಯಲಾಡುಸ ಮಾಸಿದ ನಿನ್ನ ಈ ಸುಕ್ಕುಂಗುರು
ಳಳಂ ನಾಡೆ ನೇರ್ಪಡಿಸ. ಜಳಜಳನೆ ಪೊನಲಿಡುವ ಕಣ್ಣೀರ್ವನಿ
ಗಳಂ ಮೊದಲೆ ನಿಲಿಸ.

ದ್ರೌಪದಿ-ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನೆ ! ಆಲಿಸು.

ವೃ | ಎಳೆದಳೆದೆನ್ನು ಮುಂಗುರುಳನಾಸಭೆಯೊಳ್ ಬಿಡದೆನ್ನು ನೀರೆ
ಯಂ | ಸೆಳೆಸೆಳೆದಕ್ಕಟಾ ಮದದೆ ಮಾಂಕರಿಸುತ್ತೆ ನಗುತ್ತೆ
ಸಂಕಟಂ || ಗೊಳಸಿದ ಪಾಪಿಯದ್ವಳತನಾಗಿ ತದಂಗದ
ನೆತ್ತರಿಂ ಕುರುಳ್ಳಳ ಹದಗೆಯ್ದು ಸೈತಿದುವೆ ನಚ್ಚುತ ನಿನ್ನ
ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂ || ೧೦೪ ||

ಅಂತು ಎನ್ನು ಮನೋರಥತರು ಪಣ್ಣಿದೆಪೋದೊಡೆ ಆಂ ಇಂತು ಕುರು
ಳಳಂ ಕೆದರಿಕೊಂಡಿರ್ಪೆನಲ್ಲದೆ ನನ್ನಿಯಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ತು.

ಕೃಷ್ಣಂ-ಎಲೆ ಅಣುಗಿ !

ವೃ | ಪಲರಂ ಸಂಚಿತಪುಣ್ಯಶೇಷಬಲರಂ ಕಾರವ್ಯನೀಚರ್ಕ್ಕಳಂ |
ಕೊಲಿಸುತ್ತೊಯ್ಯನೆ ತಿಣ್ಣಮಂ ತವಿಸಿ ಭೂಗಾನಂದಮಂ
ಮಾಡುವೆಂ || ನಿಲೆ ನಿಮ್ಮೊಳ್ ಬಳಕಂ ಮಹೀತಳಮಹಾ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪತ್ತಿ ನಿ ಸ್ತುಲಭೋಗ ಪ್ರಕರಕ್ಕೆ ಬೀಡೆನಿಸಿ
ನೀವಾನಂದದಿಂ ಬಾಳ್ವೆಪಿರೆ || ೧೦೫ ||

ಅಳ್ಳೆ-ಅಳವಿಕೆ ; ೧೦೩ ಮರುಳ್ಳು-ಮುದ್ದಿ ಹೀನಾಗಿ.

ದ್ರಾಪದಿ-ಈಗಲೆ ಎನ್ನ ದುಗುಡಂ. ಅಡ್ಲಗಲೆ ನೀಂ ಇಂತು ನುಡಿದಪ್ಪೆ. ಚತುರಶಿಖಾಮಣಿಯಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಬಗೆಯಂ ಎಮ್ಮನ್ನೊರ್ ಎಂತು ನಂಬುವುದು ? ಇಂತು ಜರುಚುವಳೆಂದು ಮನದೊಳ್ ನೀಂ ಬೇಸರುವುದಾಗದು.

ಕಂ | ಕೋವಿದರೆ ಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ |

ಪಾವನಮಂ ನಿನ್ನ ಭಾವಮಂ ಜಡರರಿಯರ್ ||

ಭಾವಿಸೆ ಪರಮೆಗಳಲ್ಲದೆ |

ತೀವಿದ ತಾಮರೆಯ ಬಂಡನರಿಗುಮೆ ಮಿಂಗಳ್ ||೧೦೦||

ಕೃಷ್ಣಂ-ವತ್ಸ ! ನೀಂ ಇಂತು ನುಡಿಯದಿರ.

ಕಂ | ಅಂಬರ ಮವನಿಗೆ ಬಿಳ್ಳೊಡ |

ಮಂಬುಧಿ ಬತ್ತಿದೊಡ ಮದಿ ಕದಕದಿಸಿದೊಡಂ |

ಕುಂಬಿಣಿ ಪೋಳ್ತೆ ನಿವೊಡ |

ಮಂಬುಜಮುಖಿಯೆನ್ನ ಮಾತು ತೊದಳಾದಪುದೇ ||೧೦೧||

ಅರ್ಜುನಂ-ದೇವಿ ! ಈವಿಷಯದೊಳ್ ಸಂದೆಗವೇತಕ್ಕೇ ? ದೇವನ ನುಡಿಯಿದು ಅದೆಂದಿಂಗಂ ಬೇರೆಯಾಗದು ಗಡ.

ಕೃಷ್ಣಂ-(ಯುಭಿರನಂ ನೋಡಿ) ರಾಯನೆ ! ಆಕಿತವಶಕುನಿಯ ಕವಡುಜೂಜೆ ನಿಮ್ಮಂ ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಬರಿಸಿತು. ಏಗೆಯ್ವುದು ? ಆನರಿಯದಾದೆಂ. ಅಂದು ಬಳಯೊಳ್ದೆ ನಿಲ್ಲ.

ದ್ರಾಪದಿ-ದೇವನೆ ! ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ನೀಂ ಅಂದು ಬಳಯೊಳ್ದೆ ನಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ? * ತೊಣನಾಡದ * ಎಡೆಗಳುಮೊಳವೇ ?

ಕೃಷ್ಣಂ-ವತ್ಸ ! ಜೂಜಾದಂದು ಎಮ್ಮ ದ್ವಾರಕೆಯಂ ದಳವುಳದಿಂ ವೇಡೈಸಿದ ಪಡುವಕ್ಕದ ಸಾಲ್ಯಾದಿಗಳಂ ತುಳುಲಾಳ್ಗಳಂ ಸದೆದು

೧೦೦ ಪರಮೆಗಳ್-ತುಂಬಿಗಳು ; ಬಂಡಂ-ಮುಕರಂದಪನ್ನ ; ೧೦೧ ಕುಂಬಿಣಿ-ಭೂಮಿ, ತೊಣಂ-ನಾಯು.

ದ್ರೌಪದಿ-ಆರ್ಯಪುತ್ರಂ ಎಲ್ಲಮಂ ಕೇಳ್ವು ಮಾಮಸಕಂಗಳೊಂಡು
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಚರಣಾನುಗ್ರಹದಿಂ ಅವನಂ ಈಗಳೆ ತತ್ತರಂದರಿವೆ
ನೆಂದು ತಗುಳ್ವಂ. ಬಳಿಕಂ ಆವಿತ್ತಲ್ ತಳದೇವು. ಅಲ್ಲಿಂದೇನಾ
ದುದೋ ಇನ್ನರಿಯವೇಳ್ವುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ದೇವಾ ಇದೆಕೊಳ್ ನೀಂ ಬಗೆಯುತಿರ್ಪ್ಪಾಗಳ
ವತ್ಸನಕುಲನೀಬಂದಂ.

(ಬಳಿಕೆ ನಕುಲಂ ಪುಗುವಂ)

ನಕುಲಂ-ದೇವಾ ! ವಂದಿಸುವೆಂ.

ಕೃಷ್ಣಂ-ಕುಮಾರನಕುಲ ! ನೀಂಪ್ರೇದಕಜ್ಜಂ ಎಂತಾದುದು?
ದೇವಿ ಅದರಡಿಯನೆಲ್ಲಮಂ ಎನಗರಿಪಿದಳೆ.

ನಕುಲಂ-ದೇವಾ ! ನಿನ್ನ ಚರಣಾನುಗ್ರಹದಿಂ ವಿಜಯವಾದುದು.

ಕೃಷ್ಣಂ-ಅದಾವಂ ಆ ಆಳವಾನಿಸಂ ?

ನಕುಲಂ-ಸರ್ವಜ್ಞ ಮೂರ್ತಿಗೆ ನಿನಗಂ ಅರಿಯದುದಾವುದೋ ?
ಅದೊಡಂ ಬಿನ್ನವಿವೆಂ. ಅವನ ವೀರವಾದದೊಳೆ ಅವನ ವೆಸರ್
ದುವ್ಯತ್ಸನೆಂದು ತಿಳಿದುದು. ಅವನಾವನೊ ರಕ್ತಸಂ.

ಕೃಷ್ಣಂ-ಅಂತಾದೊಡೆ ಅವಂ ದುರ್ರೋಧನನ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರಂ.
ಅವನಿಂ ಪ್ರೇರಿತನಾಗಿಯೆ ನಿಮ್ಮಂ ಬಂಜೆನೆ ಕೋಟಲೆವಡಿಸಲ್ ಕವ
ಡುದವಸಿಯಾಗಿ ಕಾಡಿಂಗೆ ಬಂದಿದ್ದಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಇಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುಂ. (ಎದು ಸಿರವಂ ತೊನವಂ)

ದ್ರೌಪದಿ-ದೇವನೆ ! ಪಾಪಿ ದುರ್ರೋಧನಂ ತಾಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
ಸುಖದೊಳದೊಡಂ ಕಾಡಿನೊಳಂ ಎಮ್ಮಂ ಇರಗೊಳಸಂ ಗಡೆ.

ಕೃಷ್ಣಂ-ಆಣುಗಿ ! ದುರುಳರ ನಡೆವಳಯಿಂತಪ್ಪುದು.

ಕಂ|| ದುರ್ಜನತತಿ ನಿಜಗುಣಮಂ |

ವರ್ಜಿಸದುಜ್ಜಳಸುತಿರ್ಪ್ಪ ಪದವಿಯೊಳದ್ದುಂ |

ನಿರ್ಜರಲೋಕದೊಳರೆ ಬೇ |

ವಾರ್ಜಿತವಾಗಿರ್ಪ್ಪ ಕೈವೆಯಂ ತೊರೆದಪುದೇ ||೧೧೩||

ಸಹದೇವಂ- (ಆಗಸದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ) ಎಲೆ ಕುರುಕುಲಕಳಂಕ ! ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಗಳ್ ಇನ್ನೆಂತಪ್ಪುವೋ ? ಎಮಗೆ ಏನೇನಟ್ಟುಗಳಂ ಬಡರಿಸಲ್ ತೊಡಗಿದೊಡಂ ನಿನಗೆ ತಣವಿಲ್ಲ ಗಡ.

ವೃ|| ಏಕಚ್ಛತ್ರಾಧಿಪತ್ಯಂ ಘಟಿಸಿತು ಗಡ ನಿರ್ಬಾಧವಾದತ್ತು ರಾಜ್ಯಂ | ಲೋಕಂ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿದ್ದ ಪುದು ನಿನಗೆ ಕರ್ಗಾಡೊಳಾ ವಿದ್ಯೋಡಂ ಹಾ || ಏಕೆನ್ನುಂ ಕೆಟ್ಟುದಂ ನೀ ನೆಮಗೆ ಬಗೆವೆ ಚಿಃ ಪಾಪ ದುರ್ಮೋಧನಾ ನಿ! ನನ್ನ ಕೌಟಿಲ್ಯಂಗಳಂ ತಾನರರೆ ಜಗತ್ತಿಯೊಳ್ ಭಾವಿಸಲ್ ಬಲ್ಲನಾವೋ ||೧೦೪||

ಭೀಮಂ-ವತ್ಸಾ ! ನಿಲ್ನಿಲ್. ಆದುರಾತ್ಮನಂ ಏಕೆ ಸಂಬೋಧಿ ಪಯಃ? ಅವನ ಏಕಚ್ಛತ್ರಾಧಿಪತ್ಯಂ ಗೀಕಚ್ಛತ್ರಾಧಿಪತ್ಯಂ ಎನಿತರೊ ಳಕ್ಕುಂ ? ಅವನ ರಾಜ್ಯದ ಗೀಜ್ಯದ ವೈಭವಮಂ ಆಂ ನೋಡದೆ ಪೋಬೆನೇ ? ಪೋಪೋ. ಅವಂಗೆ ದೈನ್ಯದಿಂ ಏಕೆ ಪೇಳ್ವೆ ? ಅವಂ ಎಮಗೇನಂ ಕೆಟ್ಟುದಂ ಗೆಯ್ಯಲಾಪ್ಪಂ ? ಮುಂದೆಬಂದು ನಿಲಲಾರದ ಪಂದೆ ಪಿಂದೆ ಬರಿದೆ ಕವಡುವೋಸಂಗಳಂದೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಲೆಣಿಸಂ. ಅಂದಿನಿಂದೆಮ್ಮಂ ಬಂಜಿಪುದರೊಳೆ ಅವನ ಜನ್ಮವಾದತ್ತು. ಎಮ್ಮ ಬಾಹತ್ತರದ ಬಾಹುಗಳ ಬಲೈಯುಂ ಘನತರವಪ್ಪವಾಸುದೇವನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳ ಬಲೈಯುಂ ಎಮಗಿರೆ ಆಕೇಡಾಳಯ ದುರಾಲೋಚ ನೆಗಳ್ ಎಮ್ಮಂ ಏನಲುಗಿಸುವು ?

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ದೇವನೆ ! ಪ್ರಭಂಜನಂ ಮುಗಿಲ್ಲಂ ಬಿರ್ರನೆ ನೊಂಕಿ ಪ್ರಭಂಜಿಸುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಚರಣಂಗಳ ಧೂಳಿ ಎಮಗೆ ಸಮನಿ ಸಿದ ಎಡರ್ಗಳನೆಲ್ಲಂ ಬಿಡದೆ ವಿಭಂಜಿಕುಂ.

ಕೃಷ್ಣಂ- ರಾಯನೆ ! ಸುಜನರ್ಗ್ಗೆ ಬದವಿದ ಎಡರ್ಗಳ್ ತಂತ ಮಗೆ ತಾಂ ಭಗ್ನವೆನಿಸುಗುಂ. ಅದಿಕ್ಕೇ. ಆದೊಡೆ ಬಹುಜನ ಭೂಯಿಷ್ಠವಾದ ಪೊಳಲೊಳ್ ಇರ್ಪ್ಪಂದುಂ ಪೇರಳಲಿಂ ಬರ್ದಿನಮುಂ

ಪಂದೆ-ಹೇಡಿ. ಪ್ರಭಂಜನಂ-ವಾಯು.

బండు, యుగదంతగఢక్కుం. ఇం పన్నేరళ్ళాలమూ దుఃఖితరివర్
అగణ్యమృగశరణ్యవస్వ అరణ్యదోళ ఎంతు కళవరెందు ఎన్న
మనం జంజడదీం జడవాగిక్కుం గడ.

యుధిష్ఠిరం- దేవనీ ! ఆలిప్తుదు —

శం॥ సత్సహవాసదే మేఘ నత ।

వత్సలనీందేనిప నిన్నదయదే క్షణంబీల్ ।

వత్సరమం కళవేం శ్రీ ।

పత్సంశనే మనకదేకే జంజడవిదరి । ౧౧౫ ।

కృష్ణం- రాయనీ ! పరమేశ్వరన అనుగ్రహకే పాత్రరాద
నిమగ్నీయుం స్వస్తి సంగడిసిక్కుం.

యుధిష్ఠిరం- దేవనీ ! నిన్నిం పేరనావం పరమేశ్వరం ?
నిలనీ గడ సాక్షాత్పరమేశ్వరం.

కృష్ణం- రాయనీ ! ద్వారకయోళ ఎల్లరుం నిమ్మ యోగ
క్షేమమం అరియల్ ఎన్న ఒరపం కరం పారుత్తిద్దపర్. ఇం
తళ్ళదే నావిల్లిం పూరమడవేళ్ళుం.

యుధిష్ఠిరం- దేవనీ ! నిమ్మం అగల్వదేంతో?

కృష్ణకేతం- (కృష్ణనం శూరితు) దేవనీ ! ఇవరం లుళదు
బరల్ ఎమ్మమనం బారదు గడ.

భోజం- (యుధిష్ఠిరనం నోడి) మహారాజ ! ఆవతిదూర
దోళదోడ్డం ఎమ్మమనం నిమ్మోళ తాగిక్కుం. నిలం బేరే
బగేయదిర.

యుధిష్ఠిరం- అరసక్కుళర ! ఆ అంతు బేరేబగేయం
ఏకనీ —

ವೃ|| ನಿಳಯಂಗೊಂಡುದರಣ್ಯಮುಧ್ಯದೆ ನವಿಲ್ ಬಾನೊಳ್ ಮುಗಿಲ್
ರಾಜಿಕುಂ | ಪೊಳಗುಂ ಮೇಲಿತಿರದೊರದೊಳ್ ದಿನಕರಂ ಕಾಸಾರದೊಳ್
ಸಾರಸಂ | ಎಳೆಯೊಳ್ನೈಯ್ದಿಲನಲ್ಪದೊರದೊಳ್ ತಾ ರಾರಾಜಿಕುಂ
ಚಂದಿರಂ | ಕೆಳೆಯರ್ ದೊರದೊಳ್ತ ವಾಸಿಸಿದೊಡೇಂ ಸಂತೋಷಮಂ
ಮಾಡರೇ || ೧೧೬ ||

ನಿಮ್ಮಂ ಇಲ್ಲಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಡಲ್ ಎಮ್ಮ ಮನಂ ಅತ್ಯಾಕುಲವಾಗಿ
ದ್ದೆಪುದು. ಏಗೆಯ್ಯುದು ? ಆವುಂ ಅನತಿದೊರಂ ಬೆನ್ನನೆ ಬಂದಪೆನು.

(ಎಲ್ಲ ರುಂ ತರ ಲ್ಲ ರಂ .)

ಇಂತಿದು ತುರಿಯಾಂಕಂ.

ಪಂಚಮಾಂಕಂ

—:೦—

(ಬಳಿಕೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ಪಾಜನದೊಡನೆ ಪುಗುವಂ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ—(ಧಾಪ್ಯನಂ ನೋಡಿ)ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಜಗದೊಳ್ ಆವಕೋ
ಟಲೆಯನಾದೊಡಂ ಸೈಸಲಕ್ಕುಂ. ಇಷ್ಟಬಂಧುಗಳಂ ಅಗಲ್ವದೆಂ
ಬುದು ದುಸ್ಸಹಂ. ಜಗದ್ಬಂಧುವಾದ ಶ್ರೀನಾಸುದೇವನುಮಂ ಮಿತ್ರ
ರಾದ ಭೋಜಾದಿಗಳುಮಂ ಅಗಲೆನ್ನ ಮನಂ ಇಂದು ಕುದಿಕುದಿಗುಂ.

ಧಾಪ್ಯಂ—ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಬಂಧುಜನಂಗಳ ಅಗಲೆವೇಗೆಯೆಂ
ಬುದು ದುಸ್ಸಹಮೆ ವಲಂ. ಆದೊಡಂ ಕಾಲಕ್ರಮದಿಂ ಶಾಂತಮಕ್ಕುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಬಮ್ಮೆ ಶಾಂತವಾದ ಆಬೇಗೆ
ಮಗುಳ್ಳದ ವಿಜೃಂಭಿಸೆ ತಡೆಯಲಾಗದು ಗಡ.

ಧಾಪ್ಯಂ—ಮಹಾರಾಜನೆ! ದಲೆ. ಅಗಲ್ವರಂ ಬಹುಕಾಲಕೆಕಂಡು
ಮತ್ತಮಸರಂ ಚಣದೊಳ್ ಅಗಲ್ವ ಮನಮಂ ಬಿಗಿವಿಡಿವುದಾಗ್ಗ
ಮರಿಡು. ಆದೊಡಂ ನಿನ್ನನ್ನಂ ಧೀರೋದಾತ್ತಂ ಇಂತಪ್ಪನಿರ್ವೇದಕ್ಕೆ
ಪಕ್ಕಾಗಂ ಗಡ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ—ಇಷ್ಟಜನದ ಅಗತ್ಯೆಯೆಂಬುದಿಂತು ದುಸ್ಸಹಮಾ
ಗಿರೆ ಈ ಪಾರ್ವತಿನಿಬರ ತಂತಮ್ಮ ಪೆಂಡಿರಾ ಮಕ್ಕಳಂ ಅಗಲ್ಪು
ಎಂತು ಸ್ಮರಿಸುತಿದ್ದ ಪರೋ (ಪಾರ್ವತಂ ಕುರಿತು) ಪೂಜ್ಯರಿರ ! ನೀಂ
ಇಂದಾನುಂ ಎನ್ನೊಳ ಬಸದು ಪೊಳಲಂ ಪೊಕ್ಕು ಅನಾಕುಲಂಬಾಳಂ.
ಧರ್ಮಜ್ಞರಪ್ಪನೀಂ ಪೆಂಡಿರಂ ಮಕ್ಕಳಂ ತೊರೆದು ಬಂದಿದ್ದಪಿರ.
ನಿಮ್ಮ ಅಗಲ್ಪೆಯಿಂ ಅವಂದಿರ ಎಂದು ತಪಿಸರೋ ! ಇದು ನಿಮಗೆ
ಧರ್ಮವೆ ?

ಬರ್ವಂ—ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಪೊರೆದ ನಿನ್ನಂ ತೊರೆದು ಪೋಪುದು
ಧರ್ಮವೆ ?

ಎರಡನೆಯವಂ—ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಬೆಸನಿತ್ತೊಡೆ ನಾವೀಗಳ ಪೋಗಿ
ಮಡದಿಮಕ್ಕಳಂ ಇತ್ತಲೆ ಉಯ್ಯುವು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ—ಅಕಟ ! ನೀವಿಂತು ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ಳುದು ಸಾಲ
ದೊಂದವರುಮನಿತ್ತ ಉಯ್ಯವೇಳ್ಳುವೋ ?

ಎರಡನೆಯವಂ—ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಗಳ ಪಲಂಬರ
ಪಾರ್ವರ ಸಕುಟುಂಬರಾಗಿ ನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳ ಪದುಳಮಿದ್ದ ಪರ ಗಡ.
ಅವಗ್ಗೇನಾನುಂ ಕೋಟಲೆಯುಂಟೆ ?

ಮೂರನೆಯವಂ—ಮಹಾರಾಜನೆ ! ನೀಂ ಆರಾಜ್ಯಮಂ ತೊರೆದು
ಬಂದ ಬಳಕಂ ನಾಂ ಮರಲ್ದತ್ತಲೆ ಪೋಪುದೆಂದೊಡೇಂ ? ಮಡದಿ
ಮಕ್ಕಳಂ ತೊರೆದು ಬಂದುದರಿನೆ ಎಮಗೆಂದಿಂಗೆಂ ಧರ್ಮಜ್ಞತಿ
ಯಾಗದು. ಆಂ ಅವರ್ಗನೊಪ್ಪುಗೊಳಸಿಯೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪೆವು.
ನೀನಿಲ್ಲದ ಆರಾಜ್ಯಕೆ ನಾಂ ಅಡಿಯಿಡಲಾರೆವು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ—ಆನಿಲ್ಲದಮಾತ್ರದಿನೇಂ ? ಎನ್ನಿಂ ಮಿಗಿಲನೆ ಅರ
ಸಾಳ್ಯ ದುರ್ರೋಧನನಿದ್ದ ಪಂ. ಆತನಂ ಓಲೈಪುದಾಗದೇ ?

ಪಾರ್ವ—ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಏನೇಳ್ತೊ ? ಆಂ ದುರ್ರೋಧನನಂ
ಓಲೈಪುದೇ ? ನಿನ್ನ ಸುಳದು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯೊಳರುಡುಂ ದುರ್ರೋಧನ

ನಂ ಎಂದಿಗೆಂ ಓಲೈಸಲಾರೆವು. * ಕಟ್ಟುರುಂಬೆಗಳ್ * ಇಂಪಿನ * ತವ
ರಾಜಮನಲ್ಲ * ರಂಗವಲ್ಲಿಯಂ ಆಶ್ರಯಿಪುವೇ ?

ಕಂ|| ಬುಧಜನಸಂಗವನುಳಿಯು |

ತ್ತ ಧಮನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ತೆರಳ್ವುದನುಚಿತವೆನಿಕುಂ ||

ವಿಧಿವಶದಿಂದೊದವಿದನವ |

ಸುಧೆಯಂ ಕಳೆದಕಟ ಪೀರ್ದರೇನಂಬಿಲಮಂ ||೧೧೭||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಎಲೆನೇರಿದರಿರ ! ಮನೆಗಳೂಳ್ ನೀವಿಲ್ಲದ ಬಳಕೆ
ನಿಮ್ಮ ಮಡದಿಯರ ಮಕ್ಕಳ ಪಣಮಂ ಎಲ್ಲಿಂತಂದು ಮನೆಯೆಸಕಂ
ಗಳಂ ಪಣ್ಣು ವರ ? ಎನಿತು ಕೋಟಲೆವಡುವರೋ ! ನಿಮಗೆ ಚಿಂತೆ
ಯುಂಟಾಗದಿರದೇ ?

ಎರಡನೆಯವಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ! ವದಾನ್ಯಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ನೀಂ
ಎಮಗೆ ಇತ್ತ ನಿಸ್ತುಲವಪ್ಪಧನಕನಕಾದಿಸಮಸ್ತವಸ್ತುವಿಸ್ತರಂ ಆಂ
ಎಮ್ಮಪುತ್ರರ ಪಾತ್ರರ ಪ್ರಪಾತ್ರರ ಪ್ರಪ್ರಪಾತ್ರರ ಉಪಭೋಗಿಸಿ
ದೊಡಂ ಸಮೆಯದು. ಇಂತಿರಲೊಡಂ ಆಂ ಎಲ್ಲಿದ್ದೊಡೆಂ ? ಎಮಗೆ
ಚಿಂತೆಯೇಂ ?

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ಧೌಮ್ಯನಂ ನೋಡಿ)ಪೂಜ್ಯರೆ !

ವೃ|| ಮನೆಯಂ ಮಕ್ಕಳನಕ್ಕಟಾ ಮಡದಿಯಂ ಮೇಣಾಕಳಂ
ಧಾನ್ಯಮಂ| ಧನಮಂನೀಗುತೆ ನಿರ್ನರಂ ಪಗಲಿರುಳ್ ಮುಳ್ಳಲ್ಪಿ ಸಿಲ್ಗಾ
ಳದು || ದಿನವೆಂದೆನ್ನದೆ ಮೇದಿನೀಸುರಿವರ ಭೋರಾಟವೀಮಧ್ಯದ |
ಲ್ಲನಿಶಂ ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ಳೊಡೆಂತು ಗಡ ನಾಂ ಕಣ್ಣಾರೆಯಾಲೋಕಿಬೆ||

ನಾಲ್ಕನೆಯವಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಇದೇತಕ್ಕಿಂತು ಮಮ್ಮಲ
ಮರುಗುವೈ? ಎಮಗೆ ಕೋಟಲೆಯೇಂ ?

ಕಟ್ಟುರುಂಬೆಗಳ್-ಮೊಡ್ಡ ಇರುಂಬೆಗಳು, ತವರಾಜಮಂ-ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಭೂಸುರೇಂದ್ರರಿರ ! ನೀವಿಲ್ಲಿಯೆ ನೆಲಸಿನಿಂದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳುಂ ತೋಂಟಂಗಳುಂ * ಉಂಬಳಯ * ಪೊಲಂಗಳೂಂ ಕೆಯ್ಯೊಲಂಗಳುಂ ಅನ್ನೆಯದಿಂ ಅನಾಯಕಂಗಳಕ್ಕುಂ ಗಡ.

ಎರಡನೆಯ ಪಾಪ್ಯಂ-ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರ ! ಕೈಲಾಸಂಬೊಲ ಕಣ್ಣೊಳುತಿರ್ದ್ವ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರಮುಮಂ ಸುರೇಂದ್ರಸಭೆಗೆ ಸಾಟಿಯೆಂಬಿನಂ ಮಯಾಸುರಂ ಅಳ್ಳತುಂ ನಿನಗೆ ಸಮದಿತ್ತು ಸಭೆಯುಮಂ ರಾಜೇಂದ್ರಚೂಡಾಮಣಿ ನೀನೆ ತೊರೆದು ಬಂದಿರೆ ನಾಂ ಎಮ್ಮ ಮನೆ ಪೊಲಂಗಳೂಂ ಏಗೆಯ್ಯುದು ಬಿದಿಯ * ಬದಸು * ಅದಾಗ್ಗಮರಿ ಯಲರಿದು.

ಅರ್ಜುನಂ-(ವದಿ) ಪೂಜ್ಯರಿರ ! ನೀಂ ಉಮ್ಮಳವ್ವದಾಗದು. ಮಹಾರಾಜಂ ಬನನಾಸಮಂ ಪೂರೈಸಿ ಚೆಚ್ಚರಂ ಪಗೆಗಳಂ ಸದೆದು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಮಂ ತಾನೆ ಪೊರೆವಂ, ದಲೆ. ನಿಮಗೆ ಎಮ್ಮೊಳ್ ಅನಿತು ಹಸಾದವಿವ್ವೊಡೆ ನೀಂ ಇಂತು ನೆಗಳ್ಯುದು.

ಪಾಪ್ಯಂ-ಕುಮಾರಧನಂಜಯ ! ಅದೆಂತು ? ಬೆಸಸು. ಅಪ್ಪ ದಾದೊಡೆ ಸಿರದೊಳಂತು ನೆಗಳ್ಳಬೆವು.

ಅರ್ಜುನಂ-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಬೆಸಸೆಂಬ ಅಂತಪ್ಪ ಎಳ್ಳರದ ನುಡಿಯೇಕೆ ? ತಮ್ಮ ಚರಣಸನ್ನಿಧಾನದೊಳ್ ಬಿನ್ನವಿಪೆಂ -ಕಾರವರ್ಗಂ ಎಮಗಂ ಮುಂದೆ ಬವರಂ ಸಮಸಿಸದೆ ಇರದು. ಆ ಬವರದೊಳ್ ಎಮಗೆಲ್ಲಂ ಗೆಲ್ಲಮನೀವಂತೆ ಅತ್ತಲಿತ್ತಲೆ ಅನುಕೂಲವಪ್ಪ ಪುಣ್ಯಪ್ಪೇ ತ್ರಂಗಳೊಳ್ ಮಹಾಮಂತ್ರಜಪಂಗಳಂ ಭಗವಂತನಂ ಜಾನಿಸಿ ತುತಿಯಿಸಿ ಬೇಡುವುದು.

ಪಾಪ್ಯಂ-ಕುಮಾರಧನಂಜಯ ! ಎಮ್ಮಂ ದುರಾತ್ಮನಪ್ಪ ಆ ದುರೈಯಧನನ ಪತ್ತನಕೆ ಪೋಗಿಮೆನ್ನದೊಡೆ ಸಾಲ್ಕುಂ. ಇಲ್ಲಿಯೆ ಗೆಂಟಿನೊಳ್ ಆಂ ಗೆಯ್ಯಲೆ ತಕ್ಕ ಗೆಯ್ಯಮಂ ಗೆಯ್ಯಲೆ ತಡೆಯೇಂ ?

ಅಕ್ಕಕ್ಕೆ (ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಂ ಕಂಡು) ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಎಮ್ಮಂ ಆದೇಶಿಸು. ಸೋಂಬರಾಗಿ ಬರಿದೆ ಪೊಳ್ತಂ ಕಳೆವುದರಿನೇಂ ಗಡ ? ಕುಮಾರನು ಸಿದ್ಧಂತೆ ನೆಗಳ್ವೆವು. ನಿಮ್ಮ ಸುಶ್ರೇಯಃಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂ ಎಮಗೆ ಉಜ್ಜುಗಂ ಪೆರತಾವುದೋ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಪೂಜ್ಯರಿರ ! ಅಂತು ನೆಗಳ್ವುದು. ಆದೋಡೆ ಆಂ ಇಂತು ನಿಮ್ಮಂ ಬೇಡಿದವೆಂ.

ಕಂ|| ನಿಸಿಯೆನ್ನದೆ ಪಗಲೆನ್ನದೆ |

ಬಿಸಿಲೆನ್ನದೆ ಗಾಳಮಳಯಿದೆನ್ನದೆ ನಿಮ್ಮಂ |

ಬಸವಳಯಿಪೆನಾನೆಂದುಂ |

ವಸುಧಾದೇವರಿರ ! ಸೃಸಿ ಸಲಪುವುದೊಲವಿಂ ||೧೧೯||

ಪಾರ್ವರ್-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ನನ್ನಿಯಿಂ ಆಂ ಉಸಿದ್ಧವೆವು. ಅಡೆ ವಿಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟುಂದಿನಿಂದೆ ಎಡೆರಡೆಗೊಂಡುದೆಂದು ಕನಸಿನೊಳಂ ಬಗೆ ಯೆವು. ಇಂತಿರಲೊಡಂ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೀಂ ಇಂತು ನುಡಿವುದು ತಕ್ಕುದೆ ? ನೀಂ ಎಮ್ಮ ವಿಷಯದೊಳ್ ಎಳ್ಳನಿತುಂ ಚಿಂತಿಪುದಾಗದು. ಇದೆ ನಾಂ ಪೂತರ್ವೆವು. (ಎಂದು ಪೋರು)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ಧೌಮ್ಯಂ ನೋಡಿ) ಆಂ ಇನ್ನುಂ ಬಹುಕಾಲಂ ಬನದ ವಾಸಿಸವೇಳ್ಕುಂ. ಅದರಿಂ,

ವೃ|| ಘನಪಾಪಾಪಹಮಪ್ಪಪುಣ್ಯಜಳದಿಂದಂ ತಣ್ಣೆಳಲೈತ್ತ ಪಾ| ವನವೃಕ್ಷಂಗಳ ಪಾಳಯಿಂದೆ ಭಗವತ್ಪದಾಂಬುಜದ್ವಂದ್ಯಪೂ|| ಜನ ಯೋಗ್ಯಂಗಳನಿಪ್ಪ ಚಾರುತುಲಸೀಬಿಲ್ವಂಗಳಂ ಪೂಗಳಂ | ವಿನುತ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದಮುಂ ಸೊಬಗುಗೊಂಡಾ ತಾಣವಿನ್ನಾವುದೋ ||೧೨೦||

ಧೌಮ್ಯಂ - ಮಹಾರಾಜನೆ ! ನೀಂ ಉಸಿದ್ಧದು ಸಲ್ಲಂ. ಆದೋಡೆ ಅಂತಪ್ಪತಾಣಂ ಆವುದಿಕ್ಕುಂ? (ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಂ ಆಭಿನಯಿಸಿ) ಆ ಇತ್ತ ಗೆಂಟಿನೊಳ್ ದ್ವೈತವನವೆಂಬ ತಪೋವನವೊಂದು ಕಣ್ಣೊಳ ಸುತಿರ್ಪುದು. ಅದು ಗಡ ನೀಂ ಬಯಸುವಂತೆ ಬಹುಗುಣಭೂ ಯಿಷ್ಠವಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಎಮ್ಮನೆಲೆಗೆ ಆನೆಲಂ ಅನುಕೂಲವೆನಿಸುಗುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ಅಂತಾದೊಡೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯುದು. ಅತ್ತಲ್
ಪೋಪಂ. (ಎಂದೊಡೊಡನೆ ಕಿಡುದೂರಂ ಪೋಗಿ) ಇದುವೆಗಡೆ ! ದ್ವೈತವನದ
ಬಳಗಣ ತಪೋವನದ ಉಪಾಂತಂ. ಅಹದ ಅದೇಂ ದರ್ಶನೀಯವಾಗಿ
ದ್ದೊಪುದೋ ! ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಳಾಸದಿಂ ಪಾರುವಕ್ಕಿ ಅನುಳ್ಳದೆವಕ್ಕಿ ಜಕ್ಕ
ವಕ್ಕಿ ಚಾದಗವಕ್ಕಿ ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿ ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿ ಪಡಿಯರವಕ್ಕಿ ಕೊಳ
ವಕ್ಕಿ ಮುಂತದ್ವ ಪಲವುಂ ಪಕ್ಕಿಗಳ ಪಿಂಡು ಕಣ್ಗೆ ಇಂಬಾಗಿದ್ದೊ
ಪುದು. (ಕಿಡುದೂರಂ ಸಾಧು)

ಕಂ|| ಬಂದೆಡೆಯಲ್ವಕ್ಕಿಗಳೆ |

ನ್ನೊಂದೆಡೆ ತನಿವಣ್ಣಳಂದೆ ತೀವಿದ ತರುಗಳೆ ||

ಬಂದೆಡೆ ತಿಳಿಗೊಳಗಳೆ ಪೆರೆ |

ತೊಂದೆಡೆ ಪಚ್ಚೆಯ ಬೀಡುಗಳೆ ಕಣ್ಣೊಳ್ಳಂ ||೧-೧||

(ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳ್ದು) ಅನುಮ !! ಈಂಚರವಿದಿತ್ತಲ್ ಸುಶ್ರಾವ್ಯ
ವಾಗಿದ್ದೊಪುದು.

ಕಂ|| ಅರಲುಣಿಯಾ ರೈಂಕಾರದ |

ರೈರಿಯುಂ ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂರಲ ರವವೈಪರಿಯುಂ ||

ಅರಗಿಯು ಲಲ್ಲೆ ನಾತಿನ |

ಸಿರಿಯುಂ ಕೇಳಲ್ಪದೇಂ ಮನಂಗೊಳಸುಗುಮೋ ||೧-೨||

(ಮುಂತಣ್ಗೆ ಆಡಿಯಿಟ್ಟು) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಇತ್ತ ನೋಡಿಂ. ಪುಳಿಲೊ
ಡ್ವಿನಮೇಲೆ ಅದೊಂದು ಪರಿವಿಡಿಯುಂ ಕಣ್ಣೊಳ್ಳುಂಗೆಗಳಗುಗಳೆ
ಎಂತು ರಯ್ಯಂಬಡೆದಿಕ್ಕುಂ ?

ಅನುಳ್ಳದೆವಕ್ಕಿ-ಭೇರುಂಡ, ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿ-ಚಕ್ರವಾಕ; ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿ-ಚಕ್ಕೋ
ರ; ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿ-ಗಿಳಿ; ಪಡಿಯರವಕ್ಕಿ-ಕೋಗಿಲೆ; ೧೨೨ ಅರಲುಣಿ-ತುಂಬಿ
ಅಂಗಳಗು-ಹಸುವಿನಹಜ್ಜೆ. ರಯ್ಯ-ರವ್ಯ.

ಈಚಣದೊಳಿಟ್ಟ ಕೃಪಾಚ್ಚಡೆಯುಂ ಪಸಿಯವೆರಣಮುಂಕಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಪೂದರಿಂ ತಪೋವನದ ಧೇನುಗಳ ತಂತಮ್ಮ ಕಂದುಗಳೊಡನೆ ಸುಲೇಯುತಿದ್ದು ಈಗಳೆ ಬೆಡಮುಗೊಳ್ಳು ಕ್ಕುಮೆಂದುಬಗೆವೆಂ.

(ಎಲ್ಲರೂ ಇಂತು ದೂರಂ ಪೋರು)

(ತರೆಯಲ್ಲಿ) ಏಹಿ ಸುವ್ರತ ! ಏಹಿ ಸತ್ಯವ್ರತ ! ಏಹಿ ಪ್ರಿಯವ್ರತ ! ಏಹಿ ಚಾರುವ್ರತ ! ಕುತವನಂ ವಿಲಮ್ಬನೇ ಭವಂತಃ ? ಸತ್ವರ ಮಾಗ ಮೃತಾಂ. ನನು ಸಂನಿಹಿತಾ ತತ್ರಭವತಃ ಕುಲಪತೇಃ ಭಗವದಾರಾ ಧನವೇಳಾ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ಕೇಳಿ) ಇದೇನಿತ್ತಲೆ ? ಅದಾರ್ತೊ ಸತ್ಯದ ನುಡಿ ಕೇಳುಂ.

ಧಾನ್ಯಂ-ಅಪ್ಪುದಪ್ಪುದು. ಇತ್ತಲೆ ಸರಿಸದೊಳೆ ವಿಭಾಂಡಕಮು ಹರ್ಷಗಳ ತಪೋವನಮಿಕ್ಕುಮೆಂದೆಣೆವೆಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಆದೊಡೆ ಆಂ ಅತ್ತಲೆಯ್ದಿ ಆನಾರಿಸಿಗಳ ಸಂದ ಕರ್ತನುಂ ಗೆಯ್ಯುಂ.

ಧಾನ್ಯಂ-ಅಂತಕ್ಕೆ. (ಎಲ್ಲರೂ ಕಿಂದು ದೂರಂ ಪೋರು)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ನೋಡಿ) ಇವರಾರಿತ್ತಲೆ ಇದಿವ್ವಂದಪರೆ ? (ಬಗೆದು) ಅರರೆ ! ಪರಮತೇಜದಿಂ ತೊಳಗುವ ಪಟುಗಳ ಮುನಿವಟು ಗಳ. ತಮ್ಮ ಪರಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಂಭಾರಂಗಳಂ ಪೂತ್ತುಕೊಂಡು ಇತ್ತಲೆ ಬರುತಿದ್ದಪರೆ. ಈಚೆಣ್ಣುರ ಅದೇಂ ದರ್ಶನೀಯರಾಗಿದ್ದ ಪರೋ ! ಒವ್ವಂ ದರ್ಭೆಯಕಂತೆಯಂ ಇನ್ನೊವ್ವಂ ಸಮಿಧೆಯ ಪೊರೆಯಂ ಮತ್ತೊವ್ವಂ ದುವೈಯ ಕೊನ್ನೊ ರಮಂಕಿ ಬೇರೊವ್ವಂ ಮಡಿಸಂಚೆಯಂ ಅದಿನ್ನೊವ್ವಂ ಪೂದೊಳೆವುಟ್ಟೆಯಂ ಅದಿ

ಪಾಶ್ಚಡೆ-ಹಸುವಿನ ಹಸಿಯಸಗಣೆ. ಪಸಿಯವೆರಣ-ಕರುವಿನ ಹಸಿಯಸಗಣೆ. ಕಂದು-ಕರು. ಮೊಗ್ಗರ-ಸಮೂಹ.

ನ್ನೋವ್ವಂ ಎಲೆಯ ಪಿಂಡಿಯಂ ಕಂದಮೂಲಂಗಳ ಮೋದುಗಳಂ
ಇಂ ಕೆಲಕೆಲರ್ ಇಂ ಕೆಲಕೆಲವುಗಳಂ ಪೊತ್ತಿರ್ಪರ್. ಈ ಮಾಣಿಗಳಂ
ನೋಳ್ವನೆಗೆ ಅದೊಂದತಿಶಯಿತಮಪ್ಪನಣ್ಣುಬದವಿಕ್ಕುಂ.ಅಂತಲ್ತೆ -

ಕಂ|| ಸಮವಯಸದ ಸಮರೂಪದ |

ಸಮತೇಜದ ಸಮವಿದ್ಧ ಭಾವದ ಸಮಸ ||

ಚ್ಚ ಮದೀಪಟುಗಳ್ ವಟುಗಳ್ |

ಸಮಂತದೇಂ ಮನಮನೊಲಿಪರೋ ನೋಟಕರಾ ||೨೭೩||

(ಬಳಿಕೆ ಅಂತಪ್ಪ ಮುನಿನಟುಗಳ್ ಪುಗುಗುಂ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ತೇಜಸ್ವಿಗಳಾದೆಬೆರಿಸಿಗುವರಿರಾ ! ನೀವಾರ್ ?
ದಯೆಗೆಯ್ದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿಯಂ ಅರಿವುವುದು.

ಮುನಿನಟುಗಳ್-ಆವೆಲ್ಲರೂ ಕುಲಪತಿಗಳಪ್ಪ ವಿಭಾಂಡಕಮಹ
ರ್ಷಿಗಳ ಶಿಷ್ಯರ್. *ಆಕಲ್ಯಾಯ ರ್ಷಿ ಜಪಹೋಮಾನುಷ್ಠಾನಕೆ ಬೇಳ್ಳ
ಸಂಭಾರಂಗಳಂ ತರಲಿತ್ತಲ್ ಪೋಗಿದ್ದೆವು. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಆರೆಂದು
ಜಿಸಗೊಳಲ್ ಎನ್ನು ಬಗೆ ಮುಂಬರಿಗುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ಆನದೊಂದುರಾಯಬಂಚದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದರ್.
ಅದೊಂದು ದೂಸರಿಂ ಈ ಕಾಡಿಂಗೆ ಬಂದಿರ್ಪೆವು.

ಮುನಿನಟುಗಳ್-ಇತ್ತಲ್ ಸರಿಸದೊಳ್ ಎಮ್ಮ ಕುಲಪತಿಗಳ ತಪೋ
ವನವಿಕ್ಕುಂ. ನೀಮೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ತಲ್ವದಿ ಪೂಜ್ಯರ ಸಂದರ್ಶನಮಂ
ಕೈಕೊಂಡು ಸತ್ಕೃತರಾಗಿ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯುದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ಧಾನ್ಯನು ಕುರಿತು) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನೋಡಿಂ * ಈ
ಕುರುವರಯದೊಳ್ * ಪೆರರಂ ಮನಮೊನೆದು ಆದರಿಸ ನಲ್ಲದೆವ
ಳಯಂ ಎಂತು ಕಲ್ತಿ ಪರ್ಫಿತವಸಿಗುವರರ್ !

ಧಾನ್ಯಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಇವರ್ಗ್ಗೆ ಇದೆಲ್ಲವುಂ * ಕಲ್ಲದೆ *
ಬರ್ಪುದು ಗಡ !

ಕಲ್ಯಾಯರ-ಗುರುಗಳ, ಕುರುವರಯ-ಚಕ್ರ ವಯಸ್ಸು, ಕಲ್ಲದೆ-ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡದೆ;

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಎಲೆ ತವಸಿಗುವರರ್ಕಳರ ! ಅವುಂ ಅವರ ಸಂದರ್ಶನನುಂ ಬಯಸುತಿದ್ದಪೆವು. ಆ ಮಹನೀಯರೀಗಳ ತಪೋವನದೊಳೆ ಇದರ್ಪರಲೆ ?

ಮುನಿವಟುಗಳ್-ಅಸಿದ್ಧರ ತಪೋವನನುಂ ಉಳಿದು ಎತ್ತಲೆ ಎಯ್ದವರ ? ಅವರ್ಗ್ಗೆ ಪೂರಗುಜ್ಜುಗವೇಂ ? ಕುಟುಂಬಭರಣದ ಕೋಟಲೆಗಳ್ ಏನಾನುಮಿರ್ಕುಮೆ ? ನಗರದ ಆವನಾನುಂ ಸ್ಥಿ ನೆಲಕಲನೆ ಸ್ಥಿ ಮನೆಯ ಪೆರ್ವಾಂಗಿಲಂ ಕಾಯವೇಳ್ಳುಮೆ ? ಏಳುಂ ಎಡವಿಡದೆ ತಪದೊಳೆ ಇದರ್ಪರ. ಆದೊಡೆ ನೀಮಿನಿಬರುಂ ಅವರ ಸಂದರ್ಶನನುಂ ಕೈಕೊಳ್ಳೊಡೆ ಅವಸರಮುಂ ಪಾರವೇಳ್ಳುಂ. ಅದರಿಂ ಇದೆ ಕೊಳ್ಳೊ ಇತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳೆ ಕಣ್ಣೆರ್ಪ ತಪೋವನದ ಪೆರ್ವಾಂಗಿಲಪುದಿಯೊಳೆ ಬಂದು ಮೂರ್ತಂ ನಿಲ್ವುದು. ಮುನ್ನಾವತ್ತಲೆಯ್ತಿ ತಕ್ಕವಸರಮುಂ ತಿಳಿದು ಬಂದು ನಿಮ್ಮನುಯ್ಯವು. (ಎಂದು ತೆರಳ್ದರೆ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಅವುಂ ಪತ್ತೆಸಾದುಂ ಆಪೂಜ್ಯರ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವಸರಮುಂ ಪಾರುತಿರ್ಪಂ.

ಧಾವ್ಯಂ-ಅಂತಕ್ಕ. (ಎದೆಲ್ಲರೂ ಮುಂತಣ್ಗೆ ತೆರಳ್ದರೆ)
(ಬಳಿಕೆ ತಪವಿರ್ಪು ವಿಭಾಂಡಕಮಹರ್ಷಿ ಶಿಷ್ಯಪಂಕ್ತತನಾಗಿ ಪುಗುವಂ)

ವಿಭಾಂಡಕಂ-ಭೋ ವತ್ಸಾ ! ಕ್ವ ನಾಮ ಸ ಭವೋ ಜನಃ ಸತ್ಸರಮುಪಾನೀಯತಾಮ್.

ಷ್ಯನೋರ್ದಂ-ಯಥಾಜ್ಞಾಪಯತಿ ಭಗವಾಃ. (ಎಂದು ಪೋಗಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳೊಡನೆ ಮಗುಳ್ಳು ಬಂದು) ಎಲೆ ಸಾಮ್ಯರಿರಾ ! ಇದೆ ಕೊಳ್ಳೊಮಿತ್ತಲೆ ನಿಮ್ಮಿದಿರ ಸ್ಥಿಮಿದಿರ ಸ್ಥಿ ನಮ್ಮ ಗುರುವರೇಣ್ಯರ ಕಟ್ಟಿಳ್ಳರಿಂ ನಿಮ್ಮ ಬರವಂ ಪಾರುತಿದ್ದಪರ. ನೀಂ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಸಾರ್ವದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-(ನೋಡಿ) (ಧಾವ್ಯನಂ ಕುರಿತು) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಸ್ಥಿ ಅರಿಲ್ಕಳ ಸ್ಥಿ ನಡುವಣ ಸ್ಥಿ ನೆರೆನೆರೆಯಂತೆ ಸ್ಥಿ ಶಿಷ್ಯಮಂಡಲಿಯಿಂ ಸುತ್ತುಂಗೆೊಡಿ ಪರಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಗಳವರ ಅದೇಂ ದರ್ಶನೀಯರಾಗಿದರ್ಪರೊ !

ನೆಲಕಲನ-ಲೋಭಿಯ, ದಿವ್ಯಿದರ-ಫನತೆಯುಳ್ಳವರು, ಅರಿಲ್ಕಳ-ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ನೆರೆವರೆ-ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ

ಕಂ|| ಪರತರವಿದ್ಯಾದೇವತೆ |

ಪುರುಷಾಕೃತಿನೆತ್ತು ಪೊಳಗುಮೆನಿಪೀಯಮಿಗಳ್ ||

ಪರಮತಪೋಜ್ವಾಲೆಯದೊಂ |

ದುರಿವೊಡಮುರತಾಂತಿಯಿಂದದೇಂ ಶೋಭಿಸರೋ || ೧೦೪ ||

ಅಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಧಿಯನೆಯ್ದುವಂ. (ಎಂಬೊಡನೆಂದತ್ತೆಸಾರ್ಥ) ಮಹ
ನೀಯಗ್ಗಿರಗುವೆವು. (ಎಂಬೊಡನೆರಗುವಂ)

ವಿಭಾಂಡಕಂ-ಎಲೆ ಭವ್ಯರಿರಾ ! ನೀಂ || ಜೈವಾತ್ಯಕರೆನಿಸಿ ||
ಬಾಳಂ. (ದ್ರೌಪದಿಯಂ ನೋಡಿ) ಎಲೆ ಪೆಣ್ಣುಣಿ ! || ನಿಟ್ಟೈದೆಯಾಗಿ ||
ನೀನೆಯ್ದೆ ಬಾಳ.

ಕಂ|| ತೇಜೋವಿಠಲಪದಿಂ ರಾ |

ರಾಜಿಸ ರಾಜಾಧಿರಾಜರೆನಿಪರ್ನೀವಾರಿ ? ||

ರಾಜೀವಾಕ್ಷಿಯದಾರಿ ? ಬನ |

ರಾಜಿಗದೇವಂದಿ ರುಸಿರ್ವದೊಲ್ಲಮ ನನುನಿಂ || ೧೦೫ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಮಹನೀಯರಾಲಿಪುದು. ಆಮೈವರುಂ ಪಾಂಡುಮ
ಹಾರಾಜನ ಪುತ್ರರ. ಇವರೆಮ್ಮ || ಬಳಿಯೋಜರ್. || ಈಕೆ ಎಮ್ಮ
|| ಅರವಡದಿ. || ಆಂಗಳ್ (ಅರ್ಥೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ)

ವಿಭಾಂಡಕಂ-ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕನೆ ! ಸಾಲ್ಕುಂ ಸಾಲ್ಕುಂ. ಇಂನಿರವಿ
ಸದಿರ. ಆಂ ಬಲ್ಲೆವು. ದುರುಳದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳಂ ನೆತ್ತದಾಟ
ದೊಳ್ ಪರಾಜಿತರಾಗಿ ಬನವಾಸಕೆ ಬಂದಿರ್ಪರರ್ದೆ.

ಭೀಮಂ- (ಸ್ವಗತಂ) ಅಹಹ ! ಎಲ್ಲಿಯುಂ ದುರುಳನೆಂದೆನಿಸ
ದುರ್ಯೋಧನಂ ಏಂ ಧನ್ಯನೋ !

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ಈರೇಳುಂಜಗದಿರವೆಲ್ಲಂ ಅಂಗೈನೆಲ್ಲಿಯೆನಿಸಿರ
ಮಾತವಸಿಗಳ್ಗೆ ಆನದೇಂಬಿನ್ನವಿಪುದು ?

ಜೈವಾತ್ಯಕರ-ಆಯುಷ್ಕಾಂತರು , ನಿಟ್ಟೈದೆ-ದಿಘೋಷಮಂಗಳೆ ; ಬಳಿಯೋ
ಜರ್-ಕುಲಗುರುಗಳು ; ಅರವಡದಿ-ಧರ್ಮಪತ್ನಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ-ಆಮಾಪುರುಸರಿವರೇ ಏಂ ? ಅಕಟಕಟ !!

ದ್ರಾಪದಿ- (ಆತ್ಮಗತಂ) ಧನಕನಕವಸ್ತು ಸಂಪದವಿಲ್ಲದೊಡಂ ಎನ್ನಾರ್ಯಪುತ್ರರ ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಪರವಂಚನಪರಸ್ವಾಪಹಾರಂಗಳಂ ದುರುಳರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ “ಮಾಪುರುಸರ ಮಾಪುರುಸರ” ಎಂದು ನೆಗಳ್ತೆವಡೆಯುತಿದ್ದಪರ. ಇದರಿಂ ಎನಗೆ ಅದೊಂದು ವೆಮ್ಮೈಗಡ. ಘನತರಂ ಈವೆಮ್ಮೈಯೆಂಬ ತೊಡಂ ಎನಗಿರಲೊಡಂ ಬಡಲೆಗೆ ಪೊರೆಯೆನಿಸ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ ಮತ್ತಿನ ತೊಡಂಗಳೇಕೆ ?

ವಿಭಾಂಡಕಂ- (ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಂ ನೋಡಿ)

ಕಂ|| ಸುಂದರಮಂದಿರದಲ್ಲಿನಿ |

ಸುಂ ದರಮಂದಿರದ ಸೊಗದೆ ಬರ್ದುಕಿದ ನಿಮಗೆ ||

ನಿಂದೀವರಸುನಯನೆಯೊಡ |

ನಿಂದೀವರ ಸುನಯ ಕಾಡಿನೊಳ್ ಸಲೆಯಾಯ್ತೇ ||೧೨೬||

ಅಕಟ ! ರಾಜಾಧಿರಾಜರೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೊಡಂ ಬನದೊಳ್ ಈ ಗಳನ ನಿಮ್ಮಲಂಕಾರಂಗಳಂ ನೋಳ್ವೊಡೆ ನಿಮ್ಮಲಂ ಜೋಗಿನಿಟ್ಟೆ ಯೊಳಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಮನಮುಂ ಮಮ್ಮಲಂಮರುಗುಗುಂ.

ಧಾಪ್ಯಂ-ಸುಜ್ಞರಿರ ! ಬಿದಿಯಾಣತಿ ಬಲವತ್ತರವತ್ತೆ. ಅದಾ ಗ್ಗೇತಾನೇ ಮೀರಲ್ಕೆ ಬಕ್ಕುಂ ? ಆವಪ್ಪೊಂಗೆ ಅದೇನಾಗವೇಳ್ಕು ಮೋ ಅದಾಗದೆಪೋಗದು. ಕಡಲೆಗೆ ಬಾಯ್ದೆರೆದು ಕಡಿವಾಣಕ್ಕೆ ಬಾಯ್ತುಚ್ಚಿ ದೊಡಾಗುವುದೇ ? ಈ ಸಂಸಾರದೊಳ್ ಸುಖದುಃಖಂಗಳೆರಡುಮಂ ಅನುಭವಿಸವೇಳ್ಕುಂ.

ವಿಭಾಂಡಕಂ-ಭಕ್ತ ವತ್ಸಳಂ ಭಗವದ್ವಾಸುದೇವಂ ನಿಮ್ಮಂ ನಿಚ್ಚೆ ಮುಂ ಬೆಂಗೆೊಂಡು ಕಾಗುಂ. ನಿಮಗೇನೊಣೆಯಂ ? ನಿಮಗುದ

೧೨೬ ಸುಂದರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ, ಇನಿಸುಂ + ದರಂ + ಅಂಡು + ಇರದ ಸೊಗದೆ- ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪವೂಫಯವಿಲ್ಲದಸುಖದಿಂದ, ಇಂದೀವರಸುನಯನೆಯೊಡನೆ-ನೈದಿಲೆಯಂತೆ ಕೋಳಿನವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಂಳ್ಳ ದ್ರಾಪದಿಯೊಡನೆ; ಇಂದು-ಈಗ, ಈವರ-ದಾನೀಲ ರೊಳಗೆ; ಸುನಯ-ಬಳ್ಳಿಯ ನೀತಿಯುಳ್ಳವನೇ ! (ಇದು ಏಳಕ್ಷರಗಳ ಯಮಕ.)

ರ್ಕಸಂಪದಂ ತಪ್ಪದೆ ಸಮನಿಕ್ಕುಂ. ಇನ್ನೇಕೆ ಬರಿದೆ ಉಮ್ಮಳಿಪ್ಪದು?
ಇದೆಕೊಳ್ಳುಂ ಇತ್ತಲ್ ಎಮ್ಮ ಎಲೆವನೆಯ ಪಡುಗಡೆಯೊಳ್ ಕಣ್ಣೆ
ವರ್ಪ್ಪ ಸರಸ್ವತೀನದಿಯ ತಡಿ ನಿಮ್ಮನೆಲೆಗೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿಕ್ಕುಂ. ನೀನ
ತ್ತಲ್ ಸಂತವಿರುತ್ತುಂ ಅಂದಂದು ಎಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಮಹನೀಯರೆ ! ತಮ್ಮ ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂ ಧನ್ಯ
ರಾದೆವು. ಬೆಸನೀವುದು. ಆವತ್ತಲ್ ತಳೆರೈವು.

ವಿಭಾಂಡಕಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಆನುಸಿದ್ಧ ನಲ್ಲುಡಿಗೇ ಇಂತು
ನೀಂ ಕೊಂಡುಕೊನೆವುದು ಸತ್ಪುರುಷಂಗೆ ನಿನಗೆ ಸಾಜಂ ಎಂತೆನೆ.—

ಕಂ|| ಸಿರದೆ ಕಸಂದಿಗೆದೊಡೆ ಸೆ |

ತ್ಪುರುಷರದಂ ಕೋಟಿವಿತ್ತವಿತ್ತವೊಲರಿವರ್ |

ಹರಣಂದೆರುತ್ತವೊಲ್ಲುಪ |

ಕರಿಸಿದೊಡಂ ಪಗೆತನಂಬೊಲೆಣಿವರ್ ಜಾಲ್ವರ್ ||೧೦೭||

ಬಳ್ಳಿತು. ನೀಂ ತೆರಳ್ಳುದು. ನಿಮಗಕ್ಕೆಮೆ ಅಗ್ಗೆ ಕದಾಯುಂ
ಶ್ರೀಯುಂ. (ಃಷ್ಠಕಂ ನೋಡಿ) ನದೀಕೂಲಮುಪಸರಾವೋ ವಯಂ ಚ
ಮಾಧ್ಯಂದಿನಾಯ ನಿಯಮಾಯ. (ಎಂದು ಃಷ್ಠಕಂ ತೆರಳ್ಳುಂ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಅಪರಿಚಿತರಾದೊಡವೊತವನಿಗಳ್
ಅಪ್ರಾಶ್ಚರ್ಯರಾಗಿ ಎಮಗೊಸೆದು ಎಮ್ಮಂ ಅಣಿಯರಂ ಸಂತವಿಟ್ಟಿರಲ್ತೆ.
ಧಾನ್ಯಂ- ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಮಹಾತ್ಮರ ನಡೆವಳೆಯೆ ಇಂತ
ಹುದು. ಆಲಿಸು,

ವೃ || ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲ ಯಾಚನೆಯುಮಿಲ್ಲನುಬಂಧಮುಮಿಲ್ಲವಾ
ದೊಡಂ | ಪರಮದಯಾಳುವಪ್ಪ ಸುಜನಂ ಪೆರರುಮ್ಮಳಮಂ
ನಿವಾರಿಪಂ | ಉರಿವಿಸಿಲಿಂದೆ ಮೊದಿನಿ ಪಗಲೆ ಪರಿತಾಪಮನಾಂ
ಪುದುಂ ನಿಶಾ | ಕರನುರೆ ತಣ್ಣನಿತ್ತಪನದಾರವನಂ ಜಗ
ದಲ್ಲಿ ಬೇಳ್ವರೋ || ೧೦೮ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ಇಂತಪ್ಪ ಮಾತವಸಿಗಳ ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂ
ಎಮಗೀಯಡವಿಯುಂ ಕರಂ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಆ ಮುನಿಕು
ಲಚೂಡಾಮಣಿಗಳ್ ತೋರಿದ ಏ ಸರಸತಿದೊರೆಯಕರೆಗೆ ಏ ಪ್ರೇಷಂ.
(ಎಂದೊಡೊಡನೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರಂ ಸಾರ್ದೊ) ಅಮಮ ! ಇದುವೆಗಡ ಸರಸತಿ
ವೊಚ್ಚಂ. ಅಚ್ಚ ವಪ್ಪನೀರೆ ನಿಚ್ಚಂ ತೊಳತೊಳತೊಳಗೆ ತಪ್ಪೀವನ
ಶ್ರೀ ತಾಂ ತೊಟ್ಟದೊಂದುಕ್ಕರನ್ನ ನೇವಾಳವಚ್ಚಂ ಬೊಲ್ಕ ರಂಜೆಪುದು.
ಥಳಥಳಪ ಅಮರ್ದುಸಲೆಗಳಂ ಅಮರ್ದ ನದೀಕೂಲವಿದು ಎಮ್ಮ
ನಿವಾಸಕ ಅನುಕೂಲವೆಂದೆಣೆವೆಂ.

ಧಾಪ್ಯಂ- ಅನುಕೂಲತಮವೆಂದೆಣಿಸಲಕ್ಕುಂ. ಇದೆಕೊಳ್
ಸುತ್ತಲೆ ಕಪಡ್ಡಳ ಪಾದರಿ ಗರಿವೂ ಅದಿಗಂತಿ ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾದಿ
ಸಂಪಗೆ ಪಸುದೆನ ಕನ್ನಯ್ಯಿಲೆ ಚೆಂನೆಯ್ಲಿಲೆ ಮರುಗಂ ದನನಂ
ಬಕುಳಂ ಬಂದುಗೆ ಏ ಸಿರಿಸಂಮುಂತಪ್ಪಂ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ್ ಸರಿಸ
ದೊಳ ಸುರಸವಾಗಿ ಪರಿರಂಜಿಕುಂ ನಿಟ್ಟಿಸರಸ. ಅತ್ತಲೆ ಅರನೇರಿಲೆ
ಬಕ್ಕೆವಲಸು ಏನಿರಿಗಂ ಚೆಂದೆಂಗು ಕಾಂಗು ದಾಳಂಬಂ ಬಾಳ ಕಿತ್ತೀ
ಳಪೇರೀಳಮುಂತಪ್ಪಫಲತರುಗಳುಂ ಕಣ್ಣೆಡ್ಡೆ ಮಾಗಿಸಂದಣಿಸಿಕ್ಕುಂ.
ಇತ್ತನೂಡು. ಮರಂಗಳಮೇಲೆಯೆ ಮಡಲ್ದ ಘನತರವಪ್ಪ ಪಣ್ಣೊಂ
ಗಲ್ಲುಂ ಇಂಬಿಡಿದ ಏ ಮುದ್ದಿಗೆಯ ಕಾವಣಂಗಳ್ ಕಣ್ಣೊಳ್ಳುಂ.
ಅರೆ ! ಪಟ್ಟಣದ ಆರವೆಗಳೊಳ್ ಸೂಬಗಿಂಗೊಂದು ಯತನದಿಂ ತಂದು
ತರತರದೆ ನಟ್ಟುಬಿಳಿಯಿಸಿದ ತರತರದ ತರುಗಳಂ ಇಲ್ಲಿಯ ಚಲ್ವಿನ ತ
ರುಗಳ್ ನಿವಳಸವೇಳ್ಳುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ತಾವುಸಿದುರ್ದು ನಿಕ್ಕುವಂ.

ಸರಸತಿದೊರೆಯ ಕರೆಗೆ-ಸರಸ್ವತೀನದಿಯತೀರಕ್ಕೆ ; ರನ್ನನೇವಾಳವಚ್ಚಂ ಬೊಲ್-
ರತ್ನದ ಹಾರರೂಪವದ ಅಭರಣದಂತೆ, ಪಡ್ಡಳಿ-ಕಣಗಲೆ, ಅದಿಗಂತಿ-ಇರುವಂತಿಗೆ
ಸಿರಿಸಂ-(ಬೀಷ)ಬಾಗೆಪೂ, ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ್-ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೂಗಳು, ನಿರಿಗಂ-
ಎನಪಿ ಮೆ ಮುದ್ದಿಗೆಯ ಕಾವಣಂಗಳ್-ದಾಕೆಯ ಚಪರಗಳು

ಕಂ|| ಪೊನೆಲಿದು ಸುತ್ತಲ್ ಪರಿಗುಂ |

ತನಿವಣ್ಣುಗಂಪಿದೆತ್ತಲುಂ ಮಗಮಗಿಳುಂ ||

ಘನನೀತಣ್ಣೆಳಲಿತ್ತಲ್ |

ಮನವೀಳ್ಳುಂ ಚೆಲ್ವಿದೂರೊಳ್ಳೆಂ ಸಮನಿಪುದೇ||೧೦೯||

ಧಾಮ್ಯು-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ತಣ್ಣೆಲರ ತೀಟದಿಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳು ಈತಣ್ಣುಳ್ಳಳ ಎಡೆಯೊಳ್ ಎಲ್ಲರುಂ ಕುಳ್ಳಿದ್ದು ಇನಿತು ವಿಕ್ರಾಂತಿ ಯನೆಯ್ದುವಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಅಂತಕ್ಕ. (ಎದೆಲ್ಲರೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿ) ಪೂಜ್ಯರೆ! ಇತ್ತು ನೋಡಿಂ.

ಕಂ|| ಪೊಳದಡದೊಳ್ ಮೊಳತು ಮನಂ |

ಗೊಳಪೀತೃಣತತಿಯ ಜನ್ಮವಿದುವುಂ ಸಫಳಂ ||

ಜಳದೊಳ್ ಮುಳುಗುತ್ತುಂ ಬಾ |

ಗುಳಮುಂ ತಳೆದರ ಕರಾವಲಂಬನಪಕ್ಕುಂ || ೧೧೦ ||

ಧಾಮ್ಯು-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಈ ತೃಣತತಿಗಂ ಕೀಳಾದೆನಾನೆಂದು ಚಿಂತಿಸೆಯೇಂ ? ರಾಜ್ಯಶ್ರೀ ನಿನ್ನಂ ಕೆಲದಿನಂ ಅಗಲ್ವಿರೆ ನೀನೇಕೆ ಚಿಂತಿಸಿದವೈ ? ನೀಂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಾವಳಂಬನನಲ್ತೆ. ಜಯಶ್ರೀ ನಿನ್ನಂ ತಳ್ಳದೆ ಸೇರ್ವಪಳಂದೆನೆಗೆ ತೋರುಗುಂ. ಇದೆನೋಡು * ವಾಂ ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ * ತಮ್ಮ * ತಿವ್ವುಳ್ಳಳಂ * ನೀಡಿ ಗುಡಿಕಟ್ಟು ಸಂಚರಿಸು ತಿರ್ಪ ರಾಯಂಚೆಗಳ ನೀಳ್ವ ನೇಸರ್ಗದಿರೆಂಬ ದಂಡಂ ಕಣ್ಣೊಳು ತ್ತಿರೆ ನಿನಗೆ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯನಾಗಪುವು. ಮಾಮರಂಗಳ ಸೆಳೆಗೊಂಬ ನಡರ್ದು ಉಯ್ಯಲಾಡುತೆ ಪುಗಲೆಪುಗಲೆಂದು ಕುಕಿಲ್ವ ಪಡಿಯರವಕ್ಕಿ ಗಳ ನಿನಗೆ ಗಾಯನಮಂ ಕೇಳಪುವು. ಕುಹಕುಹಮೆನ್ನ ಸಾರಸ

ವಾಂಬಟ್ಟೆ-ನಕ್ಷತ್ರವಾರ್ಗ ; ತಿವ್ವುಳ್-ಹಕ್ಕಿ ಯ ಗರಿ. ತುಪ್ಪುಳ್-ಪಕ್ಕಿ ಯ ರೋಮ.

ವಕ್ತೃಗಳುಂ ಚಿಲಿಮಿಲಿಯೆಂಬ ಪಕ್ತಿವರಿಗಳುಂ ವಂದಿಮಾಗಧರಂತೆ
ನಿನಗೆ ಜಯಘೋಷಮಂ ಉಗ್ಗಡಿಕುಂ. ಇತ್ತಲ್ ಇದಿರೊಳ್ ಪಿಲಿ
ಗಳಂ ಪಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡುಕೊನೆದು ಕೇಗುಗಳಂ ಪಾಡುತೆ
ಬೆಡಂಗಿನಿಂ ನಲ್ಲ ನರ್ತಿಸುವ ಮಯೂರಿಗಳ್ ನಿನಗೆ ಪೆಕ್ಕಣಮಂ
ತೋರುಗುಂ. ತೊಂಡುಗೆಡೆವ ಪುರುಳಿಗಳ್ ಕರ್ದುಂಕಿದ ಇನಿವಣ್ಣಳ
ಬಿತ್ತುಗಳೊಡನೆ ಕಳವಣ್ಣಳಂ ಮರಗಳ ಮೇಲಣಿಂ ಜಗುಳಸುತ್ತಿರೆ
ಯಿರೆ ದ್ವಿಜವೃಂದಂ ವೇದಮಂತ್ರಮಂ ಪಾಡುತೆ ನಿನಗೆ ಸಿರದೊಳ್
ಸೇಸೆಯಿಕ್ಕಿ ಫಲಸಮರ್ಪಣಂಗೆಯ್ವಂತಿಕ್ಕುಂ. ಪಲತೆರದ ಪಕ್ತಿಗ
ಳತ್ತಲ್ ಉದಿರಿಸರ್ಪ ಮೆಲ್ಲುಪ್ಪುಳ್ಳಂ ನೆಲಂ ಬಾಸಣಿಸಿರೆ ಕುಳ್ಳ
ರಲ್ ಮೆಲ್ಪಿನ ಚಿತ್ರಕಂಬಳಮಂ ಪಾಸಿದಂತೆಗಡ ಕಾಣುಂ. ಬಳ್ಳ
ವೊಳ್ ನಿನ್ನಂ ನೋಡಿ ಉತ್ಪುಲ್ಲಭಾವದಿಂ ಪೂವಲಿಗೆದರುತಿಕ್ಕುಂ.

ಭೀಮಂ-(ಆತ್ಮಗತಂ) ಇಂತಪ್ಪ ರಾಜಭೋಗಂ ಕಾಡಿಂಗಿ ಬಂದ
ಗ್ಗಿಲ್ಲಗ್ಗಮುಟು. ಎಮ್ಮ ಅರಸುತನಂ ಇಂತು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಾ
ಲಂಕಾರದೊಳಾದತ್ತುಗಡ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಎನ್ನ ಮನಮಂ ಸಂತವಿಡಲ್ ನೀಂ
ನುಡಿದ ನುಡಿಯುಮಂ ಆಂ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದೆ ಬಗೆವೆಂ. ಏಕೆನೆ
ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಮಹನೀಯರ ವದನಾರವಿಂದದತ್ತಣಿಂ ಬಸರ್ವ ವಾಙ್ಮ
ಧವೆಂದುಂ ನಿಸ್ಸಾರಮಾಗದುಗಡ. ಇದಿಕ್ಕೆ. ಅರಸುಗೆಯ್ವ
ಕಾರವರ ಇರವಂ ಅರಿತುಬಾರೆಂದು ಆಂ ದೂದಟ್ಟಿದ ಕಾರುಣಿಕವೆ
ಸರ ಬೇಡುಕಾರಂ ಅದೇಕೆ ಇನ್ನೆವರಂ ಬಾರಂ ?

ಧಾಮ್ಯಂ-(ತಿರುಗಿನೋಡಿ) ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಇದೇಕೊಳ್ ಇತ್ತಲ್
ನೋಡು. ನೀಂ ನೆನೆಯುತಿರ್ಪಗಳ ಆತಂ ಬಳಸಾದ್ದಂ.

(ಬಳಿಕೆ ಕಾರುಣಿಕಂ ಪುಗುಗುಂ)

ಕಾರುಣಿಕಂ - (ಪೊಕ್ಕು) ಮಹಾರಾಜಂಗಿ ವಿಜಯವಕ್ಕೆ (ಎಂದು
ವಂದಿಪಂ).

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಎಲೆ ಕಾರುಣಿಕನ! ನಿನಗೆ ಸಾಸಿಬರಿಸದವಾಯು.
ಈಗಳಗಳ ನಿನ್ನ ಪೆಸರಂ ಎತ್ತಿ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲಿಕ್ಕಿದೆಂ. ಬಾರಿ
ತ್ತಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ. ಏಕೆಂತು ನಿನ್ನ ತಳ್ಳದುದಾಯು ?

ಕಾರುಣಿಕಂ-ಈ ಕಾಡಿನೂಳ್ ತಮ್ಮ ನೆಲೆವೀಡಂ ಅರಿಯದೆ ಅರ
ಸುತಿದ್ದೆಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಅಕಟ ಕಷ್ಟಂ ಕಷ್ಟಂ ! ನೀಂ ಈ ಪಳುವಿ
ನೂಳ್ ಎಂತೆಂತು ಅಲೆನು ಬಲ್ಬಳಲ್ಲೆಯೋ !

ಕಾರುಣಿಕಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ನಿನ್ನ ಚರಣಾನುಗ್ರಹದಿಂ ಎನಗೆ
ಬಳಲೈಯಿನಿತುಮಿಲ್ಲಂ. ನಿನ್ನನ್ನಂ ಮಾರಾಜನ ಸೇವೆ ಎನಗೆ ದೊರೆ
ತುದು ಅಗ್ಗಳವಲ್ಲೆ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಬುಕ್ಕಿತು. ಇಕ್ಕೆ. ಅತ್ತಣ ಪಡೆವಾತೇಂ
ಅವಂದಿರ ಎಣಿಕೆ ಎಂತವ್ವದು ? ಎಲ್ಲಮಂ ಮಾಂಜದೆ ನಿರವಿಸು.

ಕಾರುಣಿಕಂ-(ಬಿನಯದಿಂ ಕುಳ್ಳಿದ್ದಂ) ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಅರಿಯ
ಲರಿದೆನಿಸ ಪಗೆರಾಯರ ನಡೆವಳೆಯೆಲ್ಲಿ ! ಎಮ್ಮನ್ನರ ಕಾಲುರಿಚರ ಅರಿ
ವೆಲ್ಲಿ ! ಆದೊಡಂ ಗಾವಿಲಂ ನಾಂ ನಿನ್ನ ಮೈಮೆಯಿಂದಮೆ ಅರಿವುದಂ
ಇನಿತು ಅರಿತು ಬಂದಿಪ್ಪೆಂ. ಅಭಿಜ್ಞಾನಾದ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಆಂ
ಬಂದೆರಳುತ್ತಾತುಗಳಂ ಆಡುವುದು ಪಾಲ್ಗಡಲ ಮುಂದೆ ದಮ್ಮಣಿಯಂ
ಎಸಗಿದಂತಕ್ಕುಂ ಅಂತಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನರ ಪಂಡಿತರ ಮುಂದೆ ಬೆಳ್ಳ
ಕ್ಕರಿಗರೆಮ್ಮನ್ನರ ನುಡಿವುದೆಂತೋ ! ಏಕೆನೆ --

ಕಂ|| ಪಂಡಿತವರನಂ ದೂರದೆ |

ಕಂಡೊಡನೆಯೆ ಜಡನ ನುಡಿಯಡಂಗುಗುಮೊಡಲೊಳ್||

ಚಂಡಕರಂ ಮೂಡೆ ತಮೋ |

ಮಂಡಲಮಾಗಸದೊಳೆಂತು ಮೇಂತೋರುಗುಮೇ || ೧೨೧ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಕಾರುಣಿಕನೆ ! ನೀನಳ್ಳದೆ ದಿಟ್ಟದಿನ್ನುಸಿರ್.

ಕಾರುಣಿಕಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಅಂತಾದೊಡೆ ಆಲಿಸು.

ಕಂ|| ಸ್ತೌಜೋಕ್ತಿಯನುರೆ ನಂಬುಸ |

ರಾಜರ ಬಂಚಿಸರೆ ಚಾರರೆಮ್ಮನ್ನರ್ ಮಾ ||

ರಾಜನ ನೀತಿಜ್ಞ ತಾಂ |

ರಾಜಾನರ್ಪಾರಾಜ್ಯಪತಿ ಎಂದುಸಿಗುಂ || ೧೨೬ ||

ಅದರಿಂ ಆಂ ಅರಿವುಳ್ಳನಿತು ಅರಿತುದಂ ನಿಮ್ಮಡಿಯೆಡೆಯೊಳ್
ಅರಿಕೆಗೆಯ್ಯೆಂ. ಅದು ನಿಸುಗೆ ಬಗೆವೊಕ್ಕಪುದೊ ಬಗೆವುಗದೊ ? ನೀ
ವದನಾಲಿಸಿ ಕನಲದಿರವೆಳ್ಳುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಎಲೆಭದ್ರನೆ ! ಅರಿತುದಂ ಅರಿಕೆಗೆಯ್ಯೆ ಸಿನ್ನ
ಮಾತಿಂಗೆ ಕನಲ್ವುದರಿವೇಂ ? ಎಳ್ಳನಿತುಮಳ್ಳದೆ ನೀಂ ಉಳ್ಳುದಂ
ಅರಿವು.

ಕಾರುಣಿಕಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಆರೈಮಹಾಶಯರೆನಿಪ ನಿಮ್ಮ ಪರಿ
ಯೆ ಬೇರೆ. ತುಂಬಿದ ಕೊಡಂ ತುಳುಂಕುಗುಮೇ ? ಮಹನೀಯರಾದ
ನಿಮ್ಮಿಂದಮೆಗಡೆ ಜಗಂ ನಿಂದಿಕ್ಕುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಎಲೆ ಕಾರುಣಿಕನೆ ! ಎಮ್ಮನ್ನರೆನಿಬರೊ ಜಗ
ದೊಳ್. ಎಮ್ಮನೇವೊಗಳ್ಳೆ ?

ಕಾರುಣಿಕಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ನಿಮ್ಮನ್ನರ್ ಗುಣಿಗಳ್ ಜಗದೊಳ್
ಕೆಲಕೆಲರೆ. ಎಂತೆನೆ --

ಕಂ|| ಗುಣತಾಲಿಗಳತಿವಿರಳರ್ |

ಗುಣೀನರೆನಿಪ್ಪ ಮನುಜರೆನಿಬರೊ ಜಗದೊಳ್ ||

ಮಣಿಮಯಶಿಲೆಗಳ್ ದುರ್ಲಭ್ |

ವೆಣೆವೊಡೆ ನೆಲಸಿಕ್ಕುಮೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕಾಳ್ಳಲ್ಗಳ್ || ೧೨೭ ||

೧೨೭-ಕಾಳ್ಳಲ್ಗಳ್-ಕಾಡುಕಲ್ಲುಗಳು.

ತಮ್ಮ ನಲ್ವುಡಿಯಿಂ ಅನುಗೃಹೀತನಾದೆಂ. ಬಿನ್ನ ವಿಪ್ರದಂ ಬಸೆ ದಾಲಿಪುದು. ಆ ಕಾರವಂ ಜೂಜಿನೊಳ್ ಅಂದು ನಿಮ್ಮತ್ತಣಿಂ ಪಡೆದ ಪೊಡವಿಯಂ ಇಂದದೊಂದು ತರದಿಂ ತನ್ನ ಬಸಕೆ ಕೊಂಡು ಜಗ ದೊಳ್ ತಾಂ ಧರ್ಮಬರ್ತನೆಯರಸಂ ಆಗವೇಳ್ಕೊನೊಂದು ಬಗೆವಗೆಯ ಎಸಕಂಗಳಂ ಎಸಗುತಿದ್ದಪಂ. ಅಳವಿಗಳೆದ ದಳಮಂ ಅಳವಡಿಸು ತಿದ್ದಪಂ.

ಕಂ || ಆತನ ಗಂಜನೆಯೇ ಪೆರ |

ತಾತನ ನಡೆನುಡಿಯ ಪೆರತು ಪೆರತಾಜಿಸನುಂ ||

ಆತನ ಜಾಣುಂ ಪೆರತೆನೆ |

ಯಾತನ ಪೊಸಪರುತವಣೆಯನೇವಣ್ಣಿ ಸುವಂ || ೧೩೪ ||

ವೃ || ಬಿನಯಕೆ ಬೀಡು ಬೀರಕೆ ತವರ್ವನೆ ಬಿಜ್ಜಿಗದೊಂದಡವ್ವು ವೂ | ಬಿನದಕೆ ಬಿತ್ತು ಜಾಣ್ಣಿ ನೆಲೆಸತ್ಯ ಪೆಗಾರವೆ ದೇಸಿಗಿಂಬು ಸೊಂ || ಪಿನ ನಯಕಾಗರಂ ದಿಟಕೆ ಕಾಳುಡೆ ಚಾಗಕೆ ಪಳ್ಳೆ ಯೀತನೆಂ | ದಿನ ಜಸಜೊನ್ನದಿಂ ಜಗತಿಯಂ ಬೆಳಗಲೆ ತೊಡ ಗುತ್ತು ಮಿದ್ವಪಂ || ೧೩೫ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ಇದಿಕ್ಕೆ. ದೇಶಸ್ಥಿತಿಯಂತಿಕ್ಕುಂ ದೇಶೀಯರೆಂ ತಿದ್ದಪರ ? ಇದಂ ನಿರವಿಸು.

ಕಾರುಣಿಕಂ.-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಆಲಿಸು. ದೇವಡಿಗರ ಸದಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ನಿಜ್ಜಮುಂ ಪ್ರಾತಸ್ಸಂಗವಾದಿಪುಟ್ಟಲಂಗಳೊಳ್ ಸಡ್ಡೆಗೊಂಡು ನಿಯಮದಿಂ ದೇಗುಲಂಗಳೊಳ್ ಪೂವಡಿಗರ ತಪ್ಪದೆ ತಂದರ್ಪಿಸುವ ತರತರದ ಪಲಸಾನಿಸ್ಸೆವುಗಳಂ ದೇವರಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತುಂ ಅರಸಂಗೆ ಸ್ವಸ್ತಿಯಂ ಆರಾಸಿಪರ. ದೇಶದೊಳ

ಬರ್ತನೆಯರಸಂ-ವಿಚ್ಛತ್ಪ್ರಾಧಿಪತಿ, ೧೩೫ ಕಾಳುಡೆ-ದಿಂಬು, ಪಳ್ಳೆ-ಹಾಸಿ; ಸಡ್ಡೆ-ಶ್ರದ್ಧೆ.

ಲ್ಲಿಯುಂ ಆವುದಕ್ಕುಂ ಸುಂಕಮಂ ಕೊಳ್ಳದ ಕತದಿಂ ಸುಂಕಿಗರ
ಸುದ್ದಿಯೆ ಇಲ್ಲಂ. ಆತನ ಆಸ್ಥಾನಸಚಿವರೊಳ್ ಅರುಂ ಲಂಚಗರೆಂ
ದುಂ ಲಂಚವಣಿಗರೆಂದುಂ ಲಂಚಂಗುಳಿಗಳೆಂದುಂ ಪೆಸರ್ವಡೆಯದಿ
ದ್ದಪರ. ಪಟ್ಟಣಿಗರ ಮೋಸಕಾರರ ಪುಸಿಗರ ಜೂದಾಳಿಗಳೆನಿಸದೆ
ಎಲ್ಲರುಂ ಸದ್ವಿಷಯದೊಳ್ ಓದಾಳಿಗಳೆ ಕಟ್ಟೊಲಗದೊಳ್ ಮಾತಾಳಿ
ಗಳೆ ಕಾಳ್ಗೈಯ್ದಂಗಳೊಳ್ ಸಿಗ್ಗಾಳಿಗಳೆ ಎನಿಸಿರ್ಪರ. ಎಲ್ಲರುಂ
ಉದ್ಯೋಗಿಗಳೆನಿಸಿರ್ಪರಲ್ಲದೆ ಉಟವಣಿಗರೆನಿಸಿ ಸೋಂಬರಾಗಿರರ.

ವೃ|| ಅರಸಂ ನಿಪ್ಪುಸತಪ್ಪ ಕೃತ್ರಿಮಗುಣಗ್ರಾಮಂಗಳಂ ಕಣ್ಣೊಳು |
ತ್ತಿರೆ ದೇಶೀಯರೊರಲ್ದ ಕೊಟ್ಟಜಗಳಂ ತಾಂ ಕಾಲದೊಳ್
ಕೊಟ್ಟಪರ || ಸಿರವಂಬಾಗುವರಾತನಾಣತಿಗೆ ಮಾಸಾವಂತರಾ
ಯಕ್ಕಳಾ | ಸಿರಿಯಂ ಪೆಮ್ಮೆಯನಾಬೆಡಂಗನನುವಿಂದಾ
ಗುಣ್ಣಿನೇವಣ್ಣಿ ಪೆಂ || ೧೩೬ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಅರಮನೆಯ ಆಸ್ಥಾನದಪೆಚ್ಚುಗೆಯೇಂ? ಪೇಳ್.

ಕಾರುಣಿಕಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಆಲಿಪುದು || ವರಳಚರ || ಬಂಗ
ಳಚರ ನೇಸಳಚರ ಕಾಪ್ಪಿರಿಚರ ಬಾಹ್ಲಿಕಿಚರ ಕಾಂಬೊಜಿಚರ
ಕನ್ನಡಿಚರ ಮುಂತಪ್ಪ ಮೂಡಣ ಪಡುವಣ ತೆಂಕಣ ಬಡಗಣ
ಮಾಸಾವಂತರ ಸಂತತಮುಂ ನೆಗೆಳದ ಬಗೆವಗೆಯ ಕಾಣ್ಕೆಗಳಂ
ಕೊಂಡು ಬಂದೊಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಪರ. ಭಂಡಾರಿಗರ ಜಾಳಿಗೆವೊನ್ನಂ
ಇಡಲ್ ಭಂಡಾರದೊಳ್ ಎಡೆ ಸಾಲದೆಂದುಂ ಬೇರೆಡೆಯಂ ತೋರ
ವೇಳ್ಕುಮೆಂದುಂ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿದ್ದಪರ. || ದೂಸಿಗರ || ದವ
ಸಿಗರ ಕಾಯಿಗರ ಪಣ್ಣಿಗರ ತಂಬುಲಿಗರ ಮುಂತಪ್ಪರ ಸರ್ವಕಾ
ಲಂಗಳೊಳಂ ಸರ್ವಸಂಭಾರಂಗಳಂ ಸಜ್ಜುಗೆಯ್ದ ರಾಜಮಂದಿರ
ದೊಳ್ ಬತ್ತೊತ್ತಿನಿಂ ನಿಗುಂಬಿಸುತ್ತಿರ್ಪರ. ಸುತ್ತಲುಂ ಸಮಕಟ್ಟಿದ
ಕಟ್ಟಾಣಿಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣಂಗಳೆ ಬಳಸಿದ || ಮಿಂಗಳ || ನೆರವಿಯೆನೆ,

೧೩೬ ಕೊಟ್ಟಜ-ಕಪ್ಪು; ವರಳಚರ-ವರಾಳದೇಶದಲ್ಲಿರುವವರು, ದೂಸಿಗರ-
ಜವಳಿಯೆಂಬವರು, ಮಿಂಗಳ-ನಕ್ಷತ್ರಗಳ,

ಬಳಗೆ ನಡುವಣಿಂದ್ರನೀಲವಿಳಸಿತವಪ್ಪ ಕೀಲ ಕರೆಬೆನೆ ನಟ್ಟನಡುವೆ
ಯಿಂಬುವಟ್ಟ ಮಿಸುಪ ಮಿಸುನಿಯ ದಂಡಂ ಇಳಯಲ್ ನಟ್ಟಳವಟ್ಟ
ಇಳಯುಂಗಂಬವೆನೆ, ತನ್ನ ಬಳಯ ರಾಯನ ಓಲಗದ ಏಳೆಯಂ
ನೆಟ್ಟನ ನಿಟ್ಟಸಲ್ ಆಸೆವಟ್ಟ ಪೊಡವಿಗೆ ಅಂಬರದಿಂ ಇಳಿದು ಮು
ಟ್ಟಯಿಸಿ ಬಂದು ನಿಂದ ತಣ್ಣದಿರನ ಮಂಡಲವೆನೆ ಮಂಡಳಿನಿದ ರುಗ
ರುಗಿಪ ರನ್ನದ * ಮೇಘಢಂಬರಂ * ಆಡಂಬರದಿಂ ಬಪ್ಪುತಿರೆ,
ಇರ್ಪಕ್ಕದೊಳ್ ಬಯ್ಯರದಿಂ ಇಕ್ಕುವ ಬಿಳಿಯಚಾಮರಂಗಳ ನೆಗೆದು
ನಡೆಪಾಡುವ ನಿಜಭುಜಪ್ರತಾಪಕೀರ್ತಿಹಂಸಿಗಳನೆ, ತೊಟ್ಟ ತರತರದ
ರುಗರುಗಿಸ ತುಡುಗೆಗಳಂ ಉಟ್ಟ ಮಿರುಮಿರುಗುವ ನಲ್ಲುಡುಗೆಗಳಂ
ಇಟ್ಟ ನೊಸಲ ನೊಬಗಿನ ಕತ್ತುರಿಯ ಬೊಟ್ಟಿನಿಂ ಕಣ್ಣೊಳಸುತ್ತಂ
* ಪಟ್ಟವಣೆಯಂ * ಅಟ್ಟಸದಿಂ ಏರಿ ರಂಜಿಸುವಾತನ ಕಟ್ಟೂಲಗದ
ಕಟ್ಟುಸಿರಿಯಂ ಏನೆಂಬೆ ! ಸನ್ನಿಧಿಯ ಉಳಗದವರ ಇರ್ಪಕ್ಕ
ದೊಳಂ * ರನ್ನ ಗಾಳಂಜಿಗಳಂ * ಇಕ್ಕೈಗಳೊಳಂ ಪಡಿದುಕೊಂಡು
ಸಿಂಧಿರ್ಪರ್. ಪಡಿಸಣಿಗರ್ ಪಾಧಾವಧಾನಮಂ ಪರಿಪ್ಪಾರದಿಂ ಪೇಳು
ತ್ತುಂ ಪಾದಾರವಿಂದಂಗಳಂ ಬತ್ತುತಿರ್ಪರ್. ಕೈವಾರಿಗಳ್ “ಜಯಜಯ
ಕುರುಕುಲರತ್ನಾ ಕರರಾಚಾಸುಧಾಕರ ಮಹಾರಾಜೇಂದ್ರಸಾರ್ವ
ಭಾಮ” ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಿಂ ಪರುರವಣೆಗೊಂಡು ಪಜ್ಜೆವಜ್ಜೆಗೆ
ಪೊಗಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರ್.

ಭೀಮಂ-(ಆತ್ಮಗತಂ)ಇನ್ನೇಂ ? ಆರುಮಿಲ್ಲದೊಗೆ ಮಡಿವಳತಿ
ಮಾಳಯೇ ಮುತ್ತೈದೆ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಆಸ್ಥಾನಮಂ ಆರಾರ್ ಅಳಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪರ್?

ಕಾರುಣಿಕಂ-ಅವಧರಿಪುದು. ಬಂದೆಡೆ ಮದ್ದಳಗರ್ * ಸರವಂದಿ
ಗರ್ * ಬೀಣಿಗರ್ * ಗಾಣರ್ * ವೆಕ್ಕಣದ ಹೊನಹುಗಾರ್ತಿಯರ್ ನೆರೆದ
ಜನದ ನೆರವಿಯಕೊಡಂಕೆಗಳ ಮದರ್ ಸೊಸುತೆ ಸಿರಂಗಳಂ ತೊನೆ

ಮೇಘಢಂಬರ-ಭತ್ತ, ಪಟ್ಟವಣೆ-ಸಿಂಹಾಸನ, ರನ್ನ ಗಾಳಂಜಿ-ರತ್ನದ
ಒಳದಾನಿ, ಸರವಂದಿಗರ್-ಸ್ವರಬಂಧನಂ ರಚಿಸುವರು, ಬೀಣಿಗರ್-ವೀಣೆಯಂ
ನುಡಿಯಿಸುವರು, ಗಾಣರ್-ಹಾಡುವವರು.

ಯಿಸರ್. ಬಂದೆಡೆ ಬಾಗರಣಿಗರ್ ತಕ್ಕಿಗರ್ ಬಂದೆಡೆ ಜೋಯಿಸಿಗರ್
ಗಣಿದಿಗರ್ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗರ್ ಬಂದೆಡೆ ಕಬ್ಬಿಗರ್ ಚೌಪದಿಗರ್ ಬಂದೆಡೆ
ಬಿಲ್ಲೋಜರ್ ಒಲಗದ ಮೊಗಸಾಲೆಯಂ ಅಳಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಪರ್.
ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ಬಂದೊಂದೆಡೆಗಳೊಳ್ ನಾವಿಲರ್ ಫೋಳಾಯಿಲರ್ ಪದ
ಯಿಲರ್ ಪಚ್ಚಯಿಲರ್ ಪಡೆವಳ್ಳರ್ ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳರ್ ಮಡಿವಳ್ಳರ್ ಅಡಪ
ವಳ್ಳರ್ ಅಡುವಳ್ಳರ್ ಅಚ್ಚುಳಾಯ್ತರ್ ಝಳಂಬಾಯ್ತರ್ ಕಡಂಗಾಯ್ತರ್
ಸೂಳಾಯ್ತರ್ ಮುಂತಪ್ಪರ್ ಅವಚಣದೊಳ್ ಆವಬೆಸನಕ್ಕುವೋ
ಎಂದು ಕೈಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ಪ್ರಭುವಿನ ಪಸಾದಮಂ
ಪಾರುತಿಪ್ಪರ್.

ಭೀಮಂ-ಆರ್ಯನೆ ! ತೆಗೆತೆಗೆ. ನಿನಗೆ ಗೆಯ್ಯಗೆಯ್ತು ಮಿಲ್ಲಂ. ಆ
ಕಾರವಾಧಮನ ಸಂಗತಿಯಂ ನೀಂ ಏನೆಂದು ಗಡೆ ಬಿಲ್ಲುಂಬೆರಗಾಗಿ
ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳ್ತಪೆ ? ಆ ದ್ರೋಣಿಯೆನಿತು ಮೈಭವದಿಂ ಬಾಳೊಡ
ಮೇನೋ ? ಅವನಗಳದೈಸಿರಿ ಪೋಪೋ ಎನಿತರೊಳಕ್ಕುಂ. (ಕಾರುಣಿ
ಕನಂ ನೋಡಿ) ಎಲಮೆ ಕಾರುಣಿಕ ? ಏಳೇಳ್ ಸಾಲ್ಗುಂ. ಕತೆಯ
ಪುರುಳ್ ಕಿರಿದಾದೊಡಂ ಬಿತ್ತರದ ಬಿನ್ನಣದ ಬಣ್ಣನೆಯಿಂ ಮಿಣ್ಣನೆ
ಬೆಡಂಗುವಡವ ಕಬ್ಬಿಗನ ಕಬ್ಬಮಂ ಪೋಲ್ವ ನಿನ್ನ ಗರಗರಿಯು
ನುಡಿಯ ಗಡಣಮಂ ಮಾಣಮಾಣ. * ಆ ತುಡುಗುಣಿಯ * ಯೋ
ಗ್ಯತೆಯಂ ಆವರಿಯದರೇ ? ನೀನಡಂಗಿಸದೆ ಇಲ್ಲದುದುಮಂ ಏನೆಂದು
ಅಡ್ಡಗಲದಿಂ ಕಡಂಗಿ ಬೆಡಂಗಿನಿಂದೆ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿದಪೆ ? ನಿಲಿಸುನಿಲಿಸು.

ಯಥಿಷ್ಠಿರಂ-ವತ್ಸಾ ? ಇದೇನೆಂದು ನಿರ್ನಿರಂ ಕಾರುಣಿಕಂಗೆ
ಕನಲ್ವೆ ? ನಿಲ್ ನಿಲ್. ಇಂತು ಬಲ್ಲಡಸಿನಿ ನುಡಿವುದೇ ? ಕನಲದೆ
ಆಲಿಪುದೆಂದು ಮೊತ್ತ ಮೊದಲೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನೀತಂ.

ನಾವಿಲರ್-ಜಡಗುನಡೆಯಿಸುವರು, ಫೋಳಾಯಿಲರ್-ಕುದುರೆಸವಾರರು, ಪದ
ಯಿಲರ್-ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವರು, ಪಚ್ಚಯಿಲರ್-ಬಡವೆಗಳವ್ಯಡುವವರು,
ಝಳಂಬಾಯ್ತರ್-ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆವಿಡುವವರು, ಕಡಂಗಾಯ್ತರ್-ಉತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸುವರು,
(ಖುಷಿವೊಡುವವರು) ಸೂಳಾಯ್ತರ್-ಸರಬಯವರು (ಅಥವಾ ಅರಿಕೆಮಾಡುವವರು.)
ತುಡುಗಣಿ-ನಾಯಿ,

ಭೀಮಂ-ಆರೈನೆ ! ಆದೊಡೇಂ ಈತನ ನುಡಿವೊನಲ್ಲೆ ತಡಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆ ?

ಕಾರುಣಿಕಂ-ಕನಲ್ವದಾಗದು. ಆಂ ಅರಿಪುವುದನೆಲ್ಲಮಂ ಅರಿಪಿ ದುದಾಯ್ತು. ಪಲವಾತಿನೇಂ ? ಕವಡುನುಡಿಯಿಂ ಕೊರ್ವಿಪ್ಪ ಕಾರವನವಂ ನಿಮಗೆ ಮಚ್ಚುರಿಸುತೆ ಜಗದೊಳ್ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಕ್ತಿ ಯುಮಂ ಸೈರಿಸಲಾರಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಕವಡೇಂ ? ಸಾಜವೇಂ ? ಎಂತಾನುಂ ಲೋಗರ ಮಚ್ಚೆಂಗಿಡಾಗಿ ಅರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಪನಲ್ಲೆ. ಅದು ದಲ್ ಅಭಿನಂದ ನೀಯಂ. ಎಮಗೆ ಮಚ್ಚುರಿಪುದಾತಂಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಸಿದ್ಧಂ. ಪ್ರಕೃತಿ ವೊರಲ್ಕೆ ಬಕ್ಕುಮೆ ? ಅದರಿನೆ “ಪ್ರಕೃತಿರ್ದುಸ್ತೃಜಾ” ಎಂದಪ ರರಿತರ್. ನೀನೆಮಗೆ ಬಂಬಲ್ಕಳಲ್ಲೆ. ಅಕಟ ? ಏಗುವೆಂ ? ಪೊನ್ನ ಕಡಗಮೇ ? ರನ್ನನೇವಾಳಮೆ ? ಮೂಕಿಕದುಂಗುರಮೇ ? * ಜಾಗ ವರಲ ನೀಸಕವೇ ? * ಮಿಸುನಿವಸದ್ಧ ಸವಗಮೇ ? ಕೆಂಬರಲ ಪದಕ ಮೇ ? ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರಮೇ ? ಏನೆನ್ನೊಳಕ್ಕುಂ ? ಇಂದಕಟ ತಕ್ಕ ಮೆಚ್ಚಂ ನಿನಗೆ ಕುಡಲಿಲ್ಲದೆ ರಿಕ್ಕಟಂ ಕಳಪವೇಳ್ಳುಮಲ್ಲೆ.

ಕಾರುಣಿಕಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಕವಡಿಲ್ಲದ ಕಟ್ಟೆರಕದ ನಿನ್ನ ಸವಿ ನುಡಿಗಳ್ಗೆ ಸಾಟಿಯೆನಿಪ್ಪ ಮೆಚ್ಚೆನ್ನದಾವುದೋ ? ಪೆರತೇವುದೋ ? ಆನಿ ದರಿನೆ ಸತ್ಕೃತನಾಗಿರ್ಪೆಂ. ನೀನೇಕೆ ಚಿಂತಿಸಿದಪೆ ? ಅಂತಪ್ಪಮೆ ಚ್ಚಿನ * ಪಾರುಖಾಣಿಯಂಗಳಂ * ವದಾನ್ಯಕುಲತೀಲಕಂ ನೀಂ ಎನಿ ತಿತ್ತೆಯೋ ? ದೈವವೊಸೆದೊಡೆ ಮುಂದೆ ಎನಿತೀವೆಯೋ ? ಎನಗಾಣ ತಿಯನೀಯ ; ಪೋತರ್ಪೆಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಬಳ್ಳುತು , ಅಂತುಗೆಯ್. ಒಂದು * ಪಿಂಜರಿಯ ಕುರುದೊಡಮನಾದೊಡಂ * ಈಯಲಿಲ್ಲದೆ ಪಿಂಜರಿವ ಎನ್ನ ಕೈ ದಕ್ಕುಂಗೈಯಾಯ್ತು.

ಜಾಗವರಲ-ಮರಕತದ, ನೀಸಕ-ಟೊಟ್ಟಿಗೆ (ಶೀರ್ಷಕ) ಮಿಸುನಿವಸದ- ಚಿನ್ನದ ಕೆಲಸದ, ಸವಗ-ಕವಚ, ಪಾರುಖಾಣಿಯು-ಔಚಿತ್ಯವರಿತು ಕುಡುವ ವಸ್ತು. ಪಿಂಜರಿ ಪಿಳ್ಳ, ಕುರುದೊಡಂ-ಸಣ್ಣಬಡವೆ, ದಕ್ಕುಂಗೈ-ವರದಕ್ಕೈ.

ಕಾಕುಣಿಕಂ-ಮಹಾರಾಜ ? ನಿನಗೆ ವಿಜಯವಕ್ಕೆ (ಎಂದು ಪೋಷಂ)

ಧಾನ್ಯಂ-ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಆದುದ್ರೋಧನಂ ನಿನ್ನಂತೆ ಅರಸು
ಗೆಯ್ಯಲೆ ತೊಡಗಿದ ಮಾತ್ರದಿನೇಂ ? ನಡೆವಳಿಯೊಳನಿತೋ ಅಂತರ
ವುಂಟು. ಕಾಕೆ ಕೋಗಿಲೆಯಂತಿದ್ದೊಡೇಂ ? ಸರದೊಳ್ ಭೇದವಿಲ್ಲವೆ ?

ದ್ರಾಪದಿ-ಆರ್ಯಪುತ್ರ ! ಈ ದ್ರಾಪದಿ ಇನ್ನೆಗಂ ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿ
ಕೂಲೆಯಾಗಿ ಮೋಡಗೊಂಡಳಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮಾಳ್ಗೆ ಮನದೊಳಂ
ಬೇಸತ್ತುಳಲ್ಲ. ನಾಣೆಟ್ಟು ನುಡಿದಳಲ್ಲ. ಮಾರಿ ಮಾತಾಡಿದಳಲ್ಲ.
ಇದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದುದಲ್ಲ. ಆದೊಡಂ ಇಂದು ನಿನ್ನಾಣತಿಯಾ
ದೊಡೆ ಇನಿತು ಬಿನ್ನವಿಪೆಂ. ಬೆಣೆ ನಾಲಗೆಯೆಂತುಟು ? ಸಿಗ್ಗಾಳಯೆನಿ
ಸದೆ ಜರುಚುಗುಮೆನ್ನದಿರ. ಎನ್ನಮನದ ಬೇಗೆ ನಿನ್ನೊಳ್ ಅರಿಪ
ದೊಡೆ ತೀರದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ದೇವಿ ! ಅಪ್ಪುದಪ್ಪುದು; ಬಲ್ಲೆಂ. ಪೆಣ್ಣೆ ತಮ್ಮ
ಮನದ ಬೇಗೆಯಂ ಪೆರರೊಳ್ ಅರಿಪದೆ ಸಂತವಿರರ್.

ದ್ರಾಪದಿ-ಆರ್ಯಪುತ್ರ ! ಪೆರರೊಳಂದೊಡೆ ಗೊಟ್ಟೆಯೊಳ್ ನೆರೆದ
ನೆರವೊರೆಯ ಪೆಣ್ಣೊಳ್ ನಾಣೆಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಬೇಗೆಯಂ ಗಾಂವೆಯರ್
ಉಂತೆ ತಾನರಿಪುವುದರಿಸೇಂಗಡ ? ಆಕೆಯರೇಂ ಅರಿಪರೆ ? ತೀರಿಪರೆ ?
ತನ್ನ ಕೈವಿಡಿದ ಮನದನ್ನನೊಳ್ ಅರಿಪುವೊಡೆ ಆತನಂತಾನುಂ ಸೃತಿ
ಡುವಂ. ಅಂತು ನಿಮ್ಮೊಳಲ್ಲದೆ ಎನ್ನಳಲಂ ಇನ್ನಾರೊಳ್ ಆಂ ಅರಿಪ
ವೇಳ್ಳುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ದೇವಿ ! ನಿನ್ನ ನುಡಿಯೊಪ್ಪಲ್ಲಕ್ಕುದು. ಅದೇಂ
ಪೇಳ್.

ದ್ರಾಪದಿ-ಆರ್ಯಪುತ್ರ ! ಬರ್ಮೆ ಮುಗುದೆ ಆಂ ಅಳಲ್ವೇಗೆಯಿಂ
ಮರುಳ್ಳು ತಕ್ಕಳದು ಕೈಗಣ್ಣಿ ನುಡಿದೊಡಂ ಮನ್ನಿಸು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ಅದೇಂ ? ನುಡಿ.

ದ್ರೌಪದಿ-ಆರ್ಯಪುತ್ರ ! ಇಂದು ಆಬೇಹುಕಾರಂ ಬಂದು ಬಿನ್ನ
ವಿಸಿದ ಆಕಾರವಾವಶದನ ಅಗ್ಗಳದ ರಾಜ್ಯವೈಭವಮುಂ ಕಿವಿಯಾರಿ
ನೀಂ ಕೇಳ್ದೊ ಗಡೆ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಆಯ್ತು ಕೇಳ್ದೆನು.

ಭೀಮಂ-(ಆತ್ಮಗತಂ) ಕೇಳೊಡೇಂ ಕೇಳದೊಡೇಂ ? ಕೇಳೊಡೆ
ಡೆಂ ಕೇಳದಂತೆ ಗಡೆ.

ದ್ರೌಪದಿ-ಇದರಿಂ ನಿಮ್ಮ ಮನಕೆ ಇನಿತುಂ ಕುಂದುಕೊರತೆ
ಯಾದುದಿಲ್ಲವೋ ?

ಭೀಮಂ-(ಆತ್ಮಗತಂ) ಆರ್ಯಂ ಕುಂದುಕೊರತೆಯುಮುಂ ಬಲ್ಲನೇ?

ದ್ರೌಪದಿ-ಮೇಲೆ ಉದಾರಹೃದಯರಾದ ನಿಮಗೆ ಅದೆಂತಕ್ಕುಂ?
ಕರಂ ಕರುಂಬಾಳೆಯೆನಿಸಿ ಪೆಣ್ಣಿಗೆ ಆಗದೆತೀರದು. ಆಪಗೆಯ
ವೇರೇಳ್ಗೆಯ ಬಾರ್ತೆಯೆಂಬ ಃ ನರುನೆಯ್ ಃ ಎನ್ನ ಕೊಡಂಕೆಯೆಂಬ
ದರ್ಮಿಯ ದ್ವಾರದಿಂ ಎನ್ನರ್ದೆಯೆಂಬ ಕೊಂಡದೊಳ್ ಬೀಳ್ವುದುಂ
ಅಂದಿನಿಂ ಪೊಗೆಯುತಿದ್ದ ಅಳಲೆಂಬ ಅಗ್ಗಿ ಭಗ್ಗನೆ ಪೊತ್ತಿ ಪಜ್ಜೆ
ಸುತಿಕ್ಕುಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ದೇವಿ ಸಂತಮಿರು ಸಂತಮಿರು. ನಿನ್ನ ದುಃಖಾ
ತುರಿವದೆ ನಂದುಗುಂ.

ಭೀಮಂ-ಆರ್ಯನೆ ? ದೇವಿಯು ದುಃಖಾಗ್ನಿ ಅದೆಂತು ಕೆಮ್ಮನೆ
ನಂದುಗುಂ ? ಆಪಗೆಯ ಃ ವಿಶಸನವೆಂಬ ಃ ಪುರ್ಣಾಯತಿ ಆಗಲೆ
ವೇಳ್ಕುಂ.

ದ್ರೌಪದಿ-ಆರ್ಯಪುತ್ರನೆ ! ಆಲಿಸು.

ಕಂ | ಪೇರಡವಿಯೊಳಾಂ ಬಗೆಯಲ್ |

ಬಾರದ ಕೋಟಲೆಗೆ ಸಿಲ್ಕಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರೆಯುಂ |

ಕಾರವನನುತಪಿಸದೆ ತಾಂ |

ಕ್ರೂರಂ ಪೆರಸಿರಿಯ ಪೆಂಪಿನಿಂ ಬೀಗಿದಪ್ಪಂ || ೧೩೩ ||

ಎನ್ನ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯತೆ ನೀಡುಂ ನೀಳಮಾಗಿರೆ ಅವನಂ ಏಕೆ ಪಳವುದು ?
(ಬಿಸುಸುಯ್ಯು) ಹಾ ಆರೈಪುತ್ತು ? ಏವೇಳ್ವದೆಂ ?

ವೃ || ಮುನಿಯಾ ಮಂಚದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮಲಗುವಂ ಕಲ್ದಾಣ
ದೊಳ್ ನಿದ್ರಿಪೈ | ಮುನಿಸಿಂಹಾಸನಮೇರುತ್ತಿದ್ದ ನಿನ್ನಗೀ ದರ್ಭಾಸನಂ
ಕುಳ್ಳರಲ್ | ಮುನಿವಾರಾಜರಿನೆಯ್ದಿ ರಾಜಸಭೆಯೊಳ್ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿ
ದ್ದ ನೀಂ | ತೃಣಗುಲ್ಮಂಗಳನಿಂತು ನಟ್ಟಡವಿಯೊಳ್ ಕಪ್ಪಂಬಡು
ತ್ತಿದ್ದಪೈ || ೧೩೪ ||

ಕಂ || ಚಂದನದಿಂ ಘುಮುಘುಮಿಸುವ |

ಚಂದದ ನಳನಳಪ ನಿನ್ನ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆಲ್ಲಂ |

ಇಂದಿದೆಕೊಳ್ ಚೆಂದೊಳ್ಳ |

ಸಂದಸಿದ್ಧಪುವು ನೋಡಿ ಸೈಸುವುದೊತೋ || ೧೩೫ ||

ಕಡುಸೊಬಗಿಂ ಬರ್ದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಸುಕುಮಾರರ್ ನಿನ್ನ ಸೋದರರ್
ಅಡವಿಯಂ ಅಲೆಯಲ್ಕೆ ಬಂದರ್. ಇಂತಪ್ಪ ಅವತಗೀಡಾಗಿದ್ದೊಡಂ
ನೀಂ ಆ ನೀಚಕಾರವರ್ಗ್ಗೆ ಎಳ್ಳನಿತುಂ ಕನಲದಿರ್ವೆ. ಜಗದೊಳ್
ನೀಚರಂ ನಿಗ್ರಹಿಪ್ಪದೆ ರಾಜಸೈರ ಬಳಯರನಲ್ತೆ. ನೀಂ ರಾಜಸೈ
ರಾಜಹಂಸನೆಂದು ನೆಗೆಳ್ತೆವಡೆದಿದ್ದೊಡಂ ನಿನ್ನೊಳ್ ಕನಲ್ಕೆ ಅಣವಿಲ್ಲ
ವೇಕೆ ? ಅವರಾಜಸೈ ತಕ್ಕವಸರದೊಳ್ ಕನಲ್ಕೆಗೊಳ್ಳನೋ ಆತನಂ
ಎಲ್ಲರುಂ ಪಂದೆಯೆನ್ನರೆ ? ಮಂದನೆನ್ನರೆ ? ಅಲಸನೆನ್ನರೆ ? ಅದು
ಕಾರಣಂ ಪರಮದ್ರೋಹಿಗಳಪ್ಪ ಆಶಗೆವರ ವಿಷಯದೊಳ್ ತಾಳ್ತೆಯು
ನಿನಿತುಂ ತಾಳದೆ ಕನಲಲೆವೇಳ್ಕುಂ. ಇದು ತಾಳ್ತೆಗೆ ವೊಳ್ತಲ್ತು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.- (ಭೀಷಸಂ ಕೈಯೋಳು ಏಡಿದು) ವತ್ಸಾ ! ಸಂತಮಿರ ಸಂತಮಿರ. ದೇವಿಯಂತೆ ನೀನುಂ ಜಾಣಲಿಯಾಗಿ ಮನಂಬಂದಂತೆ ಕೈಮಿಗೆ ಮಾಮಸಕಂಗೆೊಂಡು ಬಿರುನುಡಿಯಂ ನುಡಿವುದೇ ? ನೀಂ ಕೇಳ್ವರಿಯಾ ? “ ತಾಳ್ಯಂ ಬಾಳ್ಯಂ ” ಎಂಬ ನಲ್ಲುಡಿಯಂ.

ಕಂ || ಬಡಲೆಂಬ ಪುತ್ತಿನೊಳಗಡೆ |

ವಿಡಿದಾನಾಲಗೆಯೆನಿಪ್ಪ ಪಾವುಬ್ಬುತೆ ಕೂ ||

ನ್ನುಡಿಬಿಸಮಂ ಕಾರಲೆ ತಾಂ |

ತೊಡಗಿರೆ ಕಮವೆಂಬ ಗರುಡಮುಣಿಯಿರವೇಡಾ ? || ೧೪೧ ||

ಕಂ || ಆರಯ್ಯನೆನಿಪ್ಪರಿವೇ |

ಆರಯ್ಯತಿಕೋಪಹಯಕೆ ವಾಗೆಯೆನಿಕ್ಕುಂ ||

ಆರಯ್ಯದನುಳದೊಡೆ ಹಾ |

ಆರಯ್ಯ ಬಳಕ್ಕೆ ಕಿಡದೆ ಸಂತಂ ಬಾಳ್ಯರ್ || ೧೪೨ ||

ತಳತಳಪ ಜಸಜೊನ್ನದಿಂ ಜಗಮಂ ಬೆಳಗದೆ ಅರಂಗೆಟ್ಟು ನಡೆವರೇ ?
ಆಂ ಏಗೆೊಂಡಂತೆ ಬನವಾಸಮಂ ಪೂರೈಸವೇಡವೇ ?

ಕಂ || ಅನುಜನೆ ನಗಳ್ಳೆ ಪಾಂಡುವ |

ತನುಜರ್ ನುಡಿದಪ್ಪಿ ನಡೆದರೇ ಚಿಃ ಎನುತುಂ ||

ಮನುಜರ್ ಕುಲಜರ್ ದಿವಿಜರ್ |

ದನುಜರ್ ಜಗದಲ್ಲಿ ಜರಿಯದೇಂ ಮಾಣ್ಣಪರೇ || ೧೪೩ ||

೧೪೧ ಇರವೇಡಾ- ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ ; ೧೪೨ ಆ + ರಯ್ಯನೆನಿಪ್ಪ + ಅರಿವೇ. ರಯ್ಯ-ರಮ್ಯ ; ಆರಯ್ಯತಿಕೋಪಹಯಕೆ-ಆ-ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ; ರಯಿ-ವೇಗ ವುಳ್ಳ ; ಅತಿಕೋಪಹಯಕೆ-ಮಹಾಕೋಪವೆಂಬ ಕುದುರೆಗೆ ; ವಾಗೆ-ಲಗಾಮು ; ಆರಯ್ + ಅದಂ, ಆರಯ್-ವಿಚಾರಮಾಡಿನೋಡು ; ಆರ್ + ಅಯ್ಯ-ಯಾರ್ ; ಆಯ್ಯ ಎಂದೂ ಸಂದೋಧನೆ. (ಇದು ನಲ್ಲು ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರ್ಯಕ್ಷರಾತ್ಮಕವಾದ ಯಮಕ.)

ಅಂತು ಪಳಜಸಕೀಡಾಗಿ ಆವೆನಿತುಕಾಲಂ ಬರ್ದುಕವೇಳ್ಳುಂ ? ನೆಲ
ದೊಳ್ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕಮೇನಿಪ್ಪೇವೇ ? ದೊರೆವಡೆದ ಪಾಂಧಾತಂ
ಮುಂತಪ್ಪರುಂ ಕೆಲವುಂ ಕಾಲಮೆ ನೆಲದೊಳ್ ದ್ದರ್. ಅನ್ನರ್ ನನ್ನಿ
ಗರ್, ಮಾರಾಜರ್ ದಿವಕೆಸಂದೊಡಂ ಯಶಕಾಯದಿಂ ಈಗಲೊಂ
ಜಗಮಂ ಬೆಳಗಿದಪರ್. ಇಂತಿರಲೊಡಂ ಆ ಈಮೊರ್ಮಾರುದ್ದದ
ಬಡಲಂ ಪೊರೆಯಲ್ತೆ ಪುನಿಗರೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಬರ್ದುಕುವುದು ತರನೇಂ ?
ಕನಲ್ತೆವಿಡು, ಬಸ. ನಿನ್ನ ದಟಂ ಅರಿಯದರಾರೊ ? ಮೊಸೆಯೊಳ್
ನೀಂ ಗದೆಯಂ ಕೈಯಿಂ ಪಿಡಿದು ಆಲಯಕಾಲದ ಬಿಗುವರ್ತಿಜನಂತೆ
ಕಾಯ್ದುಗೊಂಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುದುಂ ಮಾನಿಸರ ಮಾತೇಕ ನೆಗಲ್
ದೇವರ್ಕ್ಕಳುಂ ಮಾರಾಂತು ನಿಲಲಾರ್ತಪರೇ ? ಇದಿಕ್ಕೇ. ಆದೊಡಂ
ಆಕಾರವರ್ಗ್ಗೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಬಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲೋಜರ್ ಗರುಡಿಯಾ
ಚಾರ್ಯಂ ಮುಂತಪ್ಪರ್ ಪಲಂಬರ್ ನೆರವಾಗಿರ್ಪರ್. ಅಲ್ಲದೆ ದುಜ್ಜೋ
ದನಂ ಅಳವಿಗಳದ ದಳಮಂ ಅಳವಡಿಸಿರ್ಪಂ. ಆವನರಮುಮಿಲ್ಲ
ದೆನುಗೆ ಬರೊದಲೊಳ್ ಅವರೆಂತು ಗಡ ಜಯ್ಯರೆನಿಕುಂ ?

ಭೀಮಂ.-ಎನುಗೆ ಎಮ್ಮ ಅದಟ ನರಂ.

ಧೃಷ್ಯಂ.-ಕುಮಾರ ಭೀಮಸೇನ ! ನಿನ್ನ ನುಡಿ ವೀರಂಗೆ
ತಕ್ಕದು. ಆದೊಡಂ ನೀಡುಂ ಬಗೆಯದೆ ಅದಾವ ಕಜ್ಜಕಂ ಉಜ್ಜ
ಗಿಸಲಾಗದು.

ಭೀಮಂ.-ಬಿಡಿಂ. “ ಅರಸನ ಕುದುರೆ ಲಾಯದಲ್ಲಿಯೆ ಮುಪ್ಪೊ
ದಿತು ” ಎಂಬಂತೆ ಎಮ್ಮ ಪುರುಷಂ ಕಾಡಿನೊಳ್ ಜೀರ್ಣಿಸಿತು.
ಅಂತುಮಿಂತು ಕುಂತಿಯ ಮಕ್ಕಳ್ ರಾಜ್ಯಮಿಲ್ಲಂ.

ಧೃಷ್ಯಂ.- ಕುಮಾರ ಭೀಮಸೇನ ! ಅದೇಕಿಂತುನುಡುವೆ ?
ಆಕಾರವರ್ಗ್ಗೆ ಗರುಡಿಯ ಕಲ್ಲಾಯ್ತಂ ಮುಂತಪ್ಪರ್ ಕೆಲಂಬರ್ ನೆರ
ವಾಗಿರ್ಪರೆಂದೊಡೆ ಏವಿವಿದು ? ಏ ತೆಗೆ. ಪರಮಕಾರುಣಿಕರ್ ಮಹಾ

ನನ್ನಿಗರ್-ಸತ್ಯವಂತರು, ಬಿಗುವರ್ತಿಜಾ - ಭೈರವ, ಏವಿವಿದು -
ಏವಿದೊಡೆಯ,

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.- (ಭೀಮಸಂ ಕೈಯೊಳ ಏಡಿರು) ವತ್ಸಾ ! ಸಂತಮಿರ
ಸಂತಮಿರ. ದೇವಿಯಂತೆ ನೀನುಂ ಜಾಣಲಿಯಾಗಿ ಮನಂಬಂದಂತೆ
ಕೈಮಿಗೆ ಮಾಮಸಕಂಗೆೊಂಡು ಬಿರುನುಡಿಯುಂ ನುಡಿವುದೇ ? ನೀಂ
ಕೇಳ್ದರಿಯಾ ? “ ತಾಳ್ದಂ ಬಾಳ್ದಂ ” ಎಂಬ ನೆಲ್ಲುಡಿಯುಂ.

ಕಂ || ಬಡಲೆಂಬ ಪುತ್ತಿ ನೊಳಗೆಡೆ |

ವಿಡಿದಾನಾಲಗೆಯೆನಿಪ್ಪ ಪಾವುಬ್ಬುತೆ ಕೂ ||

ನ್ನುಡಿಬಿಸಮಂ ಕಾರಲೆ ತಾಂ |

ತೊಡಗಿರೆ ಕಮವೆಂಬ ಗರುಡಮಣಿಯಿರವೇಡಾ ? || ೧೪೧ ||

ಕಂ || ಆರಯ್ಯವೆನಿಪ್ಪರಿವೇ |

ಆರಯ್ಯತಿಕೋಪಹಯಕೆ ವಾಗೆಯೆನಿಕ್ಕುಂ ||

ಆರಯ್ಯದನುಳದೊಡೆ ಹಾ |

ಆರಯ್ಯ ಬಳಕ್ಕೆ ಕಿಡದೆ ಸಂತಂ ಬಾಳ್ದರ್ || ೧೪೨ ||

ತಳತಳಪ ಜಸಜೊನ್ನದಿಂ ಜಗಮಂ ಬಿಳಗದೆ ಅರಂಗೆಟ್ಟು ನಡೆವರೇ ?
ಆಂ ಏಗೊಂಡಂತೆ ಬನವಾಸಮಂ ಪುರೈಸವೇಡವೇ ?

ಕಂ || ಅನುಜನೆ ನಗಳ್ಳ^{*} ಪಾಂಡುವ |

ತನುಜರ್ ನುಡಿದಪ್ಪಿ ನಡೆದರೇ ಚಿಃ ಎನುತುಂ ||

ಮನುಜರ್ ಕುಲಜರ್ ದಿವಿಜರ್ |

ದನುಜರ್ ಜಗದಲ್ಲಿ ಜರಿಯದೇಂ ಮಾಣ್ಡವರೇ || ೧೪೩ ||

೧೪೧ ಇರವೇಡಾ- ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ ; ೧೪೨ ಆ + ರಯ್ಯವೆನಿಪ್ಪ + ಆರವೇ.
ರಯ್ಯ-ರಮ್ಯ ; ಆರಯ್ಯತಿಕೋಪಹಯಕೆ-ಆ-ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ; ರಯಿ-ವೇಗ
ವುಳ್ಳ ; ಅತಿಕೋಪಹಯಕೆ-ಮಹಾಕೋಪವೆಂಬ ಕುದುರೆಗೆ ; ವಾಗೆ-ಲಗಾಮು ;
ಆರಯ್ + ಅದಂ, ಆರಯ್-ವಿಚಾರಮಾಡಿನೋಡು ; ಆರ್ + ಅಯ್ಯ-ಯಾರ್ ; ಆಯ್ಯ
ಎಂದು ಸಂಪೋಧನೆ. (ಇದು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರ್ಯಕ್ಷರಾತ್ಮಕವಾದ ಯಮಕ.)

ಅಂತು ಪಳಜಸಕೀಡಾಗಿ ಆವೆನಿತುಕಾಲಂ ಬರ್ದುಕವೇಳ್ಳುಂ ? ನೆಲ
ದೊಳೆ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕಮೇನಿಪ್ಪೇವೇ ? ದೊರೆವಡದ ಮಾಂಧಾತಂ
ಮುಂತಪ್ಪರುಂ ಕೆಲವುಂ ಕಾಲಮೆ ನೆಲದೊಳ್ದರ್. ಅನ್ನರ್ ನನ್ನಿ
ಗರ್, ಮಾರಾಜರ್ ದಿವಕೆಸಂದೊಡಂ ಯಶಕಾಯದಿಂ ಈಗಲೊಂ
ಜಗಮಂ ಬೆಳಗಿದಪರ್. ಇಂತಿರಲೊಡಂ ಆ ಈಮೊರ್ಮಾರುದ್ದದ
ಬಡಲಂ ಪುರೆಯಲ್ತೆ ಪುನಿಗರೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಬರ್ದುಕುವುದು ತರನೇಂ ?
ಕನಲ್ತೆವಿಡು, ಬಸ. ನಿನ್ನದಟಂ ಅರಿಯದರಾರೊ ? ಮೊಸೆಯೊಳೆ
ನೀಂ ಗದೆಯಂ ಕೈಯಿಂ ಪಿಡಿದು ಅಲಯಕಾಲದ ಬಿಗುವರ್ವರಿಜನಂತೆ
ಕಾಯ್ಕುಗೊಂಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುದುಂ ಮಾನಿಸರ ಮಾತೇಕ ನೆಗಲ್ದ
ದೇವರ್ಕ್ಕಳುಂ ಮಾರಾಂತು ನಿಲಲಾರ್ತಪರೇ ? ಇದಿಕ್ಕ. ಆದೊಡಂ
ಆಕಾರವರ್ಗ್ಗೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಬಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲೋಜರ್ ಗರುಡಿಯಾ
ಚಾರ್ಯಂ ಮುಂತಪ್ಪರ್ ಪಲಂಬರ್ ನೆರವಾಗಿರ್ಪರ್. ಅಲ್ಲದೆ ದುಜ್ಜೋ
ದನಂ ಅಳವಿಗಳದ ದಳಮಂ ಅಳವಡಿಸಿರ್ಪಂ. ಆವನರಮುಮಿಲ್ಲ
ದೆನುಗೆ ಬರ್ಮೊದಲೊಳೆ ಅವರೆಂತು ಗಡ ಜಯ್ಯರೆನಿಕುಂ ?

ಭೀಮಂ.-ಎನುಗೆ ಎಮ್ಮ ಅದಟ ನರಂ.

ಧೃಷ್ಯಂ.-ಕುಮಾರ ಭೀಮಸೇನ ! ನಿನ್ನ ನುಡಿ ವೀರಂಗೆ
ತಕ್ಕದು. ಆದೊಡಂ ನೀಡುಂ ಬಗೆಯದೆ ಅದಾವ ಕಜ್ಜಕಂ ಉಜ್ಜ
ಗಿಸಲಾಗದು.

ಭೀಮಂ-ಬಿಡಿಂ. “ ಅರಸನ ಕುದುರೆ ಲಾಯದಲ್ಲಿಯೆ ಮುಪ್ಪೊ
ದಿತು ” ಎಂಬಂತೆ ಎಮ್ಮ ಪುರುಷಂ ಕಾಡಿನೊಳೆ ಜೀರ್ಣಿಸಿತು.
ಅಂತುಮಿಂತು ಕುಂತಿಯ ಮಕ್ಕಳ್ ರಾಜ್ಯಮಿಲ್ಲಂ.

ಧೃಷ್ಯಂ.- ಕುಮಾರ ಭೀಮಸೇನ ! ಅದೇಕಿಂತುನುಡಿವೆ ?
ಆಕಾರವರ್ಗ್ಗೆ ಗರುಡಿಯ ಕಲ್ಲಾಯ್ತಂ ಮುಂತಪ್ಪರ್ ಕೆಲಂಬರ್ ನೆರ
ವಾಗಿರ್ಪರೆಂದೊಡ ಏವಿವಿದು ? ಏ ತೆಗೆ. ಪರಮಕಾರುಣಿಕರ ಮಹಾ

ನನ್ನಿಗರ್-ಸತ್ಯವಂತರು, ಬಿಗುವರ್ವರಿಜಾ-ಭೈರವ, ಏವಿವಿದು-
ಏವಿದೊಡ್ಡದು ;

ನುಭಾವರ ವ್ಯಾಸಮುನೀಂದ್ರರ ನಿಮಗೆ ಬಸೆದವರ. ಪರಮೇಶ್ವರಂ ನಿಮಗೆ ನೆರವಾಗಿಕ್ಕೂಂ. ಅವರಿಂ ನಿಮಗೆ ಶುಭೋದರ್ಕ್ಕಂ ಕರ ಗತವಾಗಿಕ್ಕೂಂ. ರಾಜ್ಯಶ್ರೀ ನಿಮ್ಮಂ ಸೇರಲೆ ಪಾರುತಿಕ್ಕೂಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಈದೀನರನೆಮ್ಮಂ ಆಮಹನೀಯರ ಎಂತು ಗಡ ನೆನೆವರ ?

ಧಾಮ್ಯಂ - ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಅಂತು ನೀಂ ಎನ್ನದಿರ. ಅನ್ನೆರ ಮಹನೀಯರ್ಗ್ಗೆ ದೀನರ ಶ್ರೀಮಂತರೊಬ ಎಣಿಕೆಯುಂಟೆ ? ಆಲಿಸು.

ಕಂ || ಜ್ಞಾನಿಗಳನುಗ್ರಹಿಸ್ವರ |

ದೀನರನತಿಶಯದಿನೊಲ್ಲ ಸಿರಿಯುಳ್ಳವರಿಂ ||

ಭಾನುವ ಕದಿಗ್ಗಳ ನೋಳ್ವೊಡೆ |

ಪೀನಂ ಬೆಳಗಿದಪುವಲ್ತೆ ಬಯಲಂ ಬೀಡಿಂ || ೧೪೪ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - (ತಿರುಂಗಿನೋಡಿ) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಇತ್ತನೋಳ್ವುದು. ಪರಿಜುವಡೆದ ಅದೊಂದು ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಸ್ತು ತೇಜಂ ಬಳಸಾಗ್ಗೂಂ.

ಧಾಮ್ಯಂ - (ನೋಡಿ) ಅದಾರಿವರ ನರಸರೇಂ ಬಳಸಂದಪನೋ ? (ಪಂಚಲಿಪಿ) ಮಹಾರಾಜನೆ ! ಅಲ್ಲಲ್ಲ. ಬಗೆದೆಂ - ಪೂಜ್ಯರ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿಗಳೆ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ಅರರೆ ! ಏಳ್ವುದೇಳ್ವುದು. “ ನೆನೆದರ್ಗ್ಗಮನದ ಲ್ಲಿಯೆ ” ಎಂಬುದು ದಿಟಂ. (ಎಲ್ಲರೂ ಎಚ್ಚರೆ).

(ಬಳಿಕ ವ್ಯಾಸಮುನೀಂದ್ರಂ ಪುಗುವಂ)

ಧಾಮ್ಯಂ - ಪೂಜ್ಯರ್ಗ್ಗೆ ಧಾಮ್ಯಂ ತುಳಲ್ಕೆಯ್ವಂ (ಎದಂತು ಮೊಳ್ಳಂ)

ವ್ಯಾಸಮುನೀಂದ್ರಂ - ಮುನಿವರ ! ನಿನ್ನ ತಪಂ ಏಳ್ಕೆಯೊಂದು ತಿದ್ದಪುದೆ ?

ಧಾಮ್ಯಂ - ಮಹನೀಯರ ಚರಣಾನುಗ್ರಹದಿಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳ್- (ವಂಛಪರ)

ವ್ಯಾಸಮುನೀಂದ್ರಂ- ವತ್ಸರಿರ ! ಜೈವಾತ್ಮಕರೆನಿಸಿ ಬರ್ದುಕಿಂ.

ದ್ರಾಪದಿ-ದೀನಿ ದ್ರಾಪದಿ ಪೂಜ್ಯರ್ಗ್ಗ ಕುಂಬಿಡುವಳ್ (ಎದಂತು
ಮಾಳ್ವಳ್)

ವ್ಯಾಸಂ- ವತ್ಸ ! ಮುತ್ಯೈದೆಯೆನಿಸ. ನಿನ್ನದೈನ್ಯವಿಂತೆ ಇರದು;
ನಿನ್ನ ಮನೋರಥದ್ರು ಪಣ್ಣಂ. ಚಿಂತಿಸದಿರ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಈ ದರ್ಭಾಸನವನೆ ರನ್ನವಿತ್ತರಿಗೆ
ಗೆತ್ತು ಆ ಅಳಂಕರಿಸವೇಳ್ವಂ.

ವ್ಯಾಸಂ-ಈ ದರ್ಭಾಸನವೆ ನಿನಗೆ ಸುಸ್ಥಿರಮಾಗಿರದು. ಎಲೆ ಅರ
ಸರ ಬಿತ್ತಿಗನ ! ನಲ್ಲರದ ಬಿತ್ತಿನಿಪ ನೀಂ ಇನ್ನುಂ ಲೋಕೋತ್ತರ
ಕೀರ್ತಿಯನೆತ್ತಲುಂ ಬಿತ್ತರಿಸುತೆ ಉತ್ತಮವಾದ ನಿನ್ನ ಬಿತ್ತರದ ಆ
ಬಿತ್ತರಿಗೆಯಂ ಮತ್ತೆಯರ್ಡರ್ವೆ. ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಚಿಂತಿಸದಿರು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಾಣೆ ಆನದರ್ಕ್ಕೆ
ಚಿಂತಿಸೆಂ. ಆದೊಡೆ ಎನ್ನ ಸತ್ಯಂ ಜಗುಳದಂತೆ ನೀಂ ಅನುಗ್ರಹಿಸ
ವೇಳ್ವಂ. ಇದನೊಂದಂ ಆಂ ನಿಮ್ಮಂ ಸೆರಂಗೊಡ್ಡಿಬೀಡಿದವೆಂ.

ವ್ಯಾಸಂ- ವತ್ಸ ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಕೆ ತಡೆಯೇಂ ?

ಕಂ|| ಬಿದು ಬಿಸುಪಡರ್ವಂ^{*}ದುರೆ ಬೆಂ |

ಗದಿರಂ ಕುಳರ್ವಂ^{*}ದು ಗಾಳಿ ಗೆಳ್ಳನೆ ಬೆಮರ್ವಂ ||

ದುದಧಿಗೆ ನೀರಳ್ಳೆ ಸಮಂ |

ತೊದವುಗುಮೆಂದಂದು ನಿನತು ಸತ್ಯಂ ಜಗುಳ್ಳಂ^{*} || ೧೪ ||

ಕುಳ್ಳರಿಂ (ಎದೆಲ್ಲರೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಂ)

ರನ್ನವಿತ್ತರಿಗೆತ್ತು-ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನವೆಂದು ತಿಳಿದು.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ಪೂಜ್ಯರೆ ! ದೀನರ್ ಆಂ ಈ ಕಾಡಿಂಗಾದೊಡಂ
ಇವರೆಮ್ಮವರೆಂದು ವಾತ್ಸಲ್ಯಂಗೊಂಡು ಇತ್ತಲೆಯ್ದಿ ಎಮಗೆಲ್ಲಂ ಚರ
ಣದರ್ಶನವಿತ್ತುದರಿಂ ಆಂ ಧನ್ಯರೆನಿಸಿದೆವು.

ವ್ಯಾಸಂ- ವತ್ಸಾ ! ನೀನಿಂತು ಉಪಚರಿಪುದೇಕೆ ? ಧರ್ಮಾತ್ಮರ
ನೀಂ ಕಾಡಿನೊಳದೊಡಂ ಎಂತಪ್ಪ ಅವತೆಯೊಳದೊಡಂ ನಿಮ್ಮಂ
ನೋಡದಿರಲೊಲ್ಲೆಂ. ದುರುಳರ್ ಆ ಕಾರವರ್ ನಾಡೊಳದೊಡಂ
ಪಟ್ಟವನೆಯಂ ಏರಿ ಮೆರೆಯುತಿದೊಡಂ ಅವರಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಲೊಲ್ಲೆಂ.
ಆದುರೋಧನಂ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ ವಹಿಸಿ ಮೆರೆಯುತಿದ್ದ ಮೂತ್ರ
ದೊಳಲಂ ? ಕಳ್ಳ ಕತ್ತುರಿಯಂ ಪೊತ್ತಂತೆ ಗಡೆ.

ಧಾಮ್ಯಂ-ಮಹಾರಾಜನ ! ಪೂಜ್ಯರ ನುಡಿ ತಗುಗುಂ. ನೈಸ್ಸೊ
ಹೃದಿಂ ಜಗಮಂ ತೃಣಕ್ಕೆ ಬಗಿದ ಸಿದ್ಧಸಂಕಲ್ಪರ್ ಮಹನೀಯರ್ಗೆ
ಜಗದೊಳ್ ಬೀಳ್ವುದೇನಿಕ್ಕುಂ ? ಆದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಜನ್ಯಸಂಪ
ದಕ್ಕೆ ಬಸೆದು ನಿಮಗೆ ಅದೊಂದು ಮೇಲಂ ಅನುಗೊಳಸಲ್ ಬಳಗೆ
ಎಯ್ದಿರ್ಪರ್.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹವಿಶೇಷದಿಂ ಆವದೇಂ
ಧನ್ಯರೋ ? ಆಕಸ್ಮಿಕವಪ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಬರವಿದು ಎಮಗದೊಂದಂ
ಽ ಉದರ್ಕಮಂ ಽ ಬಡರಿಸದೆ ಇರದು. ಏಕೆನೆ -

ವೈ|| ಚಣದೊಳ್ ಮಾಡುರಿತಂಗಳಂ ಕಿಡಿಸುಗುಂ ಮೇಣಬುದ್ಧಿಯು
ತೀವಿ ಬಾ | ಸಣಿಸಿರ್ಪಾಜಡಭಾವಮಂ ಕಳೆಯುತುಂ ಸುಜ್ಞಾನ
ನಮು ವೆಚ್ಚಿಕುಂ || ಅಣಿಮಾದ್ಯುತ್ತಮಸಂಪದಂಗಳನಳುಂ
ಬಂ ಸಾರ್ಜುಗುಂ ನೋಡೆ ಧಾ | ರಿಣಿಗೇನೇಂ ಶುಭರಾಜಿಯಂ
ನೆಗಳದೋ ಸಂದರ್ಶನಂ ಸಂತರಾ || ೧೪೬ ||

ಆದೊಡಂ ತಮ್ಮ ಬರವಿಗೆ ದೂಸರದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ ಚಪ
ಲವೀಬಗೆ ತವಕಂಬಡುಗುಂ.

ವ್ಯಾಸ:- ವತ್ಸ! ಆಲಿಸು. ಈಗಲ್ ಬಲ್ಬಿಲ್ಲಾ ರರಾದ ದ್ರೋಣಾ
ದಿಗಳ ನೆರಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬೇರ್ವಿಟ್ಟು ಸೊಕ್ಕಿಸೊರೆವ ದುರೈಯ
ಧನನತ್ತಣಿಂ ನೀಂ ಮತ್ತೆ ಬೆಚ್ಚುಬಿಸುಗೆಯ ರಾಜ್ಯಮಂ ಸಡಿಲ್ಪು
ವೊಡೆ ನೀವುಂ ಬಗೆವಗೆಯಸ್ತ್ರಂಗಳ ಬಲಮಂ ಪಡೆಯಲೆವೇಳ್ವಂ.
ಆನಿದನರಿತು ನಿಮಗೆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಲಾಭಮುಪ್ಪಂತು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬಂದೆಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರ:- ಆಂ ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂ ಕೃತಾರ್ಥರಾ
ದೆವು. ಇದೀಗಲ್ ಸತ್ತಿಗೆಯಿಲ್ಲದಂಗೆ ಕಲ್ಪತರುವೆ ನಳಲನಿತ್ತಂ
ತಾಯ್ತು. ಬೆಳ್ಳಕ್ಕರಿಗಂಗೆ ಸರಸತಿಯೆ ಬಳಸಾದುರ್ ಬಿಜ್ಜೆಯಂ ಉಪ
ದೇಸಿದಂತಾಯಿತು. ಬರುವಂ ಮುಗಾಣದೆ ಬಸವಳದಿರೆ ಭಾಗ್ಯ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭೋರನಿರಿದಿವಂದು ಪದುಳಮಂ ಬೆಸಗೊಂಡಂತಾಯಿತ್ತು.
ಬಾಯಾರಿದಂಗೆ ಪಾಲ್ಗಡಲೆ ಕಟ್ಟಿವಿರೋಳ್ ಪೊನಲಿಡುವಂತಾದತ್ತು.

ವ್ಯಾಸ:-ಆಯುಷ್ಕೃತನ! ಇತ್ತಲೆಯ್ತಾರ(ಎಂದಸತಿದೂರಂಸಂದರ್ಭ)
ಇದೆಕೊಳ್ ಆಂ ಉಸಿರ್ವ ಮಂತ್ರಮಂ ಅತ್ತಯಿಂ ಆಲಿಸು (ಎಂದು
ಕಿವಿಯೊ ಪೇಳ್ದು) ಈ ಮಂತ್ರಮಂ ಸಾಧಾರಣವೆಂದು ಬಗೆಯದಿರು.

೪೨|| ಇದು ನಿಚ್ಚಂ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂ ಜಪಿಸುವರ್ಗಕ್ಕುಂ ಬಸಂ
ಮಾನಸ | ಕೊಡವಿಕ್ಕುಂ ಪರಮಪ್ರಮೋದಭರಮಂ ಮಾಪಾ
ಪಮಂ ಬಂಜಿಕುಂ | ವಿದಳಕ್ಕುಂ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಪೇರೆಡ್ಗಳಂ
ಸರ್ವೋತ್ತಮಂ ಕೀಳ ಬೇ | ಗದಿನೋರಂತೆ ಹಸಾದಮಂ
ಗೊರಯಿಕುಂ ತ್ರಿಪಾರ್ವತೀಕಾಂತನಾ || ೧೪೨ ||

ಈ ಮಂತ್ರಮಂ ಮನದೆಕೊಂಡು ಇಂದ್ರಕೀಲಾಚಲಮನೆಡೆ
ಗೊಂಡು * ಬಾಂಬೊಚ್ಚದಲೆಯನಂ * ಜಾನದೆ ಕಂಡು ಬಕುತಿ
ಕೈಮಿಗೆ ತಪವಿಕ್ಕೇ. ಆ ಮೊದೇವಂ ಉಸೆದು ಪಾಶುಪತವೆಂಬ
ತನತು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಂ. ಮೇಲೆ ಆತನೈವೆಯಿಂದಮೆ

ಇಂವ್ರಾದಿಗಳೆಣ್ಬರ ದೆಸೆದಳರುಂ ಬಗೆವಗೆಯಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ನೀಡಿದ ಪರ್. ಅರ್ಜುನಂ ಅಸ್ತ್ರಂಗಳನಲ್ಲದೆ ಬೇರವಯಕೆಗಳಂ ಬಯಸ ದಿಕ್ಕೆ. ನೀಂ ಈ ಮಂತ್ರಮಂ ಇನ್ನಾಗ್ಗಂ ಅರಿವಲಾಗದು. ಇದರಿಂ ಕುಮಾರನರ್ಜುನಂ ಅನರ್ಗಳಂ ಅಗ್ಗದ ನುತಿಗೆ ಬರ್ಪ್ಪಂ. ನಿಮಗೆ ಸ್ವಸ್ತಿಯಕ್ಕೆ. ಆಂ ಪೋಗಿ ಬರ್ಪ್ಪಂ. (ಎಂದಲ್ಲಿಯೆ ಮಯ್ಯರೆದಪಂ) ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- ವತ್ಸ ಅರ್ಜುನ! ಇತ್ತ ಬಾರ.

ಅರ್ಜುನಂ- (ಬಳಸಾರ್ಯಂ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ- (ಕೊಡಂಕೆಯೊಳ್ ಮಂತ್ರಮಂವೇಳ್ವಂ) (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಈ ಪರಮಮಂತ್ರಮಂ ಇಂದು ಪೂಜ್ಯರ ನಿನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸೆಂದು ಎನಗೆ ಬೆಸಸಿದರ್. ನೀಂ ಐಕಿಲೈಟ್ಟಿನ ತಟ್ಟಲೊಳ್ ಕಣ್ಣೊಳ್ಳ ಇಂದ್ರಕೀಲಾ ಚಲಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಅತ್ತರ ದೇವದೇವನಾ ಮಾದೇವನಂ ಈ ಮಂತ್ರ ದಿಂ ನೀಡುಂ ಭಜಿಸಿ ಹರಿಸಂಬಡಿಸು. ನಿಚ್ಚ ಮುಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಎಳ್ಳು ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯಂ ತಾಳ್ಳು ಪುಣ್ಯನದಿಯೊಳ್ಳು ಸಂಧ್ಯೋಪಾಸನಾದಿಗಳಂ ನೆಗಳ್ಳು ನೀಡುಂ ನಿಟ್ಟೆಯೊಳ್ ಇದ್ದು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಡಿವಾರೆಯಂ ಜಾನಿಸು. ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆವುದುಂ ಸಿದ್ಧಿಸದು ಕೇಳ್ -

ವೃ|| ತೋರೆಯೊಳ್ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಿಂದೊಡೇನದರೊಳೆಂದುಂ ಮಿಂಗಳಂ ಮಿಾಗುಗುಂ| ಬರುಜಾನಂಬಡದಿದ್ದೊಡೇನೊ ಬಕನುಂ ಮಿಂ ಬರ್ಪುದಂ ಜಾನಿಕುಂ || ಮೆರೆದೇಂ ಕೆಮ್ಮನೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿಕ್ಕುಂ ಮಿಗಂಗಳ ಸಮಂ | ತರಿತಾರಯ್ಯೋಡೆ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿ ರಹಿತಂಗೆಲ್ಲಂ ನಿರರ್ಥಂಗಳಡಾ || ೧೪೪ ||

ತಪವಿರ್ಪನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಬೆಡಂಗಿನಬಿಂಕದದೊಂದುಬಾವದ ಅಚ್ಚ ರನೆಯರ್ ಬಂದು ನಲ್ಲನರ್ತಿಸುತೆ ತಪಕೆ ಎಡರನೊಡರಿಸ್ಕಿಲ್ ತೊಡಗು ವರ್. ಆಕೆಗಳ ನಳನಳಪ ಮೆಯ್ಯ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಕೆ ಬಿಲ್ಲುಂಬೆರಗಾಗಿ ಮಾರುವೋಗಿ ಮನಮಂ ಸಡಿಲ್ವಿಡವೇಡ. ಪಿಸುಣರೊಡನೆ ಮಾತಾಡ

ಲೈಡ. ಆರ.ನುಂ ಬರಿದೆ ಪೂಗಲ್ಲೊಡೆ ಬೀಗಿ ಬಿಗ್ಗನೆ ಬೀಳಬೇಡ.
ಅಂತಲ್ಲದೆಯುಂ.

ವೈ|| ತೊಡಳ್ವಾತಿಂಗೆಡೆಯೀಯವೇಡ ಮುಳಸಿಂಗೀಡಾಗಬೇಡುಕ್ಕಿ
ಮಾ | ಮದದಿಂ ಬೀಗಿರಬೇಡ ಮೋಹಪಥದೊಳ್ ಕಾಲೂರ
ಬೇಡಂತು ಬಿಂ || ಕದೆ ಜಾನಂದೊರೆದೇಳ ಬೇಡ ಪೆರರಂ ನೀನೇ
ಳಸಲ್ಬೇಡ ಚಿ | ತ್ತದೆ ಮೈಕಲ್ಯಮನಾನಬೇಡ ಪೆರತೇಂ ಮಾದೇ
ವನೊಲ್ವಂತಿರೈ || ೧೪೯ ||

ನಡೆ ತಳ್ವದೆ. ಮಹೇಶನ ಚರಣಾನುಗ್ರಹದಿಂ ಮಹೇಂದ್ರಾದಿಗ
ಳೆಣ್ಬರ ದೇವಳರ ನಿನಗೆ ಬಗೆವಗೆಯ ಮಹಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಕರುಣಿಕೆ.
ಕಾಲತ್ರಯಮುಂ ವೇದಚತುಷ್ಟಯಮುಂ ಭೂತಪಂಚಕಮುಂ
ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾದಿಗಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳರುಪರುಂ ಕಶ್ಯಪಾದಿಗಳ ರಿಸಿಗಳ
ಳ್ವರುಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಾದಿಮಾತೃಕೆಗಳ ಏಳ್ವರುಂ ವಸುಗಳಣ್ಬರುಂ
ಮರೀಚ್ಯಾದಿಗಳ ಬೊಮ್ಮರೊಂಬದಿಂಬರುಂ ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳ ತೊಂ
ಬರುಂ ಪದಿಂಬರ ದೇವೇಣ್ಗಳುಂ ರುದ್ರರ ಪನ್ನಿವರೂಂ ಪನ್ನಿವರ
ರಾದಿತ್ಯರುಂ ಪದಿನಾಲ್ವಾರ ಮನುಗಳುಂ ನಾಲ್ವತ್ತೊಂಬಯ್ಯರ ಮರು
ತ್ತುಗಳುಂ ನಿನಗೆ ಭದ್ರಂಗಳಂ ಗೆಯ್ಯೆ. ನೀಂ ಅಸ್ತ್ರಂಗಳನ್ನೆಡೆ
ಪೆರತೊಂದಂ ಬಯಸದಿರ.

ಆರ್ಜುನಂ.-ಆರ್ಯನೆ ! ಆಣತಿಯಾದಂತು ನಡೆವೆಂ. ಈ ವಿಷಯ
ದೊಳ್ ನೀನಿನಿತುಂ ಶಂಕಿಸಬೇಡ. ಇಂದೆನ್ನ ಪುಟ್ಟು ಸಫಲವಾಯ್ತು.
(ಎಂದು ಧಾಮ್ಯಯುಧಿಷ್ಠಿರಭೀಮುರ್ಗರಗಿ ನಕುಲಹದೇವರಂ ತಳ್ಳಿಸಿ)
(ದ್ರಾಪದಿಮಂ ನೋಡಿ) ಎಲೆ ದೇವಿ ! ನಿನ್ನ ಬಾಗುಳೆಂಬ ಕಾಳ್ಕಚ್ಚು
ಮಾದೇವನ ಹಸಾದವೆಂಬ ತನಿವಳೆಯಿಂ ನಂದುವ ನೆಲೆವ್ವಳ್ಳು ಬದ
ವಿಕ್ಕುಂ. ಅದರಿಂ ನೀಂ ಇಂ ಚಿಂತಿಸದಿರ.

ದ್ರಾಪದಿ-ಆರ್ಯಪುತ್ರ ! ಮಾಪುರುಸರ ಕೈವಿಡಿದನೆಗೆ ಚಿಂತೆಯೇಂ?
ಅದೊಡಂ ವೇಣ್ಗಳ ಸಾಜವಪ್ಪ ಚಾಚಲದಿಂ ಬರಿದೆ ಮಲಮಲನೆ ಮರು

ಗುವೆಂ. ಆದೊಡೆ ಆಪರಮದ್ರೋಹಿಗಳ ಬಿಂಕಮುಂ ಎಮಗೊದ
ವಿರ್ವ ಆತಂಕಮುಂ ಸಿನ್ನು ಉದಾರಹೃದಯದೊಳ್ ನಾಂಟಿದೊಡೆ
ಸಾಲುಂ.

ಅರ್ಜುನಂ.-ದೇವಿ ! ಇನ್ನುಂ ಆ ವಿಷಯದೊಳ್ ವಿಚಾರವೇಂ ?

ಕಂ|| ತಪವಂ ನೆಗಳ್ಳ ಮಹೇಶನ |

ಕೃಪೆಯಿಂ ಕೃಕೊಂಡು ದಿವ್ಯವನಿಸಸ್ತ್ರಮನಾಂ ||

ರಿಪುನಿಕರದ ಮದಮನಡಂ |

ಗಿಪೆನಲೆಮದಿರಾಕ್ಷಿ ! ಮನದೆ ಮರುಗದಿರಂರುಂ || ೧೫೦ ||

ಆಂ ಪುರಗಿಬರ್ಪೆಂ ಎನ್ನ ಬೀಳ್ಕೊಡ.

ದ್ರಾಪದಿ.-ಆರೈಪುತ್ರನ ! ಈ ಕಾಡಿನೊಳ್ ಕೋಟಲೆಗೊಂಡಾ
ದೊಡಂ ಬರ್ದುಂಕುವೆನಲ್ಲ ನಲ್ಲ ! ನಿಮ್ಮೊಳೂರ್ವ್ವರುಮಂ ಅಗಲ್ಲು
ನಾನರೆನಿಸಿಂ ಬರ್ದು ಕಬಲ್ನೆನೇ !

ಅರ್ಜುನಂ.-ದೇವಿ ! ಮನಮಂ ಬಿಗಿವಿಡಿ. ಈ ವೇಳೆಯೊಳ್ ನೀಂ
ತುಂಬಿತುಳುಂಕುವ ಕಣ್ಣುನಿಗಳಂ ಸೂಸುತೆ ಶೋಕಿಪುದೇ ! (ಎಂದು
ದ್ರಾಪದಿಯ ಕಣ್ಣೀರಂ ಮಿಡಿದು ಕೈಪಾಡೆಯಿಂದೊರಸುವಂ).

ದ್ರಾಪದಿ.-ಆರೈಪುತ್ರ ! ಈಮಂಗಳಕಾಲದೊಳ್ ಆಂ ಶೋಕಿಸೆಂ.
ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಕ್ಕೆ. ಬೆನಕಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ವಾಗ್ದೇವಿಗೆ ಪೂಡ
ಮಟ್ಟು ಮಾದೇವಿಗೆ ಕುಂಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀದೇವಿಗೆರಗಿ ಭೂದೇವಿಗೆ ಬಲ
ವಂದು ಆಕೆಯರ ನಲ್ಲಗ್ಗೆ ನತಿಯೊಡಚ್ಚಿ ಶಚಿದೇವಿಗೆ ಮಣಿದು
ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗೆ ವಂದನವೆಸಗಿ ಅರುಂಧತಿ ಮುಂತಪ್ಪ ಮಾರಿಸಿವಡದಿ
ಯಗ್ಗೆ ತುಳುಗ್ಗೆಯ್ದು ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಗ್ಗೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರ
ಮಗ್ಗೆ ತಲೆವಾಗಿ ದೆಸೆವಳಗ್ಗೆ ಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದು ಅತ್ತಿವಿರ
ಅಡಿಗೆ ಮೊಳ್ಳಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲ್ವಿಡಿದು ಬಕುತಿಯಿಂ ಬೇಡಿ ನಿನಗೆ
ಸನ್ಮಂಗಳಮಂ ಬಯಸುವೆಂ. ನಿನಗೆ ಪರವೆಂ ಕರವೊಸಗೆ.

ಭೀಮಂ.-ವತ್ಸ ! ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರಸಾದಮಂ ಪಡೆದು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿ ಮರಲ್ವ ನಿನನು ಅದೆಂದಿಗೆ ನೋಳ್ವೋ.

ಅರ್ಜುನಂ.-ಆರ್ಯನೆ ! ಸಾಭ್ಯಾತ್ರವೆಂಬುದಿಂತುಗಡ.

ಧೃಮ್ಯಂ.-ಕುಮಾರ ಅರ್ಜುನ ! ಕರವಾಲ್ವಿಲ್ಲಣೆಗಳಂ ಧೃಮ್ಯಾತ್ಮನಾಗಿಯೆ ನೀಂ ಪೊರಮಡು.

ಅರ್ಜುನಂ.-ಅಣಿ. (ಎಂದು ಕರವಾಲ್ವಿಲ್ಲಣೆಗಳಂ ಧರಿಸಂ).

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ವತ್ಸಾ ! ಇಂ ಪೊರಮಡು. ನಿನಗೆ ದಾರಿ ಸುಗಮ ಮುಕ್ತೆ.

ಕಂ|| ಆವನ ಕರುಣಾಲೇಶದೆ |

ಪಾವನತರವಪ್ಪ ಜಾಣ್ಮೆ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುದೊ ಲೋ ||

ಕಾವನತತ್ಪರನೆನಿಸುವ |

ದೇವನವಂ ಪೊರೆಗೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮಯಂ || ೧೫೧ ||

ಧೃಮ್ಯಂ.-ಇಂದಿದು ಇಂದ್ರದೇವತಾಕವಾದಯೋಗಂ. ನಿನಗಿದು ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧನವಾದುದು ಈಗಳೆ ಬಿಜಯಂಗಿಯ.

ಅರ್ಜುನಂ.-ಅನುಗೃಹೀತನಾದೆಂ. (ಎಂದು ತೆರಳುಂ).

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ಅರ್ಜುನನ ದಾರಿಯನ ನೋಡುತ್ತ ಪೂಜ್ಯರೆ ! ವತ್ಸ ನಾಳೆ ಅತಿದೂರವೆಯಿದ್ದಂ. ಇನ್ನವನಂ ಅಗಲ್ದಿಪ್ಪದೆಂತೊ ? ಬನ್ನಿಂ ಈ ಯೆಡೆಯೊಳ್ ಚುಚುರ್ಬಿಸಿಲ್ ಪರ್ಚಿತು. ಛಾಯಾತರುಗಳ ತಣ್ಣೆಲೆಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದ್ದು ನಿಪ್ಪೊಸತಪ್ಪ ವತ್ಸನ ಅಗಲ್ವ ವೇಗಿಯಿಂ ಬೇಗುದಿಗುದಿವೆದೆಯಂ ಇನಿಸು ಸಂತವಿಡುವಂ.

(ಎದೆಲ್ಲರೂ ತೆರಳ್ದರೆ).

— ಇಂತಿದು ಪಂಚಮಾಂಕಂ —

ಷ ಷ್ಠಾಂಕಂ.

(ಬಳಿಕೆ ದುರ್ವಾಸೋಮುನಿ ಪುನುಗುಂ)

ಪರಾತ್ಪರನಪ್ಪ ಆಪರಮೇಶ್ವರನ ಸಂದರ್ಶನಕೆಂದು ಇಂದು ಕೈಲಾಸಕೆ ಪೋಗಿದ್ದೆಂ. ಅತ್ತಲೆ ಮಾಡೇವನಿರಂ. ಪಾರ್ವತೀಸಮೇತನಾಗಿ ನೆಲದೊಳ್ ಈಚಳವೆಟ್ಟಿನ ತಳ್ಳಲೊಳ್ ಬಿನದಿಸುತೆ ಸಂಚರಿಸನೆಂದೆನಗೆ ತೋರುಗುಂ. ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಾದ ಆದೇವನತ್ತಲಿಕ್ಕೇ ಇತ್ತಲಿಕ್ಕೇ ಮೇಣುತ್ತಲಿಕ್ಕೇ ; ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಮುಂ ಆತನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆಯೆ ಕುಂದಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಗುಂ. ಆತಂ ಮಹಾಮಹಿಮು. ಆತನಂ ಕೆಲರರಿಯದರ್ ಮಹಾಘೋರನೆನ್ನಂ. ಆಜಗನ್ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಗೆ ಘೋರಮೆಂದುಂ ಶಿವಮೆಂದುಂ ಈರೊಡಲುಂಟು. ಘೋರವೆಂಬೊಡಲೆ ಕಿಚ್ಚು ಮಿಂಚು ಸಿಡಿಲೆ ಮುಂತಪ್ಪ ಕ್ಷಿಪೆಂಬುರುಳ್ಳಂಘ್ರ ತೀವಿಕ್ಕುಂ. ವೆರತೊಂದು ಅರಂ ಚಂದಿರಂ ನೀರ ಮೊದಲಾದ ಸಾವ್ಯವಸ್ತುಗಳಂ ಬಗೆವುಗೆ ಕಣ್ಣೊಳ್ಳುಂ. ಘೋರಮಪ್ಪೊಡಲಿಂ ಜಗಮಂ ಸಂಹರಿಸಂ. ಶಿವವೆನಿಪೊಡಲಿಂ ಜಗಮಂ ಸೃಜಿಸಿ ಪಾಲಿಸುವಂ. ಆತನಿಂ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾರ್ ? ಆತನೊಳ್ ಅಸಾಧಾರಣವೆನಿಸ ಪರಮತ್ವಮಹತ್ತ್ವಂಗಳುಂ ಮೇಣ ಈಶ್ವರತ್ವಮುಂ ನೆಲಸಿರ್ಪುದರಿಂ ಸೂರಿಗಳ ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದುಂ ಮಹೇಶ್ವರನೆಂದುಂ ನುಡಿವರ್. ಸಕಲ ದೇವರೊಳಂ ಮಹಾತ್ಮನಾದುದರಿಂ ಮಾಡೇವನೆಂಬರ್. ನಿಂದ್ರಾಭಯಂಗಳೆಂಬ ಕ್ಷಿ ಸರೀಸೃಪಂಗಳಂ ಕ್ಷಿ ಹಿಂಸಾದಿತರಂಗಂಗಳಂ ಕ್ಷಿ ತೃಷ್ಣಾ ವರ್ತದಿಂ ಕ್ಷಿ ದಾರಪಂಕದಿಂ ಅಗುರ್ವಿಪ ತಡಿಯಿಲ್ಲದ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದೊಳ್ ಮುಳುಂಗದೆ ಆಪರಶಿವನಂ ಆರಾಧಿಪರ್ ಧನ್ಯರ್. ಆ ದೇವನ ಚರಣಸಂದರ್ಶನಮಿಲ್ಲದೆ ಎನ್ನಮನಂ ಬರ್ಜ್ಜಣಮುಂ ನಿಲ್ಲ

ಬೆಂಬುರುಳ್ಳಂ-ಬಿಸಿದಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಂದ ; ಸರೀಸೃಪ-ಹಾವು , ತೃಷ್ಣಾ ವರ್ತ ಆಸೆಗಳೆಂಬ ಸುಳಿ.

'ರಿಂ ತಳ್ಳದೆ ಚಿನ್ಮಯಮೂರ್ತಿಯನಾರಯ್ತೆ. (ಎಂದು ಕಿರುದಿಶಂ ಸಾರ್ದು ನೋಡಿ) ಅದಾರಿತ್ತಲ್ ಗುರುಗುಮ್ಮನೆ ಪ್ರಜ್ಞೆನ್ನೆ ನಾಗಿ ಬರುತಿರ್ಪಂ, (ನಾಡನೋಡಿ) ಆಃ ! ಅಹಲ್ಯಾಚಾರನಿವಂ. ಅದೇ ನಿತ್ತಲ್ ? ಬಳ್ಳಿತು ವಿಚಾರಿಪಂ.

ಇಂದಿರಂ - (ಶೋಕ ದುರ್ವಾಸನಂ ಕಂಡು ಚಕಿತನಾಗಿ) (ಆತ್ಮಗತಂ) ಇದೇಂ ಮಹಾಪ್ರಭಾವರಾದ ದುರ್ವಾಸೋಮುನಿಗಳ್. ಅರರೆ ! ನಿಸರ್ಗಕೋಪನರಾದ ಇವರ ಕಣ್ಗಿವಂದೆನೇಕೆ ? ಇಂದು ಇವರಂ ನೋಳ್ವುಗಳ ಎನ್ನೆರ್ಡೆ ಕದಕ್ಕದಿಸುಗುಂ. ಇನ್ನೇನನರ್ಥವೆನಗಪ್ಪು ದೋ ! (ಬಳಿಸಾದ್ದು) ಪೂಜ್ಯರ್ಗ್ಗೆ ವಂದಿಪೆಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ.-ಅದಾರಿಂದಿರನೋ ?

ಇಂದಿರಂ.-ಅಪ್ಪುದು. ಆಕಸ್ಮಿಕಮಪ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಸಂದರ್ಶನದಿಂ ಧನ್ಯನಾದೆಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ.-ಅದಿಕ್ಕೇ. ಅದೇನಿತ್ತಲ್ ನೀಂ ಬಂದುದು ?

ಇಂದಿರಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಸರ್ವಜ್ಞ ರಾದ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದುವಾವುದು ?

ದುರ್ವಾಸಂ.-ಆಬಿನ್ನದ ನುಡಿಗಳಂತಿಕ್ಕೇ. ಅದೇನುಸಿರ ?

ಇಂದಿರಂ.- (ಆತ್ಮಗತಂ) ಇವರೊಳ್ ಮಾತನಾಡುವುದೆಂತಕಟ !

(ಪ್ರಕಾಶಂ) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಆಣತಿಯಾದೊಡೆ ಬಿನ್ನವಿಪೆಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ.-ಮೊದಲೆ ಉಸಿರೆಂದೆಂ. ಮತ್ತಮೇನಾಣತಿ ?

ಅದೇನುಳ್ಳೊಡಂ ಸರಕ್ಕನೆ ನುಡಿ.

ಇಂದಿರಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ !

ದುರ್ವಾಸಂ.-ಎನಿತುಸೊಳ್ " ಪೂಜ್ಯರೆ. " ಆಂ ಪೋಗವೇಳ್ಳುಂ. ಉಳ್ಳುದಂ ಚಿಚ್ಚರಂ ಉಚ್ಚರಿಸುದಾಗದೇ ?

ಇಂದಿರಂ.- (ಆತ್ಮಗತಂ) ಇಂತಪ್ಪರೊಳ್ ನುಡಿವುದಾಗಮರಿದು.

(ಪ್ರಕಾಶಂ) ಶ್ರೀಮದ್ವೇದವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿಗಳಂ ಪ್ರೀತಿನಾದ ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯನಂ ಪರಮಾಸ್ತ್ರಮಂ ಬಯಸಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ತಪದಿಂ

ಆರಾಧಿಸಲ್ ಇಂದ್ರಕೀಲಗಿರಿಯತ್ತಲ್ ಪ್ರೇಗುತಿರೆಯಿರೆ ಆಂ ಅವನ ದಿಡಮಂ ಪರಿಕಿಸಲ್ ಭೂಸುರವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಅವನ ಬಳಿ ಗೆಯ್ಯಿದೆಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ-ಮುಂದಣದುವಂ ಭೋಂಕನೆ ನುಡಿ.

ಇಂದಿರಂ-ಆಂ ಅವನಂ ಕಂಡು “ ನೀನಾರ್ ? ಈ ಬಿಟ್ಟನತ್ತಣ್ಗೆ ಏಕೆವಂದೆ ? ನೋಳ್ವೊಡೆ ನೀಂ ತನಸಿಯಂತೆ ಕಾಣ್ಬೆ. ಅರಸಂಬೊಲ್ ಬಿಲ್ವರಲ್ಲಳುಮಂ ಪಿಡಿಡಿಪೆ. ಜಗದೊಳ್ ಸಲ್ಲದ ಈ ವೇಸದಿಂ ಏಂ ? ಉಪಶಾಂತವಸ್ತು ಈ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಬಿಲ್ವರಲ್ಲಳಂ ಅಪ್ಪುದೇಂ ? ಬಿಲ್ಲಂ ತೊಟ್ಟನೆ ಬಿಸುಡು. ಅದೇಕೆ ಬರೆದೆ ಪಳಗೀಡಾದಪಯ್ಯ ? ಎಂದುಸಿದೆಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ-ಬಳಕಂ ವತ್ಸಂ ಅರ್ಜುನಂ ಏನೆಂದಂ ?

ಇಂದಿರಂ-ಅದರ್ಕ್ಕವಂ “ ಇಂದಿರಂ ಎನ್ನಂ ಪಳವೊಡೆ ಪಳಗೆ. ಎಂದಿಗಂ ಬಿಲ್ಲಂಬಿಡೆಂ. ಅಂತರಂಗದೊಳ್ ಪರಶವನಂ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ಜಾನಿಸುತಿರೆ ಪೊರಗಣ ಪರಿಜಿನಪ್ಪುದೇಂ ? ಮೇಲಣವೇಸಂ ಬೇರೆಯಾದೊಡೆ ಮನೋಭಾವಮುಂ ಬೇರೆಯೇ ? ಕರ್ತೃ ಕೊಂಕಿ ತಾದೊಡೆ ಸವಿಯುಂ ಕೊಂಕಿತೇ ? ” ಎಂದು ದಿಟ್ಟದಿಂ ನುಡಿದಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ-ಇಂದಿರಾ ! ದೇವರಾಜನಾದ ನಿನ್ನ ಕುಸರನಲ್ಲವೆ ಅವಂ ? ಸ್ಥಿರೋದಾರನಪ್ಪ ಅವನ ವಿಷಯದೊಳ್ ಪೇಳ್ವುದೇಂ ?

ಇಂದಿರಂ-(ಆತ್ಮಗತಂ) ಇದೇನೋ ಸೋಜಿಗಂ ! ಇಂತವ್ವವಾ ಜ್ಞಾಥು ಇವರ ವದನಾರವಿಂದದಿಂ ಬಸರ್ದುದು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನಿಮ್ಮ ಚರಣಾನುಗ್ರಹವೆಲ್ಲಮುಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ-ಇರ್ಕ್ಕೆ. ಬಳಿಕೆ ?

ಇಂದಿರಂ-ಬಳಿಕ್ಕುಂ ಆಂ ಇದರ್ಕ್ಕೆ “ ವತ್ಸಾ ! ನಿನ್ನ ಧೃತಿಗಂ ಮತಿಗಂ ಮಚ್ಚಿದೆಂ. ಬೇಳ್ವುದಂ ಬೇಡು, ಈವೆಂ. ಆಂ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನಿಸಿದ ಇಂದಿರಂ ” ಎಂದು ನಿಜರೂಪಮಂ ತೋರಿದೆಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ-ಬಳಕೆ ಬಳಕೆ ? ?

ಇಂದಿರಂ-ಬಳಕೆ ಕುವರಂ ಎನಗೆ ಮನವಿ “ ಆರ್ಯನೆ ! ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದ ಧನ್ಯನಾದೆ. ನಿನ್ನ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಬಗೆವಗೆಯ ಅಸ್ತ್ರಗಳಂ ಅರಿಯಲ್ ಬಯಸುವೆಂ, ಎಂದಂ. ಅನದರ್ಶ್ಯ ಆತನ ದಿಡ್ಡಮರಿಯತ್ “ವತ್ಸಾ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಕಪ್ಪಂಬಡುತ್ತಿರ್ಪೆ ” ನಿನಗೆ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೇ ? ಬಗೆವಗೆಯ ಧನಕನಕವಸ್ತುವಾಹನಾದಿಭೋಗಮಂ ಬೇಡು ; ಕುಡುವೆಂ. ” ಎಂದೆಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ-ಅದರ್ಶ್ಯ ಅವಂ ಏನೆಂದಂ ?

ಇಂದಿರಂ-ಅದರ್ಶ್ಯವನಂತೆಂದಂ “ ಆರ್ಯನೆ ! ಆಂ ಧನಕನಕಾದಿಗಳಂ ಪಡೆದು ಭೋಗಿಸಲ್ ಬಂದನಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಪರಿಪರಿಯ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡು ಬರ್ಪುದೆಂದು ಆರ್ಯಯುಧಿಷ್ಠಿರನಿಂ ಬೆಸನಾಂತು ಬಂದಿರ್ಪೆಂ. ಆಂ ಅಂತೆಸಗದೆ ಕಾಡಿನೊಳ್ ಕೋಟಲೆವಡುತುಂ ಪಗೆಗಳಂ ಗೆಲಲ್ ನೆರವಂ ಪಾರುತುಮಿರ್ಪೆ ಆರ್ಯಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳಂ ಬಂಜಿಸಿ ನತ್ವರವಪ್ಪ ಭೋಗಕ್ಕೆ ಆಸೆವಟ್ಟು ಪಳಗಿಡಾಗುವನಲ್ಲ. ” ಎಂದಂ.

ದುರ್ವಾಸಂ-ಆತನ ಮೈಯ್ಯಳಗಿಣುಡಿ ತಕ್ಕುದು. ಆಯ್ತು ಬಳಕೆ ?

ಇಂದಿರಂ-ಆಂ ಅವನಂ ತಳ್ಳಿಸಿ “ ಅಣುಗಾ ? ನಿನ್ನ ದಿಡ್ಡಕೆ ಆಂ ಮನವೊಲ್ತೆಂ. ಸರ್ವಲೋಕಶರಣ್ಯನಾದ ಪರಿವನ ಚರಣಾರವಿಂದಮಂ ನೀಂ ಎಡೆವಿಡೆ ಪರಮನಿಯಮದಿಂದ ಎಳ್ಳತ್ತು ಪರಿಪೂಜಿಸು. ಘನತರವಪ್ಪ ನಿನ್ನ ತಪದಿಂದ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಸುಪ್ರೀತನಾಗುವಂತೆ ತಕ್ಕ ನಡೆವಳಿಯೊಳರು ನೀಂ. ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ನೀಂ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಪೈ. ಆ ಪರಿವನ ಅನುಗ್ರಹಂ ನಿನಗೆ ಆಗಲೊಡಂ ಅವೆಲ್ಲರೂ ನಿನಗೆ ಅಪ್ರಾಧಿ-ತರಾಗಿ ಬಸವೆವು. ನಿನಗೆ

ಮೈಯ್ಯೆ- ಯೋಗ್ಯತೆ.

ಕ್ರೈಶುಭಂ ಭದ್ರಂ ಮಂಗಳಂ.” ಎಂದು ಪರಸಿ ಮಯ್ಯರೆದು ನಡೆ
ಗೊಂಡು ಅಮರಾವತಿಗೆ ಪೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವೆ.

ದುವಾಸಂ- ಇಂದಿರಾ ! ನೀಂ ನಲ್ಲೊ ಸಗೆಯನೆ ಕೇಳಿಸಿದೆಯೇ.
ಅನ್ನನಂ ಗುಣಸಂಪನ್ನನಂ ಆತ್ಮಜನ್ಮನಂ ಪಡೆದ ನೀಂ ಧನ್ಯತಮನೆ.
ಯುಧಿಷ್ಠಿರಪ್ರೇರಿತನಾದ ಆಕುಮಾರನರ್ಜುನಂ ಘನವಸ್ತುಭಕ್ತಿಯಿಂ
ತಪವಿದ್ದು ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಬಲಿಸುದುಂ ನನ್ನಿ. ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಪ್ಪ
ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಅವನ ಬಕುತಿಗೆ ಮಚ್ಚಿ ಭೋಂಕನೆ ತಾಂ ಇದಿ
ವಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುದುಂ ನನ್ನಿ. ನೀಂ ಸಂದೆಗಂಬಡದಿರ.
ಕುಮಾರಾರ್ಜುನಂ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂ ಕಳೆವೆರ್ಚಿ ಮೂಜ
ಗದೊಳ್ ನುತಿಗೆಬರ್ಪಂ. ಅವನ ಬೆಳ್ಳಸಂ ದೆಸೆಮುಟ್ಟೆ ಪರ್ಬುಗುಂ.

ಇಂದಿರಂ- ಪೂಜ್ಯರ ನುಡಿ ಬೇರೆಯವ್ವದೆ ? ತಮತು ವಿಜಯ
ಮಂಗಳಾಶಾಸನದಿನೆನತುಮನಂ ನಲ್ಲ ನರ್ತಿಸುಗುಂ. ಇನ್ನೆನಗೆ
ಆಣತಿಯನಿತ್ತೊಡೆ ಅಮರಾವತಿಗೆ ತೆರಳ್ವೆಂ ತಮ್ಮ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ
ಯೆತ್ತಲೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ ಅಂಜುವೆಂ.

ದ.ವಾಸಂ- ಇಂದಿರಾ ! ಪರಮೇಶ್ವರನ ಚರಣಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ
ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಪೋಗಿದ್ದೆಂ. ದೇವಂ ಅತ್ತಲಿಲ್ಲದಿರೆ ಪಾರ್ವತೀಸಮೇತ
ನಾಗಿ ಹಿಮದಿರಿಪ್ರಾಂತಂಗಳೊಳ್ ನಡೆಪಾಡುತ್ತುಂ ಬಿನದಿಸಿದಪನೆಂದ
ರಿತು ಈಗಳಾತನ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸಾರ್ದೆವೆಂ. ಬಳ್ಳಿತು. ನೀನಮ
ರಾವತಿಗೆ ಪೊರಮಡು. ಅನುಮಿತ್ತಲ್ ತೆರಳ್ವೆಂ. (ಎಂದು ತೆರಳ್ವೆಂ).

ಇಂದಿರಂ.-ಆಃ ! ಆಂ ಇಂದುಗಡೆ ಅದಿತಿಯ ಬಸಿರೊಳ್ ಬಂದೆಂ.
ಇಂದೆನ್ನ ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷದಿನೆ ಸುಲಭಕೋಪರಾದ ಈ ಮುನೀಂದ್ರರ
ಹಸಾದಂ ಎನ್ನೊಳ್ ಹಸನಾಯ್ತು. ಇನ್ನೊರ್ಮೆ ಆನಿವರ ಕಣ್ಣಿ
ಬೀಳ್ವನ್ನಂ ಎನಗೆ ಪೆಳರೇಂ ? “ ಬೀಸುಂಗೋಲೆ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ
ನೂರ್ಬರಿಸಮಾಯಿಸಂ ” ಇಕ್ಲೆ. ಈ ಮಹಾಮುನೀಂದ್ರರ
ನುಡಿಯಿಂ ಕುಮಾರಾರ್ಜುನಂ ಘನತಪೋನಿಧಿಗಳೆನಿಸಿದ ರಿಸಿಗಳುಮಂ
ಮಿಾರಿ ತಪಮಿದ್ದು ಪರಮಾರ್ಥಪ್ರದನಂ ಪರಶಿವನಂ ಮಚ್ಚಿ ಪನೆಂದು

ದಿಡೆಮರಿವೆಂ. ಇನ್ನೀ ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿಯ ಫಿಲ್ಮಂಟ್ ಈಗಲೆ ಫಿಲ್ಮ್ ಲಬೊರ್ಸ್ ಬಿತ್ತುವೆಂ (ಎಂದು ತರಳ್ವೆಂ)

|| ಇ ದು ವಿ ಪ್ಪಂ ಭ ಕಂ . ||

(ಬಳಕೆ ರಿಸಿಯೋವ್ವಂ ಕದುಬುಗೊಂಡು ಪುಗುವಂ.)

ಅಕಟಕಟ ! ಅಕಟಕಟ !! ಅಂತಪ್ಪ ತಪಸಿಯನೆಂದುಂ ಕಾಣೆಂಕೆಲೆಂ. ಆತಂ ಫಿಲ್ಮ್‌ನೊಂ ಮಾರುಪುಸನೋ ! ಅಬ್ಬಾ ! ಆತನ ತಪದುರಿ ರಿಸಿಗಳ ಎಲೆವನೆಗಳನೆಲ್ಲಂ ಚುಚ್ಚುತಿಕ್ಕುಂ. ಕೆಲ ದಿನದಿಂ ತಪವಿರ್ವ ಆತನ ತೇಜಂ ಪಲಸಾಸಿರ್ಬರಿಸಂ ತಪವಾಚರಿಸು ತಿರ್ಪುಗ್ಗಂ ಪಡೆಯಲಸದಳಂ. ಏಗೆಯ್ಯುದು ? ಇನ್ನಕಟ ಸೈರಿ ಸಲಾಗದು. (ತಿರುಗಿನೋಡಿ) ಆಃ ! ಇದೇಂ ಆ ಯಿಂದ್ರಕೀಲಾದ್ರಿಯೊಳ್ ವಾಸಿಪ ರಿಸಿಗಳೆಲ್ಲರುಂ ಕದುಬುಗೊಂಡು ನಿಟ್ಟೋಟದಿಂ ಇತ್ತಲೆಯ್ತು ರುತಿದ್ಧಪರ್. ಇವರುಂ ಎನ್ನವೊಲೆ ತತ್ತ ಪೋಚ್ಚಾಲೆಯಂ ತರದ ರಿಸಲಾರದೆ ಬರ್ಪರಕ್ಕುಮೆ ? ಬಳ್ಳುತು, ಬಕ್ಕ್ಳೆ ; ವಿಚಾರಿಪೆಂ. (ಎಂದು ನೋಡುತಿದ್ಧಪಂ)

(ಬಳಕೆ ಕೆಲವರ ರಿಸಿಗಳ ಕದುಬಿಂ ಪುಗುವರ)

ಮೊದಲಿಗಂ - (ನೋಡಿ) ಏನಿದೇಂ ಇನಿತು ಕದುಬುಗೊಂಡು ಇರ್ಪಿರ್ ? ಇಂತೋಡಿ ಬರುತಿದ್ಧಪಿರ್ ? ಅದಾರತ್ತಣೆನಂಜಿದಿರ್ ?

ಎರಡನೆಯವಂ - (ಮೊದಲಿಗನಂ ನೋಡಿ) ನೀವಾರ್ ? ಎಲ್ಲಿದರ್ ? ಆ ಯಿಂದ್ರಕೀಲಾದ್ರಿಯೊಳ್ ನೀಂ ವಾಸಿರೆ ?

ಮೊದಲಿಗಂ - ಅಪ್ಪುದು.

ಎರಡನೆಯವಂ - ಅಂತಾದೊಡೆ ಏನುಮನರಿಯದವರಂತೆ ಮಿಣ್ಣನೆ ನುಡಿವಿರ್. ಈಗಲೋ ನೀವೇಳಪುದು ? ಸಾಲ್ಕುಂ ಸಾಲ್ಕುಂ. ತೆಗೆಯಿಂ ತೆಗೆಯಿಂ.

ಮೊದಲಿಗಂ.-ಅದೇತಕ್ಕಿಂಫಂಟು ಕನಲ್ದಪಿರ್? ಆನುಂಬಲ್ಲೆಂ.
ಅದಕ್ಕೇಲಿಗೆಯ್ಯುದು? ಉಪಾಯವೇಂ? ಪೇಳಂ.

ಮೂರನೆಯವಂ.-ಅದಕ್ಕುಪಾಯವೇಂ? ಇನ್ನೆತ್ತಲಾನುಂ
ಪೋಗಿ ವಾಸಿಪುದು.

ಮೊದಲಿಗಂ.-ಇದುಗಡ ನಲ್ಲುಡಿ. ನಿಮಗೆಲಂ ಮರುಳೋ?
ಆತನ ತಪದ ಬೇಗೆ ಮೂಲೋಕಮುಮಂ ಚುಚ್ಚುತಿಕ್ಕುಂ.
ಅಂತಿರೆಯದೆಲ್ಲಿಗಡ ವಾಸಿಸಲಕ್ಕುಂ. ಬರುವಾತುಗಳನೇಂ?

ಮೂರನೆಯವಂ.-ಆದೊಡೆ ನೀವೇನಂಗೆಯ್ಯುದೆಂದು ಪೇಳ್ವಿರ್?
ಪೇಳಂ; ನೀಂ ಪೇಳ್ವಂತೆ ಆವೆಲ್ಲರುಂ ನಡೆವೆವು.

ಮೊದಲಿಗಂ.-ಆನೇವೇಳ್ವಂ?

ಎರಡನೆಯವಂ.-ಏನೆಮ್ಮನೇ ಬೆಸಗೊಂಡಪಿರೋ? ಭಳರೆ!
ಪೇಳ್ವೊಡೆ ಥಟಕ್ಕನೆ ಪೇಳಂ. ಇಲ್ಲದೊಡೆ ಆನರಿಯೆನೆನ್ನಿಂ.

ಮೊದಲಿಗಂ.- (ಅನಿಸು ಚಿಂತೆಯನಭಿಯಿಸಿ) ಆನರಿಯೆಂ.

ಮೂರನೆಯವಂ.-ಇನಿತಂ ಪೇಳಲೆನಿತು ಪೊಳ್ಳು?

ಎರಡನೆಯವಂ.-ಇವರರಿವರ್ ಪುಷ್ಕಳಂ ತಿಂದು ತೇಗಲೆ.

ಮೊದಲಿಗಂ.-ನಿಮಗದರೊಳ್ ಅನುಭವವಿನಿತುಮಿಲ್ಲವೋ?

ಎರಡನೆಯವಂ.-ನಿಮಗಿರ್ಪುನಿತನಗಿಲ್ಲಂ.

ಮೊದಲಿಗಂ.-ಅಪ್ಪುದಪ್ಪುದು. ಈ ಗಿರಿವನದೊಳರ್ಪ ಕಂದಮೂಲ
ಫಲಂಗಳೆಲ್ಲಂ ನಿಮಗೊರ್ವ್ವಗೆಯೆ ಬೇಳ್ವುಂ.

ನಾಲ್ಕನೆಯವಂ.-ನೋಡಿದಿರೋ? ಇದುವೆಗಡ ಎಮ್ಮವರ
ಸ್ವಭಾವಂ. ತೊಡಗಿದ ಗೆಯ್ವೆತ್ತಲೊ ಪೋದುದು. ಆವುದಕ್ಕೇ
ಮೋ ಬರಿದೆ ಪೋರಾಡುವಿರ್? ಎನಿತನಾದೊಡಂ ತಿನ್ನೆ. ನಿಮ್ಮ
ಸೊಮ್ಮೇಂ ಪೋದುದು?

ಮೊದಲಿಗಂ.-ಎಮಗೆಲಂ ನಿಮಗೆಲಂ? ಎನಿತನಾದೊಡಂ ತಿನ್ನೆ.
ಇವರಾಡಿದರ್ ಆನುಮಾಡಿದೆಂ.

ನಾಲ್ಕನೆಯವಂ.- ಎನಗೊಂದುಪಾಯವಿಂದು ತೋರುಗುಂ.
ಪೇಳೊಂದೊಡೆ ಪೇಳ್ಯೊಂ.

ಮೂರನೆಯವಂ.-ಎಮ್ಮವರೊಳ್ ನೀಮೆಗಡೆ ಪಿರಿಯಿರ್. ಮೇಣ್
ಬಲ್ಲರ್ ಅನುಭವಿಗಳ್. ನೀಂ ಪೇಳ್ಯದೆಲ್ಲಕ್ಕೂಂ ಅಭಿಮತವಾಗಿಕ್ಕೂಂ;
ಪೇಳೊಂ.

ನಾಲ್ಕನೆಯವಂ.-ಅದೇನೆನೆ - ಬರಿದೆ ಆಳೋಚಿಪುದು ಏವಾಳ್ತೆ ?
“ಘಟವಧಾಶಿವಧಾಘಿ” ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತುಂ ಆರ್ತತ್ರಾಣಪರಾ
ಯಣನುಂ ಸರ್ವಶಕ್ತನುಂ ಪಾರ್ವತೀವಲ್ಲಭನುಂ ಆದ ಜಗದೀಶ್ವರನ
ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯನೆಯ್ದಿ ಆತನೊಳ್ ಎಮ್ಮ ಬಾಗುಳಮುಂ ಬಿನ್ನವಿ
ಸಿಕೊಂಡೊಡೆ ಸರ್ವಶರಣ್ಯನುಂ ಕೃಪಾನಿಧಿಯುಂ ಆದ ಆ ಭಗವಂತ
ನಂತಾನುಂ ಎಮ್ಮನುದ್ಧರಿಸಂ. ಇದು ನಿಮಗೆಲ್ಲಂ ಸಮುಚಿತವಾಗಿ
ವೈದೊಡೆ ಆ ಜಗದೀಶ್ವರನೆಡೆಗೆ ಪ್ರೇಸಂ.

ಎರಡನೆಯವಂ.- (ನಕ್ಕು) ಜಗದೀಶ್ವರನೆಂದೊಡೇಂ? ಚರಣಸನ್ನಿಧಿ
ಯೆಂದೊಡೇಂ? ಆನೆಂದೊಡೇಂ? ಪೋಪುದೆಂದೊಡೇಂ? ಬಿನ್ನವಿ
ಪುದೆಂದೊಡೇಂ? ನಿಮಗೆಂ ಮರುಳೋ? ನರಿಯ ಕೂಗು ನಾಕ
ಲೋಕಮುಂ ಮುಟ್ಟುವುದೇ? ಕಪ್ಪೆ ಕೂಗಿದೊಡೆ ಮಳೆ ಬರ್ಪುದೇ?

ಮೂರನೆಯವಂ.-ಅದೇಕಿಂತು ನೀವೇಳಪಿರ್ ? ಇವರ್ ಪೇಳ್ಯದು
ಸರ್ವೋತ್ತಮವಪ್ಪಾಳೋಚನೆ. ಭಕ್ತಸುಲಭನಾದ ಮಾದೇವನ
ಸಂದರ್ಶನವೆಮಗೆ ಸುಲಭವೆನೆ ಏಕೆ ದೊರೆವುದಾಗದು ?

(ಆ ಗ ಸ ದ ಳ್ಲಿ)

ಎಲೆ ರಿಸಿಗಳರ ! ಭಕ್ತಸುಲಭನಾದ ಮಾದೇವನ ಸಂದರ್ಶನಕೆ
ನೀಂಗಳ್ ನೀಡುಂ ಪ್ರಯತ್ನಿಪುದಿಲ್ಲಂ. ಆಸರಮೇಶ್ವರಂ ಪಾರ್ವತೀ
ಸಮೇತನಾಗಿ ಬಿನದಿಸಲೆಂದು ಈ ಚಳವೆಟ್ಟಿನ ಗೆಂಟಿನತಳ್ಳಲೋಳ್
ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಪಂ. ಆಂ ಆತನ ಚರಣಾರವಿಂದಸಂದರ್ಶನದಿಂ

ದಾನಂದತುಂದಿಲನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂ. ನೀವತ್ತಲೆಯ್ದಿ ಆತನಂ ಮರವುಗಿಂ.

ಎಲ್ಲರೂಂ.- (ಪಕ್ಕ ಸಮನಭಿನಯಿಸಿ) ಎತ್ತಣ್ಣು ನೆಲ್ಲುಡಿಯಿದು ?

ನಾಲ್ಕನೆಯವಂ.- (ಚಿಂತಿಸಿ) ಅದಾರೊ ಪರಮೇಶ್ವರನೆ ಸಂದರ್ಶನಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಮರಲ್ದು ಬರುತ್ತಿರ್ಪೆ ಮಹನೀಯರ್. ಎಮ್ಮ ಸಲ್ಲಾಪಮನಾಲಿಸಿ ಕರುಣದಿಂ ದೂರದೊಳ್ 'ಎಮಗೆ ನುಡಿದವರ್. ಇವರಾರಿರ್ಪರಕ್ಕುಂ. ? (ಮೇಲೆನೋಡಿ) ಪೂಜ್ಯರೆ ನೀವಾರ್ ?

(ಆಗಸದಲ್ಲಿ) ಆಂ ದೂರ್ವಾಸಂ.

ನಾಲ್ಕನೆಯವಂ.- ಆದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ವಚನಾಪ್ಯುತದಿನಾಂ ಧನ್ಯರಾದೆಂ. ನಿಮಗಿತ್ತಣ್ಣಿನೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಂದನಂ.

ಮೂರನೆಯವಂ.- ಅಂತಾದೊಡೆ ಇನಿತು ದೂರಂ ಸಾದ್ದು ಜಗದೊಡೆಯನಂ ಅರಸುವಂ ಬನ್ನಿಂ. (ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪದೂರಂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿಪುದುಂ) (ತೆರೆಯಲ್ಲಿ)

ಬಾರಿತ್ತಲ್ ಕಣ್ಣೊಳುಸುತ್ತಿರ್ಪೆ ಮನೋಹರಮೊದ ಶಿಲಾವೇದಿ ಕೆಯೊಳ್ ನಸುವೊಳ್ಳು ಕುಳ್ಳುಪಂ.

ನಾಲ್ಕನೆಯವಂ.- (ಆಲಿಸಿ) ಇದಾರ್ತುನಣ್ಣಿನೆ \$ ಗುಣ್ಣಿನೆ \$ ಸೊಬಗುನುಡಿ ? ಬಾರೆಂದು ಮತ್ತೊರ್ವರನಧಿಕರಿಸಿ ನುಡಿವಂತಿಕ್ಕುಂ.

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ)

ಎಲೆನಂದಿ ! ಇತ್ತಲದಾರುಮಂ ಬಳವುಗಿಸಲಾಗದು.

ನಾಲ್ಕನೆಯವಂ.- (ಆರಯ್ದು) ಆಃ “ ಎಲೆನಂದಿ ” ಎಂದು ಸಂಜೋಧಿಪುಡಂ ಬಗೆಯೆ ಪಾರ್ವತೀಪತಿ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಇತ್ತಲ್ ವಿಜಯಂ ಗೆಯ್ದಿರ್ಪನಕ್ಕುಂ. ಬುಳ್ಳುತು; ಇತ್ತಲದೂರದೊಳ್ ಈ ಮೊದೇವನ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನಮಂ ಗೆಯುತೆ ತಕ್ಕವಸರಮಂ ಪಾರುತಿರ್ಪಂ.

(ಎಂದೆಲ್ಲರೂಂ ದೂರಂ ಮರೆಯೊಳೊಂದಡೆ ನಿಲ್ಲರ್)

(ಬಳಿಕ ಟಲಾವೇದಿಕಾರೂಢರಾದ ಪಾರ್ವತೀಪರಮೇಶ್ವರರುಂ ನಂದಿಯುಂ ಪುಗುವರಿ)
ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಎಲೆದೇವಿ ! ನೀಂ ಅದೇನನೋ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುತೆ
ಕಾಣೈ.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಪರಮೇಶ್ವರನೆ ! ಸರ್ವಜ್ಞನಪ್ಪ ನಿನ್ನನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು
ದಾರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದು ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಅದೇಂ ಬೆಸಗೊಳ್.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಜಗದೊಡೆಯನೆ ! ನಿಜ್ಜಮುಂ ನಿನ್ನಂ ಪರಿಪರಿಯು
ಸಂಗತಿಗಳಂ ಬೆಸಗೊಳುತಿದ್ದೆವೆಂ. ಸರ್ವಜ್ಞನಪ್ಪ ನಿನಗೆ ಬೇಸರಣ
ಮೂಗದಲ್ಲೆ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಪ್ರಿಯೆ ! ನಿನ್ನ ಪಶ್ಚೆಗಳೆ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾ
ರ್ಥಂಗಳಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಅದರಿನಂತಪ್ಪ ವಿಷಯಂಗಳೊಳ್ ಎನಗೆ ಪಿರಿದು
ಮಲ್ಲರುಂಟು.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಪ್ರಾಣೇಶನೆ ! ನಿನ್ನ ನೊಸಲೊಳ್ ಮಹಾತೇಜವಪ್ಪ
ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣಿ ದು ಪುಟ್ಟಲ್ ಕಾರಣವೇಂ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ದೇವಿ ! ಆಲಿಸು ; ಮುನ್ನೊರ್ಮೆ ನೀಂ ಸೂರ್ಯ
ಚಂದ್ರಾತ್ಮಕವಪ್ಪ ಎನ್ನು ಕಣ್ಣೊಣರಂ ಕ್ಕೆ ಬಿನದಕೆಂದು ಮುಚ್ಚಿ
ದಯೆ. ಅದರಿಂ ಜಗವೆಲ್ಲಂ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಗ್ರಹನಕ್ಷತ್ರರಹಿತವಾಗಿ
ಬೆದರಿ ಮರ್ಬಿನಿಂ ಮುಸುಂಕಿ ತಳ್ಳಂಕಂಬಡೆವುದುಂ ಕೈಗಾಯಲಾಂ
ಎನ್ನು ನಿಟಾಲದೊಳ್ ಕ್ಕೆ ತಾರ್ತೀಯೀಕ ಕ್ಕೆ ವೆನಿಪೀಕಣ್ಣಂ ತಳೆದೆಂ.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಫಾಲಾಕ್ಷನೆ ! ಅಂತಹ ಮರ್ಬಂ ಕಳೆದು ಜಗವೆ
ಲ್ಲಮುಂ ಸಲಹಿದ ನೀಂ ಆರ್ತರಾದ ಶರಣಾಗತರ ದುಗುಡನೆಂಬ
ಮರ್ಬಂ ಕಳೆದು ಸಲಹುವುದೇನಚ್ಚೆರಿ ?

ಜಗದೊಳನಿತೊ ದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳೊಳವು. ಆದೊಡಂ ನೀಂ
ಪಿನಾಕನೆಂಬ ಬಿಲ್ಲನಳ್ತುಯಿಂ ಪಿಡಿವುದೇಕೆ ?

ಕಣ್ಣೊಣರಂ-ನೇತ್ರಯುಗ್ಮವನ್ನು ; ತಾರ್ತೀಯೀಕ-ಮೂರನೆಯದು.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.- ಮುಂ ಕಣ್ವನೇಸರ ಕಿತ್ತ ಡಿಯೊವ್ವಂ ಪಲವುಂ ಕಾಲಂ ಜಗವೆಲ್ಲಂ ಜಗ್ಗನೆ ತಪವಿಪ್ಪುದುಂ ಆತನ ಸತ್ತಿಯತ್ತಣಿ ನೊಂದು ಪುತ್ತು ಪುಟ್ಟಿದತ್ತು. ಆಪುತ್ತಿನೊಳೊಂದು ಬಿರುವಿದಿರೊಗೆ ದತ್ತು. ಸಿರದೊಳಂತಪ್ಪ ಪುತ್ತುಂ ಬಳಗೊಂಡುಂ ತಪವಿದ್ದಾತನ ದಿಡ ತಪಕೆ ಬೊಮ್ಮುಂ ಮಚ್ಚಿ ತಾನಿದಿವಂದು ಆಬಿದಿರಂ ಕಂಡು ಇದಂ ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥಮನಾಗಿವೆನೆಂದು ಅದಂ \$ ಇರ್ಕ್ಕಡಿಗೈಯ್ದು \$ ಪಿನಾಕಂ ಶಾರ್ಙ್ಗಂ ಎಂದು ಎರಳ್ಬಲ್ಲಳಂ ಸಮೆದು ಎನಗಂ ವಿಷ್ಣುವಿಗಂ ಇತ್ತುಂ. ಎನತು ಬಿಲ್ ಪಿನಾಕವೆನಿಸಿದುದು. ವಿಷ್ಣುವ ಬಿಲ್ ಶಾರ್ಙ್ಗ ವೆಂಬುದು. ಅಂದಿನಿನಳ್ಳತು ಈ ಬಿಲ್ಲಂ ಪಿಡಿಡಿವೆಂ.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಎಲೆ ಪಿನಾಕಪಾಣಿಯೆ ! ಅಂತಹಬಿಲ್ಲಂ ಕೈಯೊಳ್ ಪಿಡಿಡಿಪ್ಪ ನಿನಗೆ ದುಪ್ಪದಾನವಸಂಹಾರಂ ಸುಲಭತರಮೆನಿಸಿಕ್ಕುಂ. ಜಗದೊಳ್ ಎನಿತೋ ಗಜತುರಗಾದಿವಾಹನಂಗಳೆದ್ದೊಡಂ ಅದೇಕೆ ನೀಂ \$ಗೊಂದೆಯಂ\$ ಏರುವೈ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.- ದೇವಿ ! ಆದಿಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಾಕಳೆಲ್ಲಾ ಮಹಾಬಲ ರೂಪಂಗಳಾಗಿ ಚಂದಿರಂಬೋಲೆ ಬೆಳ್ಳುವಡೆದು ಸೊಕ್ಕಿನಿಂ ಎಡೆ ಯಾಡುತಿದ್ದುವು. ಬಮ್ಮೇ ಐಕಿಲ್ವೆಟ್ಟದೊಳ್ ಜೋಗನಿಟ್ಟೆಯೊಳ ದ್ದೊನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಎಡರನೊಡರಿಸಲ್ ಎಡೆಗೆಯ್ದಿ ಎನ್ನೊಡಲಂ ನಿಡು ಗೋಡುಗಳುಂ ತಿವಿದು ನೂಂಕಲೊಡಂ ಆಂ ಎಳ್ಳತು ಕಂಡು ಕನಲ್ದು ಕಿಡಿಕ್ಕಿಡಿವೋದೆಂ. ಎನ್ನ ಕನಲ್ತೆನೇಗೆಯಿಂ ಆಕಳ ಕುಳ ವದೆಲ್ಲಮುಂ ಧಗದ್ಧಗನೆ ಸುಟ್ಟು \$ ಕರಿಮುರಿವೋಯ್ತು. \$ ಬಳಕೆ \$ಬಾಂದುರು\$ ಮರುಕಂಗೊಡು ತನ್ನಣುಗನಂ ಬಸವನಂ ಎನಗಡ ರಲೆಂದು ಮಣಿದೀವುದುಂ ಆನೊಸೆದು ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಆಕಳಂನೋಡಿದೆಂ. ಆಗಳ ಆಕಳ ಕುಳವೆಲ್ಲಮುಂ ಅನಾಕುಳಂ ಕಳಕಳನೆಳ್ಳು ಕಳೆಯೇರಿ ಬಗೆವಗೆಯ ಬಣ್ಣಮಂ ತಳೆದು \$ ಕಣ್ಣೆಡ್ಡೆಮಾಡುವು. \$ ಅಂದಿನಿಂ ಜಗದೊಳ್ ಮಗುಳ್ಳು ಕರುಗಳ \$ಬಳವಳ್ಳು\$ ಮಡಲ್ತುದು. ಪರಮ

ಇರ್ಕ್ಕಡಿ-ಎರಡುಭಾಗ; ಗೊಂದೆ--ವೃಷಭ, ಕರಿಮುರಿ ಸೀಕಲು; ಬಾಂ ದುರು-ಕಾವಃಧೇನು; ಎತ್ತಂ-ಮನೋಹರ; ಬಳವಳ್ಳು-ಮಂಶಲತೆ.

ಪಾವನನಪ್ಪ ಈ ವೃಷಭೇಂದ್ರಂ ಎನಗೆ ವಾಹನಮಾಗಿರ್ಪ್ಪಂ. ಅದು
ವುಮಲ್ಲದೆ ರಯ್ಯುವಾದೆನ್ನ ಪಳವಿಗೆಯುಮನಳಂಕರಿಸಿರ್ಪ್ಪಂ.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಎಲೆ ವೃಷಭವಾಹನೆ ! ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷಚಂದ್ರಿಕೆ
ಅಂತು ಪರಮಾದ್ಭುತವಾದುದರಿಂ ಸಂತಸ್ತರಾದ ಸಂತರಂ ಸಂತತಂ
ಸಂತವಿಡುಗುಂ.

ಜಗದೊಳ್ ರಮಣೀಯತರಮುಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲಕರಮುಮೆನಿಸಿ ವಿಚಿ
ತ್ರವೆನೆ ಕಣ್ಣೊಳ್ವ ಪಲವುಂ ನೆಲೆದಾಣಂಗಳದೊಡ್ಡಂ ಮಸಣದೊಳ್
ಅದೇಕೆ ನೀಂ ನಿವಾಸಿಪ್ಪೆ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ದೇವಿ ! ಆಲಿಸ. ಮುಂ ಬೊಮ್ಮಂ ತಾಂ ಸೃಜಿ
ಸಿದ ಮುರುಳ್ಗಳ್ಳೆ ರಕ್ಷಂಗಳ್ ಪೇತಂಗಳ್ ಮುಂತಪ್ಪ ಭೂತಂಗಳ್
ಲೋಕಭಯಂಕರಭೂತಂಗಳೆನಿಸಿ ಲೋಕಮನೆ ಕೊಲುತೆ ಬರೆವರೆ
ಜೊತಿಸಿ ಆಭೂತಂಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಲೋಕಮಂ ಕೈಗಾಯ್ವದೆಂದು
ಎನ್ನಂ ಬೇಡಿದಂ. ಆಂ ಅನಂ ಸಂತವಿಟ್ಟು ಜನಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದ
ಸುಡುಗಾಡಿನತ್ತಣಿಂ ಅನುವಪ್ಪ ಎದೆ ಪೆರೆತೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಲೋಕ
ರಕ್ಷಣಾರ್ಥಂ ಅತ್ತ ಲಿರುತೆ ಭೂತಂಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರ್ಪ
ಅನುಗಳೊಡನೆ ರಮಿಸುತಿರ್ಪೆಂ.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಎಲೆ ಭೂಪತಿಯೆ ! ನೀಂ ಅಂತು ಭೂತಂಗಳಂ
ನಿಗ್ರಹಿಸಿರ್ಪುದರಿಂದೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಮಹಾರಣ್ಯದೊಳಂ ನೆಲಸಿ
ನಿಂದು ನಿರ್ಭಯರಾಗಿ ಪಗಲಿರುಳ್ ನಿನ್ನಂ ಜಾನಿಸುತಿರ್ಪರ.

ನಿನ್ನ ರೂಪು ಸ್ಥಿರ ಸಮ್ಮದಿಂ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳನದಿಂ ನಾಗಯು
ಜ್ಞೋಪವೀತದಿಂ ತ್ರಿಶೂಲಾದಿಗಳಂ ನೋಡೆ ಭೀಕರವಾಗಿರ್ಕ್ಕುಂ.
ಲೋಕಭೀಕರವಪ್ಪ ಇಂತಪ್ಪರೂಪಮಂ ನೀನಾನೆಲೆ ನಿಮಿತ್ತವೇಂ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಎಲೆ ಸುದತೀಜನಶಿರೋಮುಣಿ ! ಕೇಳೆ - ಜಗ
ದೊಳ್ ತಣ್ಣೆಂದುಂ ಬಿಸುಬೆಂದುಂ ಇರ್ತರಮುಂಟು. ಅವರೊಳ್
ತಣ್ಣು ಸಾಮ್ಯಂ, ಬಿಸುಪು ಆಗ್ನೇಯವೆನಿಕುಂ. ಸಾಮ್ಯವೆನಿಪ

ತಣ್ಣು ನಾರಾಯಣನದು. ಆಗ್ನೇಯವೆನಿಸಿ ಬಿಸುಬೆನ್ನದು. ಚರಾಚ ರಾತ್ಮಕಂ ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಮುಂ ಸ್ವಭಾವದಿಂ ತಣ್ಣುವಿಸುಪನೊಂ ದಿಕ್ಕುಂ. ಅದರೊಳಂ ಬಿಸುಪಿಲ್ಲದೆ ಜಗಂ ಒಚ್ಚಣಮುಂ ಜೀವಿಸ ಲಾಗದು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಳಂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೊದ ಬಿಸುಪು ಎನ್ನೊ ಳವ್ವುದರಿಂ ಆಂ ಇಂತಪ್ಪ ಘೋರಾಕಾರದಿಂ ರಾಜಿವೆಂ. ರೌದ್ರಾಕಾರ ವಾದೆನ್ನರೂಪು ಆಗ್ನೇಯವೆನಿಸಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತಕರವೆನಿಸಿಕ್ಕುಗುಂ. ಆಂ ಇಂತಪ್ಪ ರೌದ್ರರೂಪಮಂ ಉಳದು ಸಾಮ್ಯರೂಪಮಂ ತಾಳ್ಯೊಡೆ ಮೂಲೋಕಮುಂ ಬರಿಯತಪ್ಪಿನಿಂ ಕಿಡುಗುಂ.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಎಲೆ ದೇವದೇವನೆ ! ನೀಂ ಅಂತು ರೌದ್ರರೂಪನಾಗಿ ದ್ವೊಡಂ ಭಕ್ತಜನದೊಳ್ ಸಾಮ್ಯನಾಗಿಯೆ ಇದ್ದೆವೆ.

ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ಬೆಳ್ಳೆಗಳಿಂ ತೊಳತೊಳಗುವ ಚಂದಿರರೇಖೆ ರಂಜಿಕುಂ ಗಡ. ಇದಕ್ಕದೆಂ ಕಾರಣಂ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.--ಎಲೆ ಕಲ್ಯಾಣಿ ! ಮುನ್ನಾಂ ಮಾಮಸಕಂ ಗೊಂಡು ಭೂತಗಣಪರಿವೃತನಾಗಿ ದಕ್ಷಯಜ್ಞಮಂ ಭಂಜಿಸಂದು ಆ ಯಜ್ಞದೊಳ್ ಬೇಳ್ವುದಂ ಕೈಕೊಳಲ್ ಬಂದು ನೆರೆದ ಅಮರ್ತು ಣಿಗಳೆಲ್ಲರುಂ ಆಗ್ರಹವ್ಯಗ್ರನಾದ ಎನ್ನತ್ತಣಿಂ ಬೆದರಿ ಭ್ರಾಂತಿ ಗೊಂಡು ಪಲಾಯನಂಗೆಯ್ಯುತಿರೆ ಅವರೊಳ್ ಪಿರಿದುಂ ಉಪಕಾಂತ ನಾದ ಚಂದಿರನಂ ಕಂಡೆನಗೆ ಅವನ ವಿಷಯದೊಳ್ ಅನುತಾಪಂ ಪೆರ್ಚೆ ಸಿರದೊಳಾತನಂ ತಾಳ್ದಿದೆಂ. ಅಂದಿನಿಂದೆನ್ನ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ಚಂದಿರರೇಖೆ ರಂಜಿಕುಂ.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಎಲೆ ಎಲ್ಲಭನೆ ! ಅದರಿನಲ್ಪ ಸಂತಪ್ತರಾದ ಭಕ್ತರ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾದ ನಿನ್ನಂ ಅತ್ತಯಿಂ ಸೇವಿಸುತಿದ್ದೆಪರ. ಇದ ನೆಲ್ಲಂ ಬೆಸಗೊಂಡಾಲಿಸಿದುದಾಯ್ತು. ಆದೊಡಂ ಪೆರತೊಂದು ಬೆಸ ಗೊಳ್ವುದಿಕ್ಕುಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ದೇವಿ ! ಸಂಕೋಚವೇಕೆ ? ನಾಡೆ ಬೆಸಗೊಳ್.

ಪಾರ್ವತಿ.-ದೇವದೇವನೆ ! ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾವುದು ?

ಬೇಳ್ವುದಂ-ಹೋವುಮಾಡಿದುದನ್ನು ;

ಕೆಲರ ದೈವಯತ್ನವೆಂಬರ . . ಕೆಲರ ಪುರುಷಯತ್ನವೆಂಬರ. ಅರೆಬರ
ಅನೆರಡುಮೆಂಬರ. ಇಂತು ಬೇರೆಬೇರೆ ಮತಂಗಳರ್ಪದರಿಂ ಎನ್ನ
ಮನಕೆ ಸಂದೆಗಮುಂಟು. ಇದಿಂತೆಂಬುದಂ ಎನಗೆ ಬೆಸಸು.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ-ದೇವಿ ! ಸಮುಚಿತಮಪ್ಪುದನೆ ಬೆಸಗೊಂಡೈ ,
ಅಲಿಸು. ಜಗದೊಳ್ಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವೆಂದುಂ ದೈವ
ಯತ್ನವೆಂದುಂ ಎರಡುಂ ಕಾರಣಂಗಳುಂಟು. ಅವರೊಳ್ ಪಿಂದಣ
ಕರ್ಮದ ಪರಿಪಾಕವೆ ದೈವಯತ್ನವೆನಿಪುದು. ಇದಕ್ಕೈ ಅದೃಷ್ಟ
ವೆಂದುಂ ಪೆಸರ್. ಇದು ಕ್ಷಮಾಯಾದಾವಿನಿಂ ಬಿಗಿವಡೆದ ಮಾನಿಸರ್ಗ
ರಿಯಲರಿದು. ಪುರುಷಂ ಮಾಳ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನವೆ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನವೆನಿ
ಪುದು. ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾದುದು. ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನದಿಂ ಕ್ರಿಯಾ
ಮಾತ್ರಮುಂ ದೈವಯತ್ನದಿಂ ಫಲಮುಂ ಅಕ್ಕುಂ. ಎಂತೆನೆ- ಬೇಸಾ
ಯಗಾರಂ ನೆಲನಂ ಉಳ್ತು ಬಿತ್ತಂ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಮಹಾಪ್ರಯ
ತ್ನದಿಂ ಸಸ್ಯಮುಂ ಓವುವಂ. ಅವಂಗೆ ಪುರಾಕೃತಕರ್ಮಫಲಂ ಪ್ರತಿ
ಕೂಲವಾಗಿದೊಡೆ ಫಲಂ ಕೈಸೇರದು. ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೊಡೆ
ಕೈಸೇರ್ಗುಂ.

ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನಮಾವಶ್ಯಕವಾದುದೆಂತೆನೆ.-ಪುರುಷಂ ವಿವೇಕದಿಂ
ಸತ್ಕರ್ತೃಮಂ ಆಚರಿಪೊಡೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಬಕ್ಕುಂ. ಅವಿವೇಕದಿಂ ದುಷ್ಕ
ರ್ಮವಂ ಆಚರಿಪೊಡೆ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಬಕ್ಕುಂ. ಪುರುಷಂ ಮೊದಲ್
ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಾಲ್ವನಿತು ಪ್ರಯತ್ನಮಂ ಗೆಯವೇಳ್ಕುಂ. ಅದರಿನೆ
ಕಜ್ಜಂ ಪಣ್ಣಂ. ಬರ್ಮ ಪಣ್ಣದೆ ಪೋದೊಡೆ ಜಸಮಾದೊಡೆ
ಮೊದವುಗುಂ. ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಬಾವಿಯಂ ತೆಗೆದೊಡೆ ಸಲಿಲಂಬರ್ಪುದುಂ
ಅರಣಿಯಂ ಮುಳಿಸಿದೊಡೆ ಅಗ್ನಿಪುಟ್ಟುವುದುಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಸಿದ್ಧಂ. ಅಂತಾ
ದೊಡಂ ದೈವಸಾಹಾಯ್ಯವಿಲ್ಲದೊಡೆ ಎನಿತು ಯತನಮುಂ ಗೆಯ್ದೊಡೆ
ನೋ ? ಅದರಿಂ ದೈವಪುರುಷಯತ್ನಂಗಳನೆರಡರಿಂ ಕಜ್ಜಂ ಪಣ್ಣ
ಪುದು. ಇವರೊಳ್ ಬಂದಿಲ್ಲದೊಡಂ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಾಗದು. ಶೀತೋ

ಆಃ ತಿಳಿದೆಂ ತಿಳಿದೆಂ. ಎಲೆ ಮಾರಿಸಿಗಳರ ! ನೀವೆಲ್ಲರುಂ ಚಿಂತೆಗೊಳ್ಳದೆ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯಂ ಸೇರ್ದುದು. ಆಂ ಈಗಳೆ ಆನರನ ತಪಮಂ ನಿಲಿವೆಂ.

ರಸಿಗಳ್.-ಅಂತಾದೊಡೆ ಆಂ ಧನ್ಯರಾದೆವು.

ವೃ|| ಜಯಜಯ ಜಗದೀಶ ಶಿವಂಕರ ಭೋ |

ಜಯಜಯ ಗಾರೀವಲ್ಲಭ ಶಂಭೋ ||

ಜಯಜಯ ಶಂಕರಸಂಕಟಹರ ಭೋ |

ಜಯಜಯ ಶಂಕರ್ ಕೃಪಾಸವಿಭೋ || ೧೫೩ ||

(ಎಂ ದು ತೆರಳ್ವರ)

ಪಾರ್ವತಿ.-ಎಲೆ ಜಗದ್ವಲ್ಲಭನೆ ! ಆ ತವಸಿಯಾರ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ -

ಕಂ|| ಪನ್ನಗವರವೇಣಿಯೆ ಕೇಳ್ |

ಸನ್ನ ತಗುಣಶಾಲಿ ಪಾರ್ಥನಿಂದಿರನಣುಗಂ ||

ಎನ್ನಯ ಪರಮಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ತಾ |

ನುನ್ನ ತತರನಿಯಮದಿಂದೆ ತಪವಾನೆಸಪಂ || ೧೫೪ ||

ಪಾರ್ವತಿ.- ಅಂತಾದೊಡೆ ಆತಂಗೆ ಬಸೆದು ಬೇಡಿದುದಂ ನೀಡವೇಳ್ಳುಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಅದಕ್ಕೆ ತಡೆಯೇಂ ? ಇಲ್ಲದೊಡೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಳನೆಂಬ ಅರಿಕೆಯ ಬಿರುದೆನಗೆ ನಿಲ್ವುದೇ ? ಆದೊಡೆ ಎನ್ನ ಆ ಅಸ್ತ್ರಮಂ ಸಾಮಾನ್ಯವುರುಷಂಗೆ ಈವುದಲ್ಲ. ಅದರಿಂ ಆತನ ಅಡಟು ಎಂತಪ್ಪುದೋ ನಾಡೆ ಪರಿಕಿಸವೇಳ್ಳುಂ. ಅದಕ್ಕೆನುಪಾಯಮಂ ಗೆಯ್ಯಂ ? (ಎಂದಿತು ಚಿಂತಿಸಿ) ಆಃ ! ದಲೆ ಇದುವೆ ತಕ್ಕುದು. (ನಂದಿಯಂ ನೋಡಿ) ಎಲೆ ನಂದಿ ! ಇತ್ತ ಬಾರ.

ನಂದಿ.- (ಸನ್ನಿಧಿಗೈದಿ) ಅಖಿಲಾಂಡಕೋಟಿನಾಯಕನೆ ! ಬೆಸ ಸುವುದು.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ-ನಂದಿ ! ಈಗಳೆ ಎಮ್ಮ ಪ್ರಮಥಗಣವೆಲ್ಲಮುಂ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇಡರ ವೇಸಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಎನ್ನೊಡವರಲೆ ಪೊರವಡೆ ಯೊಳ್ ಸನ್ನೆಣಂಗೊಂಡಿಕ್ಕೆ. ಆನುಂ ತಕ್ಕ ಃ ಬಿಯದವೇಸಮಂ ಃ ಕೊಳ್ಳೆಂ.

ನಂದಿ.-ಆಣತಿ (ಎದು ತೆರಳ್ಳಂ)

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - (ಪಾರ್ವತಿಯಂ ನೋಡಿ) ದೇವಿ ! ನೀನುಂ ಬೇಡಿತಿ ಯಾಗು.

ಪಾರ್ವತಿ-ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನೆ ! ನೀಂ ಬೇಡನಾದಿಂ ಬಳಯಂ ಆಂ ಬೇಡಿತಿ ಯಾಗದಿದ್ದೊಡೆ ಅಕ್ಕುಮೇ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ-ಪ್ರಿಯೆ ! ಎನ್ನೀಯದೊಂದು ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೂಜ ಗವೆಲ್ಲಮುಂ ಸಂತಸಂಬಡುಗೆ.

ಪಾರ್ವತಿ-ಜಗದ್ವಲ್ಲಭನೆ ! ಶಿವಲೀಲೆಗೆ ಸಂತಸಂಬಡದರಾಂ ! ಅದಿಕ್ಕೆ. ಅರ್ಜುನಂಗೆ ವರವೀವುದಕ್ಕುಂ ಈ ಕವಡುಬಿಯದ ವೇಸಕ್ಕುಂ ಃ ಬಿಸುಗೆಯಾವುದು ? ಃ ನೀಂ ಅದೇಂ ಗೆಯ್ಯದೆಂದು ಆಳೋಚಿಸಿರ್ಪೆ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಗೆಯ್ಯದನೀಗಳೆ ತೋರಿದವೆಂ. ಚೆಚ್ಚರಂ ಸನ್ನೆ ಣಂಗೊಳ್.

ಪಾರ್ವತಿ.-ಎಲೆ ಬೇಡರಾಣ್ಣನೆ ! ಆಗಳೆ ಕೈಯೊಳ್ ಬಿಲ್ಲುಮುಂ ಪಡಿದಯ್.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಆಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವೇಸಂ ವೇಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಾಸೆಯಿರ ವೇಳ್ಕುಂ ಗಡ ?

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಕಲಂ)

ಪಾರ್ವತಿ -(ಕೇಳ್ದಿ) ಇದೇಂ ಮಹಾಕಲಕಲಂ ?

ಬಿಯದ-ವ್ಯಾಧ. ಬಿಸುಗೆ-ಸಂಬಂಧ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ-(ಆಲಿಸಿ) ಎಮ್ಮ ಪರಿಜನದ ಸಂರಂಭಕೋಲಾಡಲಂ. ಇನ್ನಾವೇಕೆ ತಳ್ಳುವುದು ? (ಎಂ ಮ ಬಡವಂದಪರಿಜನದೊಡನೆ ಕಿರಿದುದೂರಂ ಸಂಚರಿಸಿ) ಅರಸಿ ! ಇತ್ತನೋಡು. ಎತ್ತಂ ಮರಗಿಡುಗಳ್ ಅರ್ಜುನನ ತಪೋಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ನೀಡು ನೀಕರಿವೋಗಿಕ್ಕುಂ.

ಪಾರ್ವತಿ -ಇದೆಲ್ಲಂ ತಪೋಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ಬೆಂದುದೆಂದು ಅದೆಂತು ಬಗೆವೈ ? ಕಾಳ್ಕಚ್ಚುಂ ರಿಪಿದುದೆಂದು ಬಗೆಯಲಾಗದೆ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ-ದೇವಿ ! ನೀಂ ಅಂತು ಬಗೆವೊಡೆ ಇತ್ತನೋಡು ಪಕ್ಕದೊಳಪ್ಪ ಗುಣ್ಪಿನ ಜಲಾಶಯಮಂ. ಇದರ ನೀರೆಲ್ಲವುಂ ಕುಳ ಕುಳನೆ ಕೋಳ್ಕುದಿಗುದಿಗುಂ. ಇದರ ನಡುವಣ ಮರಂಗಳುಂ ಸುಟ್ಟು ಕುರುಪಿಗೆ ಎಡೆಯಾಗಿಕ್ಕುಂ. ಕಾಳ್ಕಚ್ಚುಂಗೆ ನೀರಂ ಬಳವೊಕ್ಕು ಸುಡುವ ಅದಟು ಎಲ್ಲಿಯದು ?

ಪಾರ್ವತಿ -ಅಂತಪ್ಪೊಡೆ ಇತ್ತಲೆ ಈ ನೆಲವೆಲ್ಲಮುಂ ಏಕೆ ತಣ್ಣದಿ ರಗಲ್ಲಂತೆ ತಣ್ಣಿ ತಾಗಿಕ್ಕುಂ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಎಮ್ಮ ಈ ಪರಿನಾರಂ ಚುಚ್ಚುಂನೆಲದೊಳೆ ಅಡಿಯಿಡಲಾಗದೆಂದು ಆಂ ಮರುಕಂಗೆೊಂಡು ಬಗೆದುದರಿಂ ಇಂತಾಯ್ತು.

ಪಾರ್ವತಿ -ಸರ್ವತಕ್ತನಪ್ಪ ನೀಂ ಏನಂ ಬಗೆದೊಡೆ ಏನಾಗದು ? ಆದೊಡೆ ಅರ್ಜುನಂ ಇತ್ತಲೆ ಗೆಂಟಿನೊಳ್ ತಪವಿರ್ಪನೆಂದರಿವೆಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಎನಗಂ ಅಂತು ತೋರುಗುಂ.

(ಆ ಗ ಸ ದ ಲಿ)

ಎಲೆ ರಾಯರಿಸಿಯೆ ! ಅದೊಂದು ಕೂರೆಕ್ಕಲಂ ಸ್ಥಿಕೋಳ್ಕುಟ್ಟಿದಾಡೆಯಂ ಮನೆಮನೆದು ಮಾಮಸಕದಿನಿಡಿಚುಗುಂ. ಅಸವಸದಿನಿದಂ ವಿಶಸನವೆಸಗುವುದು.

ಎಲೆ ರಿಸಿಗಳರಾ ! ಬೆದರದಿರಿಂ ಬೆದರದಿರಿಂ. ಇದೆಕೋಳ್ಕುವಿಂಗಳೆ ಎಕ್ಕಲನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವೆಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-(ಕೇಳಿದು) ಈವುಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯುಕ್ತಿಯಾರ್ತು ? ಅಂತ
ಪ್ರಕಾರಕ್ಕಲನದಾವುದು ? (ಬಗದು) ಅಹಹ ! ಬಗದೆಂ ಬಗದೆಂ.
ಮೂಕನೆಂಬ ರಕ್ತಸಂ ಎಕ್ಕಲವರಿಜಿನಿ ಈ ಬನದೊಳ್ ಅಲೆಯುತುಂ
ರಿಸಿಗಳಂ ಕೋಟಲೆಗೊಳಿಕುಂ. ಅಂತು ಕೋಟಲೆವಟ್ಟು ಬಿದರು
ತಿರ್ಪ್ಪ ರಿಸಿಗಳ್ ಕದುಬಿನಿಂ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳೊರ್. ಅಪರಂ ಸನಿಹದೊ
ಳಿರ್ಪ್ಪನದಾವನೋ ರಾಯರಿಸಿ ಸಂತವಿಡುಸಂ. ಆ ರಾಯರಿಸಿ
ಯಾವಂ ? (ಜಿಂತೆಯನಭಿನಯಿಸಿ) (ಆತ್ಮಗತು) ಮತ್ತಾವಂ ಆ ಅರ್ಜುನ
ನೆ ದಲ್. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಆಃ ಇಕ್ಕೇ. ಎನಗಿಂದು ತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಂ ದೊರೆ
ತುದು. ಕಕ್ಕಸಂ ಎಕ್ಕಲವರಿಜಿನ ಮೂಕನೆಂಬಾರಕ್ಕಸಂ ಇಲ್ಲಿಗೆಂಟ
ನೋಳೆ ಅಲೆದಸಂ. ಆಂ ಈಗಳ ಆ ರಕ್ತಸನಂ ಎಳ್ಳಟ್ಟ ಕಣಯಿಂ
ಎಚ್ಚು ಕೊಲ್ವೆಂ. (ಎದು ಜೇವಡವನಿತರೊಳ್) (ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ)

ಕಂ|| ಸೂಕರ ನಿಲೆ ನಿಲೆ ಜಗಕತಿ |

ಭೀಕರನಾಗಿರ್ಪ್ಪ ನಿನ್ನನಿನ್ನುಳಿದವೆನೇಂ ||

ಈಕರಗತಬಾಣದ ಗುರಿ |

ಗಾಕರವಾಗಿದ್ದು ಮಾಸೆಯೇಂ ಜೀವಿತದೊಳ್ || ೧೫೪ ||

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-(ಕೇಳಿದು) ಆಃ ! ಇದು ಆಗಳ ಆಯೆಕ್ಕಲನಂ
ಕೊಲಲ್ ಸನ್ನಣಂಗೆಗೊಡು ಸನಿಹದೆ ಸರಲನಿಸುವ ರಾಯರಿಸಿಯ
ಬಿರುನುಡಿಗಡ ! ಆ ಇಂತಳ್ವುದು ತಗದು. (ಮೇಲೆ ಕೂಡಿ)

ಕಂ|| ಎಕ್ಕಲವರಿಜಿನ ಕಕ್ಕಸ |

ರಕ್ತಸ ನಿನ್ನಾಯುವಿಂದು ತೀರ್ದುದೆನಿಕ್ಕುಂ ||

ಚಿಕ್ಕನೆ ಸರಲಿಸುತಕ್ಕಟ |

ನಿಕ್ಕುವಮಾನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕುವೇ ನೀಚನದೊಳ್ || ೧೫೫ ||

ಇದೆ ಸರಲನೆಚ್ಚೆಂ. (ಎದು ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಪಕ್ಷಿಗಳನಿಟ್ಟು
ಸರಲನೆಚ್ಚಪಂ)

(ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ' ಹಾ ' ಎಂದು ದನಿಯಕ್ಕುಂ)

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - (ಕೇಳ್ದು) ಇದೆಕೊಳ್ ಬಂದೇಸರಲ ಇಸುಗೆಯಿಂ
 ಥಟ್ಟನೆ ನೆಲಕುರುಳ್ ರಕ್ಕಸನ ಆರ್ತಧ್ವನಿಯಿದು. (ನೋಡಿ) ಅರರೆ!
 ಇಲ್ಲಿಯೆ ಮುಂದೆ ರಕ್ಕಸಂ ನಿಶ್ಚೇಷಿತನಾಗಿ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಬಿಳ್ವರ್ಪಂ.
 (ಸ್ವಲ್ಪದೂರಂ ನಡೆದು) ಇದೆಕೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ ಬಿಲ್ವಿಡಿದು ನಿಂದಿರ್ಪ್ಪ
 ಆವನೋ ತವನಿ ಕಣ್ಣಿ ಕಾಣ್ಬಂ. ಬುಕ್ಕುತು ಈತನೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ
 ಮಾತನಾಡಿವೆಂ. (ಎಂದು ಮುಂದೆ ತೆರಳ್ದಂ)

(ಬಳಿಕೆ ತಪವಿರ್ಪ ಧನುರ್ಧಾರಿಪೂದರ್ಜುನಂ ಪುಗುವಂ)

ಅರ್ಜುನಂ - (ಮುಂದೆ ನೋಡಿ) ಅದಾವನೀಕಿರಾತಂ ಇತ್ತ ಲಿದಿರೊಳ್
 ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರ್ಪಂ ?

(ಬಳಿಕೆ ಕಿರಾತವೇಷಧಾರಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ ಪುಗುವಂ)

ಅರ್ಜುನಂ - (ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ನೋಡಿ) ಎಲೆ ! ನೀನಾರ್ ? ಗಹನ
 ವಪ್ಪೀಗಿರಿಗಹನದೊಳ್ ಇನಿತುಮುಳ್ಳದೆ ಅಲೆವೈ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - (ನಕ್ಕು) ಆವಾರೇ ? ಸ್ಥಬೀಯದಬಲ್ಪಿನಬಿಯದರ್.
 ಎಮ್ಮ ವೇಸಮಂ ನೋಡೆ ತೀಯದೇ ? ನಿಜ್ಜಮುಂ ಇಲ್ಲಿಯೆ ಅಲೆವೆ
 ಮಗೆ ಅಳ್ಳಂದೊಡೇಂ ? ನೀನಾದೊಡೆ ಬಂದೆರ್ದನಂಗಳಂ ಬಂದು
 ನಿಂದಿರ್ಪೆ. ಆಂ ಗಡ ಪುಟ್ಟದಾದಿನಿಂ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ನಿಂದಿರ್ಪೆವು.
 ಏನುಮನರಿಯದ ಕಾಲುರಿಚಂ ನೀಂ ಶೂನ್ಯಶೂನ್ಯವಪ್ಪ ಈಯಡವಿ
 ಯೊಳ್ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದರದೆ ಎಂತೊರ್ವ್ವನ ಇರ್ಪೆಯೊ ! ಅಕಟ
 ಕಟ ! !

ಅರ್ಜುನಂ - ನಿನ್ನ ಮಾಟದ ಮರುಕದ ನುಡಿಗಳಂತಿರ್ಕ್ಕೆ.
 ಲೋಕೋತ್ತರಂ ಈ ಬಿಲ್ಲಣೆಗಳೆನೆಗೆ ನೆರವಾಗಿರೆ ಆನೇಕೆ ಬೆಚ್ಚಿ
 ಬೆದರುವುದು ? ವಿಜನವಪ್ಪ ಕಯೆಡೆ ಎನ್ನತಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದೆಂದು
 ಆನಿತ್ತರ್ ಅಂದಿನಿಂ ನೆಲಸಿ ನಿಂದಿರ್ಪೆಂ. * ಇಂದುಲುಬ್ಬಂ * ನೀಂ
 ಗಣಂಬೆರಸು ಅದೆತ್ತಣಿಸೆಯಿದೆ ?

ಬೀಯದ-ನಾಕಸಂಪಡೆಯದ, ಇಂದು-ಈದಿನ, ಲುಬ್ಧಂ-ಪಡೆನು ಮತ್ತು
 ಇಂದುಲುಬ್ಬಂ-ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಆಸೆಯುಳ್ಳವನು; (ಎಂದು ಎರಡರ್ಥ)

ಪರಮೇಶ್ವರಂ. ಆಂ ಇಂದುಲುಬ್ಧನಾದುದರಿನೆ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆಬಂದುದು.

ಅರ್ಜುನಂ - ಲುಬ್ಧನಾದ ನಿನಗೆ ಎನ್ನೆಡೆಯೊಳ್ ಏಂಗೈಯ್ತು ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ. - ಇಂದುಲುಬ್ಧನೆಂದರೆಯೆನ್ನಂ.

ಅರ್ಜುನಂ. - ಎಂದುಂ ಲುಬ್ಧನಲ್ಲೊ ನೀಂ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ. - ಅರಿಯದ ನಿನ್ನೊಡನೇವಾತು ? ಅದಿಕ್ಕೈ. ಈ ಯೆಡೆಗೆ ಬರಲಾಂ ತಕ್ಕನಲ್ಲೊ ?

ಅರ್ಜುನಂ - ಇಂತಪ್ಪ ತಪೋಭೂಮಿಗೆ ಅರುಗುಲಿ ನೀಂ ಬರ್ಪುದಲ್ಲ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ. - ಆದೊಡೀಭೂಮಿ ನಿನ್ನ ತಾತನದೋ ?

ಅರ್ಜುನಂ - ಅಪ್ಪದು. ಎನ್ನ ತಾತನದೇ ಇದೆಲ್ಲಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - ಅದಾವಂ ನಿನ್ನ ತಾತಂ ?

ಅರ್ಜುನಂ - ಅದಾವನೆಂದೊಡೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಪ್ರಪಂಚಪರಮೇಶ್ವರಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ. - ಅವಂ ಬೆನಕಂಗಂ ಏ ಅರುಮೊಗಂಗಂ ಏ ತಾತಂ. ನಿನಗೆಂತು ತಾತಂ ?

ಅರ್ಜುನಂ - ಅವಂ ಜಗಕೇ ತಾತಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ. - ಜಗಕೇ ತಾತನೆಂದೆನಿಪವಂ ಎನಗೆ ತಾತನಾಗನೊ ? ನಿನಗೆನಿತು ನಂಟು ಎನಗಮನಿತುಂಟು.

ಅರ್ಜುನಂ. - ಅಜ್ಞಾತಪ್ರವರಗೋತ್ರನೆ ! ಇನ್ನೆನ್ನೊಡನೆ ನೀಂ ಏ ಆದಂ ನುಡಿಯಬೇಡ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - ದಲೆ. ಎನ್ನ ಪ್ರವರಗೋತ್ರಮನಾರರಿವರ ?

ಅರ್ಜುನಂ. - ನಿನಗಂತಪ್ಪ ಪ್ರವರಂ ಗೋತ್ರವಿದೊಡಲ್ತೆ ಆರಾ ನುಮರಿವರ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ. - ಆದೊಡನೆಗೆ ಪ್ರವರಗೋತ್ರಮೆ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಅರುಮೊಗಂಗಂ-ಪ್ರಾಣಿಮಾನಿಗೂ, ಆದಂ-ಆಧಿಕವಾಗಿ, ನುಡಿಯಬೇಡ. ಮಾತನಾಡ ಬರು ವಂತು ಬೇಡ-ಬೇಡನೆ ನುಡಿಯ-ಮಾತನಾಡು ಎಂದು ಎರಡರ್ಥ

ಅರ್ಜುನಂ.- ಃ ವಿಜಾತಿಯಾದ ಃ ನಿನಗಾವುದು ಗೋತ್ರಪ್ರವರಂ ?
ಪರಮೇಶ್ವರಂ -ಆಃ ! ನಿನ್ನ ಈ ಮಾತಂ ಪಂಡಿತರಾಲಿಸಿದೊಡೆ
ಮುಚ್ಚು ವರ್.

ಅರ್ಜುನಂ -ಮುಚ್ಚಿದೊಡೆಪೋಕೆ. ನೀಂ ಎನ್ನೊಡನೆ 'ನುಡಿಯ
ಬೇಡ' ಎಂದೊಡಂ ನೀನೇಕೆ ನುಡುವೆ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ -“ ಎನ್ನೊಡನೆ ನುಡಿಯಬೇಡ ” ಎಂಬ ನಿನ್ನ
ನುಡಿಗೆ “ ಬೇಡನೆ ! ಎನ್ನೊಡನೆ ನುಡಿಯ ” ಎಂಬರ್ಥವಲ್.

ಅರ್ಜುನಂ.-ಎಲೆ ಗಾವಿಲನೆ ! ನಿನ್ನ ಕೈಸರ್ವಜ್ಞ ತೆಯಂ ಎನ್ನೊಳೆ
ತೋರಿಪಯ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ -ಅಪ್ಪುದು. ನಿನ್ನೊಳೆ ಇಂದು ಎನ್ನ ಸಾರ್ವಜ್ಞಾಳಿ
ಮಂ ತೋರವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಬಂದಿದ್ದೆಪೆಂ.

ಅರ್ಜುನಂ -ಪೆರತೇಂ ? ಅರ್ಥಮನಾವುದನೋ ಕೈಕೊಳ್ವೆ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - ಸಲ್ಲದ ಪರಾರ್ಥಮನೇಕೆ ಕೈಕೊಳ್ವುದು ? ನಿಜ
ವಾದರ್ಥಮನೆ ಕೈಕೊಂಡೆಂ.

ಅರ್ಜುನಂ -ಈ ನುಡಿಯೊಳಂ ಅದೊಂದು ಜಾಣಂ ತೋರಿಪೆ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ -ಗಾವಿಲಂಗೆನೆಗೆ ಜಾಣಾವುದು ?

ಅರ್ಜುನಂ.- ಇರ್ಕ್ಕೆ ಪೋ. ನಿನ್ನೊಡನೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನುಡಿವನಿತು
ಅರಿವೆನಗಿಲ್ಲಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ನಿನಗಂತಪ್ಪ ಅರಿವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನಿ. ಅಂತು
ಅರಿವಿದ್ದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಪರಿಯೇ ಬೇರೆಯಿಕ್ಕುಂ.

ಅರ್ಜುನಂ.-ಃ ಆಪೇಟೈಕಶರಣಂ ಃ ಎನಿವ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತವನಿ
ಗೆನೆಗೆವಾತೊ ? ನೀನಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ತೊಲಗು.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - ಎನ್ನಂ ಆಪೇಟೈಕಶರಣನೆಂದೊಡಂ ಎನೆಗೆ
ಸಲ್ವುದು.

ವಿಜಾತಿ-ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದವನು ಮತ್ತು ಲೋಕವಿಲ್ಲದವನು. ಸರ್ವಜ್ಞ-ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ತಳಿದವನು, ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ. ಆಪೇಟೈಕಶರಣಂ-ಬೇಟೆಗೆಮುಖ್ಯಾಶ್ರಯನು ಮತ್ತು
ಆದೇವತೆಗಳ ಮುಖ್ಯರಕ್ಷಕನು.

ಅರ್ಜುನಂ.-ಸಲ್ವದೇಂ ? ಫಿಢಿಫ್ಯಾಣನೆನಿಪಫಿ ನಿನ್ನ ಸಕಮೆ ಅದು.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ-ಅಪ್ಪುದು ಆಂ ಆವಿಷಯದೊಳ್ ನಿಫ್ಯಾಣನೇಸರಿ.
ಅದೆಲ್ಲವಂತಿಕ್ಕೈ. ಮೊದಲ್ ಆಂ ಗುರಿಯಿಟ್ಟೀಯೆಕ್ಕಲನಂ ನೀನೊತು
ಸರಲಿನೆಚ್ಚೆ ?

ಅರ್ಜುನಂ -ಈಯೆಕ್ಕಲನಂ ಆನೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲ್ ಕಂಡು
ಗುರಿಯಿಟ್ಟೈ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ -ಎಲೆ ನರನೆ ! ಏಕೆ ನಿರ್ನರಂ ಪುನಿವಯ ? ಆಂ
ಬಹುದೂರದಿಂ ಅರೆಯಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕಣೆಯಿಂ ಎಚ್ಚೆಂ.
ಆಂ ಮೊದಲ್ ಗುರಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದೆಂ, ಎನ್ನ ಸರಲಿಸುಗೆಯಿನೆ ಕಡೆದುದೀ
ಯೆಕ್ಕಲಂ.

ಅರ್ಜುನಂ.-ಎಲೆ ದುರುದುಂಬಿಯೆ! ಬಿಯದನೆನಿಸಿದ ನೀಂ ಪುನಿ
ವುದು ಸಾಜಂ. ಅದರಿನೆ ಮನ್ನಣೆದಪ್ಪಿ ಮಾತನಾಡುವೆ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಎಲೆ ಮರುಳ ! ಬಳಯೊಳ್ ಬಿಯದನೆನಿಸಿದ
ಮಾತ್ರದಿ ನೆನ್ನ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಬಂದಕೊರತೆಯೇಂ ? ಕೇಳ್ -

ಕಂ || ಅಸದನ್ವಯದೊಳ್ ಸಂಜನಿ |

ಯಿಸಿದೊಡಮತಿತಯದೆ ಮಾನ್ಯರೆನಿಪರ್ ಸುಜನರ್ |

ಕೆಸರೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ತಾವರೆ |

ವಸುಧೆಯೊಳಬಿಳಾಭಿನಂದ್ಯಮೆನೆ ಶೋಭಿಸದೇ || ೧೫೮ ||

ಅರ್ಜುನಂ -ಎಲೆ ಉಗ್ರನೆ ! ಕೈಯೊಳ್ ಶೂಲಮಂ ಪಿಡಿದ ನಿನ್ನ
ಸಾಜನ್ಯಂ ಏನಿದೊ ? ಜಗದೊಳ್ ನಿನ್ನ ಮನ್ನಣೆಯೇಂ ಘನ
ತರಮೋ ? ತಾವರೆಯ ದೃಷ್ಟಾಂತಂ ನಿನಗೇಕೆ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ನೀಂ ಎನ್ನಂ ಫಿ ಉಗ್ರನೆಂದುಂ ಶೂಲಿಯೊಂದುಂ ಫಿ
ಪೇಳ್ವುದು ಎಂದಿಂಗಂ ಎನ್ನ ಸ್ವರೂಪಕೆ ಹಾನಿಕರವಲ್ಲ , ತಿಳಿ.

ನಿಫ್ಯಾಣಂ- ದಯೆಯಿಲ್ಲದವನು ಮತ್ತು ಜುಗುಪ್ಸೆಯಿಲ್ಲದವನು. ಉಗ್ರಂ-
ಕ್ರೂರನು , ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ, ಶೂಲಿ-ಶೂಲವುಳ್ಳವನು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ

ನಗರೇ ? ಬಳಕೊಂಡಿರ್ಪಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವಂ ಇರದೆ ತಾನದೊತಾನುಂ ಪೂರವೊಣ್ಣುಗುಂ.

ಆಜ್ಞಾನಂ.- ಎಲೆ ಕಾಲುರಿಚನೆ ! ನಿನ್ನ ಬರ್ದಿನ ಯುಕುತಿಯ ನುಡಿಗಳ ನತ್ತಲಿಡು. ಪೆರರಂ ಮಚ್ಚಿಸಲ್ ಪೂರಗೆ ದಾಂಭಿಕವೇಷಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡೊಡೆ ಬಗೆಯೇಂ ನಿಮ್ಮಳಮಾಗಿದ್ವುದೇ ? ಕಲ ಪೂರಗೆ ನುಣ್ಣಿ ತಾದೊಡೇಂ ? ಬಳಗಣಕಾರಿನ್ಯಂ ಪಿಂಗುವುದೇ ? ಕವಡಿನ ಪೂರಗಣವೇಷಾಚಾರಂಗಳನೇಂ ತೆಗೆತೆಗೆ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.- ಆದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಬಗೆ ನಾಡೆ ನಿಮ್ಮಳಮಾಗಿದ್ದ ಪುದೋ ?

ಆಜ್ಞಾನಂ.-ಎನ್ನ ಬಗೆ ನಿಮ್ಮಳಮೋ ನಿಮ್ಮಳವಲ್ಲೊ ಅರಿ ಯಲ್ ನಿಮ್ಮಳವಲ್ಲು ನಿ ಸರ್ವಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪಂ ಪರಂವನೆ ಬಲ್ಲಂ. ಅದನೆಲ್ಲಂ ನಿನಗೆ ನಿರವಿಸಲೇಂ ? ಬವರದೊಳ್ ಎನ್ನ ಬೀರಮಂ ನೋಡಲ್ ನಿನಗೆ ಆಸೆಯಿರ್ಪೊಡೆ ನೀನೀಗಳ ಸಿದ್ಧನಾಗು. ನಿನಗೆ ಅನಿತು ಅದಟಲ್ಲದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಈ ನೆರವಿಯೊಳ್ ಆರನಾದೊಡಂ ಕಳಪು. ಅಂತು ಮಿಲ್ಲದೊಡೆ ಗುರುಗುಮ್ಮನೆ ಮೊಗಮಂ ಝುಂಪಾಳದಿಂ ಬಾಸಣಿ ಸಿಕೊಂಡು ತೊಲಗು. ಇನ್ನಂ ನಿನ್ನ ಉದ್ಬುರುಟುತನವಂ ಸೈರಿಸಲಾರಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಎಲೆ ಎಗ್ಗನೆ ! ನಿನ್ನ ತಪದಿರವಂ ನೋಡಿದು ದಾಯ್ತು. ಇಂ ನಿನ್ನ ಬೀರಮಂ ನೊಡವೇಳ್ಳುವೋ ? ಅಕ್ಕಟ ರಿಕ್ಕಟಂ ನೀನದೇಕೆ ಮಿಕ್ಕುನುಡಿದಬೆ ? ನೀನಂತು ವೀರಮಲ್ಲನಾ ದೊಡೆ ಕಾಳಗದೊಳ್ ಕೈಯ ಬೀರಮಂ ತೋರ. ಬರಿದಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಬಾಯ ಬೀರಮಂತಿಕ್ಕೆ. ಮಿಳ್ತಮಂ ಪುಲೆ ಬಗೆಸನಾಂ ನಿನ್ನಂ ಲೆಕ್ಕಿವೆನೇ.

ನಿಮ್ಮಳವಲ್ಲು-ನಿಮಗಿಕ್ಕ ವಲ್ಲ, ಝುಂಪಾಳ-ಮುಸುಕು.

ಅರ್ಜುನಂ - ಕೀಳಾದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕಾಳಗಮಂ ಮಾಡ್ಪುದು ಎನೆಗೆ ಲಜ್ಜಾಕರಂ. ಆದೊಡಂ ನಿನ್ನ ಬಿಂಕದ ಬೆಡಂಗಿನ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳ್ವ ಸೈರಿಸಲಾರದೆ ಬಪ್ಪುಗೊಂಡವೆಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ. ಎನ್ನೊಡನೆ ಕಾಳಗಂ ನಿನಗೆ ಲಜ್ಜಾಕರವೋ ? ಅದೀಗಳಲ್ಲು, ಮುಂತೆ. ಇಕ್ವೆ. ಮೊದಲೇಂ ಬಿಲ್ಕಾಳಗವೋ ? ತೋಳಾಳಗವೋ ? ಇಲ್ಲಿಯೋ ? ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯಾನುಂ ಪೋಪವೋ ?

ಅರ್ಜುನಂ - ಪಾವನವಪ್ಪ ಈಯೆನ್ನ ತಸದ ತಾಣಮಂ ನಿನ್ನಡಿಗಳ ತುಳತದಿಂ ಪೊಲೆಗಿಡಿಸಲೊಲ್ಲೆಂ. ಅದರಿಂ ನಡೆ ಅತ್ತಣೆ ಪೋಪಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ. - ಎನ್ನಡಿಗಳ ತುಳತದಿಂ ನಿನ್ನೀತಸದ ತಾಣಂ ಪೊಲೆಗಿಡುವುದೋ ? ನಿನಗೆ ಇನ್ನುಂ , ಅರಿಯಮೆ , ಪಿಂಗದು. ನಡೆ ನೀನೊಲ್ವೆಡೆಗೆ ಪೋಪಂ.

(ಎದೆಬಿರುಂ ತೆರವ್ವೆ).

— ಇಂತಿದು ಪಷ್ಪಾಂಕಂ. —

ಸಪ್ತಮಾಂಕಂ.

(ಬಳಕೆ ನಾರದಂ ಪುಗುವಂ).

ನಾರದಂ - ಪರಾತ್ಪರನಪ್ಪ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹೇಚ್ಛೆಯಿಂ ಕೈರಾತವೇಷಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ಇಂದ್ರಕೀಲಗಿರಿಯೊಳ್ ಇಂದು ತನ್ನ ಪರಮಭಕ್ತನೆನಿಸಿ ಅರ್ಜುನನೊಡನೆ ಕಾಳಗಮಂ ಮಾಡುತಿದ್ದಪಂ. ಅಪೂರ್ವಮಂ ಈ ಕಾಳಗಮಂ ನಿರುಕಿಸಲ್ ಸಗ್ಗಿಗರೆಲ್ಲರುಂ ಗಗನಾಂಗಣದೊಳ್ ಇಡಿಕಿರಿದು ನೆರೆದಿರ್ಪರ್. ಇನ್ನೆವರಂ ಆಂ ಅತ್ತಲೆ ಇದ್ದು ಅವರಿರ್ವರ ಬಿನ್ನೊಡ ನುಡಿಮರುನುಡಿಗಳಂ ಲಣಿಯರಂ ಆಲಿಸುತ್ತಂ ಕಾಳಗಮಂ ಸೋಜಿಗದಿಂ ಚವಲಂಬ ಮಿಕ್ಕದೆ ಮಾಲಿಸುತಿದ್ದೆಂ. ಎಳ್ಳನಿತುಂ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದಾ ಸಂದಣಿಯೊಳ್

ಅರಿಯಮೆ - ಅಜ್ಞಾನ, ಚವಲಂಬಂ - ರಸ್ತೆ,

ನಿಲಲಾಗದೆ ಈ ನೆಲಕೆ ಇಳಿದುಬಂದೆಂ. ಮೇಲೆ ದೂರದೊಳತ್ತರ
ನೋಳ್ಪುದರಿಂ ಇತ್ತಲೆ ಸರಿಸದೊಳ್ ನಿಂದುನೋಳ್ಪುದು ಮೇಲೆನಿಹುಂ.
ಅದರಿನಾಂ ತಿರಸ್ಕರಣವಿದೈಯಿಂ ಮರೆಗೊಂಡು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮೇಶ್ವರನ
ಪಕ್ಕದೊಳ್ ನಿಲ್ಲು ನೋಡಿದವೆಂ. (ಎಂದು ತಿರುಗಿನೋಡಿ) ಅದಾರೆನ್ನ
ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರ್ಪೆಂ? (ನಾಡೆ ನೋಡಿ) ಆ! ಗಂಧರ್ವವಲ್ಲಭಂ ವೀಣಾ
ವಾದನದೊಳ್ ಸುಹಸ್ತನೆಂದು ಪೆನರ್ವೆತ್ತ ಸುಹಸ್ತಂ. ಇದೇಂ ಎನ್ನಂ
ನೋಡಿ ತಾನುಂ ನೆಲಕಿಳಿದು ಬಂದನೋ? ಇಂತೆಯೇ ಬರ್ವರಂ
ನೋಡಿ ಮತ್ತೊರ್ವರುಂ ಬಂದು ನೆರೆದೊಡೆ ಇತ್ತಲುಂ ನಿಲರೆ ಎಡೆ
ದೊರೆಕೊಳ್ಳದು.

(ಬಳಿಕೆ ಸುಹಸ್ತಂ ಪುಗುವಂ)

ಸುಹಸ್ತಂ.- (ದೂರದೆ ನೋಡಿ) ಆ! ಮಹಾತ್ಮರಾದ ನಾರದರ್. ಅದೇ
ನಿವರಿತ್ತಲೆ? (ಬಳಿಸಾರ್ಥ) ಪುಜ್ಯರ್ಗೆ ವಂದಿವೆಂ.

ನಾರದಂ - ಸುಹಸ್ತನ! ಜಯಶೀಲನಾಗು. ಅದೆಲ್ಲಿಂ ಬಂದೈ ನೀಂ?

ಸುಹಸ್ತಂ - ಏಕೆನ್ನೆಲದ ನಾಗರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿಯಿಂ.

ನಾರದಂ - ಅಂತೋ? ಅಂಬರದಿಂ ಇಳಿತಂದನೆಂದರಿತ್ತಿದೈಂ.
ಅದೇಂ ಅತ್ತಲೆ?

ಸುಹಸ್ತಂ - ಪುಜ್ಯರಾಲಿಸ್ತದು. ನಾಗರಾಜಂ ತನ್ನ ಮಂದಿರದೊಳ್
ಬಳಿದ ಅದೊಂದುಕ್ಕೆವದ ಪದದೊಳ್ ಎನ್ನ ಗಾಯನಮಂ ಕೇಳಲಾನೆ
ವಟ್ಟು ಪಲತರದೊಳ್ನ್ನಂ ಬೇಡಿದಂ. ಅದರಿಂ ಆನತ್ತಲೆಯ್ದಿ ಒಂದೆರ
ಳ್ಳದಂ ಗಾನಸಂರಂಭದೊಳ್ದು ಮೆಚ್ಚುಗೊಂಡು ಬಳಿಕೆ ಅಲ್ಲಿಂ
ಪೊರಮಟ್ಟು ಸಗ್ಗಕೆ ಸಾರುತಿರ್ದಪೆಂ.

ನಾರದಂ - ಸುಹಸ್ತನ! ಗಾನಮುಪ್ಪು ಗಾನವಿದೈಯೊಳ್ ಪಾರಂ
ಗತನಾದ ನಿನ್ನ ಅಣತಿಯಂ ಮೆಚ್ಚಿದರಾರ್? ಆ ನಾಗರಾಜಂ
ಗಂಧರ್ವರಾಜನಂ ನಿನ್ನಂ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದುದು ರಸಿಕ

ಕೆನ್ನೆಲದ-ಪಾತಾಳದ. ಗಾವಂ-ಗಹನ. ಅಣತಿಯಂ-ಗಾನವನ್ನು.

ಜನಶಿರೋಮಣಿಗಾತಂಗೆ ವಲಂ ಗೌರವಂ. ನೀನುಂ ಬಿಂಕಂಗೊಳ್ಳದೆ
ಆತನ ಘೋಷೆಯಂಘಿ ಅಲ್ಪಯಿಂ ಬುಪ್ಪಗೊಂಡುದು ವಿನಯಗುಣೋ
ಜ್ವಲಂಗೆ ನಿನಗೆ ಭಾಷಣಂ. ಇಕ್ಕ. ಇದೆಲ್ಲಮಂ ಪೆರತೊಂದು
ದಿನಂ ಸಗ್ಗದೊಳ್ ಅವ್ಯಗ್ರತೆಯಿಂ ವಿಚಾರಿಪೆಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ. ಆದೊಡೆ ಪೂಜ್ಯರ ಮನವಿಂದು ವ್ಯಗ್ರಮಾಗಿದ್ದಪು
ದೆನೆ ತೋರುಗುಂ.

ನಾರದಂ.--ಸುಹಸ್ತನೆ ! ಅಪ್ಪದು. ನಿನಗೆ ಇಂದಿನ ಸುದ್ದಿಯಾ
ವುದುಂ ತಿಳಿಯದೋ ?

ಸುಹಸ್ತಂ.-ತಿಳಿಯೆನೇನುಮಂ.

ನಾರದಂ.-ಅಂತಾದೊಡೆ ಮೇಲೆನೋಡು ಗಗನಾಂಗಣಮಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ನೋಡಿ) ಇದೇನಿಂದು ಕಾತುಕಂ !

ಕಂ || ತುಂಬಿತುಳುಂಕಿರೆ ಕಳನೀ |

ರಂಬರತಳವೆಂಬ ವಿಮಳಕಮಳಾಕರದೊಳ್ ||

ಗುಂಬದೆ ಕಣ್ಣೊಳುತೋರಂ |

ತಿಂಬಾಗಿದ್ದಪುಪ್ಪ ಸುರಮುಖಾಂಬುರುಹಂಗಳ್ || ೧೬೦ ||

ಇದೇನಿಂದು ಆನಂದಸಂರಂಭಂ ? ಪೂಜ್ಯರೊಸೆದು ಬೆಸಸವೇಳ್ಳುಂ.

ನಾರದಂ.-ಇಂದು ಈಯಿಂದ್ರಕೀಲಗಿರಿಯೊಳ್ ಪರಮೇಶ್ವರಂಗಂ
ಅರ್ಜುನಂಗಂ ಕೊಳುಗುಳಂ ಬಳೆದವುದು.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಬೆಕ್ಕಸಂಗೊಂಡು) ಏಂ ಕಿಚ್ಚಿ ನೊಡನೆ ಮಿಡಿತೆಗೆ ಪೊಣ
ಕ್ರೈಯೇ ? ನೇಸರೊಡನೆ ಕಳ್ಳಲೆಗೆ ಪೊರಾಟಮೇ ? ಮಹಾಬಲ
ನೊಡನೆ ಮುಗಿಲ್ಲೆ ಫರಮರಿಯೇ ? ಮಾಸಿಂಗನೊಡನೆ ನರಿಗೆ ಸರಸ
ಮೇ ? ಲೇಸಾಯ್ತು. ಪರಮೇಶ್ವರನೊಡನೆ ಅರ್ಜುನಂಗೆ ಎಂತು
ಕೊಳುಗುಳಂ.

ನಾರದಂ. ಅಪ್ಪುದಪ್ಪುದು.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಅರ್ಜುನಂ ಪರಮೇಶ್ವರನೊಡನೆ ಅಕಟ ಪಗೆಗೊಂಡನೇ ? ಅದೆಂತುಗಡ ಅರ್ಜುನಂಗೆ ಸ್ವಸ್ತಿಯಕ್ಕುಂ ?

ನಾರದಂ.-ಸುಹಸ್ತನೆ ! ಅಂತಲ್ತು. ಅತ್ಯಾಹಿತಂಗೆಗೊಂಡು ಕ್ಷಿಪಿಹಸ್ತ ನಾಗದಿರ. ಮಹಾಮುಹುಮನಾದ ಮಾದೇವನೊಡನೆ ಪಾರ್ಥಂ ಪಗೆದು ಬರ್ಮಕಲಾಪನೆ ? ಮುಂ ಕ ಆಕಂದುಗೊರಲನೊಡನೆ ಪಗೆದರ ಪಾಡುಗಳೇನಾದುವು ನೀನರಿಯಾ ?

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಆದೊಡೆ ಮತ್ತೇಂ ? ಬೆಸಸುವುದು.

ನಾರದಂ ತಪವಿರುತ್ತಿದ್ದ ಬಕುತನಂ ತಾನುದ್ಧರಿಸಲೆಂದೇ ಕ್ಷ ಆ ಪಂದಲೆವಚ್ಚಂ ಕ ಇಂತು ಬಿನದಂಬಡುವನೆಂದರಿವೆಂ.

ಶ್ರೀ ಸುಹಸ್ತಂ. ಆಥಕ್ಕೆ ಕ್ಷಗಂದರಗಿವಿಯಂ ಏಂ ಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹತತ್ತ್ವ ರನೋ ! ಅಕ್ಕ. ಧನಂಜಯಂ ಎಂತು ಕಂಡು ಕಂಡು ಕ್ಷಿಪಿಮೊಗನೊ ಡನೆ ಕಾಳಗಂಗೆಯ್ಯಲೆ ಅದೇಂ ಧೈರ್ಯದಿಂ ತೊಡಗಿದಂ ! ಕಿಚ್ಚಂ ಅರಿತುಂ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಕಿಟ್ಟುವುದೇ ?

ನಾರದಂ.- ಬಾನ್ವವಿರಂ ನಿಜರೂಪದೊಡನೆ ಜಿಪ್ಪುವಿಂಗೆ ಮಾರಾಂತನೆಂದರಿತೆಯೋ ?

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಪೆರತೇಂ ?

ನಾರದಂ.- ಕ್ಷಗೊಂದೆವಳಯಿಗೈಯಂ ಲೀಲಾಕಿರಾತನಾಗಿ ಇದಿ ವರಂದು ಕಾಳಗಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಪಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಆದೊಡೆ ಕಾಳಗವಿನ್ನುಂ ಬಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಪುದೋ ?

ನಾರದಂ.-ಅಪ್ಪುದು.

ವಿಹಸ್ತಂ.-ವ್ಯಾಕುಲ; ಪಂದಲೆವಚ್ಚಂ-ಹಸಿದಾತಲೆಗಳೇ ಅಭರಣವಾಗುಳ್ಳವನು (ರಂಜಮಾಲೆಗಳ ಧರಿಸಿದವನು) ಗಂದರಗಿವಿಯಂ-ಗಂಧರ್ವಗಾನವೇ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಉಳ್ಳ ವನು; ಐಮೊಗಂ-ಐದುಮುಖಗಳಂಥವನು (ಪಂಚವಕ್ತ್ರ) ಗೊಂದವಳಯಿಗೈಯಂ- ವೈ ಪಥಧ್ಯಜ.

ಸುಹಸ್ತಂ - ಪೂಜ್ಯರೆ ಏಕೆ ಇತ್ತಲ್ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದುದು ?

ನಾರದಂ - ಸುಹಸ್ತನೆ ! ಇನ್ನೆಗಂ ಬಾನೋಳ್ ನಿಂದು ನೋಡು ತಿದ್ದೆಂ. ಅತ್ತಲ್ ಘೋಡೆಸೆಯೋಳಂ ಇಡಿಕಿರಿದ ಘೋಳಯರ ಘೋಡೆಂದದೋಳ ನಿಲಲಾಗದೆ ಇತ್ತಲ್ ಇಂಬಿನಿಂದೆ ನಿಂದುನೋಳ್ಪಂ-ಎಂದು ಬಂದೆಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ನೀಂ ಬಸದೊಡೆ ಆನುಂ ಘೋಡೆರನ ಘೋಡೆನುಂ ಇನಿತು ಕಣ್ಣಾರೆಕಂಡು ಧನ್ಯನವೆಂ.

ನಾರದಂ.-ಅಕ್ಕೆ, ಬಾರೆನ್ನೊಡೆನ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಆಕೊಳುಗುಳದ ಕಳವೆತ್ತಲ್ ?

ನಾರದಂ.-ಇದೆಕೊಳ್ ಇತ್ತಲ್ ಅನತಿದೂರದೊಳ್.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಆದೊಡೆ ಘೋಡೆ ಈಗಾವರಂ ಅತ್ತಣ್ಣೊ ?

ನಾರದಂ.-ಅಪ್ಪದಪ್ಪುದು.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಇನ್ನವರಂ ನಡೆದ ಆಬವರದ ಬಗೆಯಂ ಇನಿತನೆಗೆ ದಯದೆ ನಿರವಿಸವೇಳ್ಳುಂ.

ನಾರದಂ - ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನಿನ್ನ ಮನದ ಇರವೆಲ್ಲಮುಂ ಅತ್ತಲ್ ನಾಂಟಕ್ಕುಂ. ಏಗೆಯ್ವೆಂ ? ಆದೊಡೆಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇನಿತಂ ನುಡಿ ದಪೆಂ; ಕೇಳೆ. ಮೊತ್ತಮೊದಲ್ ಬಂದೆಕ್ಕಲನ ದೂಸರಿಂ ಇರ್ವರ್ಗುಂ ಬಿನ್ನೂದ ವಾಗ್ವಾದಂ ನಡೆದುದು. ಸಸಿದಲೆಯುಂ ತಾಂ ಘೋಡೆಸೆಯೆಂ ಬುದಂ ಕೆಲವಾನುಂ ಚದುರ್ನ್ನಡಿಗಳಿಂ ಅರಿವಿದೊಡೆಂ ಮಾಯಾ ಮೋಹಿತಂ ಆ ಅರ್ಜುನಂ ಬಗೆಯದಾದಂ. ಬಳಕಿರ್ವರುಂ ಪಲ ಕಾಲಂ ಪುಣುಂಬಂ ಅಳುಂಬಂ ಏಸಾಡಿ ಕಾದಿದರೆ. ಕಿರೀಟ ಪೂಸ ಮಸೆಯ ಕೋಲ್ಕುಂ ಇಚ್ಛೆಯನಿತು ಎಚ್ಚೊಡೆಂ ಘೋಡೆನಂ ಅಣಂ

ಚಾದನೆ- ನಾಲ್ಕು ರಿಕ್ಕು, ಪೋಳೆಯರ - ದೇವತೆಗಳ, ಕಿಕ್ಕಿಂದ-ಕಿಕ್ಕಿಂಧ. ಏಳೆದೇರನ-ಈಶ್ವರನ (ಭೂಮಿಯೇ ರಥವಾಗುವನು.) ಗಾವರಂ-ಗದ್ದಲ. ಈಸರಂ-ಈಶ್ವರ ; ಪುಣುಂಬಂ-ಮಾಣವನ್ನು, ಗನಹಂ-ಈಶ್ವರನು ;

ಮಿಡುಕದೆ ನಿಂದಿರೆ ತಾಂ ಸೋಜಿಗಂಗೆೊಂಡು ತನ್ನ ಕೋಯಂಡದ
ತಿರುವಂ * ತೆಗೆನೆರೆದು * ನೆರೆ ಸರಲ್ಕನೆಚ್ಚೊಡಂ * ಬಿಲ್ಲನಿವಂ *
ಅಲ್ಲಾಡಿದನಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾಮಸಕಂಗೆೊಂಡು ಎಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂ ಏಸಾಡಿ
ಬೇಸರ್ತಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಬಳಕೆ ಬಳಕೆ ?

ನಾರದಂ.-ಬಳಕೆ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಪಾರ್ಥನ ಸರಲ್ಕ ಮರಲದೆ
ಅಭವನೊಳ ಅಡಂಗುವುದುಂ ಧನಂಜಯಂ ತನ್ನ ಅಹ್ವಯವಪ್ಪ ದಿವ್ಯ
ಬಾಣಂಗಳ ಮರಲ್ದ ತನ್ನಡೆಗೆ ಬಾರದಿರ್ಪುದಂ ಬಗೆದು “ ದಲೆ
ಈತಂ ಕಿರಾತನಲ್ಲು. ಆವನೊ ದೇವಂ ” ಎಂದು ಬಗೆಯೊಳ ತರಿ
ಸಂದು ಉತ್ತರಹ್ವಣದೊಳ ಮಾಯಾಮೋಹಿತನಾಗಿ ಪಟ್ಟುವೆರ್ಚಿ
“ ಆವನಾದೊಡೇಂ ? ಎನ್ನತಪಕೆ ಎಡರಂ ಬಡರಿಸಿದ ಇವನಂ ಈಗಳೆ
ಕೊನೆಗಾಣಿಸದೆ ಬಿಡೆಂ ” ಎಂದು ಪೂಣ್ಡು ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ಕರುತ್ತಿ ರಿದು
ಬಿರಬಿರನೆ ತೆಗೆದೆತ್ತಿ ಬೀಸಿದ ತನ್ನ ಗಾಂಡೀವದಿನೆ ವೊಯ್ದುಪ್ಪಳಿಸಿದಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಶಿವಶಿವಶಿವ ! ಆಗ್ಗಳದ ಬಗ್ಗನೊಳ ಎಂತಪ್ಪ ತಪ್ಪಂ
ಎಸಗಿದನೆಗ್ಗಂ !!

ನಾರದಂ.-ತನ್ನ ಪರಮುಭಕ್ತನ ತಪ್ಪಂ ಲೆಕ್ಕಿಪನೆ ಪರಮ
ಕರುಣಾಶಾಲಿ ಶಾಲಿ ?

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಬಳಕೆ ಬಳಕೆ ?

ನಾರದಂ.-ಬಳಕೆ ಏನೆಂಬೆಂ ! ಪಾರ್ಥನ ಧನುಸ್ಸು ಹಾರದಿಂ
ಅರುವೊಗನಯ್ಯನ ನೆತ್ತಿಯೊಳ ಝಲ್ಲನೆ ನೆತ್ತರತ್ತಂ ಪೊನಲಿಟ್ಟುದು.
ಅದಂ * ಸಬ್ಬಾಣಿ * ಕಂಡು ತಳಮಳಂಗೆೊಂಡು ಕಯ್ಯೊಳವುಂಕಿ
ಪಿಡಿದು ಸೆರಂಗಿನಿಂ ಬತ್ತಿದಳೆ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಪಲುಗುಣಂ ಇಂತಪ್ಪ ತಪ್ಪನೆಸಗಿದೊಡಂ ದೇವಂ
* ಎಣ್ಣೆಯ್ಯಂ * ತಾಂ ಕೆಮ್ಮನಿರ್ದನೇ ?

ತೆಗೆನೆರೆದು- ಆಕರ್ಣಾಂತವಾಗಿ ಸಳೆದು ; ಬಿಲ್ಲಂ- ಬೀಡನು ; ಸಬ್ಬಾಣಿ- ಶರವಾಣಿ ;
ಎಣ್ಣೆಯ್ಯಂ-ಅಪ್ಪಮೂರ್ತಿ.

ನಾರದಂ.-ಕೆನ್ನು ನಿರದೇಗ್ಯವಂ ಮಾದೇವಂ ? ಗುಬ್ಬಿಯ ಮೇಲೆ
ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವೇ ?

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಅಯ್ಯು; ಬಳಕ್ಕೆ ?

ನಾರದಂ.-ಬಳಕ್ಕೆ ಃ ಕವಡಿನ ಬಿಲ್ಲಂ ಪೊಂಬೆಟ್ಟವಿಲ್ಲಂ ಃ ಆ ಕಿರೀ
ಟಮ ಬಿಲ್ಲಂ ತನ್ನೊಳ ಮಾಯವಾಗಿಲ್ಲವೆನಿಸಿದಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಬಳಯಮವನೇಗೆಯ್ದಂ ?

ನಾರದಂ.-ಬಳಯಂ ಸವ್ಯಸಾಚಿ ಕಿಡಿ ಕಿಡಿವೋಗಿ ಈಕೆಯ್ಯ
ಬಾಳನಾದೊಡಂ ಈ ಬಾಳನ ಬಾಳಂ ಪಾಳಾಗಿವೆನೆಂದು ತನ್ನಾ
ಃ ಡಾಳದ ಃ ಬಾಳಂ ಝಳಝಳಪಿಸುತೆ ಃ ಬಾನ್ನವಿರನಂಃ ಇಕ್ಷ್ವಾಕಿ
ಗೆಯ್ಯಲ ಮೇಲಣ್ಗೆತ್ತಿದಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಲೇಸಾಯ್ತು. ಬೀಭತ್ಸುವಿನ ಅರಿಯಮೆ ಪಿಂಗ
ದಾಯ್ತೇ ? ಬಾಳಂ ಃ ಬಾಂಬೊಳಲುರಿಕನಂ ಃ ಪೊಯ್ದನೋ ?

ನಾರದಂ.-ಪೊಯ್ದನಿಲ್ಲಂ. ಪೊಯ್ಯನಿತರೊಳ್ ಕೆಯ್ಯ ಬಾಳ
ಕಣ್ಣಾಯನಾಯ್ತು.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಅರರೆ ! ಧನಂಜಯಂ ಇನ್ನೇಗೈದಂ ?

ನಾರದಂ.-ಬಳಕೆ ಧನಂಜಯಂ -

ಕಂ || ಈತನ ಮಾಯಾಜಾಲವೊ |

ನೂತನವೆಂದೆನಿಸ ಮರುಳೊ ಕನಸೋ ನನಸೋ ||

ಈತರದೊಳ್ ದಾರ್ಭಾಗ್ಯಮು |

ದೇತರಿಸೆನಗಾದುದಕಟ ತರಿಸಲಲಾರೆಂ || ೧೬೧ ||

ಅವತರದಿಂ ಬಗೆವೊಡಂ ಇವಂ ತನತ್ತು ಮಾಯಾಪ್ರಭಾವದಿಂದಮೆ
ಇಂತೆಸಗಿರ್ಪಂ-ಎಂದು ಬಗೆದು ಚಿಂತೆಗಡಪ್ಪಾಗಿರೆ ಗಿರಿಜೆಯರಸಂ.

ಕವಡಿನ ಬಿಲ್ಲಂ-ಕವಟಕಿರಾತನಾದ ; ಪೊಂಬೆಟ್ಟವಿಲ್ಲಂ-ಈಶ್ವರನು, (ಮೇರು
ಪರ್ವತವೇ ಧನ.ಸ್ಸುಗುಳ್ಳವನು ; ಡಾಳದ-ಕಾಂತಿಯ ; ಬಾನ್ನವಿರ-ವೈದ್ಯವಂಕೇಶ
ಬಾಂಬೊಳಲುರಿಕ-ತ್ರಿಪುರದಾಹಕ , ೧೬೧. ನನಸೋ-ದಿಟವೋ

ಕಂಡು “ ಎಲೆ ಮೊನೆಗಾರ ! ಏಕೆ ಬರಿದೆ ಚಿಂತಿಪಯ ? ರಿಕ್ಕಟ ಮಾದುದು ಗಡ ಗೆಲ್ವನೆಂಬ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ. ಬಿಲ್ಲಾದೊಡಂ ಬಾಳಾ ದೊಡಂ ಇದೊಡೆ ಕೈಕೊಂಡು ಬಾರ. ಇಲ್ಲದೊಡೆ ಎನ್ನನಾದೊಡಂ ‘ ದೇಹಿ ’ ಎಂದು ಎರೆಯ; ಈವೆಂ ” ಎಂದು ಜರಿದಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಂತೇಯನೇನೆಂದಂ ?

ನಾರದಂ.-ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಂತೇಯಂ ಚಿಂತಾವೇಗದಿಂ ಹಮ್ಮದಂ ಬೋಗಿ ತರದಿಂ ತೆಪ್ಪತ್ತು ತಾನೆದ್ದೆಗುಂದದೆ “ ಎಲೆ ಗಾರುಡಿಗ ! ಕಯ್ಯೊಳಾಗದೆ ಮಾಯೆಯಿಂ ಎನ್ನ ಬಿಲ್ಲಣೆಗಳಂ ಕರವಾಲಂ ಕವ ದಯ. ಆಂ ಇದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಪೇಸೇ ? ನಿನಗೆ ಅನಿತು ಸಾಜವಪ್ಪ ಬಲೈಯಿದೊಡೆ ತೋಳಕಾಳಗಕೆ ನಿಲ ” ಎಂದಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಅಂತಾದೊಡಂ ಪಾರ್ಥನೆದ್ದೆಗಿಡನೆ ! ಲೇಸು ಲೇಸು. ಬಳಕೆ ?

ನಾಂದಂ.-ಬಳಕೆ ದಪ್ಪಕವಗೆಯಂ ಆಂ ತಾನೆಂದು ಅನುವರಕೆ ಮುಂನಿಲ್ವ ತನ್ನ ಸೆರವಿಯಂ ತಡೆದು ತಾಂ ಮಾಮಸಕಂಗೊಂಡು ತಾಗಲೆ ನಿಲ್ವುದುಂ ಮಾದೇವಿ ಬೆದರಿ “ ಆಃ ! ಇದೇಂ ? ಆರ್ಯಪುತ್ರಂ ನಿಕ್ಕುವಂ ಕನಲ್ದಂ, ವತ್ಸಂಗೆ ಇನ್ನೇನುಪಹತಿಯಕ್ಕುವೋ ” ಎಂದು ಬಗೆದು ಮರುಕಂಗೊಂಡು ಮಾಮೈಮೆವೆತ್ತ ರುದ್ರಮಂತ್ರಮಂ ಜಪಿ ಸಲೆ ತೊಡಗಿದಳೆ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಬಳಕಮೇನಾದುದು ?

ನಾರದಂ.- ಬಳಕಮೇನಾದುದೋ ಅರಿಯೆಂ. ಆನನಿತರೊಳೆ ಇತ್ತಲೆ ಬಂದೆಂ. ಬರ್ಪುದುಂ ನೀಂ ಎನಗಿದಿರಾದಯ. ಆವಿರ್ವ್ಯ ರುಂ ನುಡಿಗುಟ್ಟಿದಿನಿತರೊಳೆ ಅತ್ತಲದೇಂ ನಡೆದುದೋ ! ಇನ್ನಾನುಂ ತಳ್ಳದೆ ನಡೆವಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ನಿಮ್ಮ ಪೋಗಿಂಗೆ ತಡೆಗೆಯ್ದು ಎನ್ನು
ಮಹಾಪರಾಧಮಂ ಮನ್ನಿಪುದು. ಆದೊಡೆ ಮಾದೇವಂ ಮಾಮಸಕಂ
ಗೊಂಡಿದ್ದನೆಂಬುದರಿಂ ಅದೇನೋ ಮನಕೆ ಕಳವಳಂ ಪಿರಿದಾಗಿರ್ಪುಂ.

(ಆಗಸದಲ್ಲಿ) ಹಾಹಾ ಅತ್ಯಾಹಿತಂ ಅತ್ಯಾಹಿತಂ !!

ಸುಹಸ್ತಂ.- ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಇದೇನಿತ್ತಲ್ ಎಳ್ತರದ ದಂದುಗದ
ಗಾವರಂ ಕೊಡಂಕೆಯಂ ಇರಿಗುಂ !

ನಾರದಂ.-ನಿಲ್ ನಿಲ್ ; ನೀಡುಂ ಬಗೆದು ಕೇಳ್ವಂ.

(ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ) ಅತ್ಯಾಹಿತಂ ಅತ್ಯಾಹಿತಂ ! ಕುವರನ ಪೇರೊ
ಡಲಿಂ ಝಲ್ಲೆನೆ ನೆತ್ತರೊಸರುತ್ತಿದ್ದಪುದು. ಅಕಟ ನೋಡಲಾಗದು.

ಕಂ || ಧೀರಂ ಪರಮೋದಾರಂ |

ಶೂರಂ ಗಂಭೀರನೂಹಪಾರಾವಾರಂ |

ಸಾರಂ ಸುಕುಮಾರಂ ಸ್ವಕು |

ಮಾರಂಗಮಚಿಂತ್ಯವಿಾಪರಾಭವಮಾಯೇ || ೧೬೦ ||

ನಾರದಂ.-ಆಃ ಇದೇಂ ! ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದುದೆ ಪೆರತು ಬಂದೊಡ
ವಿದುದೆ ಪೆರತು. ಅತ್ಯಾಹಿತಮೆ ತೋರುಗುಂ. ಇದು ಗಡ ಪರಮೇ
ಶ್ವರನಿಂ ಬಡಿವಡೆದು ನೆತ್ತರಿಂ ತೋದ ಮೆಯ್ಯಂ ಬಳಕೊಂಡ ತನ್ನ
ಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ಸಂಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಅಳಲ್ವ ಇಂದಿರನ ನುಡಿ.
ಅರರೆ ! ಮುನ್ನೇನಾದಪುದೋ. ಮನವಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದು. ನಡೆನಡೆ.
ಭೋಂಕನೆ ಪೋಗಿ ಸಮರಾಂಗಣದೊಳ್ ಬಂದೆಡೆ ಮರೆಗೊಂಡು ನಿಲ್ವಂ.

ಸುಹಸ್ತಂ.-ಪೂಜ್ಯರೆ ! ಎಮ್ಮ ಮನದ ಕಳವಳಂ ನಿರ್ನೆರವತ್ತು.

ನಾರದಂ.-ಸುಹಸ್ತನೆ ! ಇರ್ಕೆ. ಎಂದಿಂಗಂ ಅರ್ಜುನಂಗೆ ಪೊಲ್ಲದಾಗ
ದು. ಪರಮಕರುಣಾನಿಧಿ ಪರಶಿವನೆಂತಾನುಂಪ್ರಸನ್ನನಾದಪನೆಂದರಿವೆಂ.

(ಎಂದಿವ್ಯರಂ ತೆರಳ್ವರೆ)

➤ ಇಂತಿದು ವಿಷ್ಣುಂಭಕಂ ◀

(ಬಳಿಕೆ ಚಿಂತಾಕ. ಲನಾದ ಅರ್ಜುನನುಂ ಕಿರಾತವೇಷಧಾರಿ

ಸಹರಿವಾರಂ ಪರಮೇಶ್ವರನುಂ ಪು ಗುಂವರ)

ಅರ್ಜುನಂ.-ಮುನ್ನಾನೊರ್ಮೆಯುಂ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ಬಹುತಿ
ಮಿಗೆ ಪೂಜಿಸೆನೋ ? ಪರಮೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರಂ ಕೊರ್ವಿಪಳದೆನೋ?
ಅದರಿನೆ ಮಹೇಶನ ಹಸಾದಂ ಎನ್ನಂ ಕೈವಿಟ್ಟೆತು.

ಕಂ|| ಸಲ್ಲಲಿತಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ |

ಸಲ್ಲದ ಪೂಜಮೆಯೊಳರುತದೇಂ ಮೆರೆದೆನೊ ಮುಂ ||

ಬಲ್ಲಂ ಗಾರೀವಲ್ಲಭ |

ನಲ್ಲದೊಡೀಬಣಗುಬಿಲ್ಲನಂ ಗೆಲ್ಲೆನೆ ನಾಂ || ೧೬೩ ||

ಜಗದೊಳ್ ಅರ್ಜುನಂ ವೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯನೆಂದು ದೊರೆವೆತ್ತ ಪೆಸರ್
ಇಂದು ಪೊಳ್ಯುದುದೇ ? ಇಲ್ಲಿಂ ಬಳಯಂ ಈ ಬಿಯದನೆ ಅರ್ಜುನಂ
ಅರ್ಜುನನೆ ಈ ಬಿಯದನೆಂದೆನಿಸರಕ್ಕುಂ. ಹಾಕಿಡುದೆವ್ವವೆ ! ಅದೇ
ನೆಸಗಿದಯ ? ಎನಗಿಂತಪ್ಪಪಾಡು ಬಂದುದೇ ? (ಎದು ಚಿಂತಿಸಿ ಎಲ್ಲರ್ತು)
ಆ ! ಕೆಚ್ಚೆಂ ಕೆಚ್ಚೆಂ. ತಪಮಂ ಗೆಯ್ಯಂದು ಮಂತ್ರಮಂ ಜಹಿಸದೆ
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಾರವಿಂದಂಗಳಂ ಜಾನಿಸದೆ ಈ ಕೀಳನೊಡನೆ
ಸೊಕ್ಕಿ ನುಡಿಗಳನಾಡುತ್ತುಂ ಇಂತು ಕ್ರೋಧಾವೇಶಕಡರ್ಪದೊ
ಗಡ. ಅದರಿನೆದಲ್ ಎನಗಿಂತಪ್ಪದುರ್ಗತಿ ದೊರೆಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಂತ
ಲ್ಲದೆ ಆನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪಂದು ಆರ್ಯಂ ಬುದ್ಧಿವಾದಮಂ ಎನಗೆ ಉಸಿದನೆ?
ಆತನ ಸದುಪದೇಶವೆಲ್ಲಮುಂ ಬೂದಿಯೊಳ್ಬೇಳ್ದ ಹವಿಯಂತೆ ಬರಿ
ದಾಯ್ತು ಗಡ ! ಬಳ್ಳುತಿಕ್ಕು. ನಿರ್ದಗ್ಧಶ್ರಿತದುಃಖಾರಣ್ಯನಂ
ಅಗಣ್ಯಪರಮಕಾರುಣ್ಯನಂ ಸರ್ವಲೋಕಶರಣ್ಯನಂ ವರದಾಗ್ರ
ಗಣ್ಯನಂ ದೇವವರೇಣ್ಯನಂ ಮೊದಲ್ ಬಸೆದೊಲ್ವಂತೆ ಬೇಡಿ ಹಸಾದಂ
ಗೊಂಡು ಇವನುಕ್ಕುನೀಗಲೆ ಭಂಜಿವೆ. (ಎಂದು ಸನಿಹದೊಡ್ಡ ಮ
ಣ್ಣಿಂ ಕಿವಲಿಗಮಂ ಪಣ್ಣಿ ಬಗವಗಯನರುಷಾಗೆಂ ಪೂಜಿಸಿಬಲವಂದುತುಳ್ಳಿಯುಂ)

ಕಂ|| ಪನ್ನಗಭೂಷಣ ವಿನತವಿ |

ಪನ್ನಗಣೋದ್ಧಾರ ಪರಮಯೋಗಾಮೃತಸಂ |

ಪನ್ನಗಮನೇರಿ ತಪವಿ |

ಪನ್ನಗನಗ್ಗೊಸೆವ ದೇವ ಪೊರೆ ಬಿಡದೆನ್ನಂ | ೧೬೪ |

ಪರಮೇಶ್ವರಾ ! ನಿನ್ನ ಡಿದಾವರೆಗಳಂ ಶರಣೋಕ್ತ ನಿನ್ನ ಪರಮಭಕ್ತಂ ಆಂ ಈ ಬಣಗುಬಿಯದನಿಂ ಪರಾಜಿತನಾದೆಂ ಗಡ ! ಇಂತು ಭಕ್ತಪರಾಜಯಂ ಭಕ್ತಪರಾಧೀನಂಗೆ ನಿನಗೆ ಬಪ್ಪುವುದೇ ? ಈಗಳ ಈ ಕಿರಾತನಂ ಗೆಲ್ವ ಅದಟಂ ಎನಗೆ ಕರುಣಿಸಿ ಚಿಂತಾಸಾಗರದಿಂ ಎನ್ನಂ ಕೈಗಾಯ್. (ಎದುಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕಿರಾತರೂಪಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ನೋಡಿ) (ಆತ್ಮಗತಂ) ಇದೇಂ ?

ಕಂ|| ಮಂಗಳಲಿಂಗದೊಳಾಂ ನಿಯ |

ಮಂಗಳನಾಂತರ್ಹಿಸಿಟ್ಟ ಕುಸುಮಂಗಳ ದಾ ||

ಮಂ ಗಳ ಬಿಯದನ ಬಂಧುರ |

ಮಂ ಗಳಮಂ ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದೇನಿದು ಚೋದ್ಯಂ || ೧೬೫ ||

ಬಳ್ಳಿತು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಈ ಲಿಂಗದೊಳ ಕುಸುಮಂಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪರಿಕಿವೆಂ (ಎಂದಂತುಗೆಯ್ದು) (ನೋಡಿ) ಆ! ಈ ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆಡೆ ಪೂಜಿಸಿದ ಕುಸುಮದ ಬಾಸಿಗವೆಲ್ಲಂ ಮುನ್ನಂತೆ ಈತನ ಮುಡಿಯೊಳ್ ಕಾಣ್ಕುಂ. ಈತಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಮೇಶ್ವರನಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲನಲ್ಲಂ. ಅಕಟ! ಜಗದೊಳ್ ಎನ್ನನ್ನಂ ಬಾಂಬನುಂಟೆ ? ಇನಿತುಂ ಬಗೆಯದೆ ಸಲ್ಲದ ಪೊಲ್ಲದ ಬಿರುನುಡಿಗಳಂ ಕುರುಂಬನಾಂ ಅಳುಂಬಂ ಕೂರಂಬುಗಳಂ ಬಿಲ್ಲಿಂ ಬಿಟ್ಟಿದಿಯ ಗುದ್ದಿನಿಂ ದೇವನಂ ನೋಯಿಸಿದೆಂಗಡ.

೧೬೩. ...ನಗಮಂ-ಬಟ್ಟವನ್ನು; ತಪವಿಪ-ತಪಸ್ಸುಂ ಮಾಡುವ; ಅನ್ನ-ಅಂತಃ. ಗನಗ್ಗೊ-ಘನತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ. (ಇದು ತ್ರೈಕ್ಷರಾತ್ಮಕವಾದ ಯಮಕ) ೧೬೪. ದಾಮಂ-ಮೂಲಿಕೆ, ಗಳ-ಗಡ (ಅಲ್ಲವೆ ಎಂದರ್ಥ) (ಬೆಳಗುತಿರ್ಪುದುಗಳ ಎಂದನ್ವಯವು.) ಬಂಧುರಮಂ ಗಳಮಂ ಸುಂದರವಾದ ಕಂಠವನ್ನು. (ಇದೂ ತ್ರೈಕ್ಷರಾತ್ಮಕವಾದ ಯಮಕ)

ಹಾಹಾ !! ಎನಗೆ ಇನ್ನೇನೆಡರಡಸುಗುಮೋ ! ಮುನ್ನೇಗತಿ ?
ಎದು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ಯಂದು) ಎಲೆ ಮಹಾಮಹಿಮ ! ನೀನಾರ್ ?
ಎನ್ನ ನಿಜರೂಪಮಂ ಎಗ್ಗನನಗೆ ತೋರಿ ಕರುಣಾದಿನುದ್ಧರಿಸು.
ಎಂದು ಕಾಲೆಡೆಯೊಳ್ ಬಿಳ್ಳುಂ)

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.- (ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ನಿಜರೂಪಮಂ ತಾಳ್ದು) ವತ್ಸನೆ!
ನಿಳೇಳೆ. ಮನಚುಬ್ಬೆಗಮಂ ಬಿಡು ಬಿಡು. (ಎಂದು ಬಿಡುತ್ತಿ) ಆನೇಗಡ
ನಿನ್ನ ಇಪ್ಪದೈವಂ. ಈಕೆಗಡೆ ಗಿರಿಜೆ. ಇವರ್ಗಡೆ ಎನ್ನ ಅನುಚ
ರರ ಪ್ರಮಥರ. ಆಂ ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯಮಂ ಶಾರ್ಯಮಂ ಪರಿಸಿಕ್ಕಡ
ಇಂತುಗೆಯ್ದೆಂ. ಎನ್ನ ಮಾಯೆದಾವಿನಿಂ ಬಿಗಿವಡೆದುದರಿಂ ನೀಂ ಎನ್ನ
ನರಿಯದಾದಯ್ಯಡ.

ಅರ್ಜುನಂ.- (ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು)

ಕಂ|| ಜಯಜಯ ಗಿರಿವರಶರಣಾ |

ಜಯಜಯ ಸುರನಿರುತಚರಣ ಸಜ್ಜನಶರಣಾ ||

ಜಯಜಯ ವಿಪದುತ್ತಾರಣಾ |

ಜಯಜಯ ನತಭರಣನಿಪುಣ ಕರುಣಾಭರಣಾ || ೧೬೬ ||

ವೃ|| ಜಯಜಯ ಶಂಕರಾ ಜಯಕರಾ ಪರಿಪಾಲಿತಪಾದಕಿಂಕರಾ |

ಜಯಜಯ ಭೀಷರಾ ಭವಹರಾ ಗಿರಿರಾಜಸುತಾಮನೋಹರಾ||

ಜಯಜಯ ಸಂಹಿತಾಶ್ರಿತಹಿತಾ ಮಹಿತೇಹಿತ ನೀಲಲೋಹಿತಾ|

ಜಯಜಯ ಮೋಹಿತಾವಿರಹಿತಾ ಘನಯೋಗಸಮಾಗಮೋಹಿತಾ ||

ಜಯಜಯಜಯ ಗಂಗಾನಾಟ್ಯರಂಗೋತ್ತಮಾಂಗಾ |

ಜಯಜಯಜಯ ಲಿಂಗಾಕಾರವಿಭ್ರಾಜಿತಾಂಗಾ |

ಜಯಜಯಜಯ ತುಂಗಾನಂದಸಂಪಾದ್ಯಪಾಂಗಾ |

ಜಯಜಯಜಯ ಸಾಂಗಾಮ್ನಾಯಸಾರೈಕಸಂಗಾ || ೧೬೭ ||

೧೬೬. ಮೋಹಿತಾವಿರಹಿತಾ - ಮೋಹವುಳ್ಳವನ ಭಾವದಿಂದ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ
ಕೊನ್ನನಾದವನೆ ! ಆನಂದಸಂಪಾದ್ಯಪಾಂಗಾ- (ಸಂಪಾದಿ + ಅಪಾಂಗಾ) ಆನಂದ
ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕಟಾಕ್ಷವುಳ್ಳವನೆ !

ಎಲೆ ದೀನದಯಾಳೂ ಪತಿತಪಾವನಾ ಜಗದುದ್ಧಾರಾ ಶರಣಾ
ಗತವತ್ಸಲಾ ! ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಾ ಗಿರಿಜಾಕಾಂತಾ ! ನೀಂ ಎನಗೆ ಬಸೆ.
(ಎಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವೆಂದು ವಂದನೆಯನ್ನು)

ಕಂ|| ತಾಮರಸಾಸನಮುಖನಿನಿ |

ತಾಮರಸಂದೋಹಮಕುಟಿತಟಿಜಟಿಲಿತಮು ||

ಕ್ರಾಮರಕತರಂಜಿತಪದ |

ತಾ ಮರವಟ್ಟಿಗೆ ನನಗೆ ತಿಳುವನುಮೇರಾ || ೧೬೩ ||

ಶರಣೇಶ್ವರಂ - ಎಲೆವತ್ಸ ಅರ್ಜುನ !

ಕಂ|| ಅನುವಾದ ನಿನ್ನ ತವಕಂ |

ಘನಭಕ್ತಿಗಮಿಸೆವ ಧೈರ್ಯಕಂ ಶಾರ್ವಕಂ ||

ಮನವೊಲ್ಲ ಮಚ್ಚಿದಂ ನಾಂ |

ನಿನಗೋರಗೆಯಾರೊ? ಫಲ್ಲನಾ ಮೂಜಗದೊಳ್ || ೧೬೪ ||

ಅರ್ಜುನಂ.-ಎಲೆ ಸರ್ವಲೋಕಶರಣ್ಯ ! ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಗ್ಗಿನ ತಪ
ವೇವುದು ? ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಲ್ಲಮನಲ್ಲಾ ಡಿಸಲಾಗದ ಪಂದಿ
ಯ ಶಾರ್ವಕವೆಂತಪ್ಪುದು? ಸಕಲಕ್ಕೂ ಸರ್ವಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪಂ ನೀನು
ಗಡ ಕಾರಣಂ ಕರ್ತೃವುಂ. ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದೇಂ ನಡೆಗುಂ ?
ನಿನ್ನ ಡಿಯೆಡೆಯೊಳಾನೆಸಗಿದ ಅಪಚಾರಸಹಸ್ರಮಂ ಹೈಮಿಸು. ಪತಿ
ತನಾದೆನ್ನಂ ನಿನ್ನ ಪಾವನಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸು.

ಕಂ|| ಖಳನಾಂ ಬಯ್ಯೆನೆಚ್ಚೆಂ |

ಚಳಕದೆ ಪ್ರೇಯ್ದೀಂ ದಲೆಯ್ದೆ ತಪ್ಪನೆ ಗೆಯ್ದೆಂ ||

ತಿಳಿವಿಲ್ಲದೆನ್ನ ಗೆಯ್ದೆಂ |

ಮುಳಯದೆ ಮನ್ನಿಪುದು ಪರಮಕರುಣಾಜಳಧೀ || ೧೬೫ ||

ತಾ-ಕುಡು, ಮರವಟ್ಟಿಗೆ-ಜಡನಾದ.(ಇದೂ ತ್ರ್ಯಕ್ಷರಯಾಮಕ.)

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.- (ಅಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು) ವತ್ಸಾ ಅರ್ಜುನ ! “ಸಕಲಕ್ಷಂ ನೀನಿಗಡ ಕಾರಣಂ ಕರ್ತೃವುಂ” ಎಂದು ನೀನೀಗಲೆ ಉಸಿರ್ದೆಗಡ. ಅಂತಿರೆ ಎನ್ನಂ ನೀನೀಂಗೆಯಲಾಪೆಕ್ಕ ? ಆರಯೆ ಜಗದೊಳ್ ಆರುಂ ಏನುಮುಂ ಎನಗೆ ಗೆಯ್ಯಲಾರರ್. ನೀಂ ಆರಯ್ಯದೆ ಮನದೊಳ್ ಏಕೆ ಕಳವಳಪಯ ? ನೀಂ ಎನ್ನನಿಷಯದೊಳ್ ಏಂ ತಪ್ಪುಮುಂ ಎಸಗಿ ದವನಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಎನಸುಂ ಸುಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿದ್ದೆವೆಂ.

ಅರ್ಜುನಂ.-ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ! ಇಂದು ಕೈಯಾರೆ ಗಾಂಡೀವದಿಂ ಸಿನ್ನ ನೆತ್ತಿಯುಂ ಪೂಯ್ದಪ್ಪಳಿಸಿದೆಂ. ಏರಿನ್ನುಂ ಕಾಣ್ಕುಂ. ನೆತ್ತರುಂ ಜೆನುಗುತಿಕ್ಕುಂ. ಆದೊಡಂ ಆಂ ತಪ್ಪನೆಸಗಿದುದಿಲ್ಲವೆಂದೊಡೆ ಜಗಂ ನಂಬುಗುಮೇ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಎಲೆ ತರಳ ! ನೀನಂತು ಬಗೆವೊಡ ಸಿನ್ನ ಗಾಂಡೀವದ ಪೂಯ್ದಿಂ ಎನಗೆ ಆನಂದಂ ಸಮನಿಸಿದಂತೆ ಸಿನ್ನ ಘನತಪ್ಪು ನೀಯಮಂಗಳನುಂ ಸಮನಿಸಿದುದಿಲ್ಲ. ನಿಕ್ಕುವಂ ನಿನ್ನೊಳನಗೆ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲಂ. ನಿನಗೆಕರಂ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿದ್ದೆವೆಂ. ಇದೆಕೊಳ್ ನಿನತು ಗಾಂಡೀವಂ ಸರಲ್ಗಳ ಕರವಾಲ್ ಃ ಪೊಂಜುರಿಗೆ ಃ ಇವಂ ಕೈಕೊಳ್.

ಅರ್ಜುನಂ.- (ಅವಂ ಕೈಕೊಂಡು) ಮಹಾಮಹಿಮನೆ ! ಸಿನ್ನ ಬಗೆಯಂ ಅರಿದವರಾರೊ ! ನೀನಪ್ರಮೇಯಂಗಡ.

ವೃ || ಮಾನಾಗಂಗಳತೊಡಂಗಳ ಘನಸಿತಭಸಿತೋದ್ಧೂಳನು ಮಯ್ಯೊಳ್ಳೆಲ್ಲಂ | ನೀನೆಂದುಂ ಕೃತ್ತಿವಾಸಂ ಬಗೆವೊಡೆ ವಿಕೃತಂ ಸಿನ್ನ ರೂಪಾದೊಡಂ ಮುಂ || ತಾನೇ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ ವರಿಸಿದಳಮನೂ ಸಿನ್ನ ನೀದೇವಿ ದೇವಾ ! ಧ್ಯಾನಾತೀತಂ ಗಡಾ ಸಿನ್ನಿರವು ಜಗದೆ ತುಂ ಭಾವಿಸಲ್ ಬಲ್ಲನಾವೊಂ || ೧೩೦ ||

ಸಾಸಿನ್ನುಡಿಗಳನೀಂ ?

ಪೊಂಜುರಿಗೆ-ಚಿನ್ನದ ಕತ್ತಿ

ವೃ || ನೀನಾತ್ಮಂ ಮತಿ ಗಾರಿ ತಾನನುಚರರ ಪ್ರಾಣಂಗಳೇ
ಮೆಯ ಗೃಹಂ | ನಾನಾಭೋಗಮೆ ನಿನ್ನಪೂಜೆಯನುವಿಂ ನಿದ್ರಿಸ್ತದೇ
ನಿಚ್ಚಟಂ || ಜಾನಂ ಕಾಲ್ನಡಗಳ್ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಚಯಂ ಮಾತೆಲ್ಲಮುಂ
ಸ್ತೋತ್ರಮಿಂ | ತೇನೇಂ ಗೆಯ್ಯೆಯ ಗೆಯ್ಯೆನೆಲ್ಲಮದು ನಿನ್ನಾರಾಧನಂ
ಶಂಕರಾ || ೧೩೧ ||

ದುಃಖಸಾಗರಮುಂ ದಾಂಟಿಸಲ್ ಅದೊಂದು ಪುಟ್ಟುನಿಪ್ಪ ನಿನ್ನ
ಅತಿಗಾವರೆಯ ದರ್ಶನದಿನೆನ್ನ ಪುಟ್ಟು ಸಫಲವಾದತ್ತು.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ವತ್ಸಾ ! ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯಾವುದು ಪೇಳ್ ಸಲಿವೆಂ.

ಅರ್ಜುನಂ -ಸರ್ವಜ್ಞಂಗೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದದಾವುದು ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - ಅಣುಗ ! ಬವರದೊಳ್ ಪಗೆವರ ಉಕ್ಕುಂ
ತೊಟ್ಟಿಯ್ವ ಪಾಶುಪತವೆಂಬ ಎನತು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಗಡ ನೀಂ
ಬಯಸೆಯ್ ?

ಅರ್ಜುನಂ -ಮಾದೇವನೆ ಪೆರತೇಂ ?

ಪರಮೇಶ್ವರಂ -ಅರ್ಜುನಾ ! ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯಂತೆ ಆ ಅಸ್ತ್ರ
ಮುಂ ವೀರಂಗೆ ನಿನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರ್ವವೆಂ. ಇದಿಕೊಳ್ ಮಂತ್ರಮಂ
ಉಪದೇಶಿಸೆಂ. ಅವಧರಿಸು. (ಎಂದು ಮಂತ್ರವಂ ಕೊಡಂಕೆಯೊಳ್ ಪೇಳ್ದು)
ಮೇಲೆ ಗಗನಾಂಗಣಮುಂ ಮಾಲಿಸು. (ಎಂದು ಸುಟ್ಟು) ಇದೊಕೊಳವಂ
ನಿನ್ನಯ್ಯನಿಂದಿರಂ. ಕಯ್ಯೊಳ್ ಬಜ್ಜರಮುಂ ಪಿಡಿದು ಚೂದಂತಮು
ನೇರಿ ಬಿನಯದಿಂ ತಲೆವಾಗಿದ್ದಪಂ. ಅವನ ಪಕ್ಕದೊಳ್ ಪರಿವಿಡಿ
ಯಿಂ ಅಗ್ನಿಮುಂತಪ್ಪ ದೆಸೆವಳರ್ ತಂತಮ್ಮ ವಾಹನಂಗಳಂ ಅಡರ್ಪು
ಬದ್ಧಂಜಲಿಗಳಾಗಿದ್ದಪರ್. ಇವರೆಲ್ಲರುಂ ನಿನಗೆ ಇಂದು ಬಗೆವಗೆ
ಯಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಈಗು. ಇನ್ನುಂ ಪಲಂಬರ್ ದಿವಿಜರುಂ ಮಾರಿಸಿ
ಗಳುಂ ಎನ್ನ ಕೈರಾತಲೀಲೆಯಂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಲೆಳಸಿ ನೆರೆದಿರ್ಪರ್.
ಇವಗ್ಗೆಲ್ಲಗ್ಗೆಂ ನೀಂ ತುಳಲೆಯ್. ನಿನಗೆ ವಿಜಯಮಂಗಳಾ
ಶಾಸನಮುಂ ಮಾಡುಗೆ.

ಪುಟ್ಟು-ನೀರನ್ನು ತಳ್ಳಲು ಸಾಧನವಾದ ಮರದಕ್ಕೆ. ಚೂದಂತ-ಛರಾವತ.

ಅರ್ಜುನಂ - (ಮೇಲೆನೋಡಿ) ಎಲೆ ಇಂದ್ರಾದಿದೇವರ್ಕ್ಕಳರ! ಮಾದೇವನ ಚರಣಕಿಂಕರಂ ನಾಂ ನಿಮಗೆಲ್ಲಂ ತುಳುಲೈಯ್ದಪೆಂ. ನೀವೆಲ್ಲರೂಂ ಎನ್ನೊಳೊಸೆವುದು. (ಎದಂತುಮಾಳ್ವಂ).

(ಅಗಸದಲ್ಲಿ) ವಿಜಯ ವಿಜಯಿಭವ ವಿಜಯಿಭವ. ಮಹಾಮಹಿಮ ನಾದ ಮಾದೇವನ ಮಹಾನುಗ್ರಹಮಂ ಪಡೆದ ನಿನಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂಂ ಬಸೆವುದೇಂಗನಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - ಅರ್ಜುನ ! ಪೆರತೇಂ ?

ಅರ್ಜುನಂ - ಪರಮೇಶ್ವರ ! ನೀಂ ಬಸೆದೊಡೆ ಇಂದಿತ್ತಲೆ ಆರ್ಯ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾದಿಗಳ್ಳಂ ನಿನ್ನ ಚರಣಾರವಿಂದಂಗಳ ಸಂದರ್ಶನಮಾಗ ವೇಳ್ಳುಂ - ಎಂದು ಬೇಡುವೆಂ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - ಅಕ್ಕೈ. ಭ್ರಾತೃವತ್ಸಳಂ ನೀಂ ಇಂತು ಬೇಡುವುದು ತಕ್ಕುದು. ನಿನ್ನ ಬೇಳ್ಳೆಯಂ ಮೊದಲೆ ಅರಿತ ನಾಂ ಪುರೋಹಿತಭ್ರಾತೃಕಳತ್ರಸಹಿತನಂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಂ ಇಲ್ಲಿಗಾಗಳೆ ಬರಿಸಿರ್ದೆಂ. ಇದೇಕೊಳ್ಳೊರೂಂ ಪುಗುವರ್.

(ಬಳಿಕೆ ಸಪ್ತರೋಹಿತಂ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ ದ್ರೌಪದೀಭೀಷ್ಮಾರ್ಜುನ
ನಕಲಸಹದೇವರೊಡನೆ ಪುಗುಗುಂ)

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - (ಪರಮೇಶ್ವರನಂ ನೋಡಿ) ಎಲೆ ಪಾರ್ವತೀವಲ್ಲಭನೆ ! ನಿನಗೆ ವಂದಿಪೆವು. (ಎದೆಲ್ಲರೊಡನಂತುಮಾಳ್ವಂ)

ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಎಲೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೆ ! ನೀಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲೆ ಕಾರಣವೇಂ ?

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ಪರಮೇಶ್ವರಾ ! ನೀಂ ಕರುಣಿಸವೇಳ್ಳುಂ. ದ್ವೈತ ವನದೊಳ್ ಆನಿಬಿಬರುಮಿರುತ್ತಿರೆ ನೀವೀಗಳೆ ಚರಣಸಂದರ್ಶನಕೆ ಇಂದ್ರಕೀಲಗಿರಿಗೆ ಬರ್ಪುನುತೆ ಮಾದೇವನಾಣತಿಯಾಗಿಕ್ಕುಮೆಂದು ಕಳ್ಳನೆ ಅದೊಂದು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಪ್ಪುದುಂ ಆಂ ಸಂಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂ ಇತ್ತಲೀಬದೆವು.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ - ಎಲೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ! ಅಪ್ಪುದು. ನಿನ್ನ ಈ ಸೋದರನರ್ಜುನಂ ಬಹುಪುಣ್ಯಶಾಲಿ. ಆಂ ಇವನ ಘನತಪಕೆ ಮುಚ್ಚಿದಂ. ಇವನ ಅದಟಂ ಪರಿಕಿಸಲ್ ಶಾಬರವೇಷದಿಂ ಬಂದು ಇವನೊಡನೆ ಕಾಳಗಂಗೈದ್ದಿಂ. ಇವನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಹಸಂಗಳ್ಲಂ ಮನವೊಲ್ಲು ಈನಿಜರೂಪದಿಂ ಮೆಯ್ದೊರಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಮಂ ಆನುಗ್ರಹಿಸಿದಂ. ಆನುಂ ಸಹೋದರನೆಂದು ಬಡವುಟ್ಟಿದೊಡಾಯ್ತೇ ? ಇಂತಪ್ಪಂ ಮಹೋದಾರಂ ಸೋದರಂ ಜನ್ಮಾಂತರಸುಕೃತವಿಶೇಷದಿನೆ ಗಡ ದೊರೆಗುಂ. ಇನ್ನನಂ ಪಡೆದ ನೀಂ ಧನ್ಯಂ ಮಾನ್ಯಂ. ಈಸದ ದೊಳ್ ನಿಮಗೆಲ್ಲರ್ಗಂ ಸಂದರ್ಶನಮಂ ಈವುದೆಂದೀಯರ್ಜುನಂ ಎನ್ನುಂ ಬೇಡಿದಂ. ನೀನೆಲ್ಲರುಂ ಧರ್ಮಾತ್ಮರ. ನಿಮಗೆ ದರ್ಶನಮಂ ಈವುದೆನಗೆ ಇಷ್ಟವೆನಿಸೆ ಆನೆ ನಿಮ್ಮಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಚಣದೊಳ್ ಬರಿಸಿದಂ.

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ - ಎಲೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪನೆ ! ನಿನ್ನ ಚರಣಾರವಿಂದಸಂದರ್ಶನದಿಂ ಅಮಂದಾನಂದತುಂದಿಲರೇದಿನಿಸಿದೆವು.

ಕಂ || ಮನಮೆಂಬಲರಲಿತು ಪಾ |

ವನವೆನಿಸಿತು ಪುಟ್ಟು ನುತಿಗೆ ಸಂದೆವು ನಾವುಂ ||

ವಿನುತಂ ಭರತಾನ್ವಯವುಂ |

ಘನತರವಾದತ್ತು ಧನ್ಯರಾದರ ಪಿತರರ || ೧೭೮ ||

ಅರ್ಜುನಂ.-(ಯುಧಿಷ್ಠಿರನಂ ನೋಡಿ) ಆರ್ಯ ! ಈ ಪರಮೇಶ್ವರನೆ ಎಲ್ಲಮಂ ಬೆಸಸಿದಂ. ಇನ್ನಾಂ ಬಿನ್ನ ವಿಪ್ರದೇನಿಕ್ಕುಂ |

ಕಂ | ತುಂಗತಪಶ್ಚರಗಾರ್ಢಾ ಮುನಿ |

ಪುಂಗವರ್ಗಂ ಬಗೆಯಲಸದಳಂ ತಾನೆನಿಪೀ ||

ಗಂಗಾಧರನ ದೃಢಾಂಗಾ |

ಲಿಂಗನವೆನಗೊದವಿತ್ತಿನ್ನದೇಂ ಧನ್ಯನೊ ನಾಂ || ೧೭೯ ||

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-ವತ್ಸ ! ಭಕ್ತೈಕವತ್ಸಳಂ ಈಮಾದೇವಂ ಬಸೆ ದೊಡೆ ಏನೇನಾಗದಗ್ಗಳದಭ್ಯುದಯಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಧನಪಾರಂಪರಿ.

ಪರಮೇಶ್ವರಂ.-ಎಲೆ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಮಹಾರಾಜ! ನಿನ್ನ ಈಹಿತಾರ್ಥ
ವಿನ್ನಾವುದು ?

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂ.-

ವೃ || ದುರವಾಪಂ ಪರಮಸ್ರಭಾಸರೆನಿಪಾ ಮುನೀಂದ್ರರಾದಿಟ್ಟುಗಂ |
ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂಪ್ರೊದಳ್ಳಿದಮಗೆ ನೀನೀಂದೊಲ್ಲ ಮೆಯ್ಯೊರಿದಯ್ ||
ಪರಮಾಸ್ತ್ರಂ ದೊರೆದತ್ತು ನಿನ್ನ ವಿಳಸತ್ತಾರುಣ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯಿಂ |
ಪರಮಾರ್ಥಂ ಪೆರೆತಾವುದಿನ್ನಮಗೆ ಮೂಲೋಕಂಗಳೊಳ್ ಶಂಕರಾ ||

ಆದೊಡಂ ಈ ಭರತವಾಕ್ಯಂ ಫಲಿಕೆ.

ವೃ || ಪ್ರಜೆಗಳ್ ಸಂತತಮುಂ ಮುದಂಬಡುಗೆ ತಾಂ ಕಲ್ಯಾಣ
ಸಂಪತ್ತಿಯಿಂ | ನಿಜಧರ್ಮಂಗಳನೇಗಲುಂ ಬಿಡದೆ ತಾಂ ಪಾಲಿಕ್ಕೆ
ಭೂಪಾಲಕರ್ | ವಿಜಯಂಬೆತ್ತು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತೆ ಸುಕವಿಗ್ರಂಥಂಗಳರಾ
ವಗಂ | ಸುಜನರ್ ಪೆಚ್ಚುಗೆ ಬಾಲರೊಂದುಗೆ ಕಲಾಭ್ಯಾಸಂಗಳೊಳ್
ನಲ್ತೆಯಂ || ೧೭೫ || (ಎಂದೆಲ್ಲರಂ ತೆರಳ್)

ಕಂ || ವರಚಾಮೇಂದ್ರಪ್ರಭವಂ |

ಸುರುಚಿರಕರ್ಣಾಟರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಭವಂ ||

ದೊರೆಕೊಂಡು ನಿತ್ಯಶುಭವಂ |

ವಿರಾಜಿಸುಗೆ ಕೃಷ್ಣನೃಪತಿ ಸುಸುಖಾನುಭವಂ ||

ಕಂ || ಮಂಗಳಮಯನಾವಂ ಕಾ |

ಮಂಗಳವಲ್ತೆನಿಸಿತಾವನಂ ಗೆಲ್ವುದು ಸೋ ||

ಮಂ ಗಳಚಿತಜಳದಂ ಜ್ವೇ |

ಮಂಗಳನೆಮಗೀಗೆ ಸರ್ವಮಂಗಳಯಾಣ್ತಂ ||

೨೫ ಇಂತಿದು ಸಪ್ತಮಾಂಕಂ ೨೫.

೨೬ ಸಂಪೂರ್ಣಂ. ೨೬

ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರಚರಣಾರವಿಂದಾರ್ಪಿತವಕ್ಯ.

ಸ್ವಸ್ತಿ.

ಶೂಲಧನಪತ್ರಂ .

ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ	ಪುಟ	ಪಚ್ಚಿ
ಸಭಾಸದಮಹಾಶಯರ್	ಸಭಾಸದಮಹಾಶಯರ್	೩	೧
ಅಮರ್ಚಗುಂ	ಅಮರ್ಚಗುಂ	೪	೧೧
ನೃಪಕುಲತಿಲಕಾ	ನೃಪತಿಲಕಾ	೯	೧೧
ಮೊಗೆ	ಮೊಗ್ಗೆ	೬೧	೬೪
ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತ	ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತ	೧೩	೧೦
ನಿನ್ನಯ	ನಿನ್ನಯ	೬೫	೧೧
ಕಿಮ್ಮಾರಸೆನ	ಕಿಮ್ಮಾರಸೆನ್ನ	೩೬	೪
ಳರವಂ	ಳರವಿಂ	೩೬	೧೪
ಪುರಸರ	ಪುರುಸರ	೩೩	೧೦
ವಂದಿನಿಸಿರ್ಪ್ಪ	ವಂದಿನಿಸಿರ್ಪ್ಪ	೩೬	೧
ಮದುಪ	ಮುದುಪ	೪೩	೧೧
ಅಲರಿಂಚಂಗಂ	ಅಲರಿಚಂಗಂ	೫೦	೧೫
ಎಗಾ	ಎಗ್ಗ	೬೧	೧೦
ಪುಗುಗು	ಪುಗುಗುಂ	೩೪	೧
ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ	ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ	೩೪	೧೬
ಬಲ್ಲದು	ಬಲ್ಲದು	೪೩	೪
ತಣದಿರನ	ತಣ್ಣದಿರನ	೯೩	೪
ಯಂಬುದು	ಯೆಂಬುದು	೧೦೯	೧೬, ೧೩
ಎಂದಿಗಂ	ಎಂದಿಂಗಂ	೧೧೧	೧
ಸಾಲುಂ	ಸಾಲ್ಗುಂ	೧೧೪	೧೬
ಅಗ್ಗಳ	ಅಗ್ಗಗಳ	೧೬೦	೧೪
ಮನವೀಳುಂ	ಮನವೀಳ್ಗುಂ	೧೧೬	೪
ವೆಗಳದ	ವೆಗ್ಗಳದ	೧೬೩	೧೩
ಕರಯಸೆ	ಕರೆಯೆಸೆ	೧೧೪	೧
ವಂದಿಗಂ	ವಂದಿಂಗಂ	೧೩೪	೧೧

ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ	ಪುಟ	ಪಚ್ಚು
ನೊಡರಿಸಿಲ್	ನೊಡರಿಸಲ್	೧೪೦	೮೩
ಪೆಣ್ಣೆ	ಪೆಣ್ಣೆ	೧೪೩	೮೫
ಬಳಗೊಂಡುಂ	ಬಳಕೊಂಡುಂ	೧೫೬	೮
ಭೂಪತಿಯೆ	ಭೂತಪತಿಯೆ	೧೫೭	೧೩
ಬಿಲಣೆ	ಬಿಲಣೆ	೧೭೧	೬
ಆದರೆ	ಆದೊಡೆ	೧೭೬	೧೧

